

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

התע

לבינת-האזים בשלח'ס

נסימת: 7.87

נסל: 9.87

מס' תיק מקורי

9805/3

שם תיק: זכויות האדם בשטחים

מזהה פנימי: **חצ-9805/3**

מזהה פריט 0005myg

כתובת 2-120-2-16-1

28/11/2017

תאריך הדפסה

מחלקה

לד"ר

120-2-16-1

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': 130/15
 מיכל מס': 9805 RR
 תאריך התעודה: _____
 שם מחבר התעודה: אלה אהרן 3 החלון
 שם הנמען: _____
 סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):
השט

24.7.87
 4.8.87
 5.8.87
 12.8.87
 21.8.87
 26.8.87
 30.8.87

- מכתב
- מברק
- תזכיר או מיזכר
- דיון וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון
- פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה; העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

מל"מ - 1-125 - 3/10

EMBASSY OF ISRAEL
HELSINKI

שגרירות ישראל
הלסינקי

ז תשרי תשמ"ז
30 ספטמבר 1987

65/212.3

מל"מ / 20.4 / ז"כ

אל: מזת"ם.

מאת: השגריר, הלסינקי.

Handwritten signature

הנדון: מאמר ביקורתי - חה"פ אלהו.

בהמשך למכתבנו 938/212.3 מה-7.7.

ראו נא, רצ"ב, מכתבנו למערכת הירחון "YDIN",
שהתפרסם ב-30.9.

בברכת שנה טובה

Handwritten signature

מ. לדור

העתק:

אירופה 2

ארב"ל 1

התיאום לפעולה בשטחים, ממבטחון.

eivät palvelleet. Kurssin lopussa oli seitsemän kurssilaista kokonaan työttömänä ja yhtä moni koulutusta vastaamattomassa työssä tai vanhassa ammattisaan.

Mielestäni kurssin järjestäjien pitäisi näyttää ammattitaitonsa nimenomaan työllistävien harjoittelupaikkojen etsimisessä ja suhteiden luomisessa työnantajiin jo ennen kurssin käynnistämistä. En pidä myöskään kohtuuttomana sitä, että työnantaja maksaisi kouluterulle harjoittelijalle minimipalkkaa harjoitteluajalta. Tämä voisi vähentää harjoittelupaikkojen määrää, mutta tuoda esiin harjoittelijan työllistämistä aidosti kiinnostuneet työnantajat.

Työttömyyskurssimme palauteseminaarissa esittivät monet kurssimme osanottajista kriittisiä, pettyneitä ja surullisia arvioita käydystä kurssista ja sen tarjoamista työllistymisnäkömistä. Kurssin järjestäjät kertoivat, kuinka työllisyyskoulutusjärjestelmä on muuttumassa ja uudistumassa. Juuri tästä kurssista ja juuri näistä pettyneistä ihmisistä ei kukaan kuitenkaan ota vastuuta. Uusia kurseja täytyy kokeilla. Kokeet vaativat uhrinsa.

Lisäksi kurssien järjestäjä rauhoittaa "ei osannut tehdä itseään tarpeelliseksi" -selitys. Ongelma ei olekaan kansainvälisiin tehtäviin liittyvien virkojen vähyys, alalla ennestään valitseva runsas tarjonta pätevistä työvoimasta, työllisyyskoulutuksen käyttö työttömyyskortistojen puhdistamiseen tai tietynasteisen työttömyyden hyväksymisen talouspoliittisena valintana. Kun yhteiskunnallisesta ongelmasta tehdään yksittäistapaus (tyhmä kurssitettava, huono luennointisija) voidaan syyllinen tipauttaa tilastollisten epäonnistujien luokkaan ja siirtyä suunnittelemaan uutta kurssia.

Suomessa pyörivästä työllisyyskurssituksesta, sen järjestyksestä ja kustannuksista ei puhuta tai kirjoiteta julkisuudessa. "No news — good news?" Oma viiden kuukauden mittainen kokemukseni kurssitettavana antoi aihetta epäilyyn. □

Kaisa Kinnunen
kurssilainen
Helsinki

Artikkelin varastamisesta

Kiitokset Ytimelle artikkelista "Matalan intensiteetin konflikti (Ydin 4/87). Erityisesti haluan kuitenkin kiittää artikkelin todellista kirjoittajaa, toimittajaa Sara Milesia. Artikkelin ilmestyi NACLA-Report on the Americas-lehden huhti-toukokuun numerossa 1986.

Risuja ja rajusti tulee sen sijaan *Markku Malkamäelle*. Toimittajasta ei liene kysymys, koska plagiaatti on harvinaisen törkeä. MM:n "juttu" on 95-prosenttisesti suora käännös. Se etenee alkuperäistä artikkelia sivu sivulta harppien, ottaa kappaleen sieltä, toisen täältä. Alkuperäisen jutun lainaukset on otettu sellaisenaan ilman NACLA:n lähdeviittauksia. MM on kääntänyt lainausmerkkejä myöten NACLA:n artikkelia.

Muutama oma lause käännetyssä ei vielä oikeuta koristamaan Ytimen "juttua" komeasti omalla nimellä. Vähimmäisvaatimus olisi ollut maininta, että tämä artikkeli perustuu NACLA:n juttuun. Nyt se on siis lähes pelkkä käännös, ja tapana on mainita, mistä on käännetty.

Käännös sinänsä on kohtuullisen hyvä. Sen sijaan "jutusta" olisi tullut parempi, jos käännettävät kohdat olisi valittu paremmin. Alkuperäisestä artikkelista tuli mukaan turhaa tarinaa, ja monia mielenkiintoisia seikkoja jäi pois.

Ytimen lukijoille voin suositella tutustumista NACLA-lehteen, ellei se entuudestaan ole tuttu kuten MM:lle näytti oleen. Se ilmestyy kerran kahdessa kuukaudessa Lehden voi tilata osoitteesta NACLA, 151 West 19th Street, 9th Floor, New York, NY 10011, USA. Kotimaisia juttujen ostajia on sen sijaan syytä varoittaa MM:n kaltaisista surffailijosta, jotka ratsastavat varastetuilla laincilla. □

Antti Hallinen
toimittaja
Helsinki

Gazan tila

Haluan tuoda lukijoiden tietoon seuraavat seikat *Arja Alhon* Ydin-lehdessä (3/87) julkaistuun artikkeliin.

1) Allenby-sillan ylittäminen
Yli miljoona ihmistä ylittää vuoden aikana tämän sillan. On ilmeistä, että kysymyksessä on ahdas ylityskohta, mutta viranomaiset tekevät parhaansa helpottaakseen tilannetta. Vallitsevan turvallisuustilanteen takia ihmiset ja heidän matkatavaransa joudutaan tarkastamaan erittäin huolellisesti. Pyrkimyksenä on jatkuvasti nopeuttaa tätä prosessia. Tarkastajat kohtelevat matkustajia kunnioittavasti eivätkä missään tapauksessa mene tämän pidemmälle.

2) Gazan sitrushedelmät
Mikään ei estä markkinointia Israelin satamien kautta. Nykyään Gazasta ei viedä mitään EEC:n maihin vaan kaikki hedelmät lähetetään Itä-Eurooppaan. Joskus syntyy ongelmia, koska Israelissa ainoastaan sikäläinen vientiorganisaatio Citrus Marketing Board hoitaa vientiä ja Gazan viljelijät eivät halua ruveta käyttämään laaduntarkkailua.

EC on huolehtinut siitä, että vienti tapahtuu suoraan alueilta Eurooppaan, mutta sovellutuksia käytännössä ohjaavat heidän ja meidän välillämme tapahtuvat neuvottelut.

Kun valtio subventoi israelilaisia sitrushedelmien viljelijöitä välillisesti, Gazan viljelijät taas saavat tukiaisensa paikallisilta viranomaisilta tarpeen mukaan.

3) Lapsiin kohdistuva väkivalta
Israelin puolustusvoimat noudattaa tarkoin tiukkoja yhteiskunnallisia ja inhimillisiä käytäntymääräyksiä ja käyttää mahdollisimman vähän voimakeinoja tukahduttamaan rajuja mielenosoituksia.

Vuoden aikana on ollut joitakin erillistapauksia, joissa on käytetty väärin sotilaallista voimaa. Tällöin syylliset on saatettu oikeuteen.

4) Opetus
Viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana vähemmän kuin

kolmekymmentä oppikirjaa on vedetty pois (mm. historian oppikirjoja) kouluista. Suurin osa niistä on painettu Jordaniassa tai Egyptissä (ennen rauhansopimusta), ja ne sisälsivät sionimivastaisuuteen tai juutalaisvastaisuuteen yllyttävää aineistoa.

Viranomaiset eivät sekaannu palestiinalaisten historian oppikirjojen julkaisemiseen elleivät ne sisällä äärimmäisiä historiaalisia valheellisuuksia ja vääristelmiä. Jopa tällaisissakin tapauksissa kirjaa ei hylätä automaattisesti. Kirjasta tai sen osasta keskustellaan viranomaisten koulutoimenjohtajan ja opetusministeriön välillä mahdollisen korjauksen tekemiseksi kirjan seuraavaan painokseen. □

Mordechai Lador
suurlähettiläs
Helsinki

Kaunainen hyökkäys

Yllättyneenä luen muuten asiallisesta ja mielenkiintoisesta lehtenne numerosta 4/1987 artikkelin "Muotokuva: Porin pieni suuri mies", jonka taso poikkesi lehden muusta sisällöstä. Nimetön kirjoitus oli kaunainen hyökkäys, jonka julkaisemista on vaikea perustella.

Työssäni porilaisena kulttuuriryöntekijänä olen vuosien mittaan tullut tuntemaan ja arvostamaan *Jyrki Kankaan* osuutta Porin ja sen kulttuurielämän kehittäjänä ja kansainvälistäjänä. Esimerkiksi Unkarissa Pori on tunnettu Pori Jazzin ansiosta ja tämä on helpottanut työtämme perustaessamme kirjastoomme viime elokuussa avattua valtakunnallista Unkarilaisen kirjallisuuden keskusta. □

Marjaana Karjalainen
kirjastonjohtaja
Pori

מכתב - 20.4/מ
3/3

EMBASSY OF ISRAEL
HELSINKI

שגרירות ישראל
הלסינקי

ז תשרי תשמ"ז
30 ספטמבר 1987

66/106.3

אל: מע"ת.

מאת: השגריר, הלסינקי.

Handwritten signature

הנדון: ביקור ילדים פלשתינאיים.

בהמשך למכתבנו 47/106.3 מה- 21.9.

ראו נא, רצ"ב, מכתב למערכת, כתשובה למכתבי שהתפרסם
ב- 25.9 באותו עתון (קסקיסואומליינן).

"כדור שלג" אולם נראה לי כי תשובתנו היתה הכרחית.

בברכת שנה טובה

מ. לדור

Handwritten checkmark

העתק: אירופה 2

4 מזת"ס ✓

READER'S LETTER

SEPTEMBER 25, 1987.

THE PROBLEMATIC PALESTINE OFFERING MANY ANGLES

To the Ambassador of Israel:

I thank you, Ambassador Mordechai Lador, for your writing in KESKISUOMALAINEN on September 14. Your reply to my article "Where is the home of the children of Palestine?" (KESKISUOMALAINEN Sept. 6) I only got into my hands slightly over a week later on but I do hope the other readers of KESKISUOMALAINEN have paid notice to your interesting writing better than me. It gave, for its part, a picture of how difficult it is to reach an agreement on the Palestinian issue.

I was, however, amazed by the style of your writing for the scanty background information included in my article was, by no means, new. It has been established within literature as well as in the news and articles of papers many times over during the decades.

The complexity of the Palestinian question, as you established, would, however, demand a more profound analysis than that of my article. But, as the writing was mainly dealing with the visit of Palestinian orphans to Finland and space was, like also now, limited, I gathered that linking the visit with a more extensive social framework is sufficient within that compass.

In your writing you are, i.a. accusing me of "purposely misleading", aggressiveness" "ugly and cheap propaganda". I am astonished at these accusations. I would, therefore, like to present the following in response to your numbered assertions:

1) A majority of the UN decided in 1947 upon an establishment of two states in the area of Palestine, for the Arabs and Jews. Then, the Arabs did not adopt the resolution regarding it unjust for themselves. The Zionist leadership of Israel adopted it, as you established. But: as Israel had, in 1948, declared its independence, it did not then nor has it thereafter stayed in the area proposed in the UN resolution. As to later events, I am only referring to the 1967 war although there are plenty of other examples, too.

2) You established that Israel has, since inception, been suffering from "terror" exercised by the Arabs and you feel it is your right to defend your independence. But, what would you call those measures by which the Arabs were

treated already prior to independence i.a. in 1947 in the village of Deir Yassin? In Finnish eyes, the cruel killing of civilian population, women and children, is terror who ever the perpetrator may be.

3) You admit that a UN majority has condemned Zionism as being racism in 1975, yet, establishing at the same time that these countries had been something else than "democratic or enlightened". We both know that the UN does not make even majority decisions on unnecessary items nor flimsy grounds.

4) Although the PLO Covenant has not been declared null and void, its contents does not, in fact, anymore correspond to present ideas. I.a. those peace plans in which Israel's existence is recognized are supported in the decisions of the 16th (1983) and the 18th (1987) sessions of the PLO highest representative organ, the Palestinian National Council, consisting of several organizations. I would imagine that the embassy would also be happy about these views and about bringing them up in the newspaper.

5) The saddest one was item number five in your writing where you claimed that we Finnish godparents have brought our Palestinian godchildren here "to make propaganda". These Palestinian orphans in the ages of 5-15 years came to meet their foster families with whom they had been corresponding for several years. Some of them also met, after a separation of five years, their sisters and brothers living oceans away in refuge. Don't you also find it human to give a child who does not even have a home or a home country this pleasure of being together? Even once in a life time?

My best wishes to your aspirations to solve the Palestinian issue in a just way. I concur in the final statement of your writing that things are better solved "by mutual respect and tolerance than by violently written articles."

Yours faithfully,

Kyllikki Ala-Lehtimäki-Jääskeläinen
Master of Social Sciences, editor

.a.d

Ongelmallinen Palestiina tarjoaa monta näkökulmaa

Israelin suurlähettiläälle:

Kiitän Teitä, suurlähettiläs Mordechai Lador, puheenvuorostanne Keskisuomalaisessa 14.9. Vastineenne artikkeliini "Missä on Palestiinan lasten koti?" (Keskisuomalainen 6.9.) sain tosin käteeni vasta runsasta viikkoa myöhemmin, mutta toivon muiden Keskisuomalaisen lukijoiden huomanneen minua paremmin mielenkiintoisen kirjoituksenne. Se antoi osaltaan kuvaa siitä, miten vaikea Palestiinan kysymyksessä on päästä ratkaisuun.

Silti minua hämmästytti kirjoituksenne sävy, sillä artikkelini sisältäneet vähäiset taustatiedot eivät toki olleet uusia. Kirjallisuudessa kuten myös lehtien uutisissa ja artikkeleissa ne on vuosikymmenten varrella todettu moneen kertaan.

Palestiinan kysymyksen monimutkaisuus, kuten totesitte, vaatisi toki perusteellisempaa

erittelyä kuin artikkelissani oli. Mutta koska kirjoitus pääasias-
sa käsittelee palestiinalaisten or-
polasten Suomen vierailua ja
palstatila silloin kuten nykyin on
rajallinen, katsoin, että vierailun
liittäminen laajempaan yhteiskunnalliseen kehykseen riittää niissä puitteissa.

Syytätte kirjoituksessanne minua mm. "tietoisesta harhaanjohtamisesta", "hyökkäävyydestä" ja "likaisesta ja halpahintaisesta propagandasta". Olen hämmästyynyt näistä syytöksistä. Numeroimiinne väitteisiin haluan siksi esittää seuraavaa:

1) YK:n enemmistö päätti vuonna 1947 kahden valtion perustamisesta Palestiinan alueelle, arabeille ja juutalaisille. Arabit eivät päätöslauselmaa silloin hyväksyneet, koska pitivät sitä itselleen epäoikeudenmukaisena. Israelin sionistinen johto sen hyväksyi, kuten totesitte. Mut-

ta: kun Israel oli vuonna 1948 julistautunut valtioksi, ei se silloin eikä sen jälkeenkään ole pysynyt YK:n päätöslauselmaansa sille ehdottamalla alueella. Myöhempien tapahtumien osalta viittaa vain vuoden 1967 sotaan, vaikka muitakin esimerkkejä on runsaasti.

2) Totesitte, että Israel on itsenäisyyteensä alkupäivistä lähtien joutunut kärsimään arabien harjoittamasta "terrorista" ja pidätte oikeutenanne puolustan itsenäisyyttänne. Mutta miksi sitten kutsutte niitä toimia, joilla arabeja kohdeltiin jo ennen itsenäistymistä mm. vuonna 1947 Deir Jassinin kylässä? Suomalaisin silmin siviiliväestön, naisten ja lasten raaka surmaaminen on terroria, olipa tekijänä kuka hyvänsä.

3) Myönnätte YK:n enemmistön tuominneen vuonna 1975 sionismin rasismina, mutta toteatte samalla näiden maiden

olleen jotain muuta kuin "demokraattisia tai valvutuneita". Tiedämme molemmat, ettei YK tee enemmistöpäätöksiäkään turhista asioista eikä kevein perustein.

4) Vaikka PLO:n peruskirjaa ei ole kumottu, niin tosiasias-
sen sisältö ei enää vastaa nykyisiä käsityksiä. Useista eri järjestöistä koostuvan PLO:n korkeimman edustuselimen Palestiinan kansallisneuvoston (16) (1983) ja (18) (1987) istuntojen päätöksissä tuetaan mm. niitä rauhansuunnitelmia, joissa Israelin olemassaolo on tunnustettu. Kuvittelisin suurlähetystökin iloitsevan näistä näkemyksistä ja niiden esiin tuomisesta lehdessä.

5) Surullisin oli kirjoituksen 5. kohta, jossa väititte meidän suomalaisten kummien tuottaneen palestiinalaiset kummilapsemme tänne "tekemään propagandaa". Nämä 5-15-vuo-

tiat palestiinalaisorvot tulivat tapaamaan kummiperheitään, joiden kanssa he olivat olleet kirjeenvaihdossa useita vuosia. Muutamat heistä tapasivat myös viiden vuoden eron jälkeen merien takana pakolaisuudessa eläviä sisaruksiaan. Eikö Teidänkin mielestänne ole inhimillistä suoda tämä yhdessäolon ilo lapselle, jolla ei ole omaa kotia eikä kotimaata? Edes yhden kerran elämässä?

Toivotan menestystä pyrkimyksillenne Palestiinan kysymyksen ratkaisemisessa oikeudenmukaisesti. Yhdyn kirjoituksenne lopputoteamukseen, että asiat ratkeavat pikemminkin "keskinäisellä kunnioituksella ja suvaitsevaisuudella kuin hyökkäävillä kirjoituksilla".

Kunnioltavasti

KYLLIKKI
ALA-LEHTIMAKI-
JAASKELAINEN
yht.maist., toimittaja

משרד החוץ-מחלקת הקשר

18205

תאריך 29.09.87

ירצא **
**
**
**

שמור

*ע"כ ליליס - תיבה
" " 1204/87*

חוזם: 9,18205
אל: דרוש/868
מ-: המשרד, תא: 290987, חז: 1521, דח: ר, טג: ש
נד: 8

שמור/רגיל

(נ.מ. 410).

מתני.

דו"ח מחמ"ד על זכויות אדם.

- א. ביקר אצלנו ודקיץ משגארה"ב ונכנס לשיחת היכרות עם אן-מרי פינקלר למברט. השתתף מלמד.
- ב. שוחחנו במונחים כלליים על דו"ח מחמ"ד. סיפר שלהערכתו ינוסח הדו"ח לשנת 87 בלשון יותר חריפה, בגלל ביקורת שהושמעה אשתקד על ידי מספר חברי קונגרס כתן כזוגמה ביקורתם נגד הלשון המתונה בה השתמש הדו"ח בתאור הריגת מפגינים בשטחים לעומת התיאורים על הריגות מפגינים ע"י כוחות הבטחון בדרא"פ.
- ג. סיכמנו שנקיים עמו שיחה מפורטת על דו"ח 86 אחרי החגים.
- ד. אן-מרי מכינה בימים אלה שורה של הערות על דו"ח 86 ועם סיום העבודה נעבירן גם אליכם לצורך שיחותיכם במחמ"ד.

ארב"ל 2.

ל.כ.

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, ברנע, ארבל2, בירן, מצפא, לוואר, מזתים,

מתאספתים

8.88
159907 סר 10000

1. The first part of the report is devoted to a description of the work done during the period covered by the report.

2. The second part of the report is devoted to a description of the work done during the period covered by the report.

3. The third part of the report is devoted to a description of the work done during the period covered by the report.

4. The fourth part of the report is devoted to a description of the work done during the period covered by the report.

5. The fifth part of the report is devoted to a description of the work done during the period covered by the report.

6. The sixth part of the report is devoted to a description of the work done during the period covered by the report.

7. The seventh part of the report is devoted to a description of the work done during the period covered by the report.

NY 131
945

8. The eighth part of the report is devoted to a description of the work done during the period covered by the report.

9. The ninth part of the report is devoted to a description of the work done during the period covered by the report.

03-212645
205302

5

שגרירות ישראל / נושין נגטון

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 2 דפים

סוג בטחוני גלוי

דחיפות מיידית

תאריך/ז"ח 28 ספט 10:40

מס' מברק

המשרד + בטחון

1/2

530 572

טל. - סכ"ל - תל אביב

120.4/100

אל: י. הורס, י. ארד

דע: מהאם הפעולות בשטחים, משהביט

הנדון: ג'ליל איראני

רצ"ב מכתב בנדון המדבר בעדו, שנשלח לשגריר (רוזן) ע"י הסנטור ביל כהן. הסנטור צירף למכתבו שני מכתבים מהפרופסורים ד. רחמילביץ נר. גורדון מביה"ח הדסה בירושלים (מפברואר וממרץ ש.ז.) המעידים על כך שמר ג'ליל איראני חולה מאוד וזקוק לעזרת משפחתו. נודה להתייחסותכם המהירה.

יוליה זמיר
למדן

א - 1053 - תל אביב

הורס י. הורס י. ארד
1 1 1 1

WILLIAM S. COHEN
MAINE

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510

September 16, 1987

572
530
2
2

The Hon. Meir Rosenne
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
Embassy of Israel
3514 International Drive
Washington, D.C. 20008

Dear Ambassador Rosenne:

I am writing on behalf of Fred Zen Irany, 13937 Pierce Road, Saratoga, California 95070.

His father, age 90, lives at P.O. Box 47, Bethlehem, Israel, telephone number 011-972-274-2359. His father, Jalil Irani, suffers from recurrent attacks of ascending cholangitis, obstructive jaundice, and cancer of the distal common bowel duct.

Fred Irany's brother, Munir, is a United States citizen. Two years ago he left his job to take care of his father. I understand that he complied with the three months limited visitor stay by going to Jordan for a few days, then returning to take care of his father. His reentry into Israel was denied in July.

The family would like to know why he cannot return to continue caring for his father or whether there is any other avenue available for him to do so.

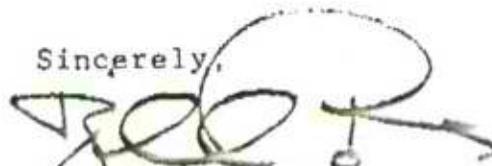
Munir Z. Irany was born June 7, 1932, holds U.S. Passport # 2 4799779, and his present address is P.O. Box 5439, Amman, Jordan, telephone 011-962-667-8376.

Any information you can provide to me to enable me to respond to Fred Irany would be greatly appreciated.

Thank you for your early reply.

With best wishes, I am

Sincerely,

William S. Cohen
United States Senator

WSCee1

*

16681

תאריך : 09.87 פלטרד החוץ-מחלקת הקשר

ירצא **

שמור

**

**

**

ש"פ - 1634 - 20.4 / 1634

חוזם: 9,16681

אל: לונדון/411

מ-: המשרד, תא: 270987, זה: 1634, דח: ב, טג: ש

נד: 8

שמור/בהול

אל: לונדון

הציר

ועידת הלייבור. שלן 283

אנו במגע מתמיד עם משרדו של מתאם המעולות בשטחים. שם טוענים שהחלטה בענין נאטשה הועברה לשהב"ט. ברגע שתקבל החלטת השר נעבירה לכם בבהול.

מזהים-אירופה 2

י.נ.

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מכנל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמך, אירכ, ליאור, מזהים, מתאשטחים, ממד

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

WATER RIGHTS
SECTION

STATE OF CALIFORNIA
COUNTY OF SAN DIEGO
WATER RIGHTS SECTION
OFFICE OF THE WATER RIGHTS DIVISION
1000 G STREET, SUITE 100
SAN DIEGO, CALIFORNIA 92101

WATER RIGHTS SECTION
OFFICE OF THE WATER RIGHTS DIVISION
1000 G STREET, SUITE 100
SAN DIEGO, CALIFORNIA 92101

WATER RIGHTS SECTION
OFFICE OF THE WATER RIGHTS DIVISION
1000 G STREET, SUITE 100
SAN DIEGO, CALIFORNIA 92101

למ"מ - גליל - ס"ג
" " 20.4
סמך

ירושלים, ד' בחשרי החשמ' ח'
27 בספטמבר 1987
114

אל : מר יצחק אלסטר, מנהל מח' משפט

מאח: מזח' ים

הנדון: פליציה לאנגר
מכתב שגרירנו בשבדיה מ-16/9

רצ'ב העחק מכתבו של השגריר בשבדיה, מר אראל, בו הוא מעלה שאלוח לגבי אופן פעולחה המשפטיח של עו'ד פליציה לאנגר.

השאלה העיקרית היא: האם טוענת הגב' לאנגר, שרצח ילדים ע'י פלסטינאים הינו מעשה פוליטי, ואם כן כיצד מחיחסח לכך המערכת המשפטיח שלנו.

נודה על חשובחכם בהקדם.

ב ב ר כ ה,

מיכאל ארבל

העחק: הסברה-מידע
2 אירופה
השגריר, שטוקהולם

1964, 1st Street, New York
NY 10001, 1001
111

1964, 1st Street, New York
NY 10001, 1001

1964, 1st Street, New York

1964, 1st Street, New York

1964, 1st Street, New York

1964, 1st Street, New York
NY 10001, 1001

כ"ב אלול תשמ"ז

שטוקהולם

1013

16 ספט' 1987

אל:מזתי"ם

הסברה-מידע

אירופה 2

מאת:השגריר, שטוקהולם

הנדון:פליציה לאנגר

שמחתי שהמידע המבוקש בנדון הגיע בזריזות, ותבואו על התודה.

הנקודה ביחס לגב'לאנגר עצמה היא זאת: אם נתפס איש פח"ע שזרק רימון יד לגן ילדים או הניח שם מטען חבלה, וכתוצאה מכך נהרגה ילדה ---- האם במקרה כזה טוענת עו"ד ^{לונג} בבית-המשפט שאין לפניו שום ענין פלילי אלא מעשה פוליטי חוקי, ולכן חייבים לזכות את הנאשם? האם אני יכול לומר כאן במפורש שמה שקרוי בפי הגב' לאנגר "משפט פוליטי" כולל משפטים על מעשים כנ"ל?

ואם התשובה לשאלות האלה היא חיובית, הייתי סקרן להשכיל ולדעת מה אומרת המערכת המשפטית שלנו, האזרחית והצבאית, על עו"ד המגן בצורה כזאת על נאשמים בעבירות פליליות או בטחוניות.

אני מקווה שפליציה לאנגר לא תוסיף להופיע בתקשורת השבדית, או לפחות לא הרבה. אבל למקרה שהתקוה הזאת תתבדה, כדאי שנהיה מצויים בשיטת פעולתה ובעמדות שהיא נוקטת.

בברכה
משה אראל

ד' בתשרי תשמ"ח
27 בספטמבר 1987
3.293

טל חיוני - 3
~~טל 20.4~~

מ.י.

סודי

Handwritten notes:
גבולות
לפי חוק המגורים
לגבי גוש אשכנז

אל : המנכ"ל המדיני

מאת : י. הורם

הנדון : הטיפול באזרחים אמריקנים ממוצא ערבי ושחומי עור
- השאלון למתלוננים
למברק ערן 458, הרצ"ב

מברקי לערן, 227, 295 ו-340 מגדירים את עמדתנו בנושא השאלון/הטופס. מברקו הנ"ל של ערן מחזירנו לנקודת המוצא.

נראה לי שמוסכם ע"י הגורמים הנוגעים בנושא במשרד (ומחוצה לו) כי יש בטופס שחובר ע"י מחמ"ד הן צרימה בנעימת ההתייחסות האמריקנית והן אפלייה כלפי ישראל.

הלך המחשבה של מחמ"ד בסעיף ג' במברק ערן מוביל לכאורה למסקנה המוזרה כי אנו נענשים על כי פטרנו את התיירים האמריקניים מהצטיידות מוקדמת באשרה ישראלית.

קוויונו, בשיחות עם הקונכ"ל ליינינגר, להביא לשינוי הטופס, כך שיתמקד בגביית מידע רלבנטי מהמתלוננים על מקרים ספציפיים, ולחייבם בצורה כזו לדבוק באמת העובדתית או לוותר על תלונתם.

ברם, עמדתה של מחמ"ד על נוסח הטופס כפי שהוא, ותחילת השימוש בו בבחינת עובדה מוגמרת, מאלצות אותנו, דומני, לדרוש ביטולו.

אם תתקבל מסקנה זו יהיה צורך לפעול אצל האמריקנים בדרג גבוה (מחמ"ד והשגריר פיקרינג בשלב זה).

100
100
100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

- 2 -

המדובר באיריטנט מלאכותי, מיותר לגמרי, כאשר ברור לכל הנוגעים בדבר כי הצד הישראלי עשה מאמצים, גם לפני משורת הדין, לסלק הסיבות לטרוניות אמריקניות. ואכן מאמצים אלה נשאו פרי: מזה כחודשיים לא היו תלונות.

אודה על תגובתך.

בברכה,

י. הורם

העתק:
סמנכ"ל צפ"א ופר"ן
✓ סמנכ"ל מזתי"ם
היועץ המשפטי
מנהל מצפ"א
מנהל קונסולרית
מנהל תביעות

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5780 SOUTH CAMPUS DRIVE
CHICAGO, ILLINOIS 60637

PHYSICAL CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY
PHYSICAL CHEMISTRY
PHYSICAL CHEMISTRY
PHYSICAL CHEMISTRY
PHYSICAL CHEMISTRY
PHYSICAL CHEMISTRY

שגרירות ישראל / וושינגטון

ס ו פ ס - מ ב ר ק -

דף 1 מחוד דפים

סוג בסחוני סודי

דחיפות

המשרד

תאריך/ז"ט 21 ספטמבר 7

מס' מברק 458

אל: הורם

מצפ"א

ערבים אמריקאים

להלן מפגישה עם הירש, מהונ' וביגוס (21.9)

א. הטופס נמצא כבר בשימוש. (הם מהעקשים לקרוא לו - 'Check List' - כלא טופס).

ב. לדבריהם הם חייבים לכלל את ה- Privacy Act כי אם מתבקש טיפול מחוץ למערכת הם לא יכולים לעשותו בלא חתימה של המתלונן. כך למשל אם הוא פנה לקונגרסמן. ומאחרון מבקש את גרסת מחמ"ג הם לא יוכלו לעשות זאת בלא אישור המתלונן.

ג. ישראל היא המדינה היחידה שבה יש שמוש של הטופס משום שהיא היחידה שלגביה אין צרך מוקדם בויזה ושלגביה מתעוררות בעיות, הם כמובן מקוים שהצורך בכל החלילה הוא יצלם בסקירה.

ד. חהוני סיפר שבשבוע שעבר בא אל הקונסוליה בת"א זוג ערבים אמריקאים בתלונה שישראל אינה מעניקה להם אשרת כניסה. הסתבר שמדובר בכאלו שמתגוררים 4 חודשים בארץ ו- 3 חודשים בארה"ב והקונסוליה לא מצאה לנכון להתערב. הוא חושב שאחרי 3-4 פניות "מתחממות" שיענו בסרוב מצד השגרירות תפסקנה הפניות האלו.

7-3-8317
צרו

Handwritten notes at the bottom of the page, including a date '7-3-8317' and various illegible scribbles.

EMBASSY OF ISRAEL
HELSINKI

שגרירות ישראל
הלסינקי

כט אלול תשמ"ז
23 ספטמבר 1987

54/212.3

מס' / 20.4 / 23.11.87 א.א.א

אל : מזת"ם ✓

מאת: השגריר, הלסינקי

הנדון : עצירי השטחים.

אנו מצרפים בזה, שוב, העתק פנייה מסניף אמנסטי-
פינלנד בנושא הנ"ל, אל היועץ המשפטי שלנו עוד
מה-11.12.86.

אנא העבירו הסברים קצרים על הנ"ל ע"מ להעבירם לסניף
כאן.

בברכת שנה טובה,

מ. לדור.

העתק : ארב"ל 3

אירופה 2

גב' תמר גולן, מממשפטים.

Judge Yosef Harish
Attorney General
P.O.Box 1087
JERUSALEM
Israel

Helsinki 11.12.85

Your Excellency,

We are writing to you as members of Amnesty International in Finland. We are deeply concerned about Jamal Idris Salqun, Ma'mun Musa al-Sayyid and Jusif al-Jubeh.

JAMAL IDRIS SALQUN, town arrest case (ID no. 96048055)

Mr. Salqun is said to be a senior activist of the Fatah Youth Organisation in the occupied territories. It seems to us that he has been restricted for his peaceful views and activities, because according to our information he has not used nor advocated violence.

We have received no answer to our requests whether Salqun's allegations of ill-treatment have been investigated. We would also like to know why the Directive by the Attorney General to reduce the damage caused by a town arrest to the arrested person's occupation has not been heeded in Salqun's case.

MA'MUN MUSA AL-SAYYID, administrative detention case

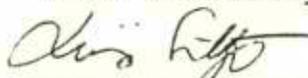
Mr. Al-Sayyid is said to be a senior activist in the Abu Moussa. When in 1980-83 al-Sayyid was an Amnesty adopted Prisoner of Conscience, he had not to our knowledge used nor advocated violence. Neither has evidence for his use of advocacy of violence been revealed in this case. We would like to know why he was given a detention order.

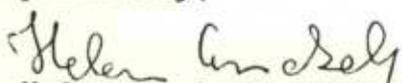
We are also concerned for Mr. al-Sayyid's health (he suffers from diabetes and has only one kidney). We would appreciate to know how it has been safeguarded that he does not suffer unduly when in detention.

YUSEF AL-JUBEH, town arrest case

Mr. Yusef al-Jubeh had his town arrest order renewed until December. No evidence to the effect that al-Jubeh has used nor advocated violence has been presented by the Israeli authorities, nor has he been charged or tried for a violent offense. It therefore seems to us that he has been restricted solely for political reasons. We would appreciate more information about this. Evidently the Attorney General's Directives to reduce the damage caused by a town arrest to the arrested person's occupation has not been applied in this case. Could you please, inform us, why:

Yours sincerely and respectfully,

Liisa Siitlanpää

Helen Enckell, Töölönkatu 12 A 12, Helsinki 10

EMBASSY OF ISRAEL
HELSINKI

כז אלול תשמ"ז
21 ספטמבר 1987

שגרירות ישראל
הלסינקי

47/106.3

אל: מע"ת.

מאת: השגריר, הלסינקי.

הנדון: ביקור ילדים פלשתינאיים.

ב- 6.9 הופיעה עוד כתבה על הנ"ל והפעם בעתון
היומי של מפלגת המרכז ביובסקולה "קסקיסואומליינן"
(תפוצה 75,000).

החלטנו להשיב במכתב למערכת ורצ"ב מצאו נא תרגומי
הכתבה ותשובתנו.

שנה טובה

מ. לרור

העתק:

אירופה 2

מזת"ס 4 ✓

KESKISUOMALAINEN
CENTER PARTY DAILY
CIRCULATION 75,000

BY KYLLIKKI ALA-LEHTIMÄKI-
JÄÄSKELÄINEN

SEPTEMBER 6, 1987.

MAIN POINTS

WHERE IS THE HOME OF THE CHILDREN OF PALESTINE?

This year is the year of Palestine. Actually, it could also be the year of the world's bad conscience, for forty years ago, on the 29th of November, the countries of the world made a pledge at the UN General Assembly to the Arabs of Palestine - the Palestinians - of a country of their own. A promise that has, in no form, been redeemed up to this day.

According to the UN resolution, two states would have been established in Palestine then ruled by the British. Zionist military organizations initiated terror activities against the Arab population.

In 1948, the Zionists' merciless activities led to a result: the state of Israel was established. The UN decision was forgotten and the western powers recognized the new state immediately. The Arab countries declared war against Israel, but it was only waged half way. The world turned its back to the Palestinians.

Those 900,000 Palestinians who had, prior to the establishment of the state of Israel, fled terror from their native areas, were not allowed to return. Their homes and lands were conveyed to the Jews.

There was no stop to the oppression of the Palestinian Arab population, Zionism was condemned as one form of racial discrimination at the UN General Assembly only in 1975.

Ignorance of the rise of the refugee problem has, for decades, been a guarantee for continued oppression. The Palestinians have been misunderstood - how many know, for instance that the PLO already recognizes the existence of Israel.

Had the world reacted in another way in the fate of the Palestinians, I would hardly have stood on July 25 with a bouquet of flowers in my hand at the Helsinki air port.

During the four decades that have passed, the parents have, however, succeeded in transferring in spite of all the hope of a justice coming true to the future generations.

In the year of Palestine, there is reason for every one of us to ponder upon a reply to the question shaking the world directed to the children by the PLO representative in Finland, Dr. Zuheir al-Wazir at the farewell ceremony: "The horse has its stable, the bird its nest but where is the home of the children of Palestine?"

.1.0

Missä on Palestiinan lasten koti?

Liikuttava hetki. Ahr ad, 15, tapaa viiden vuoden eron jälkeen pikkuveljensä Fadin, 12, ja Tarekin, 9.

Mitä pahaa isänmaani on tehnyt, kun sen tuska kestää näin kauan? Mitä pahaa se on tehnyt, kun sitä kukaan ei tue, kun ei kukaan asetu sen puolelle? Ja lapsi, joka syntyy murhan ja murhan välillä, mitä pahaa hän on tehnyt, kun hän jää vain epämääräiseksi numeroksi kirjeenvaihtajien sähköissä? (Katkelmat Sahban Mrouchin runosta, kirjoitettu kesäkuussa verisen sodan vuonna 1982.)

Tämä vuosi on Palestiinan vuosi. Oikeastaan se voisi olla myös maailman huonon omantunnon vuosi, sillä 40 vuotta sitten, marraskuun 29. päivänä, lupasivat maailman maat YK:n yleiskokouksessa Palestiinan arabiväestölle – palestiinalaisille – oman maan. Lupa, jota missään muodossa ei tähän päivään mennessä ole lunastettu.

YK:n päätöksen mukaan on brittien silloin hallitsemaan Palestiinaan tullut perustaa kaksi valtiota. Toinen juutalaisväestölle, jonka osuus maahanmuuton jälkeen oli noin kolmannes, toinen arabiväestölle. Pääkaupunki Jerusalemi olisi ollut kansainvälisesti hallittu pääkaupunki, jossa olisi asunut sekä juutalaisia että arabeja.

Vaikka juutalaisvaltiolle olikin päätöksen mukaan tulossa Palestiinan hedelmällisimmät alueet eikä päätös näin olisi ollut enemmistönä olevalle arabiväestölle edes oikeudenmukainen, ei se tyydyttänyt sionisteja.

Sionistiset sotilasjärjestöt aloittivat terrorin arabiväestöä kohtaan. Sen tarkoituksena oli saada sionistien hallintaan mahdollisimman suuri osa Palestiinaa ennen Englannin mandaatin päättymistä ja YK:n päättämien uusien valtioiden perustamista.

Vuonna toukokuussa 1948 sionistien saalimattomat toimet johtivat tulokseen: Israelin valtio perustettiin. YK:n päätös unohtui ja länsivallat tunnustivat uuden valtion heti. Arabimaat julistivat Israelille sodan, mutta sitä käytiin vain puolinaisesti. Maailma känsi palestiinalaisille selkensä.

Ne 900 000 palestiinalaista, jotka jo ennen Israelin valtion perustamista olivat paenneet terroria kotiseuduiltaan, eivät saaneet palata takaisin. Heidän kotejaan ja maitaan alettiin siirtää juutalaisten omistukseen. Alkoi sotien sarja ja pakolaisuus, joka nyt jatkuu jo kolmannessa tai neljännessä polvessa.

Se huono omatunto, jota maailma tunsi toisen maailmansodan aikaisista juutalaisvainoista, ei enää kolkuttanut. Palestiinan arabiväestön sorrolle ei asetettu sulkua, sionis-

mi tuomittiin yhtenä rotusorron muotona YK:n yleiskokouksessa vasta vuonna 1975.

Sen jälkeen on maailmalla myötätunto palestiinalaisia ja vuonna 1964 perustettua 4,5 miljoonasta kansaa edustavaa Palestiinan vapautusjärjestöä PLO:ta kohtaan koko ajan kasvanut. Tällä hetkellä järjestöllä on viralliset suhteet useampaan valtioon kuin Israelilla ja pysyvä tarkkailija YK:ssa.

Mutta – tämä ei riitä korvaamaan sitä, että 40 vuotta on enemmistö maailman maiden hallituksista antanut kuka äänekkäämmän, kuka hiljaisemman tuen yhä jatkuvalla sotimiselle ja mielettömälle tappamiselle. Sallinut palestiinalaisten mittaamattomat kärsimykset.

Tietämättömyys pakolaisongelman synnystä on vuosikymmenten ajan ollut yksi siorron jatkumisen tae. Palestiinalaisia on ymmärretty väärin – kuinka moni esimerkiksi tietää PLO:n jo tunnustavan Israelin olemassaolon.

Sotauutisista saatu pirstalemainen tieto ei ole kyennyt synnyttämään kuin aika ajo-

syvää myötätuntoa palestiinalaisleirissä asuvia kohtaan, sitäkin valitettavasti usein vasta verilöylyjen jälkeen.

Sille sukupolvelle, joka nyt elää aktiivista vaihettaan, Palestiinaa on esitelty Israelin nimen alla. Alueena johon ensi sijassa juutalaisväestölle on nähty olevan oikeus. Palestiinalaisten, kokemat vääryydet ovat haudattu uskonnollisten kertomusten alle.

Me tahdomme palata tähän maahan jonka nimi on Palestiina, ja se on meidän maamme koska kotimme ovat siellä. Me tahdomme vain palata kotiin, emme muuta. Jos haluatte jäädä, israelilaiset, jääkää mutta antakaa meidän tulla kotiin.

(Katkelma 16-vuotiaan Karimah Tarazin runosta.)

Jos maailma olisi reagoinut palestiinalaisten kohtaloon toisin, tuskin olisin 25. heinäkuuta seissyt kukkakimppu kädessäni Helsingin lentoasemalla. Vastassa yhtä niistä saadoista tuhansista. 11-vuotiasta

vanhempansa Israelin hyökkäyksissä menettänyttä Eyadia, pakolaista kolmannessa polvessa.

Eyadin otti mänttäläisistä ja vilppulalaisista koostuva kummirengas vuonna 1983 kummipojaksen Arabikansojen Ystävyyseuran kautta. Sitouduimme turvamaan taloudellisesti hänen elämänsä ja koulunkäyntinsä orpokodissa Damaskoksessa kokoamalla kuukausittain yhteisesti 350 markan summan rahaa. Muutaman kymppin kummia kohti, mitätön summa sen antamaan apuun nähden.

(Kuka tahansa voi saada kummilapsen Palestiinan alueelta ottamalla yhteyttä Arabikansojen Ystävyyseuran Helsingissä. Niitä, jotka tarvitsevat apua, tulee joka päivä lisää. Pakolaisleirillä harhailee edelleen noin 5000 vanhempansa menettänyttä lasta.)

Ennen ensimmäistä tapaamista ehdim kummirengaan yhteyshenkilönä vaihtaa Eyadin kanssa lukuisan joukon kirjeitä. Kaikki saamani kirjeet ovat olleet kauniita, ikäviä kirjeitä,

joita ovat alkaneet tervehdyksellä "Jumalan Armeliaan Armahtajan Nimeen" ja päättyneet toiveeseen "kirjoitathan minulle aina".

Nyt Eyad oli mukana niiden lähes 30 kummilapsen joukossa, jotka heinä-elokuussa Damaskoksen ja Tunisin orpokodeista matkustaneita kävivät tapaamassa suomalaisia kummejaan. Ja kertomassa lauluin, soitoin ja tanssein oman kotimaan kaipuusta ja halustaan elää rauhassa.

Monet lapsista näkivät Suomessa tuhansien kilometrin päässä toisessa orpokodissa asuvat sisaruksensa ensimmäisen kerran viiteen vuoteen. Tapaaminen, joka ei voinut olla liikuttamatta ulkopuolistakaan.

Omien sanojensa mukaan lapset tulivat kuin toiseen kotimaahansa. Täällä heitä odotettiin, tänne he olivat tervetulleita. Tunne, jonka pakolainen kokee harvoin.

Tiedätkö palmu tiedätkö pilvi tiedätkö ruoho tiedätkö maa tiedätkö vuoret tunnetteko maani,

olen ollut pakolaisuudessa kauan voisitko kyyhky viedä terveiseni ja kertoa sen niille, jotka eivät vielä tiedä...

(Katkelma Tunisian orpokodissa asuvan 7-vuotiaan Karolinan laulusta, jota hän Suomen vierailunsa aikana usein esitti.)

Niiden kahden viikon aikana, joina minulla oli mahdollisuus olla kummipoikamme ja hänen kohtalotovereidensa kanssa, hämmästelinkin päivittäin sitä toiveikkautta ja iloisuutta mikä lapsista pursui.

Kuluneiden neljän vuosikymmenen aikana vanhemmat ovat kaikesta huolimatta kyenneet siirtämään jälkipolville toivon oikeudenmukaisuuden toteutumisesta. Kertomusten, laulun, soiton ja tanssin kautta, pommitusten paukkeissa, pakolaisleirien helvetissä, kuoleman ja surun keskelläkin.

Lasten optimismi ja elämänilo sekä kummivanhempiaan ja sisaruksiaan kohtaan osoittama huomaavaisuus ja hel-

lyys sai monta kertaa ajattelemaan, kumpiko tässä tapaamisessa loppujen lopuksi oli enemmän saavana osapuolena, lapset vaiko kummit.

Haikeana eron hetkenäkin kykeni Eyad nostamaan meidän kummien mielialaa. Passintarkastuksen jälkeen hän lentoaseman lasiseinän takana – silmät kyynelissä mutta hymyssä suin – nosti kaksi sormeaan pystyyn hyvästiksi. Ja voiton pystyyn yhteisen tavoitteen merkiksi.

Palestiinan vuonna on enemmän kuin aiheellista jokaisen kohdallaan mieltä vastusta PLO:n Suomen edustajan tohtori Zuheir Al-Wazirin jäähyväisjuhlassa lapsille osoittamaan, mutta maailmaa ravistelevaan kysymykseen: "Hevosella on talli ja linnalla on pesä, mutta missä on Palestiinan lasten koti?"

Teksti: KYLLIKKI ALA-LEHTIMAKI-JÄASKELAINEN Kuvat: KARI JÄASKELAINEN

Helsinki, September 11, 1987

Editor-in-Chief Erkki Laatikainen
Keskisuomalainen
Aholaidantie 3
40300 JYVÄSKYLÄ

Dear Editor-in-Chief,

I was rather astonished to read in your esteemed newspaper of September 6, 1987, the article entitled "Missä on Palestiinan lasten koti?" written by Kyllikki Alalenthimäki-Jääskeläinen.

Not only is it amazing that a newspaper of the Center Party, which writes on its banner neutrality and balanced attitudes towards regional or other conflicts, permit the publication of ^{so}biased, tendentious and purposely misleading article on an extremely complicated issue.

- 1) Israel was established by the resolution of the UN. Israel can hardly be blamed if the Arabs did not do likewise.
- 2) To claim "Zionist terror", is not only ugly and cheap propaganda but an attempt to substitute the aggressor by the victim. Israel, almost since inception, has been suffering by steady terror, trying to annul the newly born state. It were the Arab armies who invaded that country in 1948 and waged a war of annihilation. Do we have to beg pardon for the fact, that we foiled that attempt?
- 3) The condemnation of Zionism as racism by the automatic majority of the UN was rejected by the democratic and enlightened world, including Finland.

Zionism is the legitimate liberation movement of the Jewish people and the above mentioned writer should be careful not to disclose too much ignorance on a difficult and complicated conflict.

4) PLO never recognized the existence of Israel as mentioned in that article.

On the contrary, the covenant of that devided group pledges clearly for the destruction of Israel and we can hardly be expected to negotiate with them our own annulment.

5) To serve as fosterparents to orphan children is a very noble gesture, but one should be careful not to use such a delicate subject for political ends.

There are many Finnish fosterparents for Jewish and non-Jewish children in Israel, but we would be very sensitive, not to bring them here and propagate a problem, which we have all the reason to believe, may be solved by mutual respect and tolerance, rather than by violently written articles.

I would be grateful if this answer could be published in your paper.

Yours sincerely,

Mordechai Lador
Ambassador of Israel

Harhaanjohtava kuva sionismista

14 9,8)

Arvoisa päätoimittaja.

Varsin hämmennyneenä luin arvostamastani lehdestä 6.9. Kyllikki Ala-Lehtimäki-Jääskeläisen artikkelin "Missä on Palestiinan lasten koti?"

Ihmettelen, että keskustalainen lehti, jonka toimitusperiaatteenä on puolueettomuus ja tasapuolinen asennoituminen niin alueellisiin kuin muihinkin selkkauksiin, sallii yksipuolisen, tarkoitushakuisen ja tietoisesti harhaanjohtavan artikkelin julkaisemisen asiasta, joka on äärimmäisen monimutkainen.

1) Israel perustettiin YK:n päätöksellä ja sitä voi tuskin syyttää siitä, etteivät arabit toteuttaneet tuota samaa YK:n päätöslauselmaa.

2) "Sionistisen terrorin" syyttäminen ei ole ainoastaan likaista ja halpahintaista propagandaa, vaan myös vritys ottaa

hyökkääjälle uhrin osa. Itsenäisyytensä ensimmäisistä päivistä alkaen Israel joutui kärsimään jatkuvasta terrorista, jonka tarkoituksena oli tuhota vastasyntyneet valtio. Juuri arabiarmeijathan vuonna 1948 tunkeutuivat maahan käydäkseen tuhoamisotaa. Olisiko meidän pyydettävä anteeksi sitä, että me teimme tuon yrityksen tyhjäksi?

3) YK:n n.s. automaattinen enemmistö tuomitsi sionismin rasismiksi, mutta tuota päätöslauselmaa eivät maailman demokraattiset ja valveutuneet maat hyväksyneet. Näihin maihin kuuluu myös Suomi. Sionismi on juutalaisen kansan laillinen vapautusliike ja artikkeline kirjoittajan olisi syytä varoa paljastamasta kuinka täydellisen tietämätön hän on tästä vaikeasta ja monimutkaisesta selkkauksesta.

4) PLO ei ole koskaan hyväk-

synyt Israelin olemassaoloa, niinkuin artikkelissa väitetään. Päinvastoin, tuo moniin erillisiin järjestöihin jakaantunut ryhmittymä vaatii selvin sanoin Israelin tuhoamista. Meidän voidaan tuskin odottaa neuvottelevan sen kanssa omasta tuhostamme.

5) Orpolasten kummina toimiminen on erittäin kunnioitettava tehtävä, mutta sitä ei pitäisi käyttää poliittisiin päämääriin pyrkimiseen. Suomessa on monia juutalaisten ja ei-juutalaisten israelilaislasten kasvatusvanhempia, mutta meistä ei olisi oikein tuoda heitä tänne tekemään propagandaa ongelmasta, jonka me uskomme ratkeavan pikemminkin keskinäisen kunnioituksen ja suvaitsevaisuuden avulla kuin hyökkäävillä artikkeleilla.

Kunnioitavasti
MORDECHAI LADOR
Israelin suurlähettiläs

שטר

דוצא

**
**
**
**

שטר / 20.4 - 11/11/87

חודש: 9,13482

אל: ארטוב/174

מ-: המשרד, תא: 200987, זח: 1647, דוד: ר, טג: ש

נד: 8

שטר/רגיל

גיל

תלוכה-יחס לא נארת בגשר אלנבוי, לשלכם 10 מ-2.9

הטענות של שתי הקנדיות ממוצא ערבי לגבי החימושים הן נכונות.

להלן ההסבר:

א. כל עובר בגשר ממוצא ערבי וייב לעבור את כל הבדיקות הרלוונטיות המקובלות וזה כולל לערנו, הפשטה. האטרנטיבה להפשטה היא לא לאשו הכניסה.

ב. שלטונות הבטחון עושים מאמצים לשימור דרכי החימוש והבדיקה לא צורך בהפשטה, אך טרם נמצאה שיטה יעילה יותר לכן.

ג. אנו גאים בטובדה שבין ישראל וירדן קיים גבול כתוח בו עוברים כמליון איש מדי שנה. גבול זה נשאר הודות לבדיקה יסודיות הכוללות לעיתים, לערנו, חימוש גופני.

הכל לשימושן בהתאם לצורך.

מזתים

טא

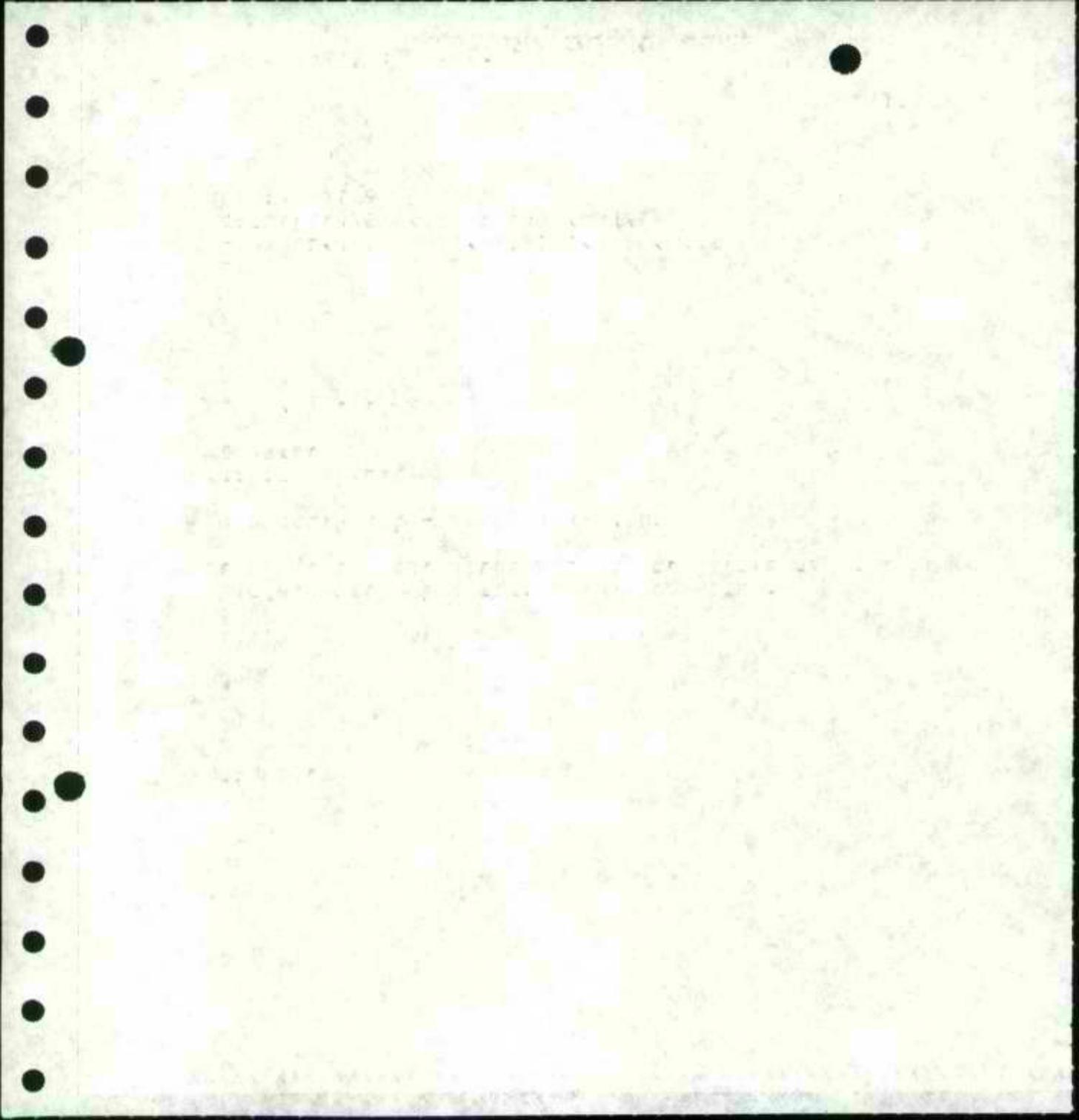
תס: שהח, ממכל, ממנבל, לואור, מזתים, בירן, מצמא, הורס, טויבל, קונס, מתאשטחים, פטרוב/ממכנים, הפשטה, הרמדזרים/טנץבבר

Faint, illegible text covering the majority of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

ע"מ 120.4/מב

AMBASSADE D'ISRAEL

שנרירות ישראל

כ"ב אלול תשמ"ז

שטוקהולם

1013

16 ספט' 1987

אל: מזתי"ם

הסברה-מידע

אירופה 2

מאת: השגריר, שטוקהולם

הנדון: פליציה לאנגר

שמחתי שהמידע המבוקש בנדון הגיע בזריזות, ותבואו על התודה.

הנקודה ביחס לגב' לאנגר עצמה היא זאת: אם נתפס איש פח"ע שזרק רימון יד לגן ילדים או הניח שם מטען חבלה, וכתוצאה מכך נהרגה ילדה ---- האם במקרה כזה טוענת עו"ד בבית-המשפט שאין לפניו שום ענין פלילי אלא מעשה פוליטי חוקי, ולכן חייבים לזכות את הנאשם? האם אני יכול לומר כאן במפורש שמה שקרוי בפי הגב' לאנגר "משפט פוליטי" כולל משפטים על מעשים כנ"ל?

ואם התשובה לשאלות האלה היא חיובית, הייתי סקרן להשכיל ולדעת מה אומרת המערכת המשפטית שלנו, האזרחית והצבאית, על עו"ד המגן בצורה כזאת על נאשמים בעבירות פליליות או בטחוניות.

אני מקווה שפליציה לאנגר לא תוסיף להופיע בתקשורת השבדית, או לפחות לא הרבה. אבל למקרה שהתקוה הזאת תתבדה, כדאי שנהיה מצויים בשיטת פעולתה ובעמדות שהיא נוקטת.

בברכה
משה אראל

AMBASCIATA D'ISRAELE

שגרירות ישראל

רומא, כ"א אלול תשמ"ז
15 ספטמבר 1987
מס' : 110.1

למחלקת המע"ת - 120.4/מ
" " " " " "

אל : הסכרה/מידע

מז"תים

אירופה 1

מע"ת

מאת : עתונות, רומא

ג' פ' א'

הנדון : עינויי עצורים

לחוזמים 17652,4753 ו-17653 (מאוגוסט)

ההאשמות כביכול על עינויי ילדים עצירים זכו לכיסוי תקשורתי רק ביומון "LA REPUBBLICA" שפרסם הידיעה ב-10/9 בכותרת "פלסטינאים מעונים בישראל".

תגובתנו לידיעה בצורת מכתב לעורך המבוססת על חוזמכם שבסימוכין התפרסמה ב-12/9.

מצ"ב, למען הסדר הטוב, צילום הכתבה והתגובה.

כברכת שנה טובה,

אבי גרנות

Pestaggi e violenze sessuali per i giovani profughi arrestati

Palestinesi torturati in Israele

GERUSALEMME — Bambini e ragazzi palestinesi della Cisgiordania e di Gaza, occupate da Israele, sono «sistematicamente vittime di torture» quando sono detenuti nelle carceri israeliane, secondo un rapporto di tre docenti universitari di Chicago pubblicato ieri a Gerusalemme.

Docce fredde e bollenti, violenze sessuali, digiuni prolungati, pestaggi ed altri maltrattamenti contro giovani palestinesi con meno di 18 anni sono divenute «fatti di tutti i giorni», hanno affermato durante una conferenza stampa due degli autori del rapporto, Dina Lawrence, antropologa, e Kameel Nars, un americano di origine palestinese, professore in una università di Chicago. Il rapporto, di una ventina di pagine, comprende 15 testimonianze di giovani tra i 15 e i 18 anni arrestati perché sospettati di aver lanciato sassi contro i soldati israeliani.

Tre dei giovani hanno partecipato alla conferenza stampa e hanno parlato della loro esperienza. Ryad Fray, 15 anni, originario del campo profughi di Dahyush, a sud di Betlemme, ha raccontato di aver subito il «supplizio della sedia»: «Ci hanno

fatto sdraiare per terra, incastrati sotto una sedia con le gambe alzate, un militare si è seduto sulla sedia e ha tenuto in alto le gambe mentre un secondo picchiava con un bastone sulle piante dei piedi». Wael Tawfik, 16 anni, anche lui del campo di Dahyush, ha confermato di aver subito il «supplizio della sedia» e di essere inoltre stato «appeso per le mani, nudo, per diverse ore». Adnan Mohammed Shehadeh, 16 anni, ha raccontato la sua esperienza nel carcere di Faraa, vicino Nablus: «Non volevo firmare due confessioni nelle quali ammettevo di aver tirato sassi contro i militari ed hanno cominciato a picchiarmi. Ho ricevuto una scarica di colpi, anche sugli organi sessuali». «Poiché ero stato colpito da una pallottola all'addome e ad un'altra ad un braccio prima di essere arrestato», ha continuato, «mi picchiavano sulle ferite. Poi mi hanno fatto restare due giorni con le mani dietro la testa, gli occhi bendati e senza mangiare». Due dei tre ragazzi hanno dichiarato di aver finito per accettare di firmare le loro confessioni scritte in ebraico, una lingua che non conoscono, pur di cessare i pestaggi.

lettere

■ Israele e la tortura

In riferimento all'articolo «Palestinesi torturati in Israele», apparso su *Repubblica* del 10 settembre 1987, desidero precisare quanto segue:

1) Israele rifiuta l'uso della tortura e lo condanna fermamente.

2) La coercizione fisica in ogni sua forma è proibita per legge. Misure di tutela legale assicurano la stretta osservanza della legge e delle umanitarie norme di comportamento, punto al quale in Israele è sempre stata data assoluta priorità.

3) Israele ha stipulato un accordo con il Comitato Internazionale della Croce Rossa, che permette il controllo delle condizioni di detenzione da parte di incaricati ufficiali della Croce Rossa Internazionale.

Secondo il provvedimento, in vigore dal 1979, recentemente rinnovato, ai rappresentanti della Croce Rossa Internazionale è regolarmente permesso incontrare detenuti per motivi di sicurezza ed ai medici riconosciuti dalla Croce Rossa Internazionale è consentito visitare ogni detenuto che lamenti trattamenti scorretti.

Su tutti i reclami presentati alla Croce Rossa Internazionale dai detenuti, viene fatta un'inchiesta da parte delle autorità israeliane competenti.

Avi Granot
addetto stampa dell'Ambasciata
d'Israele in Italia

x
"La Repubblica" 12/9/87

** ירצא

שטר

**
**
**

מח/ 1204
 מלחמה - מלחמה
 " " " "

חוזם: 9,9368

אל: שטוקהולם/78

מ-המשרד/תא: 140987, זח: 1614, דוד: מ/סג: ש

נד: 8

שמור/מיוון

לשלכם נר 56 מה- 11 בספטמבר.

1. לצורך פעילות עריכת ביוש"ט מנצלים ארגוני הטרור גם נערים. בכתיבת אלה אין מניין ממעצרי נערים. על אף שעמ"י החוק הגיל המינימלי לאוריות מלילית הוא 12, רק במקרים בודדים וחריגים ביותר נעצרים נערים בגיל זה. דאו-נא קרוי-התייחסות כללית לנושא בחוזם 17745 מ- 28 באוגוסט.

2. לשלכם:

סעיף א': לא ניתן להתייחס מכאן העדר נתונים.

סעיף ב': מחנה אל-עמרי הינו מחנה פליטים ברמאללה ואין בו מחנה מעצר.

סעיף ג': חירובי, זהו הטיעון הנרכזי של הגב' לכנר (ולכן לא ברור הרקע לשאלה).

סעיף ד': המונח 'נערים' אכן בשימוש שלטונות הבטחון לאור גילם ועיסוקם במח"ט.

סעיף ה': מתקן ברעה מיועד ויעוקר לחקירת חשודים בהפרות סדר. המתקן כרוח לביקור נציגי 'הצלב-האדום', שהיוערו לאחרונה דעה חירובית על המתקן ('הארץ', בעקבות מסיבת עיתונאים שקיים מתאם הפעולות בשטחים במתקן באוקטובר '86).

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סעיף ז': 4,000 האסירים המזוכרים המצויינים בכתבה
הינם פעילי מח"ע. המינרה מוטיעו ומטעה.

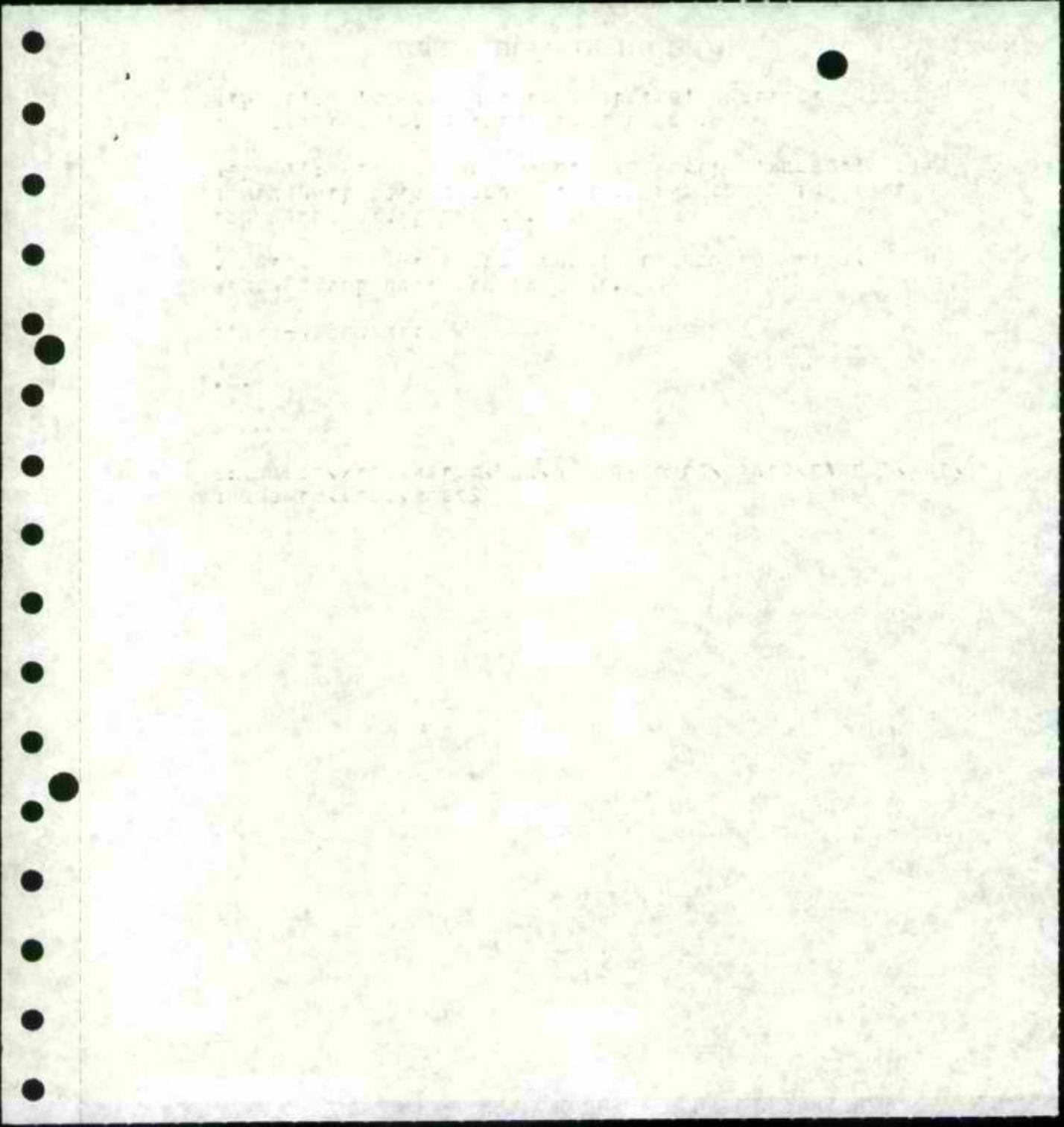
סעיף ז': די בודדות אחרים של ארגון 'אמנסטי' כדי
להראות שאין בטיס לטענה, יחד עם זאת במקרה זה ההשורה
אינה מהווה טיעון הסברתי.

3. מידע זה אינו נועד להמצו או למרסום יזום, אלא
לשימוש לצורך התייחסות המתבקשו.

מז'תים-הסברה/מידע

7.7.

ת.מ: ממנכל, אירב, אביטל, מעת, הטיבוק, ליאור, מזתים, ר/מרכז, ממד,
מתאשטחים, ורנע, ארבל 27

ירושלים, כ' אלול החשמ'ז
14 בספטמבר 1987
109

נתיבים - לבית
120.4
מא

אל : דוד דדון, יועץ הסברה, פריס

מאח: מזח'ים

הנדון: נטיעת עצי זית ביו"ש

בחשבה למכתבך מ-25/8/87 להסברה ושהועבר אלינו להלן חשובת מתאם
הפעולות בשטחים בנדון:

1. המדובר בנסיון לחפוט חזקה על אדמות מדינה בניגוד לחוק ע'י
נטיעת עצי זית, ליד הכפר קטנה בנפת רמאללה ליד הקו הירוק.
2. האנשים נעצרו, נפתחו נגדם חיקים במשטרה והם שוחררו בו ביום.
עד כאן.

ב ב ר כ ה,

מיכאל ארבל

העוק: עפרה בן-יעקב, הסברה מרחבי

Answers, of which number 1
is correct. 1861
901

with: the first, they have, and
and: and

name: George Washington

Answers: correct a-181825 should answer which they should also
regarding correct name:

1. Answer: correct name which was written answer correct thing of
correct name 1. a. the name which was written the first answer.
2. Answer: correct, correct name which was written the answer of name,
of name.

E. E. E. E.

George Washington

name: name of-1818, name answer

נכנס **
**
**
**

שמור

למחלקת - 1.5.5 - 3/10
" " " 120.4 / מח

חוזם: 9,8788

אל: המשורר

מ-פריט, נר: 198, תא: 130987, זח: 1400, דח: ר, סג: ש
נד: 8

שמור/רגיל

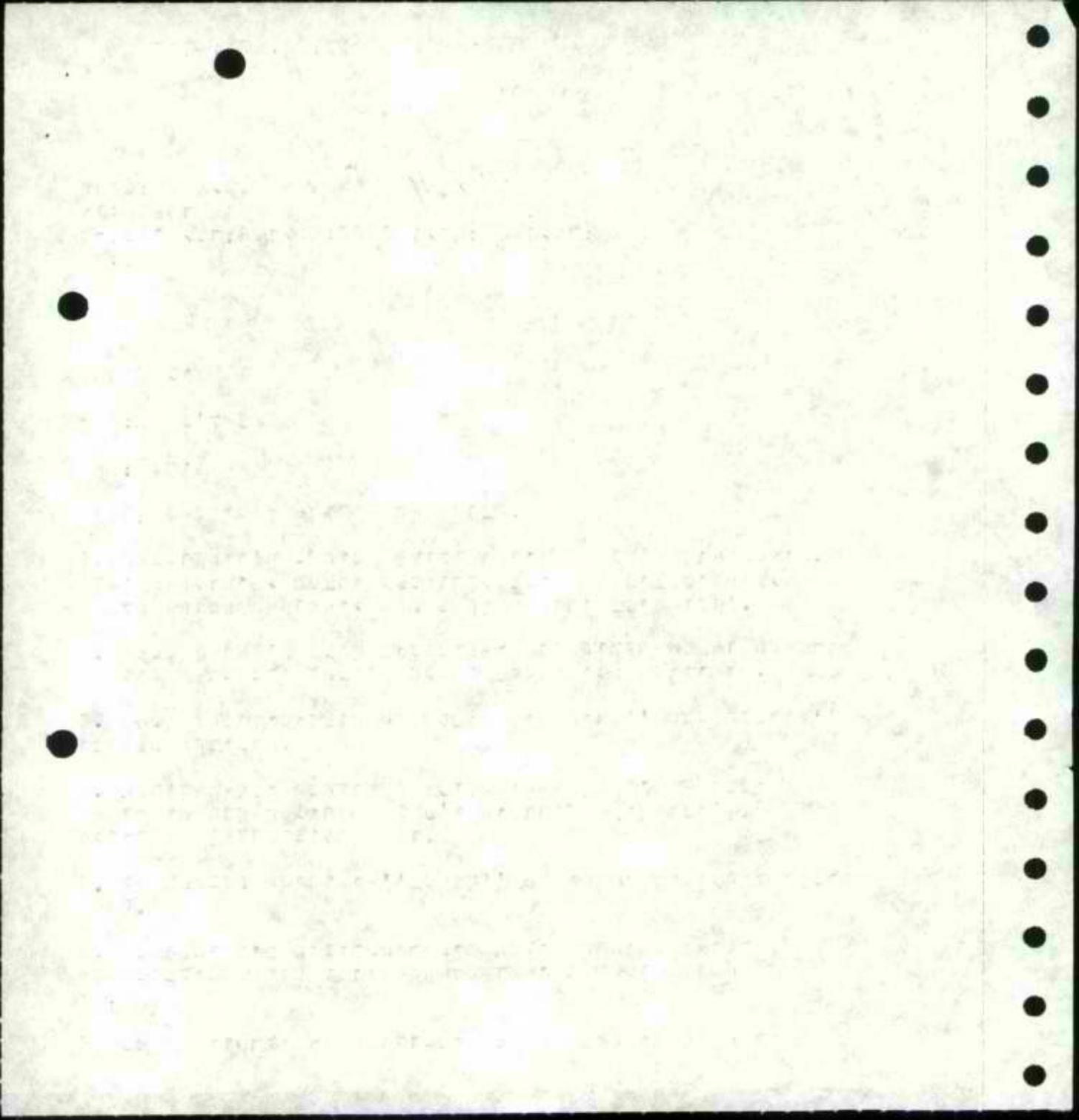
אל : ארבי'ל 3

מאת: פריט

חינוך בשטחים - שלושה האב בונה.

1. השגבר הדו"ח . הינו שלילי מבהינת הרושם שהרא משאיר . מדגיש מחסומים, מעצרים, צנזורה, סגירת אוניברסיטאות, הגבלת החופש האקדמי, סחבת במתן אישורי בניה וכו' .
2. מצטט ישראלים כגון בינבנישתי או בעילום שם או התמסרות יהודית קארם כדי להצדיק טענות פלסטיניות מסוימות .
3. טוען שהפוליטיזציה של הסטודנטים היא "מטבע הדברים" ונרבעת מהכינוש .
4. מעריך מאמצי הנהלות האוניברסיטאות לקיים התוכנית האקדמית חרף הסגירות (ע"י שיעורים בקיץ וכו') מגדיר אותן כרציניות מאוד .
5. לא משתכנע מטיעונו "בטחון" של ישראל כהצדקה למדיניות בשטח .
6. בכמה מיקרים מזכיר אירועים מבלי להרחיב, באומר שהם נופלים בתחום זכויות האדם ושאינו מטפל בנושא זה .
7. נשאר ניוטרלי או אמולוגטי לטובת הפלסטינים כאשר

מחלקת הקשר - תאריך : 09.87

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מביא טיעון ישראלי הנשמע צודק.

8. במסקנותיו - על ישראל לנסות ולהפחית סיבות להתנגשויות
ע"י מדיניות של אי-נוכחות ומרוספיל נמון מצד הצבא:
יש לעזור במימון האוניברסיטאות כדי להפחית תלותן
בתנועת שחרור : צורך בגישה ישראלית חרובה לתוכניות
המיתוח של האוניברסיטאות וכו'.

9. משבח ש"ס מצידנה.

10. הדוח בדיפ היוצא מחר, יום ב'. הברי קונא הערותכם
לקראת הדיון הקרוב.

טמיהוד.

תפ: שהח, מנכ"ל, מתכנ"ל, ברנע, ארבל, 2, ליאור, מזתים, מתאסשטחים

נכנס

בלמס

מס' 20.4 / 166
מס' 20.4 / 166
מס' 20.4 / 166

מס' 20.4 / 166

חוזם: 9,8012

אל: המשרד

מ-: שטוקהולם, נר: 56, תא: 110987, זח: 1230, דח: ר, סג: ב

נד: 8

בלמס/רגויל

אל: מזתי"מ

בירחון המתפרסם ע"י האגודה השבדית RADDA BARNEN העוסקת בהגנה על ילדים ובעזרה לילדים בעולם מופיעים כמה סיפורים בהקשר השטחים. אמא בוקו העובדות לגבי הטענות הואות והבריקר.

א. שני אחים ערבים נשפטו לפני שנה וחצי אחד ל-4 ואחד ל-5 שנות מאסר באשמה זריקת אבנים על חיילים ו"סימפטיה לאש"פ"י. הנערים היו אז בני 13 וחצי ו-15 וחצי. השמות לא נמסרו. הצעיר בשכס והמדובר בג'רניון.

ב. במחנה אל-עמרי מוחזקים עצירים מגיל 12 עד 30.

ג. מפי פליציה לנגר נמסר במאמר בירחון שמאז 1967 היא מגינה על מלשינאים במשפטים פוליטיים. האם היא טוענת גם בארץ שמדובר במשפטים פוליטיים?

ד. כנ"ל שאצלנו אין משתמשים במונח ילדים כאשר מדובר בילדים שנאסרו או נמסרו בהקשר בטחוני. המנח השגור הוא נערים או מתפרעים.

ה. ב-1982 נפתח בית-טוהר מארה שבו מוחזקים מי שהואשמו בהפרת סדר כולל זריקת אבנים. במקום הזה מוחזקים ילדים רבים כאשר מביאים ילדים כאלה למשפט בשכס נראה המקום כמו ביתה בבי"ט.

ו. יש בין 400 ו-600 גילאי 12 - 18 בקרב למעלה

מס' 20.4 / 166

מס' 20.4 / 166

מס' 20.4 / 166

מס' 20.4 / 166

1950

10

1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מ-4,000 אסירים מדיניים ב-14 בתי-סוהר בשטחים. מטתמכים
על פירסום באלפאג'ר.

ד. בדו"ח משנת 1986 של אחת קתרינה טומשבסקי נאמר
שבהשורה למצב ילדים בחלקי עולם אחרים החזקת ילדים
במאסר בשטחים מהורה תופעה יחידה במינה.

שג.==

תפ: ממנכל, אירוב, אביטל, מעת, הסברה, ליאור, מזתים, ר/מרכז, ממד,
מתאסשטחים, ברנע, ארבל 2

אג"מ - אג"מ סח"ב אג"מ כ"א סח"ב אג"מ סח"ב

אג"מ - סח"ב סח"ב

סח"ב - סח"ב

ВООРУЖЕННЫЕ СИЛЫ ПЕРЕСТРОИЛИСЬ В СОВЕТСКИЕ ВОЙСКА
В СЕРВЕТО-АНТОКА'Р.

В СЕРВЕТО-АНТОКА'Р ПЕРЕСТРОИЛИСЬ В СОВЕТСКИЕ
ВОЙСКА В СЕРВЕТО-АНТОКА'Р ПЕРЕСТРОИЛИСЬ В СОВЕТСКИЕ
ВОЙСКА В СЕРВЕТО-АНТОКА'Р ПЕРЕСТРОИЛИСЬ В СОВЕТСКИЕ

000000

00: ВООРУЖЕННЫЕ СИЛЫ ПЕРЕСТРОИЛИСЬ В СОВЕТСКИЕ ВОЙСКА
В СЕРВЕТО-АНТОКА'Р ПЕРЕСТРОИЛИСЬ В СОВЕТСКИЕ ВОЙСКА

נכנס

הטכניון - תל אביב

(המחלקה כחוק אבא סור)

טל. 03-7685

חוזם: 9,7685

אל: המשרד

מ-: אנקרה, נר: 56, תא: 110987, זח: 1100, דח: מ, טג: ב

נר: 8

מח/20.4/כ.א.

אל: הסברה/תכנים

דע: מזתים מעת איסטנבורל (נר 20)

מאת: אנקרה/הדס

בלמס/מידוי

1. במסגרת עיתונים היום (11) כתבת A.P. מירושלים אודות זוח שפרסמו מעילים לזכויות האדם בארזהב (מזכרים השמות כאמל באצר, דינה לורנס וקארן ורייט) ולפיו מענים כוחות הבטחון בשיטתיות ילדים בלסטינאיים. מובאת אף תגובת דוי"צ שהכחיש הנל.

2. האם תוכלו ליידענו בפרטים נוספים אודות מחברי הדוח ורקעם.

הדס

תפ: שהח, ממנכל, ממנכל, ברנט, ארבל, ליאור, מזתים, אביטל, מעת, הסברה, ר/מרכז, ממד

אשרה על המכתב (2) - תאריך 1.10.87
אין ביישובי 3 + 10 אסל

SECRET

1005

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

1. SECRET

2. SECRET

SECRET

SECRET

18/705 1 מדד

11.9.87

2.18
2

אל : מנהל מע"ת

מאת: הקונסוליה הכללית, מיאמי

14A The Miami Herald / Thursday, September 10, 1987 6

Report claims Israelis torture Arab youths

By JUAN O. TAMAYO

Herald Staff Writer

JERUSALEM — Pro-Palestinian human rights activists on Wednesday accused Israeli security agents of systematically torturing Palestinian teen-agers and children as young as 12 in the Israeli-occupied Arab territories.

A report issued by two U.S. citizens appeared thin on evidence and long on anti-Israeli rhetoric, although the interrogation methods that it described match those often reported by adult Palestinians who have been arrested.

Israeli Defense Force spokesmen denied the Americans' charge that child torture is, as the report claimed, a "frequent and pervasive practice" in Israel and said that security agents found guilty of any abuses are always punished.

The 34-page report, made public during a news conference in predominantly Arab East Jerusalem, included testimony from 16 boys aged 12 to 17 who claim that Israeli agents beat them during prison interrogations.

Two 15-year-olds from the Dehaishe refugee camp near Bethlehem charged at the news conference that security agents at the Faraj jail in the occupied West Bank of the Jordan River had beaten the soles of their feet with sticks to force them to confess to throwing rocks at Israeli vehicles.

"After such beatings no one can stand up, but they forced me to stand up and tied my hands to the wall so I had to stay up," said Riyadh Faraj, who claimed that he was jailed for eight months last year.

Adnan Shehade said he was still recovering from a gunshot wound to the stomach suffered during an anti-Israeli demonstration last September, when police arrested him and, he said, began beating

Accounts by 16 youths charged that police regularly beat young prisoners with their hands, feet and sticks.

him, concentrating their blows on his surgical scars. Shehade said he was jailed for six months.

The report's authors, Kameel Nasr, a Lebanese-born Palestinian and U.S. citizen who teaches English literature at Chicago's De Paul University, and his wife, social anthropologist Dina Lawrence, claimed that their research followed "the most scientific techniques to ensure its honesty."

All but one of the youths interviewed after they were released from jail claimed that they were beaten to force them to confess or to implicate friends in actions against Israel, they said. The other one claimed that police "slapped him around" on the way to jail but did not try to extract information.

The couple conceded that most of the youths they interviewed lived in West Bank refugee camps, hotbeds of Palestinian nationalists and frequent sites of stone-throwing incidents; and in the trouble-plagued Gaza Strip.

Nasr, who worked briefly last year for Al Fajr, a Palestinian nationalist newspaper in East Jerusalem, said he and his wife would return to the United States today to present their report to U.S. congressmen and human rights groups.

דואר **
**
**
**

שומר

מסמך 120.4
מסמך 120.4
מסמך 120.4

חוזם: 9,6306

אל: בנן/130, בריטל/118, האג/108, לונדון/137, פריס/232, רומא/124, מדריד/87, גנבה/131, רינה/128, אוסלו/72, בוקרשט/54, ברן/72, הלסינקי/41, קופנהגן/81, שטוקהולם/48, טוקיו/124, קנברה/70, רוס/264, אוסבה/86, ניו/336, ביירט/174, מבטיקו/87, קרקט/102, ריו/40

מ-: המשרד, תא: 090987, דח: 1854, דח: מ, ט: ש
נד: 8

כי דוש - העבירו נא לקונסוליות

עיכור צעירים בירושלים

א. קרימה היום מסיבת עיתונאים במזרח ירושלים (כנראה בירושלם עו"ד רג"ה שחאדה) בה הוא שמר כעיתונאי צעירים במתקני כליאה בשטחים.

ב. במקביל קבלה מע"ת מניירות דומות בנושא.

ג. על רקע זה נמסר בשם מקורות צבאיים כי הל איסור חמור ביותר על שימוש באמצעים אלימים לצרכי הקורה. כל תלונה שהייתה נבדקה ונחקרה וכל תלונה שתהיה בעתיד תבדק לגובה.

ד. לפנים נאמר כי במידה וישנן תלונות ספציפיות נא להעבירן לגורמים המתאימים.

ה. מפנים תשומת לבכם לתזוין הטברה בנושא (מברק הטברה/מידע מה-27.8).

ו. המידע לידיעתכם בלבד ולא חוזר לא להמצה ידומה.

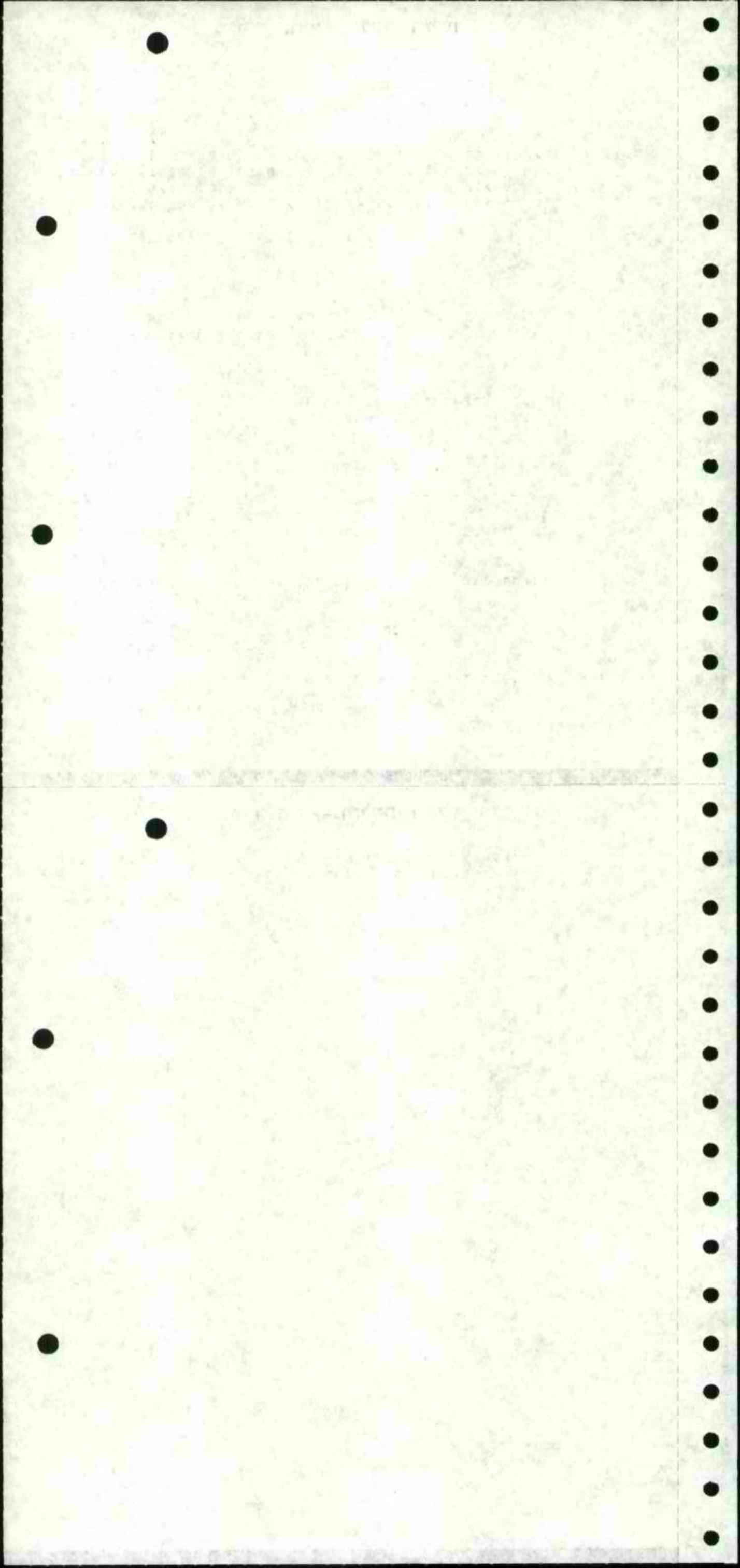
הטברה/מידע-מע"ת

מ/א

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ת.פ.: שהח, מנכ"ל, אמ נבל, סמנכ"ל, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אירא, אירב, אסיה, מאפ, אמלט, מזרים, ארבל, אירג, מעת, הסברה, ממד

Handwritten signature and notes at the bottom right of the page.

13

מחלקת הקשר ניו-יורק	מחלקת הקשר ניו-יורק	תאריך: 1
סוג כספר: 081100	סופס מברק	מספר: 3
תז"ח: 0137	מסמך - מסמך - מסמך	א 5 : המשרד
נר : 0137	" " 20.4/מס	ר ע :
		מסמך : יתבוננו, ניו יורק

מסמך, רע: כצפ"א

Doctor's Dismissal Spurs Israel Clash

By THOMAS L. FRIEDMAN
Special to The New York Times

JERUSALEM, Sept. 7 — The absolute truth about the fight that took place in the lobby of Jerusalem's Hadassah Hospital on the morning of Aug. 26 will probably never be known.

What is clear is that the Mount Scopus branch of Hadassah quickly dismissed a bright young Israeli Arab gynecologist for striking a Jewish security guard with his briefcase. The confrontation has left many Israeli Arabs and Jews angry and disturbed.

The case has also saddened many people here because those involved, both the Jew and the Arabs, were people long committed to coexistence, but who now find themselves bitterly at odds. It also reinforces how quickly in Israel the simplest crime, confrontation or even accident involving a Jew and an Arab can explode into a political storm.

At the center of this storm is 30-year-old Dr. Ahmed Tibi, an Israeli Arab from the northern village of Taibe. Dr. Tibi received his B.A. from the Hebrew University of Jerusalem and his medical degree from Hadassah Medical School, where he was first in his class of Arabs and Jews. Before the incident, Dr. Tibi, a Moslem, was in the third year of his residency at Hadassah Mount Scopus.

Ever-Present Security

As in any hospital department, Dr. Tibi said, he had his friends and his enemies. He said some took pride in his success as a doctor and others — who he said saw him as an "uppity Arab" — thought he was just a little too smart for his own good.

On the morning of Aug. 26, Dr. Tibi said, he came to the hospital as usual, carrying his briefcase. As at all major public institutions in Israel, Hadassah Hospital has a security guard who checks those entering for weapons. On Aug. 26, a newly hired, and recent American immigrant, David Rothstein, was on duty in the guard booth.

According to Dr. Tibi, he whisked past the guard station, a common practice, assuming the guard recognized him. Instead the guard shouted, "Hey, let me see your briefcase."

Dr. Tibi said he turned around and told the guard, "I am a doctor here," and then continued walking. At that

מסמך	שם השולח: 8.9.87	תאריך: 8.9.87
מסמך	מסמך	מסמך

point, Mr. Rothstein left his post, grabbed Dr. Tibi's briefcase by the handle, slightly cutting one of the doctor's fingers. As onlookers stared, the two men struggled over the valise.

Conflicting Accounts

"Easy man," Dr. Tibi said he told the guard, "I am a doctor here."

From there on accounts diverge. According to Dr. Tibi, the guard responded: "For me, every Arab is a terrorist. Open your briefcase."

Ruth Mekel, the spokeswoman for Hadassah, who is handling all inquiries about the case, denied that the guard said this. She said the guard did not even know Dr. Tibi was an Arab and all he said to him was: "I don't know you. Anyone whom I don't know might be a terrorist."

In any event, Dr. Tibi felt that he was being called a terrorist and the perceived insult enraged him.

Struggle Over Briefcase

Dr. Tibi said he shouted at the guard: "Fool, how can you call me a terrorist! I am a doctor here."

After the two men struggled over the briefcase for a few more moments, the guard's superior arrived, identified the doctor and instructed that he be released. Dr. Tibi said that as they disengaged the guard tried to slap him across the mouth. Ms. Mekel said the guard denies this.

But everyone agrees about what happened next. Boiling with anger, Dr. Tibi swung his briefcase and hit Mr. Rothstein on the side of his head, opening up a cut that bled profusely and required four stitches to close. Then Dr. Tibi stalked off, leaving the injured guard lying on the floor.

"My national background was insulted," he explained. "There is only so much you can swallow."

According to Ms. Mekel, about an hour later, the hospital director, Dr. Jacques Michel gathered some of the witnesses, as well as Dr. Tibi and the guard, and interviewed each of them individually.

A few hours later, Dr. Michel ordered Dr. Tibi's dismissal.

Asked why Dr. Michel had taken

After the incident, Arabs and Jews find themselves bitterly at odds.

such a serious step without a formal inquiry, Ms. Mekel said: "Dr. Michel felt that what Dr. Tibi did in striking the guard, and then just walking away as he bled, was such a grave and violent act for a doctor that he had to be immediately dismissed from the hospital. Such behavior simply cannot be tolerated. It had absolutely nothing to do with his being an Arab."

Dr. Tibi said he had heard of at least two other cases where Jewish doctors had struck other staff in the operating room, while patients were on the table, and no similar disciplinary action was taken. Ms. Mekel said she was not aware of any such incidents.

Asked to Apologize

After getting a dismissal letter, Dr. Tibi called his old friend Ezer Weizman, Minister Without Portfolio, who made his own inquiries. This apparently prompted Hadassah to grant the doctor a more formal hearing.

At midnight Aug. 27, Dr. Tibi said he was telephoned and told that the next morning the hospital disciplinary committee would examine his case.

"This is accepted procedure," said Ms. Mekel of holding an inquiry after a doctor had already been dismissed. "A wider scope of doctors from different hospital committees wanted to review the case."

At the hearing, Dr. Tibi said he was asked if he would, in writing, express his regret to the hospital for what he did. He agreed. Then he said he was asked if he would apologize to the

*

*

guard for hitting him. Dr. Tibi said that at first he said no, but then consented in order to save his job.

More Conflicting Accounts

But Ms. Mekel said the Israeli Arab doctor refused to apologize, and as a result the disciplinary committee reaffirmed his dismissal.

On Thursday, Dr. Michel granted Dr. Tibi another private hearing.

Dr. Tibi said, "I told him I did not want to see Hadassah's good name dragged through the press and that I would gladly publicly express my regret for the incident, if he would just give me back my job."

But Ms. Mekel denied that Dr. Tibi offered to apologize.

"She is lying," said Dr. Tibi, "I will repeat the offer publicly right now."

Promoters of Coexistence

In any event, Dr. Michel refused to rescind the dismissal order. Dr. Tibi has now turned the case over to his Israeli lawyers.

What makes this affair, being reported extensively by the Israeli papers, so wrenching is that it is between people who are usually aligned politically. Few institutions in Israel have done more to promote Arab-Jewish coexistence than Hadassah Hospital, which has a long record of treating and training Arabs and Jews.

"How could anyone think that we would be biased?" Ms. Mekel asked indignantly.

This is also true for Dr. Tibi, a long-time activist for Arab-Jewish coexistence, whose many Jewish friends and patients have rallied to his cause.

"I don't want to be a media hero," he said, in a voice laden with sadness. "I don't want to be an Arab national hero, and I don't want to fight Hadassah. I am a good citizen. I regret that I got so carried away, but I have my dignity and I was insulted. Now I just want my job back."

0137

3/3

X

20.4/2011 K 33

שוב הוצא צו

מעצר מינהלי

נגד פייצל

חסייני

מאת אורי ניר

סופר "האריץ"

שר הביטחון, יצחק רבין, הוציא צו מעצר מינהלי לשישה חודשים נגד פייצל חסייני, ראש המרכז ללימודים ערביים במזרח ירושלים. לפני חודשים שוחרר חסייני ממעצר מינהלי של שלושה חודשים לאחר שנשיא בית המשפט המחוז בירושלים קיצר בחצי את הצו שהוצא נגדו.

מחר יובא פייצל חסייני לבית המשפט המחוז בירושלים לאישור צו המעצר שהוצא נגדו. חסייני נעצר שלשום סמוך לחצות.

מקורות ביטחוניים מסרו כי מאז שחרורו מהמעצר המנהלי חזר חסייני לסורו, והמשיך לעסוק בפעילות עוינת, הפוגעת בביטחון המדינה. עקב כך, מסרו המקורות החליט שר הביטחון להפעיל את סמכותו מכוח החוק, וחתם על צו מעצר מינהלי נגד חסייני לתקופה של חצי שנה.

חסייני נעצר לחקירה לפני שלושה שבועות, בחשד של פעילות באירגון בלתי חוקי ומתן שירותים לאירגון בלתי חוקי.

בניגוד לנוהל מעצר מינהלי בנדרה המערבית וברצועת עזה, רשאי חסייני לערער על הצו בבג"ץ. פרקליטו, ערד אביגדור פלדמן, אמר אמש כי בדעת חסייני לעשות זאת אם הצו אכן יאושר היום בבית המשפט המחוזי.

נגד - סגל אל

שטחים - לטו"מ - אג"מ
" " 120.4 / מ"מ

ירושלים, י"ג אלול התשמ"ז
7 בספטמבר 1987
92

שמור

אל : סא"ל יוני פיגל, רל"ש מחאם הפעולות בשטחים

מאח:מזח'ים

הכדון: דו"ח על עיכוי ילדים בבחי כלא בשטחים

רצ"ב חשובה השב"כ לגבי חוכן הדו"ח וכוחב הדו"ח, הכומר ריאח אבו אל-עסל.

לידיעתך, הדו"ח הופץ ברחבי העולם וגרם לגל של כתבות אנטי-ישראליות בנושא.

ב ב ר כ ה,

מיכאל ארבל

(34 ס 480 אספ"כ

30 א"מ)

מסמך - 1088/106.3 - 21.8
מסמך 120.4

EMBASSY OF ISRAEL
HELSINKI

שגרירות ישראל
הלסינקי

יג אלול תשמ"ז
7 ספטמבר 1987

13/106.3

אל: מע"ת.

מאת: השגריר, הלסינקי.

Handwritten signature

הנדון: ביקור ילדים פלשתינאיים.

הנושא טרם דעך. בהמשך למכתבנו 1088/106.3 מה-21.8,
ראו נא "מכתב למערכת" מרענן שהתפרסם בעתון הנוצרי
"קוטימה" ב-3.9.

ב ב ר כ ה

מ. לדור

העתק:

לע"ם

אירופה 2

מזת"ם 4 ✓

READER'S LETTER

SEPTEMBER 3, 1987.

A FINE THING

It's a fine thing that the Finnish-Arab Friendship Association takes care of Palestinian orphans (KOTIMAA, August 6) who have lost their parents in the hands of Israelis and rightist Lebanese.

I only wonder does the friendship association not have enough sympathy for those orphans whose parents have been killed from the bullets of leftists in the civil war in Lebanon in the 70's or in the fighting between PLO members.

The Palestinian terrorists have, as we know, been very human in their attacks against Israel: attacks are carried out against children's homes and schools - nobody left as orphan.

It's wonderful to live in a black and white world where all the evil can be blamed on the USA, Israel and the rightists. The bullets of the USSR, the PLO and the leftists are, naturally, bullets of peace. Who would become an orphan from them.

Hieno asia

On hieno asia, että Arabikansojen ystävyysseura pitää huolta palestiinalaisorvoista (Kotimaa 6.8.), jotka ovat menettäneet vanhempansa israelilaisten ja libanonilaisten oikeistolaisten käsissä.

Ihmettelen vain, eikö ystävyysseuralla riitäkään myötätuntoa niille orvoille, joiden vanhemmat ovat saaneet surmansa vasemmistolaisten luodeista Libanonin sisällissodassa 70-luvulla tai PLO-laisten keskinäisissä kahakoissa.

Palestiinalaiset terroristithan ovat olleet Israeliin tekemissään iskuissaan perin humaaneja: hyökätään lastenkoteihin ja kouluihin — ei jää ketään orvoiksi.

On ihana elää mustavalkoisessa maailmassa, jossa kaikki pahuus on Yhdysvaltain, Israelin ja oikeistolaisten syytä. Neuvostoliiton, PLO:n ja vasemmistolaisten luodithan ovat rauhahan luoteja. Kukapa niistä orvoksi jäisi.

Kosti Tolonen

-7.C

ירושלים, י'ג אלול החשמ'י ז'
7 בספטמבר 1987
91

מס' 204
מח' 204
מח' 204

אל : סא'ל יוני פיגל, רל'ש מתאם הפעולות בשטחים

מאח: מזח'ים

הנדון: חלונה למשרד החקלאות

רצ'ב פניה משגרירותנו בפריס בליווי מכתב חלונה של אזרח צרפתי
הטוען ששלטונות ישראל עצרו 13 ערבים בגלל שנטעו עצי-זית בעיר
QUATANNA (?).

האם ידוע לך המקרה והמקום בו מדובר?

אודה על חשובתך בהקדם.

ב ב ר כ ה,

מיכאל ארבל

1951
1952
1953

1954
1955

1956
1957

1958
1959
1960

1961
1962

1963

1964

נכנס **
**
**
**

שמר

שטח/מחירים - 120.4/ש"ח
" " " " " "

חוזם: 9,3891
אל: המשרד
מ: ג'ג'בה, נר: 41, תא: 060987, זח: 1200, דח: ר, טג: ש
ג: ד: 8

רגיל/שמר

אל: ארבל 3

א. קיבלנו מכתב מה- WORLD ALLIANE OF YOUNG MEN'S-
CHRISTIAN ASSOCIATION

המדחה על כן כי לדבריהם, אנשי בטחון
ישראלים נכנסו בתוקן לימק"א במזרח ירושלים והרביצו
לשני סטודנטים שנמצאו שם. המעולה, לדבריהם, קרתה אחרי
הפגנה של סטודנטים אירופאים וצפון אמריקאים שהתקיימה
ב-13 באוגוסט, נגד מעצר שלושה פלסטינאים. כוחות הבטחון
לדבריהם, השתמשו בגז מדמיע וכתוצאה, סטודנטים ברחו
לתוך ימק"א.

2. אנה פרטים כדי לאפשר לנו להשיב.

3. המכתב בוד"פ.

וברכה

תפ: שהח, ממנכל, ממנכל, ברנע, ארבל, 3, ארבל, 2, כנסיות, אביטל, הסברה,
ליאור, מזתיים, מתאסשטחים, ר/מרנז, ממד

מכאן: 8808 8 88
מחלקת הקשר, ב"מ, 8808 8 88

3262

תאריך : 09.87, מס' החוץ-מוחלקת הקשר

שמו

נכנס **

**

**

**

חוזם: 3262/9

אל: המשור

מ-: האג, נר: 44, תא: 040987, חז: 1452, דח: מ, טג: ש

נד: 8

טא-ט - טנולר אל
" " 120.4 / ט

שמו/מיד

אל: מזתיים, אירופה 1

דע: ארבי'ל 3

מאת: מגידו-האג

פירצל אל חוטיני

ח"פ טאזלר (מפלגת העבודה) הפעיל בנושאים פלסטיניים ויקש לקבל פרטים מעודכנים לגבי מעצר הנ"ל. קיבל פניה מייזויוויי המתייחסת למעצרו ב-26 וב-30 באוגוסט. בדכור טאזלר יזם מכתב פרלמנטרים אלינו באפריל (שלנו 89 ו-90). הנ"ל מוקש תשובה עד ל-8 דנא. אודה על סיכום מעודכן.

מגידו

חפ: ממנבל, אירא, ליאור, מזתיים, ברנע, ארבל 3

מס' 8-85 - מס' 8-85 - מס' 8-85

SECRET

TO: [Illegible]

FROM: [Illegible]

SUBJECT: [Illegible]

DATE: [Illegible]

MEMORANDUM

TO: SAC, NEW YORK (100-100000)

FROM: SAC, NEW YORK (100-100000)

SUBJECT: [Illegible]

Reference is made to [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is scattered across the page and is difficult to decipher.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמר

נכנס **

**

**

טל. 1015 - 1015
ש"ח 20.4

חידום: 9,2273

אל: המשרד

ט: טרינה, נר: 28, תא: 030987, זח: 1430, זח: מ, ט: ג: ש

נד: 8

שמר/מיוזי

אל: ארבל 2

טד"ית

מק אנדרו ממטה טד"ית בקשנו לבדוק את המקרה בדלהלן:

בחורה בת 16 מעזה קבלה מלגה מפירסון קולג' בונקובר קנדה לשנתיים. ב-18/6 הגישה בקשה לתעודת מטע. ב-24/8 קבלה הודעה שיעניקו לה התעודה באם תתחייב לא לחזור לעזה לפני תום שלוש שנים וזאת על אף שהמלגה היא לשנתיים בלבד. הנמוק שנמסר לה שהטיבה היא בטחונות. עד כאן דברי מק אנדרו. שם הבחורה:

RANIA SAID JAAFAR FILFIL

הדבר דחוף מכיון ששנת הלימודים עומדת להתחיל בימים אלה. אנא בדקו ותודיעו לנו מה להשיב למק אנדרו.

ירדן

תפ: ליאור, מזהים, ברנע, ארבל 2, ארבל 3, מתאם שטחים, ר/מרכז, ממו

10.11.87

ימים 5 עזי / עזי - דנין ג' 3

זיכר איתו יזכור

3558

ימים

טל תמ - 331/א/א
" " 20.4/א/א

התאריך	2	אל:	אמ"ק
תיק מס'	8/3/87	מאת:	ברצילטה
		הנדון:	ברציל - אלג'יר - אמברג'ו 32

רשימת הרצף שהוגשה ל Journal
 DE BRASILIA
 בבג"כ - מנהל סוכה
 הוציא: מנהל - 10
 מנהל - 3

מנהל

Brasil quer mais comércio com a Argélia

As relações comerciais entre o Brasil e a Argélia começam a se intensificar. No próximo dia 15, será realizada em Argel a primeira reunião da comissão mista Brasil-Argélia, que dará início às discussões sobre um maior intercâmbio comercial entre os dois países. O ministro da Indústria e do Comércio, José Hugo Castelo Branco, chefiará a delegação brasileira. Antes de participar da reunião, José Hugo deverá visitar o Centro Tecnológico da Nestlé, na Suíça.

Segundo o coordenador de assuntos internacionais do MIC, João Pinheiro Nogueira Batista, há alguns anos as relações comerciais entre os dois países ficaram limitadas às discussões sobre a venda do gás natural argelino ao Brasil — o que na opinião de Nogueira, bloqueou os horizontes comerciais entre os dois países. No final de tudo, disse Nogueira, o Brasil decidiu por não comprar o gás, uma vez que a Petrobrás considerou a transação inviável.

Com a criação da comissão mista entre os dois países e a realização da primeira reunião, Nogueira acredita que as relações comerciais entre Brasil e a Argélia vão melhorar. Atualmente, segundo informou Nogueira, há várias empresas brasileiras (Marfesa, Sondotécnica, Cobrasma) participando de concorrências em Argel, para a realização de obras nas áreas de transporte, siderurgia e rodovias.

De acordo com Nogueira, o Brasil tem uma posição superavitária em relação à Argélia. No ano passado, o Brasil exportou em veículos, café, açúcar e outros produtos cerca de US\$ 131 milhões, enquanto que as importações brasileiras, procedentes da Argélia, ficaram em US\$ 84 milhões, só em petróleo.

Nogueira informou que após o término da reunião da comissão mista, o ministro José Hugo deverá ir para Londres, onde vai participar da reunião da Organização Internacional do Café, de 21 a 30 de setembro.

נכנס **

שמור

**
**
**

מ/מ 204 / טלחיה - 204 - 204 - 204

חזם: 1755, 9

אל: המשד

מ-: ארטבה, נר: 10, תא: 020987, זח: 1700, דח: מ, טג: ש

נד: 8

יון זרואי

שמור/מיוזי

אל מזתיים

יחס לא נאות בגשר אלנבי - תלונה.

א. התקשר עתונאי מהלונדון פרי פרט ומסר כי 2 סטודנטיות התלוננו באוזניו על היחס לו זכו במעבר הגבול בגשר אלנבי.

ב. NADIA SHOUSER MONA HARRIS (ילידות קנדה ובעלות זרנון קנדי) יצאו למדינת במטגרת קבוצה של ה- ASSOCIATION OF ARAB-AMERICAN GRADUATES (המשדד הראשי ובלמונט מטצורטטט). לאחר ששהו 10 ימים בירדן עברו ב-26 יולי ליו"ש ולקחו חלק בסדנא באחת האוניברסיטאות שם.

ג. השתיים טוענות שנעצרו במעבר למשך 4.5 שעות דאן הונשטו לנדיקה. לדבריהן ביקשו במקום הסבר לאופן ההתנהגות כלפיהן אך לא נענו.

ד. הבריקונא זחופות כל מידע רלבנטי.

גיל==

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, שהבט, ליאור, מזתיים, בירדן, מצמא, סייבל, קונס, הודס, פמשרה/רמזורים סנצ'בר, פטוב/ממפניים

הנהגה ה/ר - יוני: הנהגה: א-א:

|| יוני: הנהגה - א-א ||
הנהגה - א-א

TO: DIRECTOR, FBI
FROM: SAC, [illegible]
SUBJECT: [illegible]

RE: [illegible]
DATE: [illegible]
BY: [illegible]

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

משרד החוץ-נוחלקת הקשר

5. ISRAEL HAS MADE AN AGREEMENT WITH THE INTERNATIONAL COMMITTEE OF THE RED CROSS (ICRC) FACILITATING THE MONITORING OF CONDITIONS OF DETENTION BY ICRC OFFICIALS. UNDER ITS PROVISION, IN FORCE SINCE 1979 AND RECENTLY EXTENDED, ICRC REPRESENTATIVES ARE REGULARLY PERMITTED TO MEET WITH SECURITY DETAINEES, AND DOCTORS APPROVED BY THE ICRC ARE PERMITTED TO EXAMINE ANY DETAINEES WHO COMPLAIN OF IMPROPER TREATMENT.

ALL COMPLAINTS MADE TO THE ICRC BY ANY DETAINEE ARE INVESTIGATED BY THE COMPETENT AUTHORITIES OF ISRAEL

הסברה/תכנים

גע

ת.פ. שהח, מכנל, ממנכל, ליאור, מזתיט, אירא, אירב, ברנע, ארבל, 3, טייבל,
משפט, אביטל, מעת, הסברה

CONFIDENTIAL - INTERNAL SECURITY

TO: DIRECTOR, FBI (100-442611)

FROM: SAC, NEW YORK (100-100000)

SUBJECT: [Illegible]

RE: [Illegible]

- 14770 - 311
151 IACHR - 1077
- 1) Israel opposes the use of torture and strictly condemns its use.
  - 2) Physical coercion in any form is forbidden by law. Legal safeguards are taken to ensure strict observance of the law and of humanitarian norms of conduct, an issue which has always been given the highest priority by Israel.
  - 3) There is ample ground to believe that the Abu-Assal report is inspired and sponsored directly by PLO leaders with whom Abu-Assal maintains close contacts. Moreover, the cases cited in his report are under false names, thus preventing any possibility of verifying the facts.
  - 4) Past experience has indicated that accounts and media interviews of detainees are often personally motivated, in many instances in an attempt to claim martyrdom or heroism in the service of their political cause.
  - 5) Israel has made an agreement with the International Committee of the Red Cross (ICRC) facilitating the monitoring of conditions of detention by ICRC officials. Under its provisions, in force since 1979 and recently extended, ICRC representatives are regularly permitted to meet with security detainees, and doctors approved by the ICRC are permitted to examine any detainees who complain of improper treatment. All complaints made to the ICRC by any detainee are investigated by the competent authorities of Israel.

הסברה/תכניה

הוכן ע"י הסברה/תכניה בתאום עם מחלקת מזת"ים, ארנ"ל-3 ומשפט

** יוצא

משרד החוק - מחלקת הקשר

**

**

**

חוזם: 17652/8

אל: בון/512, בריטל/271, האג/288, לונדון/371, פריט/570, רומא/360,

אתונה/273, קופנהגן/189, שטוקהולם/134, אוסלו/134, ברן/178,

הלסינקי/80, אוטבה/161

מ-: המשרד, תא: 280887, זח: 1246, דה: ב, טג: ש

נד: 8

למחלקת
הקשר
12.4.87

שמור/בהול לקשר

שמור/בהול

בון, בריטל

האג, לונדון, פריט, רומא, אתונה, קופנהגן, שטוקהולם,

אוסלו, ברן, הלסינקי, אוטבה

טענות על עיכורי עצירים ביוש"ט

בהמשך למברק חוזם 4753 מ- 9 באוגוסט

ההליך בדיקת הפרטים שבדו"ח אבו-אסאל נערך בימים אלה
ע"י הגורמים המוסמכים ולהערכתנו נרסום מסקנות הבדיקה
יתאשר רק בשלב מאוחר יותר.

להלן בחוזם 17653 קורי ההתייחסות לרקע של הדו"ח וקורי
הטברה כלליים בנושא היחס לעצירים.

המידע אינו נועד להפצה יזומה אלא למקרה ותשאלו.

(המשך המברק בחוזם 17653 בלמטי)

הסברה/תכנים

CONFIDENTIAL

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR, FBI
SUBJECT: [Illegible]

DATE: [Illegible]

TO: [Illegible]

FROM: [Illegible]

RE: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

משרד החוץ - מחלקת הקשר

נצא

**
**
**
**

חוזם: 8,17017
אל: דרוש/790, לוטאנגלט/129, בוסטון/50, יוסטון/41, מיאמי/64,
ברנצייסקו/47, פילדלפיה/30, שיקגו/76, ניו/821
מ-: המשרד, תא: 270887, זח: 1630, דח: ב, סג: ש
נד: 8

*למחלקת הקשר
במחלקת הקשר
204*

שמור/בהול

אל ארהב

טענות על עיכורי עצירים ביוש"ע

בהמשך למברק חוזם 4753 מ 9 באוגוסט

תהליך בדיקת הפרטים שבדוח אבו-אסאל נערך בימים אלה ע"י הגורמים המוסמכים ולהערכתנו פוטום מסקנות הבדיקה יתאפשר רק בשלב מאוחר יותר. אנו שולחים בפקסמיליה קרוי התייחסות לרקע של הדוח וקרוי הסברה כלליים בנושא היחס לעצירים

המידע אינו נועד להפצה יזומה אלא למקרה ותשאלו

הסברה תכנים

תפ: שהח, ממנכל, ממנכל, בירן, מצפא, אביטל, הסברה, ברנע, ארבל, סייבל,
משפט, ליאור, מזתים, מתאסשטחים

OFFICE OF THE SECRETARY OF DEFENSE
ATTENTION: THE SECRETARY
WASHINGTON, D. C. 20301-6000
11/15/88

MEMORANDUM

TO: THE SECRETARY

FROM: THE SECRETARY

SUBJECT: [Illegible]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

336 וס"ה

AMBASSADE D'ISRAËL

פאריס, ל' אב תשמ"ז
25 אוגוסט 1987

משרד החוץ
אמיתק
דינור יצחק
30-08-1987
תיק מס' 2021/ס"ה

מס' 20.4/ס"ה
מס' 2021/ס"ה

אל: גב' עפרה בן-יעקב, הסברה
מאת: הסברה, פאריס

הנדון: נטיעת עצי זית ביו"ש

רצ"ב העתק שנשלח לשר החקלאות בארץ. הכותבים מוחים על כך שהשלטונות הישראלים עצרו 13 פעילים ערבים בגלל נטיעת עצי זית בעיר QUATANNA (?) בשטחים. הידוע לכם כמה מדובר ?

?

בברכה
דוד דדון

Michel et Colette EVRARD
11, av. Hoche
95250 Beauchamp

Isjaquac le 11.8.87

no 2/13
16 12 11 10
05 21 20 19
12

Monsieur le Ministre,

Je suis très étonné d'apprendre que 13 militants non violents sont poursuivis en justice pour avoir participé à la plantation d'oliviers, symboles de paix, à Quatanna en Cisjordanie.

Je m'adresse à vous pour que vous interveniez de manière à laisser ces militants en paix et considérez l'exemple d'union entre Israéliens et Palestiniens dont votre pays a grand besoin.

Je vous prie d'agréer, Monsieur le Ministre, l'expression de mes sentiments distingués -

M. Evrard

Lettre adressée à Mr le Ministre de l'Agriculture Tel Aviv

Handwritten initials and a large 'X' mark.

כ"ט באב תשמ"ז
24 באוג' 1987
97

שמו"ר

Handwritten notes in blue and red ink:
למ"מ - 145 - 1/2
" " 20.4/10

אל : מר ע. ערון, הציר וושינגטון

מאת : תפוצות

Handwritten initials and a checkmark.

הנדון : הנוצרים במזוה"ת והוותיקאן
למברק 432 מ- 21/8

1. בין הטיעונים/תירווצים שהוותיקאן מעלה בענין הקושי בהכרה מלאה בישראל נכללת הדאגה לשלום הנוצרים בארצות ערב. בהקשר זה כדאי לזכור שלוותיקאן אין חזקה או זכות מוקנית כלשהי להגן על כ"ל הנוצרים במזוה"ת או שהוא נתבקש ע"י העדות הנוצריות לייצגן בנדון.

2. יתר על כן, רובם הגדול של נוצרי המז"ת אינם קאתולים ולהוציא את לבנון (בה יש בעייה נוצרית חמורה וכישלון חרוץ של הוותיקאן ללא כל קשר להכרת הוותיקאן בישראל ובהקשר זה ראונא מאמרו של וויליאם סאפירר מ- 23/8) מספרם בסוריה וירדן הוא קטן ביותר.

אפשר גם להצביע על העובדה שהקמת היחסים בין מצרים לישראל לא הרעה מצבה ומעמדה של העדה הקופטית כהוא זה. לכן, ספק אם הקאתולים בירדן או אף בסוריה, ייפגעו מהכרה וותיקאנית בישראל או ישלמו מחיר כלשהו בגינה.

3. הכמורה הקאתולית במזוה"ת היא ברובה ערבית וכך גם צאן מרעיתה ואלה וודאי פועלים בוותיקאן. בין השאר מתוך הענות ללחצי ממשלות ערב. הוותיקאן כמובן מתחשב בלחצים אלה אך יש להניח שזו אינה בעייה קרדינלית וספק אם בוותיקאן מאמינים ברצינות שייגרמו זעזועים במעמד הקאתולים במזוה"ת או שייפגעו היחסים עם מדינות האיזור. והדוגמא של ספרד וודאי עומדת לנגד עיניהם של קובעי המדיניות של הכס הקדוש.

4. לאור הנ"ל נראה לי שאין מקום לדברי מארק טננבאום בנייר שהעברת לנו (ע' 2 קטע ב') :

"WE ARE FULLY AWARE OF THE LEGITIMATE VATICAN CONCERN FOR THE SAFETY AND SECURITY OF THE CHRISTIANS IN THE ARAB MUSLIM WORLD AND THE FEAR OF POSSIBLE REPRISALS SHOULD THAT DIPLOMATIC ACTION BE TAKEN".

- 2 -

לא ליהודים לומר דברים אלה משום שאינם עובדתנים ובעיקר משום שהם
נותנים אישור ועידוד לסחטנות ערבית ומקילים על הוותיקאן להשתמש
בטיעונים שעבר זמנם.

בברכה,

גדעון תדמור

העתק : מר י. ענוג, המ/למנכ"ל
מר נ. נוביק, יועץ לשה"ח
לשכת המנכ"ל
לשכת המנכ"ל המדיני
מר י. ליאור, ס/מנכ"ל מזתי"ם ✓
מר א. גורדון, יועץ לכנסיות
הקונכ"ל, ניו-יורק
ראש אמית"ק
לשכת מנהל מט"ד
מר מ. פלד-רומא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

** צא

**

**

**

חוזם: 8,14581

אל: רוש/675

מ-: המשרד, תא: 240887, זח: 1651, דח: מ, ט, ג, ט

נד: @

מחלקת חוץ
אל: רוש
120.4

שמור/מיוזי

עריאן. שלן 361.

א.עז א-דון עריאן הינו פעיל בת"ח בכיר ביהודה ושומרון
ומנהל פעילות חתרנית עניפה

ב. גורמי הבטחון אינם מאפשרים יציאתו לחו"ל שמא ינצל
הנטיעה לממש עם אנשי אש"ף על מנת לקבל הנחיות להמשך
פעילותו החתרנית

ג. כמפורזה גלויה ניתן לומר לאיש הקונגרס כי הנ"ל פעיל
בת"ח בכיר ועל רקע פעילותו החתרנית גורמי הבטחון
מונעים נטיעתו.

מזתים

אס

תפ: מנבל, בירן, מצמא, ליאור, מזתים

RECEIVED
MAY 10 1954
U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR
WASHINGTON, D.C.

MEMORANDUM

TO: SAC, NEW YORK

FROM: SAC, NEW YORK (100-100000)

SUBJECT: [Illegible]

RE: [Illegible]

DATE: [Illegible]

BY: [Illegible]

ADMINISTRATIVE: [Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמס

בכנס

חוזם: 8,14170

אל: המשרד

מ-: גנבה, נר: 155, תא: 230887, זח: 1700, דח: מ, טג: ב

נד: 8

בלמס/מידוי

אל: ארבי'ל-3.

דע: נאום.

מאח: גנבה/מילוא.

תת הועזה למיעוטים - הפרות ז'א במקומות שונים (סעיף 6).

א. הנושא הפלסטיני הועלה כצפוי בחרימות בפי המשקיפים נציגי טוריה, לבנון ואש"פ שפרטו "עוולות" ישראל בשטחים ובזרות-לבנון. (הלבנוני התייחס לעיכוי 75 עצורי הכפר ח'ולה ומותו של חוסיין שלי מחמדו כתוצאה מהעיכויים). האיראני איזכר הנושא במסגרת התקפתו על המומחה הבריטי וויטיקאר (שביקר המצב באיראן). מקרב ה-NGO'S התייחסו נציג האיגוד האיטלאמי (פשעים נגד מוסלמים בכל העולם לרבות נגד הפלסטינים, זכותם להגדרה עצמית ופעולות ישראל בלבנון ונציג ארגון המשפטנים הערביים. נציג אמנסטי לא הזכיר ישראל בשמה אן בהקשר לעצורים עמו על טבלם והעדר גישה אליהם, במיוחד בימים הראשונים למעצר. נציגת MINORITY RIGHTS GROUP עמדה על ענישה קבוצתית התנכלות לפועלי השטחים, הריסת ואסימת בחיס. מקרב המומחים חברי תת-הועדה התבטא הליטה באויכות יחסית ('פצצת הזמני' הפלסטינית, הסדר שלום חון הגזרה עצמית 'לנובת הישראלים שהם אנשים מבריקים ובידיהם לקבוע אם יזכו בשלום או יצאו ניוזוקים'. התריע מפני שימוש פו שימוש פולויטי בזכות היציאה (מברהמ) שכן יהיה צורך לאזכר גם זכות השיבה...)). דהאק המרוקני

למחלקת החוץ
20.4/86

STATE OF TEXAS
COUNTY OF DALLAS
I, the undersigned, Clerk of the County of Dallas, Texas, do hereby certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the County of Dallas, Texas.

Witness my hand and seal of office this _____ day of _____, 19____.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and seal of office at Dallas, Texas, this _____ day of _____, 19____.

_____
Clerk of the County of Dallas, Texas

_____
Notary Public for the State of Texas

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

מרטיןז הקובאני, גו הסינית ודאיז היווניה הת'טו
לזנות ההגדרה העצמית לפלסטטינים וגו הוסיפה גם זכות
השיבה. אילקאנאן הסומאלי מצא דמיון בין מצב ז'א בשטחים
ובז'א'ט ואילו סופינסקי הסובייטי התייחס רק למצב
זכויות האיגודים המקצועיים במקומות שונים, כולל
בשטחים. נציג ארה"ב אמר בתום הדיון שארה"ב גאה על
תמיכתה בישראל הדמוקרטית המשתדלת להקפיד על ז'א
מול אוירה קשה נגדה. ציין כ"כ שאין ארה"ב מסכימה
עם כל מעשי ישראל בשטחים. כמדינה שכבר התבטאה בסעיף
זה (השגריר על יהודי ברהמ) הוגבלנו להודעה בת 3 דקות
בלבד. התבטאתי תוך הבלטת חומרת הפרות ז'א ע"י סוריה
סילוף הועיות האמיתיות של לבנון ובקצרה על ההתפתחויות
החיוביות ברמת החיים בשטחים כתוצאה מפעילותנו ובתמיכת
ארגונים בינ"ל. הבחנתי בין רוב התושבים הערביים בשטחים
הדוחה נרוד לבין מיעוט קטן התומך או משתתף מטיל
בו ועמדתו על האתגר היום- יומי של הבטחת האיזון בין
דאגה לבטחון מחד ולז'א מאידך, שהמערכת המשפטית שלנו
ערבה לו. בסיכום התבטאו נגדנו 7 מ-24 חברי תת-הועדה
(רובם בקיצור נמרצ), שתי מדינות ערביות - מכלל 60
מדינות שהשתתפו כמשקיפת ושלוש מה-
NGO'S חבר הועדה הירדני לא התבטא.

ב. נושאים אחרים.

בין הנושאים שהועלו בלטו בחריפותם בעיית המיעוט היווני
בצפון קפריסין זיכוי הכורדים בתורכיה ותורכים בבולגריה.
הושמעו זכרים נגד אינדונזיה בקשר למזרח-טימור ולאיים
המיושבים על ילידים בני מפואה ונאטו ומיג'יי, נגד
מקיסטאן על יחסה לאחמדיה (נציג מקיסטאן בדבריו הדגיש
שהזת המוסלמית היא זת הסדינה וככזו מחייבת). חליפה
קבע שאיראן שאפת לפלג האיטלאם. וויטקאר גינה איראן
והמצור השיעי על מחנות הפלסטטינים ב לבנון ו'זכה'
על כן לגינויים מפי נציגי איראן ואש"פ (שטען נגדו
שהוא מתייחס לנושא שולי של הבעייה הפלסטטינית) במי
דוגרים אחרים היו גינויים לרומניה, מצב בהאויים באיראן
סלבדור, אינדונזים בצפון אמריקה ובגוסטמלה, קמפוצ'יה
וכן על מצב ז'א בארה"ב מפי נציג ניקרגוואה והמומחים
מברה"מ וקובה.

ג. בנושא יהודי ברה"מ דיווחנו בנפרד. יצויין שהמומחה
הסובייטי לא הגיב לזכרי שגירחנו בנושא.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

מילוא

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ברנט, ארבל, ליאור, מזתים, מתאשטחים, בירן,
מצמא, לוברני, סייבל, ששפט

משרד החוץ-מחלקת הקשר
שמור

ירצא **
**
**
**

חרזט: 8,13039
אל:ני/623,רוש/612,וינה/244,גנבה/210,בנגקוק/278,טוקיו/236,
קנברה/145,בטחון/295,פרטוריה/112,אתונה/208,ברן/396,
בריסל/201,האג/201,לונדון/269,מדריד/218,מרסיי/78,פריס/419,
רומא/248,ניקוסיה/152,סינגפור/184,קינשאסה/131,תלאביב/40
מ:-המשרד,תא:210867,זח:1408,דח:ב,טג:ש
נד:א

Handwritten notes in Arabic and Hebrew:
"120.4" and "מא/120.4" in red ink.
"120.4" in black ink.

שמור/בהול לבקר

בעיתון הבלגי 'LA LIBRE BELGIQUE' פורסמה השבוע ידיעה
הקושרת את הפגנת הסטודנטים במזרח ירושלים ב-13/8 לכניסת
כוחות בטחון לביר-זית לילה לפני כן.

להלן הבהרות שנמסרו היום מלשכת מתאם הפעולות בשטחים,
לשימושכם אן ורק אם תישאלו:

א. בקמפוס ביר-זית מתנהל כמדי שנה 'מחנה קיץ' בו
משתתפים סטודנטים זרים ארהדי העניין הפלסטיני.

ב. במסגרת זו מבצעים הסטודנטים הזרים 'עבודות התנדבות'
בלתי-חוקיות, המאורגנות ע"י תומכי אש"ף ואשר אופיין
נועד להמחיש לסטודנטים הזרים את 'הרפתו של העם
הפלסטיני'.

ג. על רקע ההסתה המתמדת ועל רקע מעצר 3 חשודי פח"ע
(שאינם קשורים ל'מחנה הקיץ') שהתבצע ע"י כוחות הבטחון
במסגרת הסטודנטים בביר-זית בלילה שבין 12-13 לאוגוסט
באה ההסתה להפגנה הבלתי-חוקית שהתקיימה במזרח ירושלים
ושבה נעצרו 6 הסטודנטים הזרים.

ד. ההערכה היא שעיתורי ההפגנה נבע גם מהרצון לנצל את
הכיסוי התקשורתי שניתן לפתיחת האוניברסיטה לאחר שהייתה
סגורה למשך 4 חודשים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הסברה / תכנים

רד

ת פ: שהח,מבכל,ממכל,סמכל,אוקיאניה,מצרים,מצפא,אירא,אירב,
אסיה,מאפ,אמלט,מזתים,ארבל,אירג,מעת,הסברה,ממד,מתאס שטחים

EMBASSY OF ISRAEL

כו אב תשמ"ז
21 אוגוסט 1987

1088/106.3

שגרירות ישראל

טלחה - סגנית ראש
שיתוף 20.4

[Handwritten signature]

אל: מעת.

מאת: השגרירות, הלסינקי.

הנדון: ביקור ילדים פלסטינאים.

רצ"ב שתי כתבות נוספות מאת הישראלי גדעון גיתאי בנושא שבנדון (הכתבות הפעם קיצוניות פחות).

זאת בהמשך לכתבות קודמות שלו ששלחנו בשבוע שעבר.

כ כ ר כ ה

[Handwritten signature]

איטם

אהוד

העתק:

לעם

אירופה 2

מזתים 4

✓

August 14, 1987

KOTIMAA

Affiliation: Christian

Frequency of Publication:
3 times a week.

MAIN POINTS

An interview with Jamile, 32-year old socialworker from the Shatilla refugee camp.

JAMILE, PERSISTENT DREAMER.

Jamile was born in the refugee camp of Ba'albek in North-East Lebanon. When Jamile was 4 years old the family moved to Shatilla because of the work of the father. Jamile is now the oldest of the family and she takes care of the rest of the family. Her oldest brother was almost graduated as engineer but he died of the Israeli bullets 1982.

Jamile is not married. She does not have any leisure time as she is concentrating herself to her work and to helping people. There is not any suitable man and one cannot even imagine any family before the situation has come normal again - Insh'Allah.

One had to choose earning money for the family

I came from a poor family and UNRWA made it possible for me to go to school. Now my school is ruined. The war penetrated into my life 1973 when the Lebanese army attacked into the camp. The war 1976 stopped my studies and I continued my school in Damascus.

Rosy picture of Palestine

Jamile's family was thrown to exile from the Jassouri village near Haifa 1948. Her picture about Palestine is rosy and is based in tales told by her grandfather. Israelis destroyed Jassouri and established instead there a kibbutz. Jamile cannot even visit her homeland. However, she can return there in her mind.

A war stopps dreams but people are creating new ones. Her family survived from the 1982 massacre, which Jamile calls as slaughtering. "Wounds remain in the soul and what we carry inside us of those days hurts."

Children returned the peace of mind

Although my family wasn't wounded physically in the war we were mentally "hit".

Peace came back to me when I received the opportunity to work with children. They are innocent, life is flowing in them. They saved me.

When one asks Jamile what she wants of the future she says of the bottom of her heart, with each cell of hers: peace, right to live, right to a homeland.

"Shatilla on rakennettava uudestaan"

KOTIMA 14.8.87

Jamile, sinnikäs uneksija

Jamile on 32-vuotias palestiinalaisnainen. Hänen vakavat suuret silmänsä nauravat harvoin, mutta silloin kyyneliin saakka. Hän toimii sosiaalityöntekijänä Shatillan pakolaisleirissä Beirutin liepeillä. Suomessa Jamile vieraillee Psykologien Rauhantoimikunnan Solidaarisuustyöryhmän kutsusta.

■ Jamile on syntynyt Ba'albekin pakolaisleirissä Koillis-Libanonissa. Isä oli kymmenhenkisen perheen ainoa elättäjä. Perhe muutti Shatillan pakolaisleiriin isän työn vuoksi kun Jamile oli neljävuotias. Jamile on nyt perheen vanhin lapsi, ja elättää perhettä. Hänen vanhin veljensä oli valmistumassa insinööriksi, mutta kuoli israelilaisten sotilaiden luodeista kesällä 1982.

Jamile ei ole naimisissa. Hänelle ei ole vapaa-aikaa, sille jokaisen hetken hän omistaa täl-

lä hetkellä työnsä ja ihmisten auttamiselle. Sopivaa miestä ei ole, ja perhettä voi ajatella vasta kun elämä palaa normaaliksi — Insh'Allah — jos Jumala suo.

"Oli valittava perheen elättäminen"

Kuusivuotiaana Jamile aloitti opiskelun raidallisessa koulupuvussaan. Hän rakasti opiskelua. Jamilen kansakoulu, UNRWA:n koulu Shatillassa on tänään raunioina.

"Tulen köyhästä kodista. YK:n UNRWA (UNRWA on YK:n järjestö, joka perustettiin Palestiinan pakolaisia varten vuoden 1948 kaakseen hoitamaan hätäapua, ruokaa ja koulutusta pakolaisleireillä) mahdollisti minulle opiskelun, ja opiskelin ahkerasti. Olin hyvä oppilas. Rakastin matematiikkaa, päätin opiskella luonnontieteitä. Mutta siihen unelmaan minulla ei ollut varaa. Opiskelin arabialaista kirjallisuutta. En

kuitenkaan voinut viipyä yliopistossa. Valitsin työnteon ja perheeni elättämisen."

"Sota tunkeutui elämäni vuonna 1973, olin 19-vuotias. Shatillan haavoittuneita asukkaita tuotiin paareilla, kun Libanonin armeija hyökkäsi leireihin. Vuoden 1976 sota (Libanonin sisällissota ja Tel al-Za'arin verilöyly) keskeytti opintoni. Lähdin Shatillasta, koska kotini tuhottiin ja asuin vähän aikaa Ba'albekin leirillä. En voinut käydä koulua, lähdin Damaskokseen, sillä Beirut oli tullessa siihen aikaan. Onnistuin päättämään kouluni siellä ja palasin Beiruttiin jatkaakseni yliopistossa. Opiskelin Beirutin arabialaisessa yliopistossa neljä vuotta sekä vuoden kurssin sosiaalitoimessa."

Ruusuinen kuva Palestiinasta

Jamilen perhe ajettiin maanpakoon Jasourin kylästä Haifan läheltä vuonna 1948. Hänen ku-

vansa Palestiinasta on ruusuinen ja perustuu isoisän kertomuksiin. Israelilaiset tuhosivat Jasourin ja perustivat paikalle kibbutsin. Jamile ei voi edes vierailla kotimaassaan. Mielessään hän kuitenkin palaa usein Jasouriin.

"Kun elämä on kurjaa, on joskus henkisesti terveellistä paeta mielikuvituksen avulla parempaan maailmaan. Isoisäni ei kertonut meille lapsille tuhannen ja yhden yön tarinoita. Hän kertoi meille Palestiinasta, siitä, kuinka hän kiipeili puissa, kuinka hän kuunteli lintujen laulua. Meillä oli iso viikunapuu pihalla ja ikivanha oliivipuu. Meillä oli lehmä, jota isoäitini lypsi. Heidän kertomuksistaan opin, että he olivat tehneet kovasti työtä. Mutta meille he kertoivat niistä lauluista, jota he työssään lauloivat."

Sota keskeyttää unelmat, mutta ihmiset luovat uusia. Jamilen koti on tuhottu kolme kertaa. Hänen perheensä säästy

vuoden 1982 verilöylyssä, josta Jamile käyttää nimeä teurastus.

"Olimme menneet perjantaina Gazan sairaalaan ja sieltä huhujen ajamina leirin ulkopuolelle. Lauantaina teurastus alkoi. Olimme halvaantuneita surusta, syömättömiä ja masentuneita. Vaikka yritämme ajatella, että ihmisen on kohdattava elämä kaikessa kaameudessaan, otettava elämän haaste vastaan, jaksettava, ja pystyttävä joskus uimaan elämän vastavirtaan, ovat meidän haavamme parantumattomia. Haavat jäävät sieluun, ja se mitä me kannamme sisällämme noista päivistä, sattuu."

Lapset palauttivat mielenrauhan

"Minä olin aikaisemmin rauhallinen, haaveilija ja romantikko. Mutta kauhut ovat jättäneet merkkinsä minuun. Olen tullut hermostuneemmaksi. Vaikka perheeni ei vahingoittunut fyysisesti 'leirien sodassa', olimme sielullisesti lyötyjä. Muistan, et-

tä minulla oli tunne, että tukehdun, en saa ilmaa. Minun oli käveltävä päivittäin pitkiä matkoja, minun oli saatava hengittää."

"Rauha palasi minuun, kun sain mahdollisuuden työskennellä lasten kanssa. He ovat viattomia, heissä virtaa elämä. He ottivat minua kädestä ja hyppin ja peuhasin heidän kanssaan. He pelastivat minut."

"Tulin vapaaehtoisena Beit Atfal Al-Somoudin orpokodin työntekijäksi verilöylyn jälkeen. Aloitimme helmikuussa 1983. Sitä ennen meidän oli selvitettävä teurastuksen jälkeisestä shokista ja lamaannuksesta. Rakensimme itävaltalaisen avustuksella lastentarhan, jossa parhaimmillaan oli 350 lasta. Se on nyt tuhoutunut leirisodassa."

Kun kysyt Jamilelta mitä hän toivoo tulevaisuudelta, hän sanoo sydämensä pohjasta, jokaisella solullaan: rauhaa, oikeutta elää, oikeutta kotimaahan.

Beirut 1987

Tämä on 15000 ihmisen koti

■ Talvikuukausina Shatillaa ja Sabraa kutsuttiin hiipivän kuoleman leireiksi. Amal Shiamilitia piiritti leirejä 133 päivää. Puolituhatta perhettä asui raunioissa ilman ruokaa, juomaa ja öljyä. Tämä maailmalta unohnutun sota vaati 107 kuollutta ja 556 haavoittunutta. Leirissä on neljä pommisuoja 15 000 asukkaalle, 20x15 metrin kokoisia loukkoja. Perheiden kotina oli lattialle levitetty huopa, kertoo Jamile, sosiaalityöntekijä Shatillasta.

"Piirityksen ajan kyyhötimme pommisuoja. Lapset itkivät pelosta ja nälästä, äidit vaipuivat epätoivoon. Kukaan ei voinut mennä ulos. Vaikka en ole poliitikko, minua vaivasi tunne, että meidän on tehtävä jotain. Pelko halvaannutti meidät alussa, olimme paniikissa. Ei ollut ruokaa tai juomaa. Mutta päätimme elää, päätimme säilyä hengissä. Keräsimme voimamme tilanteen ratkaisemiseksi. Niin aloitimme työn."

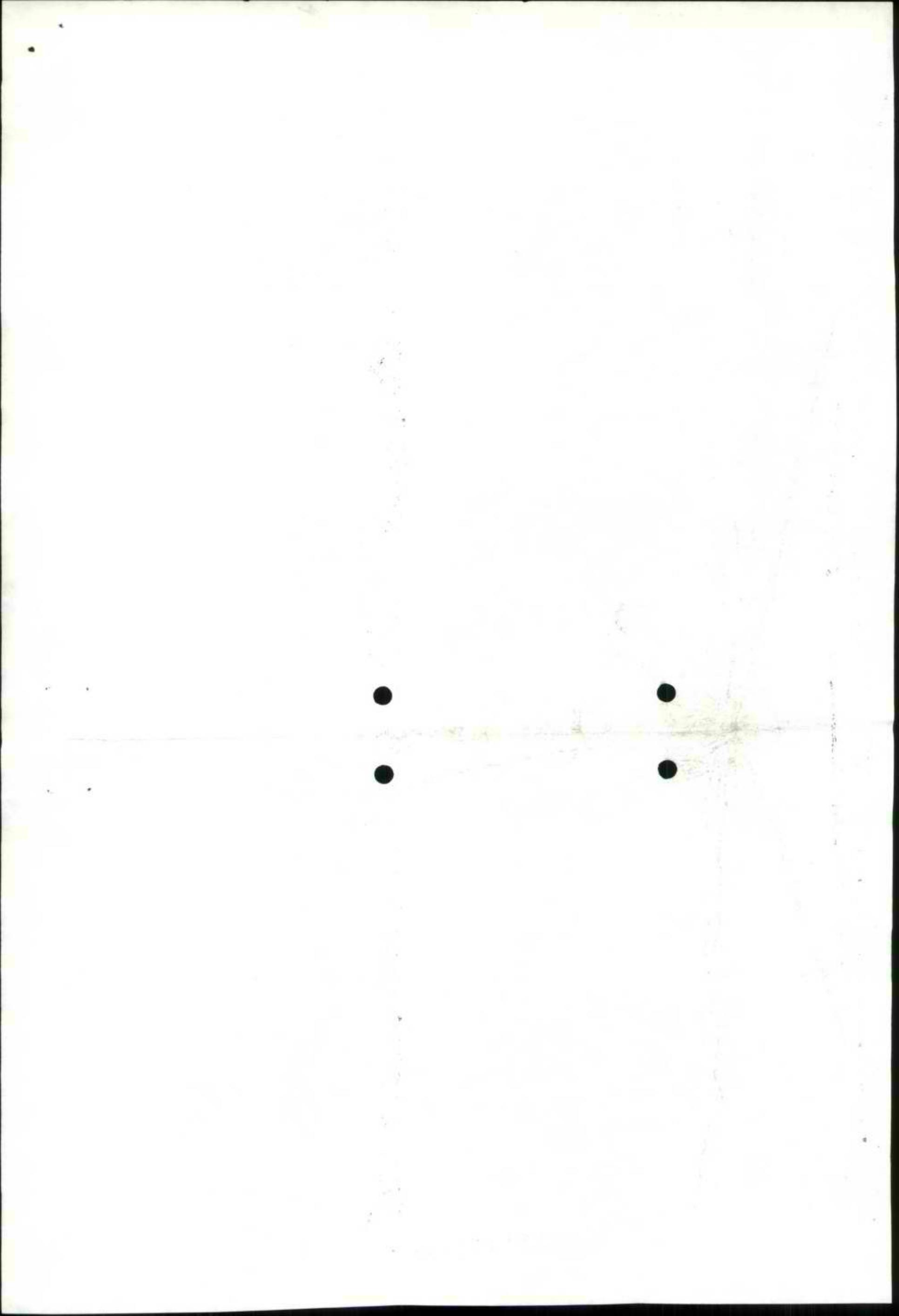
Nälkä ja taudit pelottivat

"Keräsimme luoksemme lapset, jotka huusivat ja itkivät kauhus-taukoamatta. Pommituksesta huolimatta juoksimme hakemaan heille leluja ja kirjoja. Luimme lapsille satuja ja hankimme paperia piirustuksia varten. Saimme vanhemmat lapset ohjaamaan nuorempien leikkijä. Käännymme äitien puoleen, jolla ei ollut kolmeen päivään antaa ruokaa lapsille. Panimme kansankomiteat etsimään jauhoja ja hiivaa. Äidit organisoitiin työhön. Vuorotellen he leipoivat leipää tyhjille vatsaille."

"Ahtaus oli toivoton ongelma pommisuoja. Usein puheemme ei kuulunut lasten huudon ja äitien valituksen yli. Meidän oli saatava ihmisten huomio kääntymään pois tuskistaan. Kerran näin lasten leikkivän kuolleen toverinsa ruumiin äärellä. Joka ilta olimme loppuunkuluneita. Hygieniasta tuli valtava ongelma. Viemäriverkosto oli pommitettu hajalle, ja roskakasat kasvoivat."

Aamun koitossa, kun talojen ääriiviivat hahmottuvat, koko karmeaa todellisuus tunkeutuu tajuntaan. Ainoastaan tarkkasilmäinen katsoja osaa erottaa toisistaan israelilaisten pommien ja Amal-militian tykkien ammusten jäljet raunioissa. Sabran ja Shatillan verilöylystä on kulunut viisi vuotta. Vasta viime huhtikuussa leirien moukaroiminen loppui. Shatilla on tuhattu. Se on yhä yhtä kaunis kuin Guernica Pablo Picasson maalauksessa. Palestiinalaiset eivät ole saaneet lupaa rakentaa uudelleen kotejaan.

voinut mennä ulos. Vaikka en ole poliitikko, minua vaivasi tunne, että meidän on tehtävä jotain. Pelko halvaannutti meidät alussa, olimme paniikissa. Ei ollut ruokaa tai juomaa. Mutta päätimme elää, päätimme säilyä hengissä. Keräsimme voimamme tilanteen ratkaisemiseksi. Niin aloitimme työn."

Nälkä ja taudit pelottivat

"Keräsimme luoksemme lapset, jotka huusivat ja itkivät kauhus-taukoamatta. Pommituksesta huolimatta juoksimme hake-maan heille leluja ja kirjoja. Luimme lapsille satuja ja hankimme paperia piirustuksia varten. Saimme vanhemmat lapset ohjaamaan nuorempien leikkijä. Käännyimme äitien puoleen, jolla ei ollut kolmeen päivään antaa ruokaa lapsille. Panimme kansankomiteat etsimään jauhoja ja hiivaa. Äidit organisoitiin työhön. Vuorotellen he leipoivat leipää tyhjille vatsaille."

"Ahtaus oli toivoton ongelma pommitusajassa. Usein puheemme ei kuulunut lasten huudon ja äitien valituksen yli. Meidän oli saatava ihmisten huomio kääntymään pois tuskistaan. Kerran näin lasten leikkivän kuolleen toverinsa ruumiin äärellä. Joka ilta olimme loppuunkuluneita. Hygieniasta tuli välttämätöntä. Viemäriverkosto oli pommitettu hajalle, ja roskakaset kasvoivat."

"Pelkäsimme tartuntatauteja. Ihosairaudet levisivät helposti. Meidän oli vaarannettava henkemme haudataksemme jätteet, jotta taudit eivät leviäisi. Pitkä oleskelu pommitusajassa aiheutti hengityselinsairauksia. Pöly, savu ja psykologinen stressi pahensivat kaikkia oireita. Lapset saivat astma-kohtauksia. Me pelkäsimme. Vähitellen öljy ja kaasu loppuivat leipäunneista. Me poltimme kaiken saadaksemme leipää, ikkunoiden ja ovien puutteetkin."

Leirien lapset

Leirin lapset kantavat sotaa sie-lussaan. Jamile kertoo yhdeksänvuotiaasta Salehista.

"Salehin isä työskenteli pojan syntymästä saakka ulko-mailla. Seitsenvuotiaana poika näki isänsä, josta tuli hänen elämänsä keskipiste. Saleh ei jättänyt isäänsä silmistään. Amalin pyssymiehet tunkeutuivat taloon ja riuhtaisivat pojan isänsä sylissä. He ampuivat tämän Salehin silmien edessä. Sen päivän jälkeen poika on toistanut taukoamatta: 'Hänkin pyssyn ja ammun murhaajan'. Häntä on mahdotonta saada keskittymään mihinkään muuhun. Saleh sai tietää, että naapurin äiti oli samassa tilanteessa sanonut Amalin sotilaal-

Aamun koitossa, kun talojen ääriiviivat hahmottuvat, koko karmea todellisuus tunkeutuu tajuntaan. Ainoastaan tarkkasilmäinen katsoja osaa erottaa toisistaan israelilaisten pommitusten ja Amal-militian tykkien ammusten jäljet raunioissa. Sabran ja Shatillan verilöylystä on kulunut viisi vuotta. Vasta viime huhtikuussa leirien moukaroiminen loppui. Shatilla on tuhattu. Se on yhä yhtä kaunis kuin Guernica Pablo Picasson maalauksessa. Palestiinalaiset eivät ole saaneet lupaa rakentaa uudelleen kotejaan.

Beirutin pakolaisleiri Shatilla muistuttaa Espanjan sisällissodan Guernicaa kaikessa kauheassa kauneudessaan. On vaikea uskoa, että näissä raunioissa voidaan elää.

On pakko: Beirutin leirisota ja pakolaisleirien pommittaminen loppui huhtikuussa, mutta ne ovat edelleen sotilaitten, nyt syyrialaisien, valvomina. Vain naisilla on oikeus poistua leireistä. Jälleenrakennustarvikkeita ei ole.

Miksi leirit, niitten asukkaat ja heidän hätänsä on unohdettu?

le: 'Ottakaa kaikki, mitä minulla on, mutta jättäkää mieheni.' Perheenpää pelastui. Saleh syyttää äitiään siitä, että tämä ei suojellut isää, ettei hän tehnyt kaikkea mahdollista pelastaakseen isän viholliselta. Nuorempi Aiman-veli menetti molemmat jalat ja yhden käden."

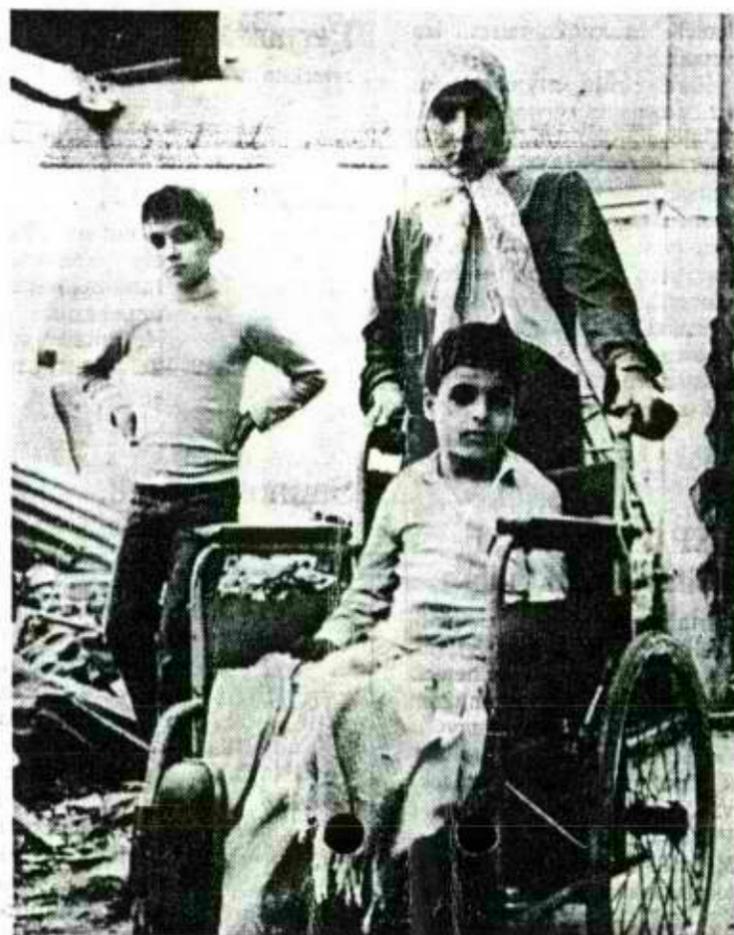
Leirillä lapset elävät pelossa: yökastelua on jopa 14-vuotiailla lapsilla. Äidit kertovat, miten heidän lapsensa heräävät ja huutavat yöllä. Eräs tyttö näki isänsä kuoleman ja huutaa jatkuvasti "verta, verta". Päivällä nämä lapset leikkivät, valo pelastaa heidät monilta vastoiloilta, mutta yöllä tulevat kauhut.

Koulutuksen pääoma

Kaikki UNRWA:n koulut ovat rauniona. Beit Atfal Al-Somoudin orpokoti on tuhattu. Amal on jatkanut Israelin silloisen puolustusministerin Ariel Sharonin aloittamaa hävityssotaa. Sotaa, jota israelilaiset kutsuvat Rauha Galileaan — operaatioksi.

"Oletteko nähneet kuvia leiristämme? Kaikki on tuhattu. Meillä ei ole enää kuin yksi lastentarha jäljellä. Ainoastaan yksi huone on käyttökelpoinen, sillä katto ja yläkerta on pommitettu. Lastentarhan paikoista on huutava pula, ja niinpä useimmat lapset leikkivät kaduilla."

"Ongelmat kasautuvat toi-

Kuusivuotias Bilal vammautui sala-ampujan luodista Beirutissa. Hän elää Burz Al-Baraznehin leirissä. Bilal on eräs leirisodan viattomista uhreista.

nen toisensa päälle. Sotien vuoksi lapset joutuivat olemaan kolmisen vuotta epävarmuudessa ja ilman järjestettyä koulua. Monet yli kymmenvuotiaat lapset eivät enää halua mennä kouluun, sodan kauhut ovat jättäneet heihin jälkensä, eivätkä he osaa enää keskittyä. Useat heistä ovat myös menettäneet vanhempansa, eikä heillä ole yhtään ihmistä, joka voisi pitää heistä huolta. He saattavat jättäytyä kokonaan pois koulusta, ellemmme pystymme tekemään olosuhteista siedettäviä. Jos emme pysty huolehtimaan lasten koulunkäynnistä, he joutuvat kaduille ja etsiytyvät työhön. Ja työtäkin on erittäin vaikea saada."

Tämä on uusi ilmiö palestiinalaisessa yhteiskunnassa. Ennen vuoden 1982 Israelin hyökkäystä koulumotivaation ongelmaa ei ollut, sillä palestiinalaislapset olivat tunnetusti ihastuneita koulunkäyntiin. Palestiinalainen yhteisö arvostaa koulutusta, mikä näkyi myös koululuokkien työskentelyssä. Usein kuuli sanottavan, että "henkilönen pääoma on ainoa mikä meillä on jäljellä". YK:n tilastojen mukaan palestiinalaiset ovat hy-

vin korkeasti koulutettua kansaa. Jamile selittää ilmiötä:

"Tiedättehan, että meillä ei ole maata. Maa ja koti ovat perusasioita ihmisen elämässä. Niinpä me yritämme tiedolla ja koulutuksella korvata sen. Siksi oppiminen on tärkeä meille. Juuri tämän takia koulut pyritään rakentamaan välittömästi sodan tuhojen jälkeen."

Leiri tänään

Huhtikuussa syyrialaiset sotilaat ottivat leirin valvontaansa. Vieläkin vain naisilla on mahdollisuus liikkua ulos leiristä. He saavat hakea perheilleen ruokaa, kirjoja tai mitä tarvitaan. Yli 14-vuotiailla miehillä ei ole lupaa poistua leiristä.

Palestiinalaiset ovat rakentaneet kotinsa, koulunsa, leirinsä moneen kertaan. He ovat järjestäneet maanpaossa toimivaksi kansaksi, jolla on oma hallitus, organisoitunut terveydenhuolto, koululaitos ja kulttuurijärjestöt. Shatillan rauniot olisivat voineet olla jo vain kipeä muisto, jos poliittinen tilanne, Amal ja Syyrian joukot sallisivat rakennusmateriaalin kuljetuksen leireihin.

August 14, 1987

KOTIMAA

Affiliation: Christian

Frequency of Publication:

3 times a week

Circulation: 77 900.

MAIN POINTS

An article by Gideon Gitai.

BEIRUT 1987: THIS IS THE HOME OF 15 000 PERSONS.

During the winter months Shatilla and Sabra were called as Lurking Death's camps. Half a thousand families were living in ruins without food or beverages or oil. This war, forgotten by the world, demanded 107 dead and 556 wounded.

Hunger and maladies threatened

Children of the camps

Children of the camps are carrying the war in their souls. Jamile tells about a 9-years old Saleh; Saleh's father worked abroad since the birth of the son. When the son was 7-years old he saw his father who became the centre of the son's life. Saleh didn't leave his father out of his sight. One day Amal's soldiers came to the house, took the boy from the knees of the father and shot the father in front of Saleh's eyes. After that day Saleh has repeated every day: 'I will buy a firearm and I will shoot the murderer'. It is impossible to make him concentrate to anything else... His younger brother lost his other hand and both legs.

Children are screaming in the camps during the nights. During days they play as other children.

Capital of the education

All schools of UNRWA are in ruins. Beit Atfal Al-Somoud's orphanage is destroyed. Amal has continued Israel's former Minister of Defence, Ariel Sharon's destruction war. This war which was called by Israelis as Peace for Galilee-operation.

"Problems are gathering one on another. Because of the wars children had to stay three years in uncertainty and without any organized school. Many of children over 10 years didn't anymore want to go to school, the horror of the war have left traces in them. They cannot concentrate anymore. Many of them have also lost their parents and they do not have a single person who would take care of them.

This is a new phenomena in Palestina. Before the attack of Israelis 1982 there was no motivation problem for schools, as Palestinian children were, as it is well known, eager to go to school. Palestinian community appreciates schooling which one can also see in the way classes are working. Often one heard that "Spiritual capital is only that we have left". According to the UN statistics Palestinians are highly educated people. Jamile explains the phenomena: "You know, we do not have a land. Land and home are basic matters in a person's life. So we try to compensate the lack of them by education. This is just why we try to rebuild schools immediately after the destruction of wars."

The camp today

Palestinians have rebuilt their homes, schools and camps several times. They have got organized as a people in exile who has its own government medical care, school system and cultural organizations. If the political situation were different Shatilla's ruins might be only a hurting memory. If the troops of Amal and Syria would let building material transportation to the camps.

21 אוגוסט 1987

צ'וים אלו
לא פה

לא חייב - כנ"ל 3/3
ש"ח/20.4

אל: מצפ"א

הנדון: פרסומים פרו - ערביים

פרסום חדש בא לעולם. רצ"ב הגליון הראשון של "סמדון" - ידידי אסירים פלשתינאים. הוא מודפס על נייר זול למדי והופץ בגבעה. שימו לב למאמר המערכת בעמוד האחרון, ובו הודעה על אפשרות התכתבות עם אסירים. מעבר להכרזה במאמר הנ"ל ש"אנחנו ארגון בלי קו אידאולוגי ספציפי", אין בידי יותר פרטים על יוזמי הפרסום.

ב ב ר כ ה
ט א ק ה ח ו צ
טובה הרצל

העתיק: סמנכ"ל מעצמות

ארב"ל 3

מזתיים ✓

הסברה

שגריר, ציר, למדן, הסברה - כאן

S · A · M · E · D · O · O · N

FRIENDS OF PALESTINIAN PRISONERS

AUGUST, 1987

VOLUME I NO. 1

The Israeli occupation prisons, while they have brutally scarred the Palestinian social body, function also as historical sites for the radical transformation of Palestinian social and political structures. The prison regime of interrogation, punishment and deprivation which seeks to isolate the individual and undermine her or his personal identity and social integrity if effectively challenged by the countering strategies of collective resistance from within the prison no less than across the prison walls. The most ordinary of daily encounters between victim and victimizer managed by the prison apparatus and its routines are remodulated into a historical struggle. The confrontations might be momentary, such as that described by Argentine Alicia Partnoy in *The Little School*: "Slap his face. He's got bad manners. Make him pay for his bad manners," said Loro, placing my still untied hand on the other prisoner's cheek. I caressed his face. Or they might be momentous, such as that which forms the basis for Muhammad Abu al-Nasr's story, "Wa iltaqa al-rafiqan" (The two comrades meet).

Abu Alaa is in Nafha prison commemorating the fourteenth anniversary of his arrest when the news is heard on the radio that a Palestinian commando from Syria has been captured inside Israel. The cell learns too that the prisoner is being brought to Nafha prison and Abu Alaa hopes perhaps to receive news of the family he himself had left behind in Syria when so long ago now he joined the resistance. "Baba, khudhni ma'ak." his young son had pleaded. "Take me with you, papa." And Abu Alaa had promised, "I'll take you with me when you've grown to be a man." Abu al-

Nasr's story ends with the father and son, two comrades, meet again inside the prison. "Family reunion in the Israeli fashion," as Salah Ta'mari referred to it in his account of Ansar.

The prison as a meeting place, as a historical conjuncture and site for remaking the social relationships based on gender, race and class, or reforming political alliances, is examined again, critically in Hasan Abu Libdeh's story "Al-jarah fi-l-zaman al-radi" (Wound in the bad time). Hasan Abu Libdeh was arrested in 1975 and sentenced to eighteen months in prison for "membership in an illegal

Prison Literature

CREATIVITY BEHIND BARS

By Barbara Harlow

The Occupiers Can
Incarcerate A Patriot,
But Can They Suppress
His Will-to-Meaning

organization." His story is set in Beer-sheba prison and tells of the meeting of two prisoners, Samir and Sami. Samir, wealthy and well-traveled, entertains Sami, whose life has been spent in refugee camps, with stories of his adventures abroad. Sami is reticent, at times even suspicious of the class differences which separate the two prisoners, but eventually he is drawn into Samir's plan that he, Sami, should marry Samir's sister Fatima when he is released from prison. The two begin a correspondence and exchange notes on literature, Kafka, Fanon, Lorca and Ghassan Kanafani. And as it happens, Samir is transferred to another cell and Sami is released to return to his home in the refugee camp. Fatima's parents, however, disapprove of a marriage begotten in prison between wealth and refugee camps and Fatima is obliged to return Sami's present of a book by Ghassan Kanafani. More than political issues drawn along lines of antagonistic nationalism are shown to be at stake in the prisons where social stereotypes, class barriers and societal strictures are being reworked. The resistance movement from within the prisons is enlisting the larger society is a struggle not only against Israeli occupation but in a re-examination of its own received traditions, conventions and priorities.

In December 1986 the Palestinian writer and journalist Akram Haniyeh was deported from Israel after a long struggle to resist the deportation order. Already in 1981 Haniyeh had been arrested on political charges and in his story, written in 1982, "Why I Couldn't Keep My Date," the writer locates the prison experience as a

A CASE IN POINT

Both under the military orders and in practice, the Palestinians in the West Bank do not enjoy the right to freedom from arbitrary arrest. By virtue of Articles 78 and 81 or Military Order 378, a soldier in the Israeli army has the power to search premises and arrest upon suspicion without a warrant. It is estimated that 200,000 security prisoners and detainees (20% of the population) have passed through Israeli prisons.

These powers are frequently and

arbitrarily used with the result that a Palestinian in the West Bank is likely to be stopped by soldiers anywhere and at any time, have his house entered and searched, and be arrested without any need for the soldiers to show reasonable cause or to present a warrant.

The following description was given by Jihad Fahme Saleem, a 20-year-old painter from Nablus, in a statement made under oath. The events described took place in February 1982.

"At around six in the evening I was returning home from work. The situation in the town was normal. My companions and I were met by an army jeep on patrol duty. We were called and our identification cards were taken from us. The commander of the group did a body search of me. I was asked to raise one trouser leg and then the other leg. I didn't understand and raised the same leg. He asked me to stand on the side as he searched my companions. Then he asked them to leave. I was taken in the jeep and then I was ordered to carry barbed wire and broken glass in my bare hands. Then after about a quarter of an hour I was again put in the jeep and taken to Wadi Toufah near the municipal courtyard where there is a hill. I was made to crawl on my stomach up and down the hill, army style. I was made to

crawl on the threat of being shot if I refused. After going up and down the hill, the soldier asked me what I was doing in the street. I told him that I had come to fetch food for my family. So he said, 'I will tell you what you must eat. Go ahead and eat grass.' I protested that I am not an animal and will not eat grass. I said that it could be poisonous and may harm a human being. So he said, 'Yes, a human being. What do you care?' He pushed my head with force to the ground and I began eating grass and chewing it. He opened my mouth to make sure that I was swallowing what I had in my mouth.

"This continued for a quarter of an hour. Then he asked me if I was full, and he began kicking me with great force and telling me, 'You will all not submit unless we treat you with force'. I said, 'But I did nothing to deserve this'. But he laughed and said, 'I am sorry; please, if you like, punish me,' and he tried to force his weapon on me. I refused, but he made me carry it. And he said, 'By God, show me how clever you can be. Take revenge on me'. Here I cried and pleaded that I do not know how to use guns and that I only wanted him to leave me alone and to let me return to my house. Then we got up to the street, and he said that he would drive the jeep and that I must run behind it or else he would not return my identification card. So I ran for about a hundred meters. Then he stopped and gave me my card and said, 'Now, you know very well how I look. So if you ever see me, get off the street and your friends to do the same.' "

The above is not an isolated case. There are other known incidents of brutality and dehumanising treatment by soldiers. Night calls are also common. Abdul Hakim Kana'ain, a 24-year-old student from Birzeit University, described in a statement under oath the events of the night of 11 January 1983. He said that he heard laughter outside his house. He opened the door and soldiers came in-

ARREST & DETENTION

BY R. SHEHADEH

FRONTLINES

PALESTINIAN WOMEN IN ISRAELI JAILS

Since the 1967 occupation, over two thousand Palestinian women have been arrested by the Israelis, according to Soraya Antonius, a journalist who has made a study of the subject. This total reflects many cases of mass arrest and short-term detentions, as well as those who were sentenced to prison terms.

A notable example of mass arrest was when over 150 women and girls were rounded up and placed in a detention camp in the Sinai in 1972. Women are frequently arrested, detained and even brutally interrogated in order to obtain information about their male relatives.

Mistreatment of Palestinian women prisoners has been documented by Amnesty International, the Swiss League for Human Rights, the U.S. National Lawyers Guild, the U.N. Special Committee to Investigate Israeli Practices Affecting the Human Rights of the Population of the Occupied Territories, the International Committee of the Red Cross, and the Israeli League for Human and Civil Rights.

The main facility for women prisoners is Neve Tertsu, which also contains Israeli criminal prisoners, mostly prostitutes and drug addicts. The Palestinian prisoners have undertaken several hunger strikes in protest of the discriminatory practices at Neve Tertsu. In March, the ICRC formally expressed its concern over the mixing of political and criminal prisoners, in violation of the Geneva Conventions (of which Israel is signatory).

1. *Fadwa Ahmad Abaasi*: from Silwan in the Jerusalem district. She was sentenced to 7 years on 16 September, 1985. Her brother and cousins are also in prison.

2. *Nahidah Ata Abaasi*: from the same town. She was sentenced to 1½ years on 14 September, 1986. Her husband, mother and stepmother are also imprisoned.

3. *Afaf Mohamad Abdul Qader*: from Nseriat in the Gaza Strip. Sentenced, on 14 September, 1986 for one year.

4. *Aishah Abdul Qader Ubeid*: from Dheisheh Refugee camp near Bethlehem. She was sentenced on 3 January, 1986 to 1½ years and suffers from bad health.

5. *Zahrah Sa'id Othman Kar'ush*: from Deir Balut camp in the Tulkarim area, has been detained since 15 February, 1986. She has a brother and a niece in prison as well.

7. *Lamyaa Ma'ruf Hasan Abdallah*: from the same camp, she has been in prison since 13 January, 1986 and her husband is also in prison.

8. *Su'ad Sleiman Faris*: from Balata camp, sentenced to 3 years starting on

7 April, 1986. Her two sons are also imprisoned.

9. *In'am Risheq*: from Shufat Refugee camp, near Jerusalem, was sentenced to 2 years on 1 July, 1986.

10. *Nabilah Risheq*: also from Shufat, was sentenced to 2 years on the same date.

The remaining 12 women prisoners are serving short term sentences of 4 months to a year, all of whom will be released within the coming 3-4 months.

RECENT CASES

LEGEND

- AL — actual sentence
- F — fine
- MT — military training
- RC — Refugee Camp
- SD — suspended sentence
- V — village
- D — demonstrations
- M — membership in
- PW — possession of weapons
- SA — security allegations
- TS — throwing stones

TORTURE

Ramallah

Musa Ibrahim Assi, 23, from Beit Leqya near Ramallah, was admitted to a mental hospital in Bethlehem after he spent 6 months in prison (from November 6, 1986 to May 18, 1987). He was subjected to torture sessions while in captivity and suffered several head injuries including a 7cm fracture of the skull. He was sentenced on 18 May, 1987).

SENTENCED

Gaza

Kamil Hamdan ad-Dahdaah, 23, sentenced to 3 yrs. AL, 5 yrs. SD; M in the PLO and PW

Abdel Moeti Abdel Aziz Abu Heeliq, 24, from Anserat RC, was a student at the Gaza Islamic College.

PRISON CORRESPONDENCE

Palestinian Prisoners Behind Bars in the Occupier's

Jails Write to their Friends and Supporters in the United States.

Excerpts

from their Correspondence.

Letters written in English appear
as in the original with no editing

27 December, 1986

Dear Charles,

I thank you for your letters particularly the last one which dated on the fourth of November so I thank you very much for all of your letter you had sent to me and I promise you that I will do my best to write letters for you regularly as you do.

I knew from your letter that you are busy because of the election in the USA so I hope my letter will not effect your business, and also you told me that you are interested in learning about the situation and the news of Palestinian people. I think you learned about the last actions which happened all over the country. Many people killed and hundreds are injured by the soldiery at the same time people are being killed in the refugee camp in Lebanon, and those who are not killed are suffering from starvation and the bad condition which they live under, indeed I cannot tell you all of the story about my nation in this letter because it is very complex and tall, perhaps a book is not sufficient for this issue . . . .

Atef Lutfi Abdullah Thaher

Jnaid Prison
Nablus, West Bank, via Israel

7 September, 1986

Dear Fatemah,

This is the second letter I have written to you. The first one written two weeks before I received your letter. I hope that it reached you without any danger. The first letter contained information about me and the conditions here. I know it is difficult to write to someone that you haven't met yet. So I hope that our letters convey an assurance of friendship.

My friend Fatemah, because of the Palestinian problem, his problem is very complicated, so I think it would be good to have an exchange of views about it, if it won't cause any danger to you . . .

Hassan Ali Nimer el-Salmah
Jnaid Prison
Nablus, West Bank via Israel

4 May, 1987

In the Name of God
Salam Alaykom,

Dear Qaher:

I received your letter on Sunday, 3 May, 1987, and I felt very happy and proud with your friendship. I read your beautiful letter several times then

I let my friend Yousef read it also. Thank you for your interest in the Palestinian prisoners.

Dear Qaher:

I will tell you something about myself: I have nine brothers and I wish to have a sister. My big brother was studying in Spain and he is still there working as a doctor in a hospital. I have finished high school, but I couldn't continue at the University because I was jailed three years ago, and I'll spend another three years here before getting out of jail.

The prison is a complete life. We are hundreds of prisoners in Ashkelon, we have our own life system and interests and hobbies. We spend our day in a helpful program such as reading all kinds of books, studying world and Arab history, and languages . . .

Hisham Mohammed Abu Hamad
Ashkelon Prison
Ashkelon, P.O. Box 17, Israel

(Translation from Arabic)

4 April, 1987

Deal Leila,

I send you greetings from myself and all my fellow prisoners. I received your wonderful letter a few days after we ended a twenty-day hunger strike during which we demanded our right to human conditions in our prison and humane treatment by the authorities. I want to tell you that I was both surprised and heartened to receive your letter. I was, of course, not expecting it; but its arrival gave me heart, and gave me courage to go on. It convinced me that there are human beings in this world who stand with us, and say no to oppression and occupation—and are possessed of compassionate sentiments . . . I hope you do not object to the fact that I

cont. on p. 6 col. 1

Literature

cont. from p. 1 col. 3

radical historical moment, one in which old agendas are rendered irrelevant and new itineraries elaborated:

I remembered, as they were pushing me into the back of the jeep, that I had a date with my girlfriend the following day. I thought: "It's of no use for anyone to make appointments in this country." One of the soldiers kicked me with his heavy boots. I thought "Maybe prison is the most likely place in which to fix a rendezvous."

While he is being beaten, the prisoner remembers Sinimar—Sinimar, the architect who, as the story's notes tell, was

asked by a Sultan to build him a splendid palace. When he had finished, Sinimar told the Sultan that there was a secret stone, which if pushed, would bring down the whole palace. The Sultan, accompanied by his architect, went to review his new palace. The climbed onto the battlements, and the Sultan, fearing that the secret would be revealed, pushed Sinimar to his death.

The Palestinian prisoners in Israeli prisons defy that death and through their writings are constructing new social formations. The age of Israeli prisons is, as Felicia Langer calls it, "the stone age." Palestinian children are arrested for throwing stones, stones used to build the prison walls, at armed Israeli soldiers. Like Ahmad, who Felicia Langer meets in prison, where he has been sentenced for stone throwing and who has had his sentence extended for scratching slogans into the stones of the prison walls, the Palestinian resistance from within the prisons has had a long and contested history. Palestinian literature of prison is now rewriting that history to new and different ends.

(The above is excerpted from an article by the author to appear in a forthcoming volume, *Under Israeli Eyes: the Palestinians in Zionist Thought*, published by Syracuse University Press.)

FROM THE FILES

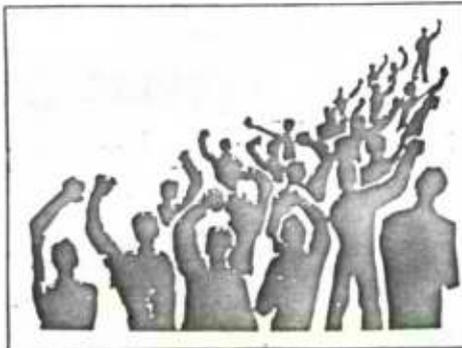
Amnesty International

For General Distribution,

24 June, 1987

Faisal 'Abd Al-Qader Al-Hussaini

Administrative Detention

Amnesty International is concerned about the case of Faisal Hussaini, who is held without formal charge or trial under a three-month administrative detention order. The Israeli authorities have stated that they use such orders to detain people as a preventive rather than a punitive measure, and no formal charges are brought. As is usual with such orders, neither Faisal Hussaini nor his lawyer were allowed to see the information which led to the imposition of his detention order.

Faisal Hussaini is in his forties and lives in the Shu'fat district of Jerusalem. He is the Director of the Arab Studies Society in Jerusalem, started in 1979, which carries out research into Palestinian affairs in Israel and the Occupied Territories.

On the night of 12 April 1987, during a wave of demonstrations in the Occupied Territories, Israeli security forces surrounded and entered the home of Faisal Hussaini. They kept his family under armed guard in one room and searched the rest of the

house for one and a half hours. Then they took Faisal Hussaini to the Arab Studies Society. They searched the office and confiscated some of its materials, including the software for its word processing facilities. Faisal Hussaini was served with a six-month administrative detention order, signed by Yitzhak Rabin (Minister of Defense), in accordance with Article 111 of the 1945 Defense (Emergency) regulations, as amended by Law No. 5739 of 1979, and detained in Moscoviyya detention centre in Jerusalem.

An administrative detention order must be reviewed by a military judge within 48 hours if the detainee is a resident of Israel (including East Jerusalem). At Faisal Hussaini's review hearing, Judge Weiss postponed a decision about whether to confirm the order since he wished to examine the evidence against Faisal Hussaini. As is usual with administrative detention orders, neither Faisal Hussaini nor his lawyer were allowed to see the evidence against him. After several further hearings, Judge Weiss confirmed the order but reduced it to three months since he deemed this period long enough to fulfil the order's purpose, that is, the detention of Faisal Hussaini for reasons of state security and public safety. (For details of the judge's summing-up, a copy of which has been received by AI, contact FOPP. Faisal Hussaini is presently detained in Ramleh prison. ■

cont. from p. 4 col. 3

shared your letter with all my fellow prisoners, who feel, like I do, that this is the beginning of a correspondence that will be a learning experience for us all. . . I was born in Hebron. It is a beautiful town, famed for its grapevines and olive trees. . .

Three months after I got married, I was arrested and sentenced to eight years in jail. God has endowed me with a daughter who is now eight years old. I have not once been able to hug my child. . . For my own child, and for the children of my nation, we daily die a thousand deaths behind bars. . .

Mohammad Barakat Ali Takroui
Jnaid Prison
Nablus, via Israel

(Translation from Arabic)

May, 1987

Dear Noura,

. . . and no doubt you realize how your letter has affected me to my core and left me with questions I'm still trying to answer.

Do you want me to describe where I live? In prison, time does not exist, or maybe I should say in prison time has been condemned to death. . . I see the mountains only in pictures in magazines that somehow find their way to us. . . I finished high school three years ago. . .

Mohammad Hassan Hussein Zaghlood
Ashkelon Prison
Ashkelon, Israel

19 April, 1987

Dear Rachel,

Hello! I have recently received your fourth letter with the photos I have immense interest in them, so I have added them to my family's photos. I hope that you have spent an enjoyable holiday in the place that have always been looking forward to visiting. I am so happy that you are well. I hope that you are in good happy marital life. I'm

sure that it's ideal.

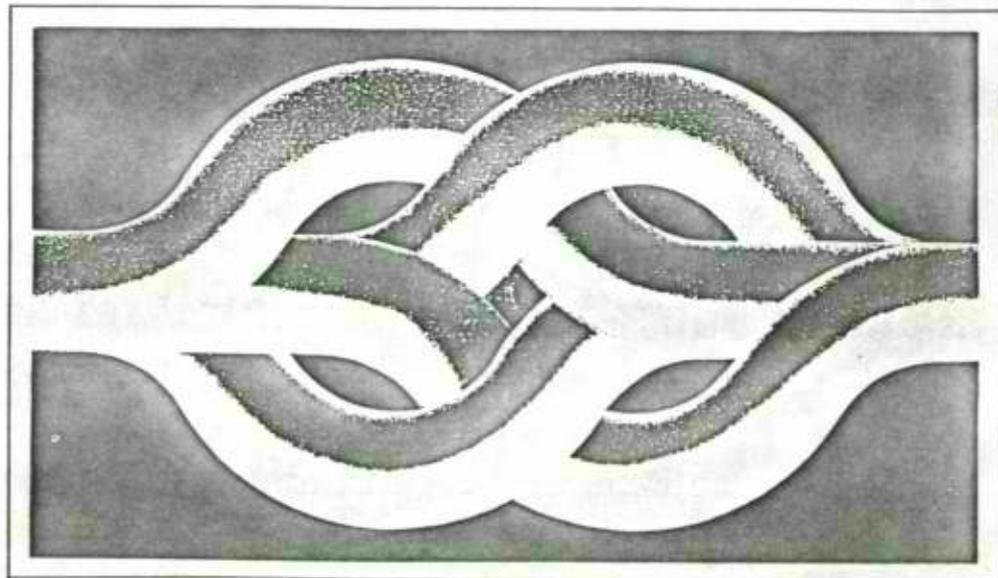
It pleases me very much to write you, Rachel. I am very sorry for delaying responses for your letters. The reason for this is that we have had a hunger strike which commenced on 25 March to 13 April in which we have had nothing but water and salt. Talking too much about this topic will cause confiscation of this letter. My blood pressure is 90/60 now and weight declined 10 ks. Generally, my health is gradually improving and going good. On 25 March, I have been 35 years old and I will be released in nine months. Today is "The Holy Saturday", so my family and I congratulate you all. On this day saying, "Merry Day," hoping that peace will overwhelm the world.

Atif Lutfi Abdallah Haamr
Jnaid Prison
Nablus, West Bank, via Israel

25 August, 1986

Dear friend Stacy,

. . . my name is Ahmed Saleh Mahmoud Khadra. I was born in Gaza in 1952, but I suppose that you know that after 1948 my parents were driven out from Palestine to Gaza Strip. So my origin town is Ashkelon. "Megdel" is the Arabic name of the town. My parents lived in a refugee camp n Gaza, "Beach Camp," then my father died in 1962 and my mother is still alive. I have five sisters, all of them are married and one

Please remember my family and I to yours and send the prisoners greetings and appreciating to the prisoners friends society.

With love and best wishes,

Yusuf

Dear Charles:

Inspite the fact that it is very difficult to express my ideas in English, I'll try to give you a clear picture of our life here, with its oppressive conditions, laws and chains in this prison, that was actually opened in the second of July, 1984. . . .

brother works in Abu Dhabi, one of the Gulf States. Sometimes he comes to visit every three or four years. One of my sisters lives with her family in Syria, and another one lives in Jordan. The others live in Gaza. My mother lives alone since I was in jail for 11½ years and I was sentenced for 12 years, after five months I will be released and begin my life. So I will be very happy to invite you if you can come next March 1987 to visit Gaza and to see you and it will be a good chance to show you my country, Palestine, my old town Ashkelon. . .

Nafha Prison
Matspe Ramon, Negev, Israel. ■

Arrest and detention
cont. from p. 2 col. 3

to his house where he was studying with a friend. A thorough search of the house was carried out and, when nothing incriminating was found, the soldiers grabbed copies of magazines published in Jerusalem. A report was made which he was asked to sign but he refused. He was hit by the soldiers and threatened with death. Then he and his friends were taken in the jeep to the centre of the town to the Post Office where a group of about 15 soldiers were present. There they were transferred to a big car in which were many soldiers and where they were beaten severely until they got to Ramallah. There they were taken to the Ramallah prison.

The weather was cold and his body was aching from the beating he had received from clubs, boots and fists. After their names were taken, they were put in the army barracks used for detention. It was cold there and smelly water seeped through holes in the walls. The student and his friend were given two blankets but no mattresses, food or drink. "I shivered all night long. In the morning the soldier who had arrested us the night before returned. He beat us and cursed us. This was repeated again until Friday when at 11 in the morning we were released. I still do not know the reason for my arrest."

As a result of the detention of large numbers of people, sometimes by rounding up and arresting groups of 20 or more people, and the renewal of the period of arrest beyond the 18 days allowed by Military Order 378, the places of detention become full to their utmost capacity.

To avoid this problem, what have become known as "quick trials" (which have been mentioned in Part II of this study) are carried out. These are distinguished from the normal military trials by the speed with which the whole legal process is completed. They usually occur following mass arrests at demonstrations. Those arrested are brought before a makeshift court, sometimes at night, before there has been any chance to contact defense witnesses or lawyers. Often,

it is even before the parents of the accused know that they have been arrested. The trials are often over within ten minutes. Sometimes the accused are told that they will get a light sentence if they enter a guilty plea. During the year 1982/83, hundreds—usually between the ages of 13 and 21—were dealt with in this way. Those found guilty usually have to pay very heavy fines, often amounting to several thousand dollars, accompanied sometimes by a prison sentence.

Recent cases
cont. from p. 3 col 3

He was charged with 18 mos. AL, 3 yrs. SD; building a bunker and PW Mohammad Sharatha, 25, from Jabalya RS. He was sentenced to 9 mos. AL with 3½ yrs. SD and charged with providing assistance and involvement in actions against the occupation.

Ali Hamdi Abdel Rahman Estatiyah and Ashraf Sadqi Omar Abdel Rahman from Bidya. Both were sentenced to 45 days plus IS 800 F on charges of resisting the occupation.

Jabalya

Loa'ai Abdel Wahab Muhammad Hamad, 20, to 4 yrs AL; charged with M in the Palestinian resistance, PW and MT

Fuad Jadeh Deeb Abu Rakbeh, 6 yrs. AL. He was charged with M in Fateh and attacking a military complex near Jabalya.

Al Shaja'eya

Basim Muhammad Al Jeeleh, 24, to 18 mos; M in the Palestinian resistance, PW and MT

Khan Yunis

Muhammad Qumroo, 16, to 3 years. AL; M in the Palestinian resistance, PW and MT

Bani Suhaila

Fayis Hamdan Hajras, 63, to 6 mos. AL and 5 mos. SD, plus IS 750 PW

RAFAH RC

Muhammad Abu Gazi, 24, to 20 yrs. AL; charged with throwing a hand grenade at a military patrol and M in the Palestinian resistance.

BALATA RC

Sabri Jamal Shadi (abu Thabit) and Sami Muhammad Jamad (abu Mustafa), sentenced to 4 mos. AL and charged with attempting to kill a soldier.

RAMALLAH

The following men were sentenced to 1-6 mos. imprisonment due to their participation in the demonstrations in Ramallah commemorating the 39th anniversary of the Palestinian disaster:

Sabri Ahmad Jankour
Zakariya Muhammad Al Hadi
Muhammad Zahir
Rabah Muhammad Marec
Yousif Ibrahim
Khalid Muhammad Said
Salaheddin Abdul Latif
Nehad Yusef Muhammad

ARRESTS

Azzon, near Qalqilya in the West Bank
Salama Yousif Faris Omar, 30; 19 May, 1987
Faris Yousif Faris Omar, 28; 19 May, 1987
Ibrahim Abu Hamieh, 16; 17 May
Awwad Suliman, 15; 17 May
Abdullah Salim, 17; 17 May
Juman Salim, 14; 17 May
Muntasir Radwan, 17; 17 May
Harb Salim, 15; 17 May
Asaad Salim, 17; 17 May
Khalid Radwan, 17; 17 May
Shawki Asaad, 15, 17 May
Yaaqoub Sweedan, 17; 17 May

NABLUS

Muhammad Dajani, student, 19, May
Muhammad al-Faqrih, 22, student, 19, May
Majdi al-Zahir, student, at al-Rawdah College, Nablus, 19, May
Nadim Thawri
Khadir Bsharat
Fahmi Naji Ali Odeh

E DITORIAL

WHERE YOU COME IN

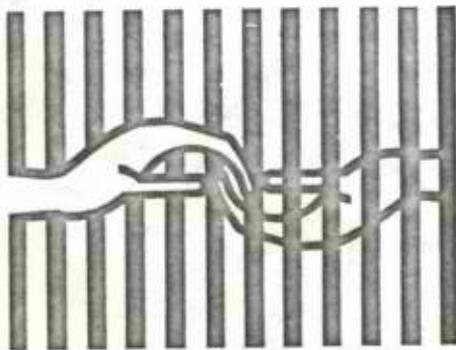

Palestinian prisoners are in Zionist jails for committing a sacrosanct and mandatory act as a community under occupation: Resistance. By resisting the occupier's presence and his practices, these prisoners have affirmed, whether by throwing a stone at a settler, painting a slogan on a wall, or attacking the occupier's soldiers, agents and functionaries, that the will of the Palestinian people to be free is alive. The Palestinian people under occupation have not been subdued. The rule of the gun has not robbed the people of their name, their history, their identity and, above all, their right to be the only determining force in their destiny.

These thousands of men and women are behind bars in order that we may be free. Those who have, over the years, died under torture, have given their lives in order that we may live. Their struggle has added a higher, a richer pitch of meaning to our national struggle.

Men and women behind bars in the occupier's jails, some sentenced to life, await a word of encouragement from us, a letter of support, a communication of sorts that will affirm to them, as they had affirmed to us, the commitment we all have to freedom and statehood in Palestine—and that their sacrifice carries important meaning to those amongst us not behind bars.

If you wish to correspond with a prisoner, let us know. We will send you a name and an address as well as the appropriate guidelines to follow. We are an organization with no specific ideological line. And we only ask that you, a Palestinian-American, or any other human being who cares, reach out to Palestinian prisoners, and through your correspondence with them, make life seem less atrocious than it is for them. We only ask that you show that you care. Write to us, from anywhere in the world.

**FRIENDS OF PALESTINIAN
PRISONERS**

P.O. Box 15288
Washington, D.C. 20003

BULK RATE
U.S. POSTAGE
PAID
PERMIT #3039
BRENTWOOD, MD

שמור

נכנס

**
**
**
**

חוזם: 8,12666

אל: המשרד

מ-: בריטל, נר: 111, תא: 200887, זח: 1830, דח: ב, סג: ש

נד: &

*מחשבים
120.4
מאחורי*

שמור/בהול לבוקר

אל: הסברה

מאת: בריטל

עצירת הבלגים

1. הבהירו נא האם ההמגנה ביר-ם של הסטודנטים הזרים היתה חוצאה של כניסת כוחות הוטחון לביר-זית לילה לפניכן.

2. אם האמור לעיל נכון, מה היו הנסיבות, ומה מצאו ?

ברק==

הד==

תפ: ממנכל, אירא, סייבול, מעפמט, קרנס, ליאור, מזתים, אביטל, הסברה

1970

1970

1970

1970

1970

1970

1970

1970

1970

1970

1970

1970

1970

שמר

נכנס **

**

**

**

חוזם: 8,11323

אל: המשרד

מ-: בריטל, נר: 99, תא: 190887, זח: 1230, זח: ב, סג: ש

נד: א

סמל / סילב / זכר
120.4
אמ

שמור/בהול

אל הסברה/ מזתים

מאת ברק בריטל

הנדון: עצירת שלושה אזרחים בלגים בים.

1. עורך LE SOIR קבל מכתב מהכלא בארץ משלושה אזרחים בלגים אשר השתתפו במחנה בינל בביר זית ונעצרו ביום חמישי, כנראה, בהפגנה בירושלים (העתק בדין).

2. המכתב מציין גם שישנם עוד עצורים כולל מלסטינאי בשם DJAMEL וממרט על שמוש בכח מיזי של כוחות הבטחון בהפגנה שנערכה במרכז ים.

3. המכתב מעלה גם טענות על מצב הפליטים, העדר חוק ירוש וכו'.

4. הגריקו נא מירב הפרטים על נסיבות האירוע, סיבה ומשך עצירתם, האם נפגעו מיזית או נמנע מהם יציאתם מהארץ וכמו כן התיחסות לנקודות שהועלו לעיל.

5. עורך LE SOIR בעצמו התקשר לקבל תגובתנו. עלי להוסיף שזו הפעם הראשונה שהם מבקשים תגובה לפני פרסום ידיעה. ===

== עם ==

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, ממנכל, ממנכל, אביטל, מעת, הסברה, לואור, מזתים, מתאסשטחים, איראיר/מרכז, ממז, רמ, אמך

משרד החוץ - מחלקת הקשר

משרד החוץ - מחלקת הקשר

RECEIVED 1940
MAY 10 1940
U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

REPORT

AT SALT LAKE CITY

ON MAY 10, 1940

BY J. W. COOPER, DISTRICT ENGINEER

TO THE CHIEF, BUREAU OF LAND MANAGEMENT
WASHINGTON, D. C.

RE: THE PROGRESS OF THE RECONSTRUCTION
WORK ON THE SALT LAKE CITY CANAL
DURING THE MONTH OF MAY, 1940.

1. The work on the reconstruction of the
Salt Lake City Canal during the month of
May, 1940, was as follows:

2. The work on the reconstruction of the
Salt Lake City Canal during the month of
May, 1940, was as follows:

3. The work on the reconstruction of the
Salt Lake City Canal during the month of
May, 1940, was as follows:

4. The work on the reconstruction of the
Salt Lake City Canal during the month of
May, 1940, was as follows:

5. The work on the reconstruction of the
Salt Lake City Canal during the month of
May, 1940, was as follows:

ט ר פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

שמור

סווג בטחוני

דחיפות מידני

המשרד

תאריך/ז"ח 18 אוגוסט 1200

361

מס' מברק

אל: מנהל מזחתיים

Bev - 9 - 120.4/ח
120.4/ח
120.4/ח

פנו אלי ממשרדו של קונגרסמן ברטון (רפ. טקסס) בבקשה הבאה:
קרוביו של עיז א-דין אריאן הזמינוהו לבקר בארה"ב. המדובר בעל בי"ח לתרופות
BALSAM מאזור רמאללה. הממשל הצבאי טרב משום מה לאשר צאתו לחו"ל.
ממשרד הקונגרסמן מבקשים לדעת, על פי פניית קרובי האיש בטקסס, הסיבות למניעת צאתו
של אריאן.

3311
ערך

אילוח דפים
1 1

כב' באב תשמ"ז
17 באוגוסט 1987
מספר: 760

מס' 1204 - סמל
סמל 1204

א ל : מר א. בנימין, בון
מאת : הסברה/מרחבי

הנדון : חילופי נוצר עם בית ג'אלה
למכתב מ-9 אוגוסט

בבירור עם מח' מזתי"ם עולה כי כל הטענות, למעט האחרונה, המוזכרות במכתבך - אינן נכונות.

להלן התייחסות:

1. מותר חוזר מותר לתושבי בית ג'אלה לנסוע לחו"ל גם לא בקבוצה וללא הזמנה (כמובן אם אין בעיה בטחונית ספציפית).
2. אין בבית ג'אלה עוצר קבוע ובכלל זה אחת הערים השקטות בגדה.
3. באשר לפתוח פילמים - הדבר נכון מחמת סיבות בטחוניות, אולם אין מחרימים אלא בודקים ומחזירים.

ב ב כ ה,

עפרה בן-יעקב

העתק: אירופה 1
מזתי"ם

9387

תאריך : 6.08.80 משרד החוץ-מחלקת הקשר

ידוא **

שמור

**

**

**

חוזם: 8,9387

אל: גנבה/157

מ-: המשרד, תא: 160887, זח: 1518, דח: מ, טג: ש

נד: 2

*מס' תיק/אג"מ/אכ"ר
1204/מ/80*

שמור/מיוזי

אליאב

צ'יא - גירושים

שלך 103

א. מניחים שהינך שולח העתק האיגרת בדיכ.

ב. נבדוק העניין ונודיעך

בינתוים אין חוזר אין להחזיר האיגרת

ארביל 3

תפ: שהח, ממככל, ממככל, ברנע, ארביל 3, ליאור, מזתים

מס' תיק/אג"מ/אכ"ר
1204/מ/80

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR
FROM: SAC, NEW YORK
SUBJECT: [Illegible]

RE: [Illegible]
[Illegible]
[Illegible]
[Illegible]
[Illegible]
[Illegible]
[Illegible]
[Illegible]

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

** נכנס
**
**
**

שמור

חוזם: 8,8514

אל: המשורד

מ-: גנבה, נר: 103, תא: 140887, זח: 1100, דח: מ, טג: ש
נד: 8

טבח/5/15/86
120.4/מ/86

שמור/מיווי

ארבל 3

צלא

א . קולנו איגרת בנושא הגרושים שלשונה ברטה ושמציינת
שהטעון בחשובה משהבט בנדון מיום 21.4 הינה UNACCEPTABLE

ב . מתכוון להחזיר האיגרת ולציין שאינה כתובה בהתאם
לנוהג המקובל של פניות מצד מוסד בעל מימד בינ"ל
למוינה ריבונית .

ג . להלן הקטע:

THE EXPULSIONS PRACTISED BY THE ISRAELI AUTHORITIES
ARE THEREFORE PROHIBITED BY ARTICLE 49, PARA,
I, WHICH IS QUITE UNAMBIGUOUS. ANY ARGUMENT
ATTEMPTING TO PROVIDE LEGAL JUSTIFICATION FOR THE
EXPULSION OF PROTECTED PERSONS FROM THE OCCUPIED
TERRITORIES, SUCH AS THAT PUT FORWARD IN THE
LETTER OF 21 APRIL 1986 FROM THE MINISTRY OF DEFENCE
TO THE ICRC DELEGATION IN TEL AVIV, IS UNACCEPTABLE.
IT IS NOT THE RESPONSIBILITY OF THE ICRC TO DEMONSTRATE
THE ILLEGALITY OF AN EXPULSION, THIS PRACTICE
BEING ILLEGAL PER SE. MOREOVER, IT CONSTITUTES
A GRAVE BREACH OF THE FOURTH GENEVA CONVENTION
WITHIN THE MEANING OF ARTICLE 147 OF THAT CONVENTION.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

THE STATE OF ISRAEL HAS PUBLICLY AND OFFICIALLY AFFIRMED, IN PARTICULAR AT THE TWENTY-FIFTH INTERNATIONAL CONFERENCE OF THE RED CROSS IN OCTOBER 1986, THAT IT "APPLIES ON A DE FACTO BASIS THE FOURTH GENEVA CONVENTION". THE ICRC THEREFORE CALLS UPON THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL TO ACT IN ACCORDANCE WITH ITS DECLARATIONS BY PUTTING AN END TO THE ILLEGAL PRACTICE OF EXPULSION.

==לויאב==

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ברנע, ארבל, לואדר, מזתים, מתאפשטחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר
שמור

ירצא **

**

**

**

חוזם: 8,6781

אל: ג'נבה/115

מ-: המשרד, תא: 120887, זח: 1302, דח: מ, סג: ש

נד: 8

*מחלקת הקשר
מ/מ 1204*

שמור/מיוזי.

אל: ג'נבה.

(כ.מ. 179)

אליאב- מילוא.

תת הועדה למיעוטים. שלכם 63, 72, 73.

א. אמלייה דנית: הסובייטים אפשרו לאחרונה יבוא ספרי תנ"ך, אשרו יצואת אישי דת לקבל הסמכה לרבנות בחו"ל, אשרו מתיחת מסעדה כשרה במוסקבה ועוד. מבקשים למלא הנהיתנו בנושא.

ב. מעצרים מינהליים: 73. גרושים: 5 גורשו ב- 1986. 3 גורשו ב- 1987. אנא השתמשו בנתונים אלה רק במידת הצורך.

ארב"ל 3.

חב

תפ: ממנכל, אירב, תמוצות, ברנע, ארב"ל, ליאור, מזתים

משרד החוץ - תל אביב 10704

UNITED STATES DEPARTMENT OF THE ARMY
OFFICE OF THE ADJUTANT GENERAL

FORM NO. 1

REPORT OF THE ADJUTANT GENERAL
ON THE PROGRESS OF HIS DUTY
FOR THE QUARTER ENDED 31st MARCH 1954

NAME OF OFFICER

RANK AND GRADE

REGIMENT

BRIGADE

NAME OF COMMAND

1. STATE THE MAIN DUTIES OF YOUR OFFICE AND THE RESULTS OF YOUR WORK DURING THE QUARTER ENDED 31st MARCH 1954.

2. STATE THE MAIN DUTIES OF YOUR OFFICE AND THE RESULTS OF YOUR WORK DURING THE QUARTER ENDED 31st MARCH 1954.

3. STATE THE MAIN DUTIES OF YOUR OFFICE AND THE RESULTS OF YOUR WORK DURING THE QUARTER ENDED 31st MARCH 1954.

4. STATE THE MAIN DUTIES OF YOUR OFFICE AND THE RESULTS OF YOUR WORK DURING THE QUARTER ENDED 31st MARCH 1954.

5. STATE THE MAIN DUTIES OF YOUR OFFICE AND THE RESULTS OF YOUR WORK DURING THE QUARTER ENDED 31st MARCH 1954.

6. STATE THE MAIN DUTIES OF YOUR OFFICE AND THE RESULTS OF YOUR WORK DURING THE QUARTER ENDED 31st MARCH 1954.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טרדי

ירצא **

**

**

**

הרצם: 6/6406

אל:מריט/227,רומא/130,לונדון/137,מדריד/110,שטוקהולם/46,
קומבהגן/63,האג/107,בריסל/107,רוט/327,ני/322
מ-:המשרד,תא:110867/זח:1936,דח:מ,ט:ט
ג:ג

*מכתב יציאת לארץ
20.4/אל*

טרדי/מריד

אל: ראשי הנציגויות

בפריס, רומא, לונדון, מדריד, שטוקהולם, קומבהגן, האג, בריסל

דע: ורש, כי (אנא לטיפולכם ג'י'ב)

הטיפול בתחנות הגבול בזרים השוודים, אם מסיבה בטחנית דאם
בכוונת שהייה מעבר למותר.

אחת. הינכם מודעים לבטח לבעיות שהתעוררו עם ארה"ב לגבי
טיפולכם בנושאי זרעונים אמריקנים ממוצא ערבי או שחורים
החשודים כנושעים עבריים. ישנן נגדכם טענות הן במסד והן
בתקשורת, על אמלייה גדעית וכו'. מובאת דוגמאות של יחס
אנושי מגוס כלפי החשודים למיניהם בשעות ההמתנה הרבות
בדיקות ולחקירות, בכל הנוגע לאפשרות שימוש בטלפון, הספקת
מזון ושתייה, תנאי רחצה ולינה.

שליט. במשרד הוחלט כידוע על התמודדות דחופה עם הנושא,
ועל הח'מ הוטל להקים מנגנון שיטפל בו, לרבות שיגור קציני
קשר, מעובדי המשרד וממתוידות, לתחנות הגבול, כהב'ג וגשר
אלנבי, בשעת הצורך או אף לנוכחותם הרצופה באותם מקומות.

שלוש. ישנו כבר שתר'פ מעשי עם שג. ארה"ב ובקרוכ הוא
יתמסד בצורה רעה משוחפת.

ארבע. הנכם מתבקשים לבדוק צורת הטיפול הניתן לזרים
החשודים הן בטחנית והן בכרובה לשהייה ממושכת, בתחנות
הגבול ובמיוחד בכמלי התעמסה, במקומות שרותכם.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

המעבין ארתנו במיוחד הוא היחס והתנאים המיוחדים בשעות
המתנה לחקירה, לבדיקה ועד להחלטה הסופית אם להתיר כניסה
או לגרש.

המש. במקומות בהם ישנו כציג המשטרה הישראלית יש במרכז
לתאם עמו.

ש.ש. המיוזע המבוקש דחוף.

הדרס

חב / עש

ת.פ. שח, דהמ, מכנל, ממנכל, בירן, מצמא, סויבל, קונס, ליאור, מזתים,
אירא, אירב

4750

תאריך : 09.08.87

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

ירצא

**

**

**

**

חוזם: 8,4750

אל: שטוקהולם/36

מ-: המשרד, תא: 090887, זח: 1550, דו: מ, טג: ש

נד: 8

*שליחה לבעלי ארץ
שח/204 "*

שמו/מיידי

ארל

הסברה, מזתים

האשמות בעינורים

לחוזמכם 8,2259

אין גל של אמת בדיווחי סוכנות רויטר ממיו של הכומר
דיאח אבו-אל-עסל הכומר הוא עובי ישראלי, תושב נצרת,
וידוע זה שנים בחבר אש"ף וכמפיץ תעמולה ארסית נגדנו.

הסברה/תכנים

מא

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, אירב, ליאו, מזתים, אביטל, מעת, הסברה,
ר/מרכז, ממד

משרד החוץ - מחלקת הקשר

C080541C.C10

בלמס
<-- <-- יוצא --> -->

עמוד 1 מתוך 1

אל:קהיר, נר:64, מ-:המשרד,
דח:ב, סג:ב, תא:090887, חז:1800

בלמס/בהול

ס.ש. 79

נציגויות נל"ן

הנדון:עינוי ילדים בשטחים

א. לאחרונה מתקבלות במשרד מספר רב של פניות מן הנציגויות
לדע בנושא האשמות של עינוי ילדים בשטחים על ידי זרועות
הבטחון. אנו עומדים מול גל של תעמולה אנטי-ישראלית ארסית
במיוחד. נראה כי מקור האשמות הנ"ל ד"וח שחובר ופורסם על
ידי הכומר ריאה אב-אל-אסאל. הכיסוי התקשורתי הרחב של הדו"ח
נובע גם מתפוצתו ע"י סוכנות רויטר.

ב. ברור שאין אמת בדיווחים ושמגמתם להכפיש את ישראל. באשר
לכומר עצמו מדובר בערבי-ישראלי המנהל נאדנו זה שנים תעמולה
ארסית והוא קשור לחוגי אש"ף.

ג. הנ"ל לידיעתכם בינתיים. תגובה מפורטת ורחבה יותר תישלח
בהקדם.

מזתי"ם - הסברה/תכנים

מא

תפ:
מזתי"ם, הסברה*

למס/קהיר
ע
20.4/2066

משה

מזכר

(להתכתבות פנימית במשרדי הממשלה)

מאת:	מפקד רמת השרון
מחזור:	תק"מ 8070 - 8070
א.ד. מר איכילוב הררי מר אה"א	החזור: 8070 - 8070
איכון מרצה חתום יורם-80-80	

תמונה

ליועץ אבירם פתחא חיי"ל .
 סאיכילוב : 8070 - 8070
 סאיכילוב : 8070 - 8070

1. איכילוב : 8070 - 8070
 מרצה מר אה"א חתום .

2. איכילוב : 8070 - 8070
 ופסיחה חתום .

8070 - 8070
 8070 - 8070
 8070 - 8070

משה

הלכה - נאילה אברהם איליאן איליש
ג' 26 וזרה עם בלה בלוסיה -
(אמנה פסיכית בכוונת - עזרה)

לצנה בבירה ב - 19 אפריל 1987
אנאקרה אמנה (אצונו) רוס בירושלים.

היא סאלה שבאה לק התיקה של הש.ב
בלאצו, היא נתקרה בצורה לא הוגנת
אבתוצנה אבק הפילה (אצונו אה התיקה)

אמנה שצביה הלינה ביה הגפס
הי צבוי בוגאולה ב 1 בויק, הגפסיה

שה היפוס סיפוס רפואי לטו שנק קשר
אצונו שהיא אצמה בקשה סיפוס רפואי
(בנו דימנה והקיימה)

החוקיים הליניו את ~~ה~~ הסיפוס הרפואי
כנגד התיקה, כאלו, אם היא תשלף

פעולה ורצונה רק אצ, תקבל את
הסיפוס הרפואי אן אלמנה שהנצנה

שהייתה תברה ב DELP במשק

שלושה חודשים ב 1983 לאו קיבלה

סיפוס רפואי אצונו ה - 15 בויק

בנק לאומי bank leumi

מידע לאומי

מידע לאומי

מידע לאומי

מידע לאומי

מידע לאומי

מידע לאומי

① למכתב טושיא

איוון נבבז

המכתב הנבזיל נשלח אלכ חיים בתיאור
של המסערה.

המכתב מתחיל עם הצהרה של המכתב-נאליה
אשר היא אומרת עליו, בצורה חקירה של
הולדתו של המכתב "ה.ש.ב.

אנחנו לא נאמר את המכתב שנתנו
ולא נאמר שנתנו את המכתב ופירוט
אנחנו לא נאמר שנתנו המכתב.

● המכתב - להפסיק את המכתב השלילי
היושנאלי"ם למאריך 25 במאי 1987 בצורה
ולא חקירה שנתנו את המכתב-נאליה

כשנכנסים, פניה למכתב-נאליה חסרה
חוסר צדק והזינוה במשפט ומתן הצווה
שקרה ונאיו לא צדקנות שנתנו.
לפניה של חקירה ה.ש.ב.

כמו כן, החקירה ביניה שחקרי ה.ש.ב.
● מסתווה הוצגה למכתב עליו (אולי) שיהיה
כמוצדק למכתב, אצמ חל המכתב נשפט
● ונשלח אלכ

ירושלים, י"ט חמוז החשמ"ז
16 ביולי 1987
39

מח/20.4/3.א

לכבוד
נצ"מ משה עזרי
משטרת ישראל
מנהל נפת עזה

הנדון: נאילה אברהים עוח'מאן עייש

בהמשך לשיחתנו הטלפונית, רצ'ב הפניה שקבלנו.
נא טיפולך המסור.

ב ב ר כ ה,

מח/20.4/3.א

מיכאל הררי
מח' מזרח תיכון

EMBASSY OF ISRAEL
HELSINKI

שגרירות ישראל
הלסינקי

כז' סיון תשמ"ז
24 ביוני 1987

954/212.3

אל: עוזי מנור, ס/מנהל ארב"ל 3
מאת: השגריר, הלסינקי.

הנדון: NAILA IBRAHIM OTHMAN AYYESH

לפי הרע"ב, מכתב אמנסטי-פינלנד מה-18.6.87 אלינו
ואל שר המשטרה, מבקשים פרטים על הנ"ל בדבר חקירת
הש.ב. ושיטותיה.

אנא הבריקו פרטים על כך, כדי שנוכל להעבירם למעוניינים
כאן.

ב ב ר כ ה ,

מ. לדור

העתק:

גבי תמר גולן, משרד המשפטים

אירופה 2

מז"תים ✓

Mr Mordechai Lador,
Ambassador,
The Embassy of Israel,
Vironkatu 5 A,
Helsinki

Helsinki 18.6.1987

Your Excellency,

The enclosed letter was submitted to Mr Chaim Bar-Lev, the Minister of Public Security. The letter regards Mrs Naila Ayyesh's allegations of ill-treatment during interrogation by Shin Beth. I would be thankful for information regarding an investigation into these allegations and for the results of such an investigation.

I want to remind you of the Israeli authorities' decision on 25 May 1987 to carry out an investigation into the methods of interrogation of Shin Beth, after the disclosure of the Izat Nafsu case. As you may remember, the Izat Nafsu case revealed ill-treatment during interrogation, falsified evidence and false testimony in court by Shin Beth members. It also revealed that Shin Beth had destroyed material necessary for the defence and obtained a "confession" by threats and pressure. As a result, an innocent person was sentenced to several years of prison.

I warmly welcome such an investigation and sincerely hope that it may alert the Israeli authorities and in the future make them more sensitive to allegations of ill-treatment and other humiliating treatment suffered by political prisoners during interrogation by Shin Beth, allegations which Amnesty has taken seriously already for many years, but which Israeli authorities vehemently have denied. I also hope that henceforth the authorities will keep a much stricter control on Shin Beth, making methods and procedures of the kind revealed by the Izat Nafsu case impossible in the future.

Yours respectfully and sincerely

Ann Forsten

Ann Forsten, Ph.D., lecturer
University of Helsinki,
Helsinki

Chaim Bar-Lev,
Minister of Public Security,
Ministry of the Interior,
Kiryat Ben Gurion,
Jerusalem,
Israel

Helsinki 18.6.1987

Your Excellency,

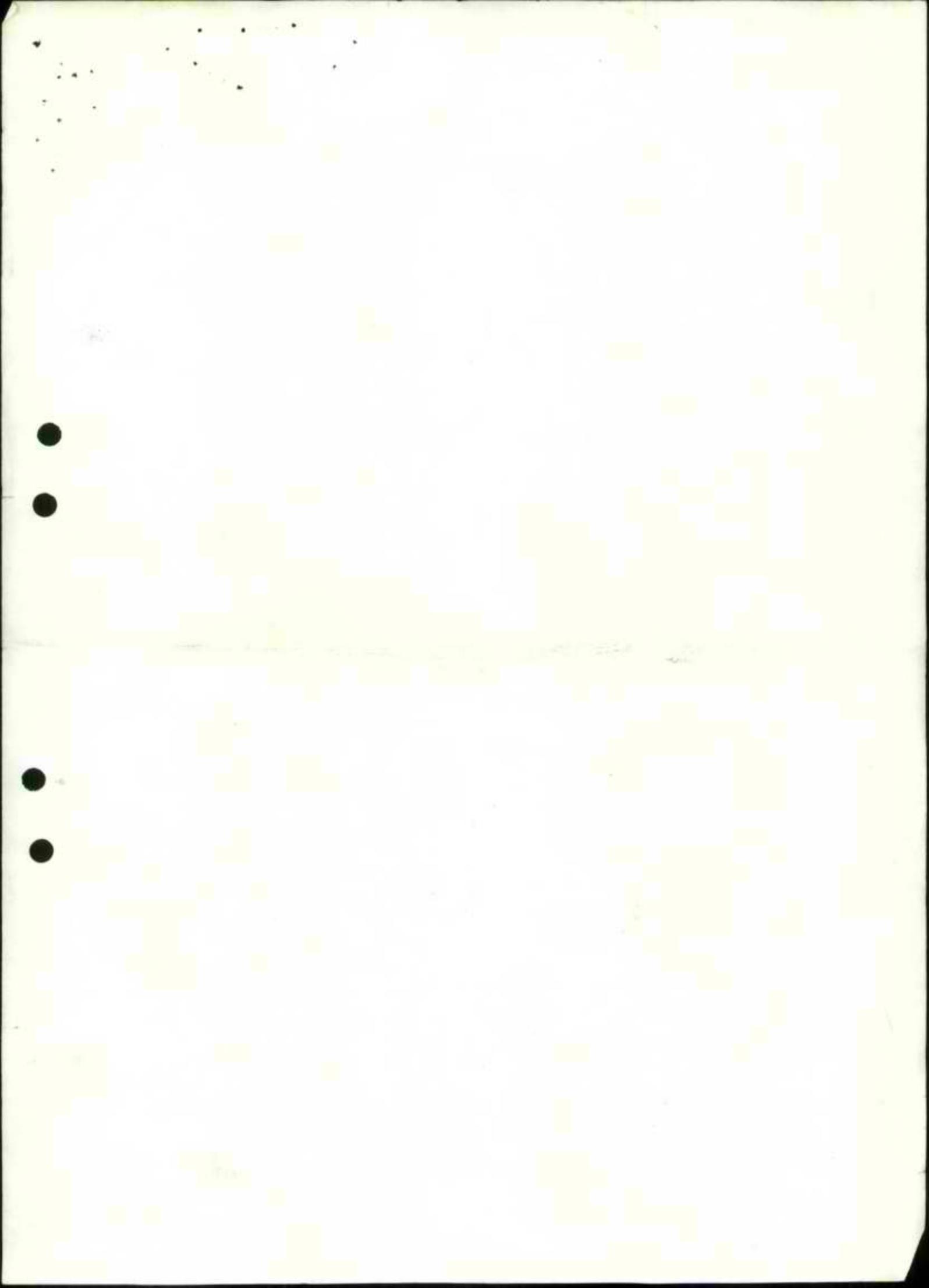
epm
Mrs. NAILA IBRAHIM OTHMAN AYYESH, aged 26 and living with her husband in Nuseirat refugee camp in the Gaza Strip, was arrested in her home on 19 February 1987 and taken to the Russian Compound detention center in Jerusalem. She alleges that during interrogation by members of the General Security Service (Shin Beth) at the Compound, she was ill-treated, as a result of which she suffered a mis-carriage. Although during a hearing at the Ramallah military court on 1 March, the presiding judge instructed that she should be given medical treatment and despite her own requests for such treatment (she was bleeding and vomiting), medical attention was denied her. The interrogators made medical treatment conditional upon her admission of guilt, but despite her confession to membership of the DFLP for all of three months in 1983, she was not given any treatment until 15 March.

Complaints of Naila Ayyesh's ill-treatment were sent to the Gaza Military Commander and to the Chief of the General Security Service by Lawyer Lea Tsemel on 5 March, and to the Minister of Police by Lawyer Felicia Langer on 16 March.

As a member of Amnesty International and as a woman, I am deeply concerned at Naila Ayyesh's allegations of ill-treatment. An impartial and serious investigation ought to be carried out into these allegations, not least to retain your country's credibility as a democracy which respects international standards of human rights. I would appreciate to be informed of the details of this investigation and of its findings.

Yours respectfully and sincerely

Ann Forsten
Ann Forsten, Ph.D., lecturer
University of Helsinki
Helsinki, Finland

נכנס

שמור

**
**
**
**

חוזם: 8,5074

אל: המשרד

מ-: גנבה, נר: 63, תא: 100887, זח: 0900, דח: מ, סג: ש

נד: &

*למחלקת אג"מ
מח"ן 120.4*

שמור/מידוי טפל

ארבל 3

דע: י זינגר/פצר פ"י. זן /סגן המתאם

תת-ועדה להפליית מיעוטיים. המצב בשטחים.

נפחת ג-10 זנא ותמשן נשלרשה שבועות. אנא בחודזר
עוזכורן לנתוני העצורים המינהליים, גרושים ו"תחמושת"
לנושאים שבהם עלולים להתקיימו. חברי תת-הועדה
משפטניים בעיקרם, להלכה אינם מייצגים מדינות אן אין
ספק ביחס למגמות הפוליטיות שישתקפו שם בדומה לוועדה
לז"א.

מילוא==

תפ: סייבל, משפט, ליאור, מזתיים, מתאשטחיים, ברנע, ארבל, אביטל,
הטורה, ממז

MEMORANDUM FOR THE BOARD
SUBJECT: [Illegible]

BACKGROUND

[Illegible text]

[Illegible text]

CONCLUSION

[Illegible text]

THE INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE BY THE MARKINGS.

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE BY THE MARKINGS.

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE BY THE MARKINGS.

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE BY THE MARKINGS.

CONFIDENTIAL

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE BY THE MARKINGS.

משרד החוץ-מחלקת הקשר שמור

ירצא **
**
**
**

חוזם: 3239, 8

אל: דוש/144

מ-: המשרד, תא: 060887, זח: 1516, דח: מ, סג: ש

נד: 8

Handwritten notes:
פנימי - אל
120.4/מ

שומר/מיידי

פלסטינים אמריקאים.

א. KALIL SHATARA, ארז ארה"ב תושב שיקגו נולד ברמאללה.

א) ביקר בישראל מספר פעמים אך באחרונה, אשתד לא הותר לו להיכנס

ב) אמש הגיע לנתב"ג ושוב נאסר עליו להיכנס. הוחזק בנתב"ג במשך הלילה ונשלח חזרה.

ג) הקונכ"ל ליינינגר ביקש פגישה וחופה שהתקיימה היום. ציין כי נודע לו זה עתה ששטארה בדק בקונסוליה בשיקגו קודם צאתו ונאמר לו שלא יותר לו להיכנס ארצה. החלטתו לבוא למרות זאת הוגדרה ע"י ליינינגר כחוסר אחריות. זאת לידועתכם.

ד) יתר השיחה עם הקונכ"ל הוקדשה לחילופי דעות על הטיפול המשותף בעתיד במקרים בעייתים של נושים וערבים אמריקנים. הוטבר לקונכ"ל מבנהו הצפוי של מנגנון הטיפול מצידנו (מבוטס על צוות תורנים ממשרדים שונים בתיאום, והכורנת הח"מ'). הוטברה לו כמו כן גישתנו לאמור: לא נוכל להתערב בשיקולים של הגורמים האחראים בארץ בנושאים בטחוניים ואחרים אך נפעל להנהיג טיפול ויחס נאותים בנתב"ג ובגשרים.

ה) ליינינגר הסכים ואמר שנכח כי אכן חל שיפור בטיפולנו בימים האחרונים ודווח על כך למחמ"ד.

16764 330042 ס"ר ת"מ 10/87

MEMORANDUM FOR THE ATTORNEY GENERAL
SUBJECT: [Illegible]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ב. מחמוד ערמאת, תושב ארה"ב (כרטיס ירוק). משפחתו ברצועת
עזה. לפני כ-3 שבועות הגיע לביקור והוחזר.

א) ליינינגר צילצל הערב, לאחר פגישתנו ולעיל לאמר כי
ממחמד טלפנו זה עתה למסור כי מחמוד ערמאת מגיע תוך כמה
שעות על סמך הודעה שקיבל ממשפחתו כי אישור כניסתו
הוסדר. הקוננ'ל הומרץ לעשות המירב ברשויות המתאימות
לאפשר כניסתו.

ב) לאחר טיזרת טלפונים שלא איפשרו לאתר בשעה כזו אישור
כזה, אם אכן ניתן מסרתי ליינינגר כי במידה ולנוסע אין
אשרה ואין אישור לא יודעה כנראה להיכנס לישראל, אך אוכל
להבטיחו כי היחס אליו יהיה הוגן וטביר עד לבירור עניינו
בתחילת יום העבודה מחר. הקוננ'ל הודה והוסיף כי לא ציפה
ליותר.

ג) כשעה לפני הנחיתה טלפן ליינינגר שוב לאמר שעוזריו
קיבלו הודעה ממשטרת נתב"ג כי משפחת הנוסע הגיעה למגשו
והביאה אישור הממשל הצבאי. הודיעה כי הנוסע מצוייד
באשרה. משמע אין בעיות.

ד) הקוננ'ל סיכם את יום הטלפונים הזה באומרו כי יעביר
למחמד את דעתו על הוראתם הבהולה והמיותרת.

ה. הנ"ל מוברק בפירוט מסוים הפעם להמחשת הווצרות בעיות
מלאכותיות שלא על ידנו.

הורט

רד

ת.פ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצפא, הורט, סייבל, קונט, ליאור,
מזתים

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

MEMORANDUM FOR THE ATTORNEY GENERAL

1. The following information was obtained from a confidential source...

2. It is noted that the above information was obtained from a confidential source...

3. The source has advised that the information is reliable and accurate...

4. It is recommended that the information be disseminated to the appropriate agencies...

5. The source has advised that the information is reliable and accurate...

Very truly yours,

Special Agent in Charge

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שגור

** יוצא **

**

**

**

חוזם: 8,3225

אל: רוש/138

מ-: המשרד, תא: 060887, דח: 1513, דח: ב, טג: ש

נד: 8

Handwritten notes in red and black ink:
שגור - 3 כולל
1204
לפי

שמור/בהורל

ערן. חלוון באבא. מברקינר 96 ו-116.

הנוהל הוא כבשלנו 96 אולם לאחר שיהה נוספת עם הגורמים בשטח ההליטו אלה למסור בידה ת. זהרת שתאמשר לה לחזור לאיזור. (מברקנו 116).

לידיעתן אם יסתבר כי אכן העת יקה מרכז חייה לארה"ב - יש להניח שבבוא העת יראו בה כמי שחולה להיות תושבת.

מזתים - קונסולרית

רד

תפ: ליאור, מזתים, בירן, מצפא, קונס

MEMORANDUM FOR THE SECRETARY OF DEFENSE
SUBJECT: [Illegible]

DATE: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

מספר 1204
מס' 1111

AMBASSADE D'ISRAEL

שגרירות ישראל

שטוקהולם

יא' אב תשמ"ז
6 אוג' 1987

832

[Handwritten signature]

נ"ן

אל: מז"ת 4

[Handwritten signature]

מאת: מ. לוי, שטוקהולם

[Handwritten signature]

הנדון: מחנה כיאם - פניית אמנסטי למפקד צד"ל

בשבוע החולף קיבלנו העתקים מפניות של מספר סניפי אמנסטי לגנרל להד בענין 18 תושבים מכפר חולה אשר נעצרו ב-25.6 ע"י צד"ל.

העתקים מהפניות נשלחו במקביל גם לשגלבנון בשטוקהולם. מצ"ב העתקי הפניות לעיונכם.

בברכה,
מרדכי לוי

העתק: ארב"ל 2
ללא צירופים
אירופה 2

Eskilstuna, Sweden, 29 July 1987

General Antoine Lahad
Marjayoun Lebanon

Dear Sir,

Re: Hassan Khali DRGHMAN	Hassan Dakhalla RIZK
Muhammad ALI RIZK	Hussain Ali MAHMUD
Wahid KOTEICHE	Ali Musa GHENAWI
Ramzi TAHE	Nada Abdo MAZWAANI
Sanaa KOTEICHE	Salima MUSTAFA
Randa GHENAWI	Adiba KOTEICHE
Adel YA'COUB	Ahmad Abed GHENAWI
Ahmad Hussain DAHER	Malek DIAB
Rima Ali KOTEICHE	Mariam Al-Haje Ali KOTEICHE

Press reports have indicated that the above-named are among 75 people, including 18 women from the village of Houla in south Lebanon, who were arrested by the South Lebanon Army (SLA) on 25 June 1987. Some 20 were taken to the SLA barracks at Houla, whilst others were taken to Khiam detention centre. Although the reasons for these particular arrests are not known, in recent months the SLA has arrested many Lebanese suspected of involvement in armed attacks against the SLA and Israeli forces in south Lebanon.

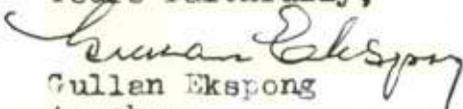
Amnesty International has received testimonies from former detainees in Khiam, arrested in February 1986, who said that while the SLA carried out most of the physical ill-treatment of detainees in Khiam, Israelis were present during interrogation. One detainee stated that Israelis came to the prison cells on Mondays and Thursdays. Others alleged that Israelis kicked and punched detainees on arrest.

Regarding the above, I am respectfully expressing concern about the incommunicado detention and arrest without judicial procedures by the South Lebanon Army of some 75 people in June 1987, and I am urging that the reasons for arrest, and place of detention be made known to the detainees and their families.

I am also expressing concern at the report of death under torture and urging that all detainees be treated in accordance with international human rights standards, including the right not to be subjected to ill-treatment or torture.

Further I am urging that the ICRC have access to all detainees held by the SLA.

Yours faithfully,

Gullan Ekspong
teacher
Zetterbergsgatan 30
S-632 26 Eskilstuna
Sweden

Copies have been sent to
diplomatic representatives of Israel in Sweden and
to diplomatic representatives of Lebanon in Sweden

KUPIH

amnesty international

swedish section
group 60
Ludvika

Smedjebacken, Sweden 1 of August 87
TORSTEN KARLSSON
GRENANDERVÄGEN 28
77700 SMEDJEBACKEN
SWEDEN

General Antoine Lahad
Commander of the South Lebanon Army
Marjayoun
Lebanon

Your Excellency

Hassan Khalil DEGHMAN
Muhammed Ali RIZK
Wahid KOTEICHE
Ramzi TAHE
Sanaa KOTEICHE
Randa GHENAWI
Adel YA'COUB
Ahmed Hussain DAHER
Rima Ali KOTEICHE

Hassan Dakhlalla RIZK
Hussain Ali MAHMUD
Ali Musa GHENAWI
Nada Abdo MAZWAANI
Salima MUSTAFA
Adiba KÖTTEICHE
Ahmed Abed GHENAWI
Malek DIAB
Mariam Al-Haje Ali KOTEICHE

Press reports have indicated that above-named are among 75 people, including 18 women from the village of Houla in south Lebanon, who were arrested by the South Lebanon Army (SLA) on 25 of June 1987. Some 20 were taken to the SLA barracks at Houla, whilst others were taken to Khiam detention centre. Our organization Amnesty International is concerned about the incommunicado detention and arrest without judicial procedures by the South Lebanon Army of these human beings. We urge that the reasons for arrest and place of detention be made known to the detainees and their families. We are also concerned at the report of death under torture and urge that all detainees be treated in accordance with international human rights standards, including the right not to be subjected to ill-treatment or torture. We also urge, that the ICRC have access to all detainees, held by the SLA.

Yours truly and sincerely

Torsten Karlsson
Torsten Karlsson

Amnesty International is a worldwide human rights movement which works impartially for the release of prisoners of conscience: men and women detained anywhere for their beliefs, colour, sex, ethnic origin, religion or language, provided they have neither used nor advocated violence. Amnesty International opposes torture and the death penalty in all cases without reservation and advocates fair and prompt trials for all political prisoners. Amnesty International is independent of all governments, political fractions, ideologies, economic interests and religious creeds. It is financed by its membership and by subscriptions from all parts of the world. Amnesty International has consultative status with the United Nations (ECONOM), UNESCO and the Council of Europe, has cooperative relations with the Inter-American Commission on Human Rights of the Organization of American States, and has observer status with the Organization of African Unity (Bureau for the Placement and Education of African Refugees).

amnesty international

swedish section
group 201

General Antione Lahad
Commander of the South Lebanon Army
Marjayoun, Lebanon

Dear Sir,

Re: Reports are indicating that some 75 people from the village of Houla in South Lebanon have been arrested by the South Lebanon Army on 25 June 1987.

As a member of Amnesty International, the worldwide and politically independent organization concerned with the protection of human rights, and according to the above I am respectfully

- expressing my concern about the incommunicado detention and arrest without judicial procedures by the South Lebanon Army of these people
- urging that the reasons for arrest and place of detention be made known to the detainees and their families
- expressing concern at the report of death under torture and urging that all detainees be treated in accordance with international human rights standards, including the right not to be subjected to ill-treatment or torture
- urging that the ICRC have access to all detainees held by the SLA

Respectfully Yours,

Karin Eickhoff

Karlslund, 190 40 Rosersberg, Sweden

Copy of this letter has been sent to diplomatic representatives of

Lebanon and Israel in Sweden.

Amnesty International is a worldwide human rights movement which works impartially for the release of prisoners of conscience: men and women detained anywhere for their beliefs, colour, ethnic origin, religion or language, provided they have neither used nor advocated violence. Amnesty International opposes torture and the death penalty in all cases without reservation and advocates fair and prompt trials for all political prisoners. Amnesty International is independent of all governments, political factions, ideologies, economic interests and religious creeds. It is financed by its membership and by subscriptions from all parts of the world. Amnesty International has consultative status with the United Nations (ECOSOC), UNESCO and the Council of Europe, has cooperative relations with the Inter-American Commission on Human Rights of the Organization of American States, and has observer status with the Organization of African Unity (Bureau for the Placement and Education of African Refugees).

amnesty international

swedish section

group 27

Gothenburg 30 July 1987

Brita Garcia

Övre Fogelbergsgatan 4

411 28 Gothenburg

Sweden

General Antoine Lahad
Commander of the South Lebanon Army
Marjayoun
Lebanon

Dear Sir,

HASSAN KHALIL DEGHMAN

MUHAMMED ALI RIZK

WAHID KOTEICHE

RAMZI TAHE

SANAA KOTEICHE

RANDA GHENAWI

ADEL YA'COUB

AHMAD HUSSAIN DAHER

RIMA ALI KOTEICHE

HASSAN DAKHLALLA RIZK

HUSSAIN ALI MAHMUD

ALI MUSA GHENAWI

NADA ABDO MAZWAANI

SALIMA MUSTAFA

ADIHA KOTEICHE

AHMAD ABED GHENAWI

MALEK DJAB

MARIAM AL-HAJE ALI KOTEICHE

Press reports have indicated that the above-named are among 75 people including 18 women from the village Houla in South Lebanon, who were arrested by the South Lebanon Army on 25 June 1987. Some 20 were taken to the SLA barracks at Houla, whilst others were taken to Khiam detention centre. As a member of Amnesty International I am particularly concerned about a report, as yet unconfirmed, that Hussain Ali Mahmud, aged 51, died under torture in Khiam detention centre. His body was reportedly returned to his family on 8 July 1987.

I am concerned about the incommunicado detention and arrest without judicial procedures by the South Lebanon Army of some 75 people in June 1987, and I urge that the reasons for arrest and place of detention be made known to the detainees and their families.

I am urging that all detainees be treated in accordance with international human rights standards, including the right not to ill-treatment or torture.

Yours faithfully *Brita Garcia* Brita Garcia

Amnesty International is a worldwide human rights movement which works impartially for the release of prisoners of conscience: men and women detained anywhere for their beliefs, colour, sex, ethnic origin, religion or language, provided they have neither used nor advocated violence. Amnesty International opposes torture and the death penalty in all cases without reservation and advocates fair and prompt trials for all political prisoners. Amnesty International is independent of all governments, political fractions, ideologies, economic interests and religious creeds. It is financed by its membership and by subscriptions from all parts of the world. Amnesty International has consultative status with the United Nations (ECOSOC), UNESCO and the Council of Europe, has cooperative relations with the Inter-American Commission on Human Rights of the Organization of American States, and has observer status with the

ט ו פ ס ק ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מתוך 3 דפים

סווג בטחוני גלוי

דחיסות מיידי

1/3

אל: המשרד

תאריך/ז"ח 6/8/87-15:00

מס' מברק

126

Handwritten notes in Arabic and Hebrew: "1204/מח" and "1204/מח" in red ink.

אל: הסברה / תכנים.

דע : מצפ"א, מע"ת.

מאת: הסברה / וושינגטון.

מאמר על עינוי ילדים ערבים.

1. מצי"ב מאמר שהתפרסם ב- Chattanooga News Free Press ובו תיאורים על התעללות בילדים ערבים. המאמר מתבסס על 2 דוחות שהתפרסמו ע"י 2 אירגונים ערבים -- אחד מהם כראשות הכומר הערבי ריאה אבו אל אסל מנצרת.

2. דיווחים דומים מופיעים במקומות אחרים כגון סן-פרנציסקו.

3. אנא הנחיותיכם לנקודות בתגובה.

צוריאל רפאל (3 יו"א רפאל)

Handwritten notes at the bottom of the page, including the number 3 and various Arabic and Hebrew characters.

Groups Say Palestinian Minors Abused

Israeli Torture Of Children Alleged

By MARY SEDOR

Associated Press Writer

GAZA CITY, Occupied Gaza Strip (AP) — Two new reports by human rights groups detail allegations that Palestinian children are tortured in Israeli prisons and accuse Israel of exercising a policy of arbitrary arrest of minors in the occupied territories.

Israeli authorities rejected the assertions that the army engages in systematic abuse.

In sworn affidavits, Arab teenagers described being hooded and handcuffed for long periods, beaten with riot sticks on their feet and genitals, and locked for hours in a 3-foot-wide cupboard.

The children, some as young as age 12, also said Israeli interrogators showed boiling hot eggs under their armpits, put out cigarettes inside their ears and rammed them repeatedly against a wall while thick bands were tied to the ceiling.

"We are alleging a systematic policy of abusing children accused of security offenses, involving both

torture and intimidation. Children are interrogated in the same way as adults," said Omar Yassin, author of a report by Law in the Service of Man.

The group, founded by Palestinian lawyers, is an affiliate of the Geneva-based International Commission of Jurists. It has collected 13 affidavits and 77 questionnaires from minors aged 13-17 since 1965, alleging abuse and torture in jails in the occupied West Bank.

Palestinian youngsters are the core of street protests against the Israeli military occupation of the West Bank and Gaza Strip, often clashing with Israeli troops. Arrested for rock throwing and other alleged offenses, the teen-agers are jailed for up to one year. More than half those cited in the report were eventually released without charge.

The second report, by Rev. Riah Abu al-Asal, an Anglican priest from Nazareth, and three American human rights volunteers, contains statements from 16 minors,

aged 13-17, alleging "systematic intimidation, humiliation and excessive physical abuse, including torture."

"That's nonsense. A prison system is not a Hilton. But there is no policy whatsoever which advocates torturing or ill-treating prisoners," Israeli army spokesman Itamar Gissin said in an interview. He said there may be exceptions, "but on a practical level, you don't need that to get confessions from children."

Military officials said three cases of alleged abuse of imprisoned children had been investigated in the past three years, and one Israeli interrogator was convicted as a result.

Palestinian lawyers contend, however, that most Israeli soldiers who abuse imprisoned Arab youths are not punished.

"Abuses are winked at all along the line. The soldiers know they will not be punished for this kind of abusive behavior," said Shakhbeel al-Zamir, a Palestinian lawyer who represented many of the 600 mi-

nors the Gaza Bar Association estimates were jailed in the Gaza Strip in the past 18 months.

Both reports criticized an army regulation that bars detainees, including minors, from contacting relatives or lawyers for up to 15 days unless they agree to sign a confession.

"They generally force some sort of confession out of these people. That's when the torture routinely takes place," said Yassin, who served two years in prison after being convicted of belonging to a Palestinian guerrilla faction.

Sixteen-year-old Said Wahid Kamal Hamdallah, who was jailed in Al-Fara prison near the West Bank city of Nablus last April, said he was confined in a 3-foot-wide cupboard for four days. "It stank of the excrement and urine on the floor. I sat, handcuffed and hooded," he said in a five-page signed affidavit.

Hamdallah described 12 days of interrogations lasting up to two hours before he was released with-

126

213

1480125 10

1480125 10

3 / 3

126

oul charges. In one session, he said, he was handcuffed to a chair while one interrogator beat him in the genitals and another jumped up and down on his handcuffed wrists. Ugly brow scars can still be seen crisscrossing Hamdallah's wrists.

The Associated Press interviewed six Palestinian children, aged 13-16, who described abuse during up to three months' detention in Gaza prisons.

They repeatedly referred to the same interrogation methods during separate interviews. Their detailed descriptions of unconventional forms of abuse lent credibility to their accounts.

Marwan Mattar, 16, said he was praying at a mosque in Gaza City last February when soldiers burst in, clubbed him with riot sticks and arrested him on suspicion of throwing rocks during an anti-Israel demonstration.

Mattar was arrested with another student, Nahid al-Arin, 13, who said he was walking home from school when soldiers started chas-

ing him and he ran into the mosque.

Both children, interviewed separately, said they were spat on, insulted and hit by soldiers with riot sticks at Gaza military headquarters.

"They started beating me and asked us, 'Small kids like you want to liberate Palestine?'" said al-Arin, who was released without charge after one day.

During three months in prison, Mattar said he was beaten on the stomach with truncheons until blood spewed from his mouth, subjected to ice-cold showers, deprived of sleep and intimidated into signing a confession despite his claims of innocence.

Appearing close to tears, Mattar described having a cucumber shoved in his rectum, then being forced to eat it. He said abuses at the prison were committed by the same five or six soldiers, who frequently forced him to spend winter nights outdoors handcuffed to a post.

E OF ISRAEL

P. 01

מחלקת הקשר ניו-יורק	מס' תד"ח: 3"א	מס' תד"ח: 052700	מס' תד"ח: 0110
טופס מברק	סוג כספוני:	המשרד:	מס':
		א"ל:	מס':
		ד"ע:	מס':
		אוטבה:	מס':
		מאת:	מס':

(2/27)

סמל סילבס
120.4
סמל "11"

ר' אמית"ק, מע"ח

כתבות על עיבויים

כהמשך לחומר שהעביר אליכם אבי גיל, מתחילות להתפרסם ידיעות בנושא בעתונכי השדה
כאר. נודה על כל מידע.

כינה

אברהם 1
גורן 1
הסכה 2
בניא 1
אנק 3

212

תאריך: 5.8.87 שם השולח: ב. בינה אישור:

נכנס **

שמור

**

**

**

חודם: 2259/8

אל: המשרד

מ-: שטוקהולם, נר: 11, תא: 050887, זח: 1230, דח: ד, טג: ש

נד: 8

Handwritten notes:

הסמך
למקרה
1966
מלך
מלך

1204/3

שמור/דחוק

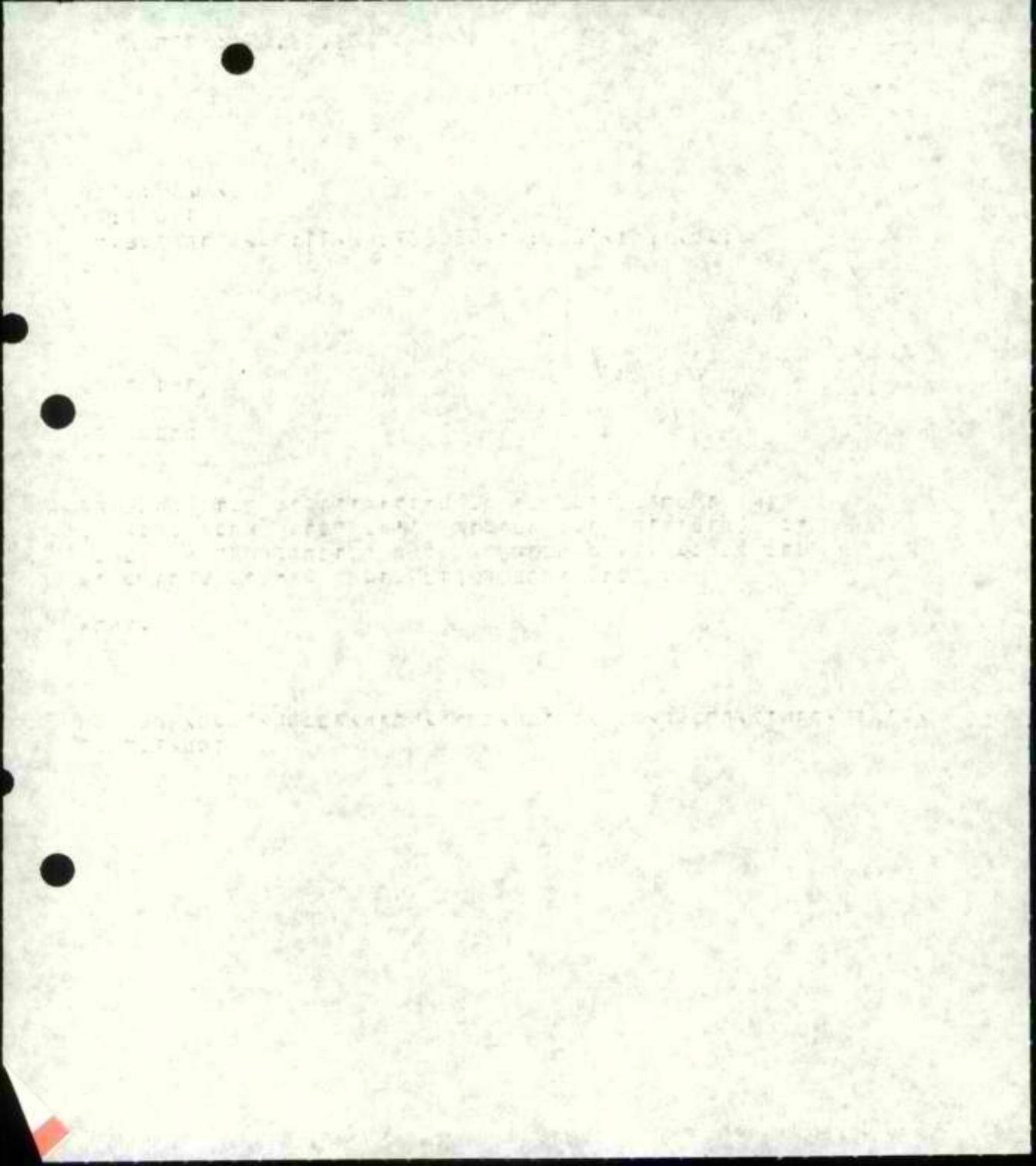
אל: הטברה

אירופה 2

ההאשמות בדבר עינוריי ילדים ערבים בעזה פורסמו כאן
 והבלטה. הכחשת דובר צה"ל מופיעה בגוף הידיעות. מניח
 שנקבל לא רק את הנדסת המלא של ההכחשה אלא גם כל פרט
 שיוע ורקע שיסייע למנוע נזק הטברתי נוסף.

אראל.==

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, אירא, אירב, אביטל, מעת, הטברה, ליאור, מזתיס,
 ו/מרבז, מסד

רשימה לעידכון פרטי מוטב

ש	ו	מ.ס.	ו	חוב	ו	עיר	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ש	ו	מ.ס.	ו	חוב	ו	עיר	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ש	ו	מ.ס.	ו	חוב	ו	עיר	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ש	ו	מ.ס.	ו	חוב	ו	עיר	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ש	ו	מ.ס.	ו	חוב	ו	עיר	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ש	ו	מ.ס.	ו	חוב	ו	עיר	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ש	ו	מ.ס.	ו	חוב	ו	עיר	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ש	ו	מ.ס.	ו	חוב	ו	עיר	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ש	ו	מ.ס.	ו	חוב	ו	עיר	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

נצא

**
**
**
**

חודם: 8,1906

אל: רוש/96

מ-: המשרד, תא: 040887, זח: 2023, זח:ר, סג: ש

נד: @

Handwritten notes:
120.4 / מח
גם יום - צינור 1987

שמור/רגיל

ז.נ. - 517

ערן/ווישינגטון

שלכם 617

באבא

לידיעתך, מאחר והינה תושבת ארה"ב ונשואה לאזרח ארה"ב
רואים אותה כמי שחולה להיות תושבת האיזור ודשיון הישיבה
שלה לא יוארך.

דרך אגב, ההקבלה בין ישראלים לבין תושבים ערבים אינה
במקומה, באשר הראשונים הינם אזרחים והאחרונים - תושבים
בלוד.

קונסולרית - מצפ"א

ער

תפ: מנכל, בירן, מצפא, ליאור, מזתים, קונס

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
GENERAL LAND OFFICE
OF THE STATE OF TEXAS
FOR THE YEAR 1900

CONTENTS
PAGE
GENERAL STATEMENT OF THE
LANDS BELONGING TO THE
STATE OF TEXAS
LANDS BELONGING TO THE
UNITED STATES
LANDS BELONGING TO
INDIVIDUALS

THE LANDS BELONGING TO THE STATE OF TEXAS
ARE CLASSIFIED AS
PUBLIC LANDS
AND
PRIVATE LANDS

THE LANDS BELONGING TO THE UNITED STATES
ARE CLASSIFIED AS
PUBLIC LANDS
AND
PRIVATE LANDS

THE LANDS BELONGING TO
INDIVIDUALS
ARE CLASSIFIED AS
PRIVATE LANDS

THE LANDS BELONGING TO THE STATE OF TEXAS
ARE CLASSIFIED AS
PUBLIC LANDS
AND
PRIVATE LANDS

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

THE ATTORNEY GENERAL

היועץ המשפטי לממשלה

Jerusalem,
20th July, 1987
File No. 164.1-186

Mr. Ian Martin
Secretary General
Amnesty International
One Easton Street
London WC1X 8DJ
England

Dear Mr. Martin,

I am writing in response to your telex of 12 June, 1987, regarding Mr. Faisal Abd al-Qader al-Hussaini. Attorney General Joseph Harish is currently abroad, and we do not wish to delay our reply any further.

At the outset I would like to express my regret that our response of 15 June, 1987, which was sent to individual Amnesty International members, was not sent to you. I enclose a copy herewith. It is my hope that after reviewing this enclosure, and the additional information contained herein, Amnesty will reconsider their conclusion that al-Hussaini is a "prisoner of conscience."

In your recent telex, reference is drawn to the judgment delivered by Judge Weiss, President of the District Court of Jerusalem, following the hearing on the validity of al-Hussaini's detention order. I have examined this judgment in its original Hebrew form and wish to bring several points to your attention.

I. Al-hussaini's Advocacy of Violence and Senior Role in Al-Fatah

Although al-Hussaini claimed in court to have left the path of violence and denied membership in al-Fatah and the PLO, these self-serving statements did not convince Judge Weiss. He concluded, after checking and re-checking intelligence information collected from reliable and independent sources that, "much to my regret the material that was presented to me was not consistent with the innocent picture painted before me of the respondent's personality and modes of action."

In fact, Judge Weiss concluded that the prosecution had proven its allegation that al-Hussaini holds a senior position in the al-Fatah faction of the PLO, which has been responsible for numerous terrorist acts in Israel and abroad. The Court also found that al-Hussaini maintains contacts with the leaders of al-Fatah and that the institute he heads is financially supported by this organization. Further, the Court found that the prosecution had proved its claim that the institute al-Hussaini heads serves as a go-between for the transfer of money from al-Fatah to other groups. Judge Weiss also noted that evidence had been presented indicating that al-Hussaini had expressed support for violent actions against Jews.

20th July, 1987

II. A Revealing Argument Made by Al-Hussaini's Attorney

The judgment makes reference to a most revealing argument made by al-Hussaini's attorney. The defense argued that, even if al-Hussaini holds a senior position in a terrorist organization, he does not present a threat justifying administrative detention since he himself is not involved in armed attacks; it was in response to this line of argument that Judge Weiss discussed the danger to public order posed by the strikes and demonstrations that al-Hussaini organized, which you raised in point 2 of your telex.

III. Amnesty International's Erroneous Understanding of the Court's Judgment

Your telex states in point 2:

"In fact the Judge went on to express the view that Faisal 'Abd Al-Qader Al-Hussaini should be held responsible if strikes and demonstrations which he had helped organize resulted in violence, even though Faisal 'Abd al-Qader al-Hussaini had made efforts to ensure they should constitute peaceful protests only." [emphasis added]

The judgment is at odds with your summary. Judge Weiss points out that demonstrations of the sort organized by al-Hussaini have often resulted in bloodshed and that as an intelligent and educated man, he must be aware of the dangers created when he set things in motion. Furthermore, the Court applied the "quantity" test and reasoned that the nature and intensiveness of al-Hussaini's activities organizing demonstrations and strikes does endanger public and state security. Finally, nowhere does the judgment reflect acceptance of al-Hussaini's claim, repeated by Amnesty International in the above quotation, that he "made efforts" to ensure that the protests would remain peaceful.

For these reasons, it is clear that Amnesty's erroneous reading of the judgment on this point is carried to an illogical conclusion. In your telex you state:

"In our view, this is a wrong assertion [that al-Hussaini should be held responsible for the violent results of the demonstrations he organized] and one which if carried to its logical conclusion, would effectively impose an intolerable restriction on the rights to freedom of association and expression."

This case has nothing whatsoever to do with the issues of freedom of association or expression. The administrative detention order as upheld by the Court pertains solely to a particular individual's involvement in a terrorist organization and activities jeopardizing public and state security.

- page three -
Mr. Ian Martin
London

20th July, 1987

IV. The Court's Conclusions

Judge Weiss concluded that al-Hussaini, as a leader of al-Fatah, endangers public and state security no less and probably more than the rank and file terrorist. The Court noted that the order had nothing to do with al-Hussaini's prior conviction for violent terrorist activities and upheld the administrative detention order. The term of the order was, however, reduced from six to three months in light of the fact that this was the first time that this measure had been taken against al-Hussaini. The order expired on 11 July, 1987.

V. The Independence of Israel's Judiciary

Perhaps even more troubling than Amnesty's misreading of the facts and faulty analysis in this case is the implicit questioning of the independence and integrity of Israel's judiciary, and your suggestion that Judge Weiss' Court was not an "independent court or tribunal," as you intimated in point 3 of your telex. Israel's judiciary is world renowned for its independence, integrity and objectivity, and I do not think it necessary for me to defend it.

VI. Basic Standards of Justice and Internationally Accepted Legal Norms

In point 3 of your telex, you claim that the procedures under which al-Hussaini's administrative detention order were affirmed by Judge Weiss do not comply with "basic standards of justice and internationally accepted legal norms." Throughout the years, Amnesty has leveled criticism against Israel's use of administrative detention in security cases, and Israel has responded by citing Article 78 of the Fourth Geneva Convention, the leading authority on point (see especially responses by former Attorney General, Professor Itzhak Zamir, dated 26 January, 1986, and by Attorney General Joseph Harish, dated 25 October, 1986). At this late date, and following the discussions during your recent visit to Israel, Amnesty cannot seriously expect a further response to this vague and unsupported accusation. It is clear from our previous correspondence that the procedural safeguards accompanying Israel's limited use of administrative detention exceed recognized international humanitarian law standards. Furthermore, while al-Hussaini and his attorney were not shown all of the classified security evidence in the case, they were given sufficient information to be able to respond to the accusations against al-Hussaini.

VII. Onus of Proof

Contrary to what was stated in point 3 of your telex, the "onus of proof" was not transferred onto al-Hussaini. This concept exists in criminal cases and is not applicable to the review procedures for administrative detention orders. Israeli law requires that all administrative detention orders must be ratified by the president of the district court within 48 hours of issuance. The court looks at the evidence objectively to ascertain whether the Minister of Defense had a reasonable basis to issue the order (based on the evidence before him) and whether the danger to public and state security was so great that it could only be prevented by the use of administrative detention.

- page four -
Mr. Ian Martin
London

20th July, 1987

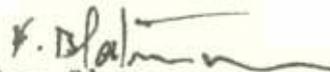
VIII. Al-Hussaini's Decision Not to Seek Review in the Supreme Court

Following the decision in the District Court upholding the order against al-Hussaini, his counsel was shown the full text, including the classified sections, of the judgment. This may explain the reason why he chose not to exercise his right to appeal to the Supreme Court.

IX. Conclusions

In all candor, we find it most surprising that Amnesty would champion al-Hussaini. His long-term and extensive involvement in al-Fatah, which was demonstrated to the satisfaction of the Court, make him an unlikely candidate for your organization's assistance. We can only express extreme regret at Amnesty International's selective reading of Judge Weiss' judgment and the erroneous conclusions drawn therefrom.

Sincerely,

Yona Blatman
Acting Attorney General

Enclosure
cc: Embassy of Israel, London

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

THE ATTORNEY GENERAL

היועץ המשפטי לממשלה

Jerusalem,
22nd July, 1987
File No. 164.1-300

Mr. Ian Martin
Secretary General
Amnesty International
One Easton Street
London WC1X 8DJ
England

Dear Mr. Martin,

After reviewing the 1986 Amnesty International Report (the "Report"), we have a number of comments to make concerning the coverage given to Israel. Some of these issues were discussed at length with you and your staff during your recent visit to Israel. Nevertheless, as we have done in the past, we would like to address specific issues raised in the Report.

Attorney General Harish is currently abroad. I have examined this matter in my capacity as Acting Attorney General and wish to send our response to you to avoid any further delay.

The Report's section on Israel states at its outset, on page 34, that "Amnesty International's concerns...[included] the increased use of administrative measures, with no judicial involvement, to restrict individuals without charge or trial..." [emphasis supplied]. This statement is erroneous. As we have made clear on a number of occasions throughout the years (most recently in the letter of 26 January, 1986, from former Attorney General, Professor Itzhak Zamir, to your predecessor, Mr. Thomas Hammarberg), a full range of provisions exists for judicial and administrative review and supervision of administrative detention orders. Indeed, the Report itself states, at page 336, that such orders must be ratified by a judge shortly after they are issued and that they are subject to automatic judicial review after three months. Significantly, these protective procedures exceed the requirements set forth in Article 78 of the Fourth Geneva Convention. It is therefore most peculiar that the initial summary paragraph in both the 1985 and 1986 Annual Reports criticizes Israel on the grounds that there is "no judicial involvement."

The criticism that administrative detention is "without charge or trial" is misleading. To begin with, the recipient of an administrative detention order is notified of the essence of the charges against him in the order itself. Further information may be revealed upon appeal against the order to the President of the Military Courts. Omitted are names of informants, dates and other similar information which would enable the individual (or his organization) to identify the witnesses and other sources of information. The judge who must review and approve the order (within 48 hours in Israel or 96 hours in the administered areas) sees the whole file including all classified material. Likewise, the President of the Military Courts (only in the administered areas), or a judge of the Supreme Court, examines all the security information when the detainee exercises the right to appeal and requests that the classified evidence be reviewed. Therefore, Amnesty's claim that administrative detention is without "judicial involvement" and "without charge" cannot be supported.

- page two -
Mr. Ian Martin
London

22nd July, 1987

The fact that detention is permitted without trial stems, of course, from the very purpose of administrative detention, as recognized by Article 78 of the Fourth Geneva Convention, i.e., that ordinary criminal procedure is inadequate for combatting terrorism and other large scale threats to peace and public order. As we have repeatedly pointed out, Israel only resorts to administrative detention when normal judicial procedures cannot be followed because of the danger to the lives of witnesses or because secret sources of information cannot be revealed in open court.

The Report discusses two administrative detention orders and claims that it "believed that Zahi Jaradat and Ghazi Shashtari had been detained on account of their human rights work." While A.I. makes a superficially persuasive case for these individuals by referring to them as "two field-workers for a West Bank human rights organization," any careful examination of their activities would have revealed that they were leaders of the extreme Damascus-based PFLP terror faction. For example, Shashtari's activities on behalf of the PFLP span over a decade. In December, 1977, he was arrested, charged, convicted and sentenced to four months imprisonment for taking part in illegal public disturbances. In 1978 he was named as an active member of the PFLP by two other persons under interrogation. In 1982 he was again arrested following violent incidents in Nablus. In 1983 Shashtari was detained for interrogation on suspicion of being involved in activities on behalf of the PFLP. In September, 1985, after the accumulated material pointed to his being a key factor in the PFLP in Nablus, he was served with an administrative detention order. This order, which was confirmed by a judge, was for a six-month period. It expired in March, 1986 and was not renewed. In light of the above it is highly dubious to refer to Shashtari as a human rights field-worker.

On a number of previous occasions (e.g., see letter of 1 April, 1985, from Attorney General Zamir to Secretary General Hammarberg, regarding the 1984 Annual Report), Israel has objected to terminology used by A.I. to describe individuals and policies. A.I.'s descriptions have often been erroneous and have furnished readers of its publications with false impressions. Regrettably, such descriptions continue to appear in the Report; for example, in the use of the term "conscientious objectors" to describe reserve duty resisters.

In addition to this biased terminology, A.I. invariably describes individuals involved in terrorist and subversive activities in such a way as to create sympathy for them. For example, A.I. publications often refer to the occupations and even selectively mention facts from the personal lives of those whom it considers to be possible prisoners of conscience. Page 36 of the Report, for example, refers to "students, journalists...trade unionists and field-workers for a West Bank human rights organization" as having been administratively detained. The implication is that detention is linked to their occupations. We have received many angry letters from persons in these fields asking us not to discriminate against their colleagues. In fact, there exists no causal relationship between a person's legitimate occupation and his being detained. It would be more accurate for A.I. to describe these individuals by the nature of their illegal activities that necessitated the issuance of a detention order - i.e., leadership roles in various factions of the PLO, involvement in incitement, planning terrorist attacks and by their past records.

- page three -
Mr. Ian Martin
London

22nd July, 1987

While A.I.'s sources may choose not to inform it of the full nature of the subversive activities and terrorist background of those they regard as victims of injustice, this Ministry is willing to do so. We reiterate our request that A.I. contact this Ministry in order to obtain a full picture of the facts in a given case prior to publication of its reports, in order to avoid misrepresentations.

In discussing the death penalty in Israel, the Report omits putting the issue into the correct context. It states, at page 338:

... during 1985 there were discussions in the Knesset (parliament) on whether to impose the death penalty for terrorist murders. The death penalty is retained under Israeli law but is not mandatory. The last execution was in 1961. [emphasis supplied]

No country that I am aware of has gone through a war without a death penalty. Most of Israel's neighbors are at war with her. In addition, the PLO and other terrorist groups are dedicated, both in word and by deed, to Israel's destruction. Yet, not once in Israel's history has the death sentence been imposed against a terrorist. Indeed, as was stated by former Attorney General Zamir, in his response to the 1981 Annual Report:

...the death penalty has been abolished in Israel for all except a few crimes. Since the establishment of the State of Israel the death penalty has been carried out only in the case of the notorious Nazi Criminal Adolf Eichmann. No other death sentences have ever been implemented.

The Knesset's 1985 deliberations concerning the death penalty, which followed an upsurge of attacks and murders by terrorists, did not result in any change of policy, despite the very high cost in human lives. An example of this is the recent fatal stabbing of a Jewish yeshiva student, Eliahu Amedi, as he walked through the Old City of Jerusalem. His three murderers were caught near the scene. They were tried in the Jerusalem District Court, convicted on the basis of their confessions and sentenced to life imprisonment. At their sentencing they announced that they were members of the PFLP, that "any Jew" would have served as a target and that "we have no regrets, we'll be released anyway in the next prisoner exchange." In the past year and a half there have been approximately ten terrorist knifings of Israelis in Jerusalem. I would hope that A.I.'s next annual report would deal fully with the larger picture of this complex issue.

A.I.'s insistence that membership in the PLO by itself is not proof that an individual member advocates violence appears again in the Report at page 334. Israel rejects this position. As we have stated in the past, membership in the PLO requires unqualified allegiance to its credo of terror. A member of that organization may be called upon at any time to carry out acts of violence irrespective of his previous activities or personal beliefs. [See, e.g., section II of former Attorney General Zamir's response of 10 March, 1986, to A.I.'s 1985 Annual Report.]

Israel responded to charges concerning the conditions at Ansar prison camp in Lebanon in our letters of 24 September, 1982, and 23 December, 1984. The detainees held at Ansar were released and the camp was closed down.

- page four -
Mr. Ian Martin
London

22nd July, 1987

Regarding the activities of the South Lebanese Army (SLA) and especially the treatment of detainees at the prison at Khiam, I would like to reiterate the points made in Attorney General Harish's letter to you of 21 December, 1986. Specifically, while Israel maintains good relations with the SLA, it is in no position to dictate to them how to cope with the grave threats they face. I can assure you, however, that whatever limited influence we do have is used to ameliorate conditions for those held in the Khiam prison. Conditions for the detainees at the Khiam prison are better than at any other prison in Lebanon and family visits are allowed even though reciprocal privileges do not exist for SLA men held by other militias.

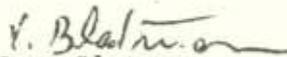
There is one other troubling feature regarding A.I.'s coverage of allegations of maltreatment in Lebanon. In the 1986 Annual Report, Israel is blamed for the alleged misdeeds of the SLA, but neither Syria nor Iran are called to account for the more serious violations of human rights perpetrated by militias they arm and assist, such as the Progressive Socialist Party, Amal, Hizballah or the various factions of the PLO.

A.I. expressed concern on page 337 of the Report about the case of Dr. 'Azmi al-Shu'aibi. This matter was comprehensively dealt with in Professor Zamir's paper of 15 February, 1986, entitled "Deportation Orders in the Administered Areas".

Regarding allegations by security suspects that they had been ill-treated during interrogation, I again refer you to former Attorney General Zamir's detailed response of 31 January, 1985. This answer was supplemented and updated during the meetings you and your delegation held with Israeli officials in January 1987. Israel has a clear and unequivocal policy against any such maltreatment and investigates and punishes aberrations from this policy. It maintains this system, complete with checks and balances, despite the provocations (both verbal and physical) that often characterize the behavior of terror suspects in custody. The Attorney General's response of 20 January, 1987, regarding Adnan Mansour Ghanem, detailed one example of these provocations and noted that it is PFLP policy for their members under interrogation to engage in physical provocation and cause self-inflicted injuries.

My colleagues at the Ministry were pleased to have had the opportunity to meet you and your delegation in January. It is our sincere hope that the discussions that were held, together with our ongoing contacts, will contribute to resolving the outstanding issues between us.

Sincerely,

Yona Blatman
Acting Attorney General

cc: Israeli Embassies
A.I. Sections

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

MINISTRY OF JUSTICE

משרד המשפטים

Jerusalem
31st July, 1987
File 164.1-309

Dear Madam/Sir,

I am writing to you in response to your recent letter concerning the temporary closure of the Alternative Information Center (the "Center") and the arrest of its Director, Michael Warshawski. I have enquired into the matter and wish to inform you as follows:

Background

Information came to the attention of the security authorities that the Center, under Warshawski's direction, was acting as a front for the so-called Popular Front for the Liberation of Palestine ("PFLP"). When police searched the premises on 16 February, 1987, they found a great deal of incriminating evidence, both as to the Center and as to its Director. Consequently, the Center was issued with a six-month closure order pursuant to Section 6 of the Prevention of Terrorism Ordinance, and Warshawski was charged with violations of sections 85 (1)(F) and (G) of the Defense Emergency Regulations (1945) and section 4(E) of the Prevention of Terrorism Ordinance. The basis of these charges is that Warshawski provided printing and other services to a terrorist organization and that he held property belonging to a terrorist organization.

Pursuant to the above-mentioned order, the Center will be closed until 16 August, 1987. Warshawski is currently free on bail pending trial on the charges against him. No date has been set for the next hearing in his case.

The True Nature of the Center's Activities

Behind the facade of a legitimate business, the Center surreptitiously engaged in illegal activities. It functioned as a printing house for the PFLP on a regular basis. The Center provided printing, duplicating, word processing, editing, copying, publication and distribution services for material that incited to terrorist violence. It served as a communications network for the PFLP in close and regular contact with that organization's members in the administered areas and in Cyprus. In addition to payment for services rendered to the PFLP, that organization financed the machinery and equipment of the Center.

When the premises of the Center were searched by the police on 16 February, 1987, leaflets, journals and newspapers belonging to the PFLP and other terrorist organizations that had been prepared at the Center were found in Warshawski's possession. Also found were computer disks containing PFLP texts for publication.

TO: [Name]
FROM: [Name]

Reference is made to your letter of the 15th inst. regarding the matter mentioned in the enclosed copy of the letterhead memorandum.

Background

The following information was obtained from a review of the files of the [Organization] regarding the activities of [Name] during the period from [Date] to [Date]. It is noted that [Name] was active in the [Location] area and was associated with [Organization].

It is noted that [Name] was active in the [Location] area and was associated with [Organization].

Summary of Activities

A review of the files of the [Organization] indicates that [Name] was active in the [Location] area and was associated with [Organization].

When the review of the files of the [Organization] was completed, it was determined that [Name] was active in the [Location] area and was associated with [Organization].

Among the materials prepared and printed at the Center were two illegal PFLP journals (Al-Takadum and Al-Marah) and a manual instructing PFLP activists on ways to thwart and resist interrogation by the authorities. These instructions were intended, inter alia, to prevent the authorities from uncovering planned attacks of the PFLP.

Freedom of Expression

Contrary to allegations made by some, the legal proceedings that have been instituted against the Center and its Director were not intended to stifle free speech or dissent. Israel's press is free, vigorous and highly competitive. Newsmen, both foreign and local, roam the length and breadth of Israel and the administered territories in search of the "scoop." They need no license to pursue their profession. Articles critical of the government and individual politicians appear with regularity and impunity. Indeed, some of the newspapers take a consistently hostile attitude toward the government of Israel.

Warshawski's Role and Credibility

As mentioned above, the police found PFLP materials in Warshawski's possession upon searching the Center. Furthermore, at one of the court hearings, a witness, an employee at the Center, testified that Warshawski had her type pamphlets signed by the PFLP as well as a manual describing ways in which to resist interrogation. The witness also told the court that Warshawski himself had stencils of these pamphlets and handed them to students affiliated with the PFLP at Bir Zeit University. This testimony undermines claims made by Warshawski's lawyer that his client was unaware that illegal and subversive material was being prepared and printed at the Center.

Warshawski's credibility and the supposedly innocent nature of the Center's activities are further brought into question by documentary evidence. On 13th April, 1986, Warshawski wrote a letter applying for non-profit status to the Registrar of Non-Profit Organizations. His letter of application began:

"Following our conversation of today I should like to clarify several points concerning the Center for Alternative Information. It is what its name indicates: the Center has as its purpose to publish information which generally does not find expression in other media in the social fields, labour disputes, prison conditions, etc.... The expenses of the Center are financed by contributions of the Center's members and people to whom the freedom of information is valuable." [emphasis added]

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

This signed statement is completely discredited by another document entitled "Center for Alternative Information - Goals", prepared by Warshawski. This document was found by the police at the Center. It reads:

"1. The Purposes of the Center for Alternative Information

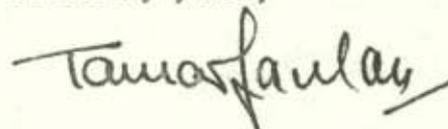
It is not what the name indicates! The purpose of the office is not to give information, alternative or otherwise. Its purpose is to furnish the anti-Zionist left with an instrument to advance its goals, from the organizational aspect, from the technical as well as from the publicity aspect."
[emphasis added]

Conclusion

It can be readily seen from the information provided above that, along with its legitimate media activities, the Center, under the direction of Warshawski, acted as a front for the PFLP. The PFLP is a violent neo-Marxist branch of the terrorist PLO whose primary aim is the destruction of the State of Israel by the use of violence. Under the leadership of the notorious George Habash, the PFLP has often criticized the policies of the al-Fatah faction of the PLO as not being extreme enough. Among the numerous acts of murder and sabotage committed by the PFLP were the hijacking of an Air France plane to Entebbe, Uganda, and the 2 March, 1986 assassination of the Arab Mayor of Nablus, Zaafar al-Masri.

It should be emphasized once again that there is no connection between the measures taken against the Center and its Director and the issue of freedom of expression. The measures taken were due solely to the threat to public and state security posed by activities for and on behalf of a terrorist organization. It is hard to conceive that any other Western democracy would allow such activities to be carried out without taking similar steps to curb them.

Sincerely yours,

Tamar Gaulan, Advocate
Director
Human Rights Department

cc: Embassy of Israel

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country. It is followed by a detailed analysis of the economic situation, and then by a discussion of the political and social conditions. The report concludes with a series of recommendations for the government and the people.

The following table shows the results of the survey. It is divided into three main sections: the first section deals with the general situation, the second with the economic situation, and the third with the political and social conditions. The data is presented in a clear and concise manner, and is easy to understand.

Conclusion

In conclusion, it can be seen that the country is in a state of economic and social crisis. The government must take immediate action to address these problems, and the people must be encouraged to participate in the process of reform. The recommendations made in this report are intended to provide a guide for the government and the people in this process.

The author of this report is a member of the research team that conducted the survey. He is grateful to the government and the people for their cooperation and assistance in this project. He hopes that this report will be of some use to them.

[Handwritten signature]

Dr. [Name]
[Address]
[City]

North American Division

Jerusalem, 3 August 1987

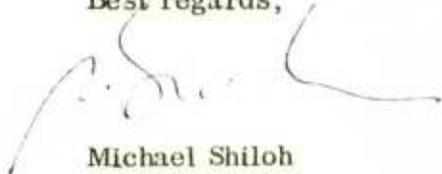
Dear Art,

Thank you very much for your letter of July 23rd. As I told you over the phone (and do now confirm in writing), we have asked our colleague, Yehuda Horam, to take charge and be our coordinator on the question of American Blacks and American Arabs at Israel's ports of entry. You know Yehuda - he is one of our ablest and most experienced professionals. I am very relieved that he has joined the team and am convinced that Wayne Leininger will find in him a formidable partner.

All the material, the complaints, the correspondence is in Yehuda's hands already. Please ask Wayne to contact him.

I was particularly pleased to hear from you that you had, over the last few days, some good reports on improvement in the treatment of American Blacks and Arabs at the airport. As you know, Prime Minister Shamir has (in his capacity as Acting Minister of Interior) taken a personal interest in the issue. So, we have good reason to assume the worst is behind us and that we can turn to other, equally important business.

Best regards,

Michael Shiloh
Director

Mr. Arthur H. Hughes
Deputy Chief of Mission
Minister Counselor
Embassy of the United States of America
in Israel.

יחידת
מנהל
מנהל
" " 20.4/מנהל

ירושלים, ז' באב תשמ"ז
2 באוגוסט 1987
71

למח' החוץ / ירושלים
מח' / 20.4

אל : השגריר הלסינקי

מאת: מזח'ים

הנדון: עינויי ילדים
מכתב 1012

אין ולו שמץ של אמת בדיווח של סוכנות רויטר (מפי הכומר ריאח אבו אל-עסל) בדבר עינויי ילדים פלשתינאים.

באשר לכומר עצמו, בודאי ידוע לך מהעבר שמדובר בערבי/ישראלי מנצרת המנהל נגדנו חעמולה ארסיה ואף קשור בחוגי אש"פ במשך שנים.

ב ב ר כ ה,

משה בר

[Faint, illegible text covering the majority of the page]

EMBASSY OF ISRAEL
HELSINKI

שגרירות ישראל
הלסינקי

ב אב תשמ"ז
28 יולי 1987

1029/261.2

*למחלקת אג"מ
120.4*

אל: הסברה.

מאת: השגריר, הלסינקי.

הנדון: ילדים פלסטינאים.

בהמשך למברקנו 93 מה 28.7, הרינו לצרף בזה
כתבה על הנ"ל, שהופיעה ב "הלזינגין סנומט" ב 27.7.

לידיעתכם.

ב ב ר כ ה

מ. לדור

העתק: אירופה 2

מז"ת 4 ✓

ממ"ד

✓

JULY 27, 1987.

EXCERPTS

PALESTINIAN CHILDREN ARRIVE TO THEIR GODPARENTS

Khanim Shaba is a 13-year old Palestinian girl from Naba in Beirut. She spent her early childhood in the Brashid refugee camp in Lebanon where her parents died. In 1982, she was evacuated with the other orphanage children away from war to Damascus in Syria.

CHILDREN'S HOME HELPS TO FORGET WAR

Various societies, educational institutions and offices or several families together take godchildren.

The Damascus children's home is a kind of boarding school. "Education is a very important thing for the Palestinian, the aim is to train every child as far as possible," says Kim Yrjölä.

PROPER TRAINING BEST GODPRESENT

There has been godparent activities already for six years. One hundred groups are active in Finland paying 380 FIM for the children's home a month each.

The Finnish-Arab Friendship Association supplies Palestinian godchildren. The association acts, when ever needed, as a link between godparents and children, translating letters and arranging trips to Damascus.

From now on, the aim is also to bring children to Finland during the summer. The godparent groups collect money through bazaars and various drives and lotteries. The visit of the first children's group has been financed with these funds.

The Beit Atfal al-Somoudi folk dance and singing group will stay in Finland for two weeks. In addition to Turku, the children will visit Tampere, Kuopio and Helsinki.

. . . d

Palestiinalaislapset tulivat kummiensa luo

Turku (HS) *Khanim Shaba* on 13-vuotias palestiinalaistyttö, kotoisin Nabasta Beirutista. Varhaislapsuutensa hän vietti Brashidin pakolaisleirillä Libanonissa, jossa hänen isänsä ja äitinsä kuolivat. Khanim ja hänen kuusi sisartaan pääsivät Beit Atfal al-Somoudin lastenkotiin Beirutissa. Vuonna 1982 hänet evakuoitiin muiden lastenkodin lasten kanssa sodan jaloista Syyrian Damaskokseen.

Khanim on yksi niistä sadasta palestiinalaislapsesta, joiden ylläpidosta Damaskoksen ja Tunisin lastenkodeissa vastaavat suomalaiset kummivanhemmat. Khanim tanssii ja laulaa lastenkodin kansantanssiryhmässä vierailen nyt Suomessa. Khanim on onnellinen ja hämillään tavatessaan suomalaisia kummejaan, sisarusensa jälkeen elämänsä tärkeimpiä ihmisiä.

Kim Yrjälä, helsinkiläinen biokemisti, on yksi Khanimin kummeista. Hän tuli tapaamaan kummilastaan Turkuun, jossa tanssiryhmä vieraillee tämän viikon. Kim ja Khanim tapaavat nyt jo toista kertaa; Kim kävi kaksi vuotta sitten Damaskoksessa. Khanim muistaa sen elävästi.

"Lastenkotiin tuli vieraita, joille esiinnyimme. Sitten minun ja muutamia muita kutsuttiin nimeltä esiin. Ensin en oikein ymmärtänyt mistä oli kyse, mutta sitten ymmärsin: tämä on minun kummini joka on tullut käymään."

ni," sanoo Kim. "Hänen avullaan olen oppinut ymmärtämään palestiinalaisten elämää aivan uudella tavalla."

Khanimin sisaruksista kaksi veljeä asuu hänen kanssaan lastenkodissa Damaskoksessa. Kaksi nuorempaa sisarta ovat toisessa lastenkodissa Tunisissa 2 500 kilometrin päässä, kaksi veljeä on jo päässyt pois lastenkodista ja ovat työssä Beirutissa. Khanim tapaa usein veljiään, mutta siskojaan hän ei ole tavannut viiteen vuoteen Beirutista lähdön jälkeen.

Khanim ei vielä tiedä, että suomalaiset kummit ovat järjestämässä hänelle tosiyllätystä: myös hänen sisarusensa Tunisista ovat tulossa Turkuun ensi keskiviikkona. Tapaamisesta ei ole uskallettu kertoa Khanimille. Vielä ei täysin varmistunut, ovatko hänen sisarensa kymmenen Tunisista saapuvan lapsen joukossa. Odotus olisi tuskallista ja pettymys liian suuri, jolleivät siskot olekaan ryhmässä.

Damaskoksen lastenkoti on eräänlainen sisäoppilaitos. Koulunkäynti ja opiskelu täyttävät lasten päivät. "Opiskelu on palestiinalaiselle tärkeä asia, kaikki lapset pyritään kouluttamaan mahdollisimman pitkälle," kertoo kodissa vierailut Kim.

"Lasten elämä pyritään täyttämään erilaisilla tapahtumilla, etteivät he liikaa miettisi näkemäänsä ja kokemaansa." Pakolaisleiristä tulleet lapset ovat kasvaneet sodan ja väkivallan keskellä, monet heistä ovat itse nähneet vanhempiensa kuoleman.

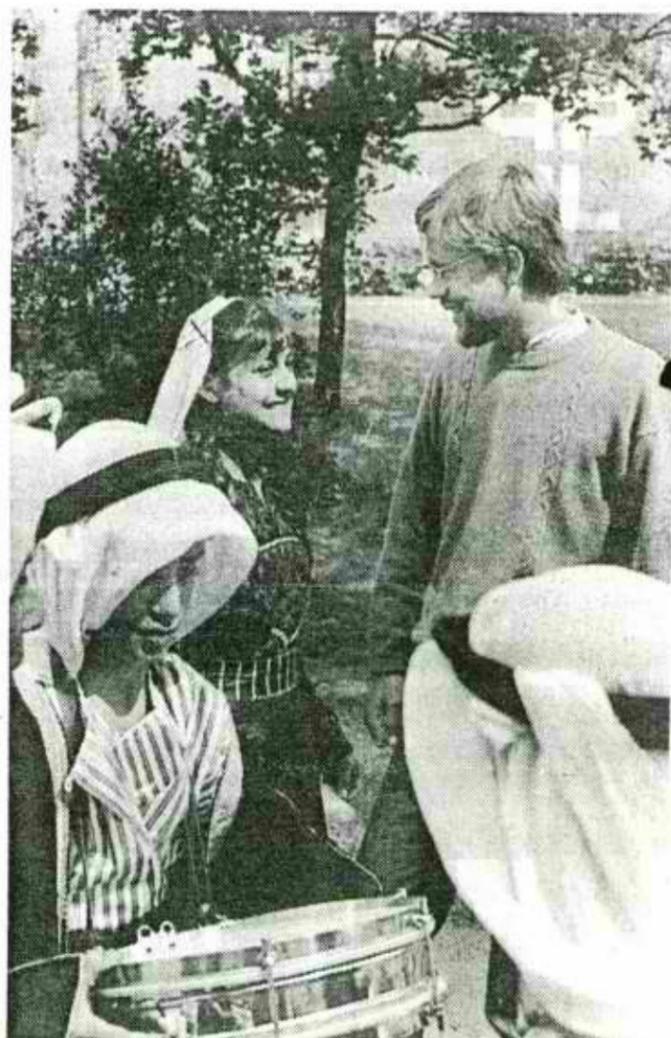
Lastenkoti auttaa unohtamaan sodan

Kim Yrjälän houkuttelivat kolme vuotta sitten kummitoimintaan mukaan ystävät, jotka halusivat perustaa kummiryhmän. Niihin kuuluu kymmenkunta henkeä. Kummilapsia ottavat myös erilaiset yhdistykset, oppilaitokset, työpaikat tai useampi perhe yhdessä.

"Khanim on minun ainoa lapsen-

Kunnon koulutus paras kummilahja

Khanim Shaba harrastaa urheilua ja tanssia. Kansantanssien lisäksi hän harjoittelee kaikkia mahdollisia tansseja. Ylepeä hän kertoo osaavansa myös eurooppalaisia

Khanim Shaba ja kummi Kim Yrjälä tapasivat Turussa.

tansseja ja napatanssia. Urheilula-jeista rakkain on uinti. Sitä hän ei kuitenkaan voi harrastaa muulloin kuin lomillaan vieraillessaan vel-

jiensä luona Beirutissa.

Tulevaisuuden suunnitelmistaan Khanim ei vielä osaa oikein sanoa.

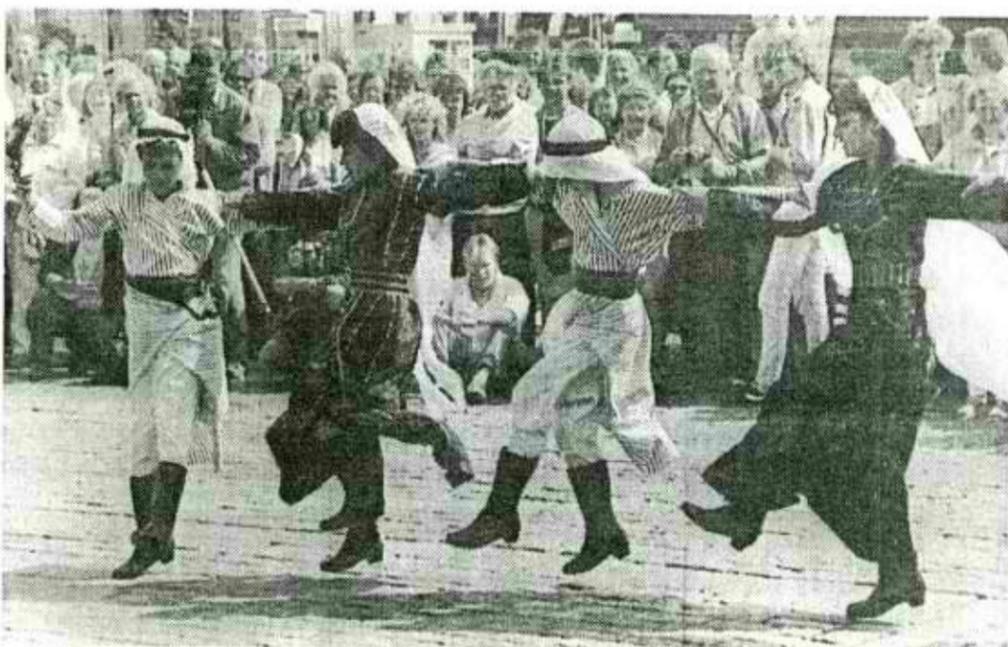
Hän toivoo palaavansa vielä joskus Beirutin. Hänen kumminsa ovat valmistautuneet siihen, että Khanim jatkaa opiskeluaan jossain yliopistossa. Kunnon koulutus on paras kummilahja, minkä kummit voivat antaa Khanimin tulevaisuuden turvaksi.

Kummitoimintaan on harjoitettu nyt jo kuusi vuotta. Suomessa toimii sata ryhmää, jotka maksavat lastenkodille kukin 380 markkaa kuukaudessa.

Palestiinalaisia kummilapsia välittää Arabikansojen ystävyysseura. Seura toimii tarvittaessa yhdyslentä kummien ja lasten välillä, kääntää kirjeitä ja järjestää matkoja Damaskokseen.

Tästedän pyritään myös lapsia tuomaan kesäisin Suomeen. Kummiryhmät keräävät rahaa myyjäisiin, arpajaisiin ja erilaisiin tempauksiin. Näillä varoilla on kustannettu ensimmäisen lapsiryhmän vierailu.

Beit Atfal al-Somoudin lastenkodin kansantanssi- ja lauluryhmä vii- pyy Suomessa kaksi viikkoa. Turun lisäksi lapset käyvät Tampereella, Kuopiossa ja Helsingissä.

Palestiinalaisen lastenkodin tanssiryhmä esiintyi sunnuntaina kauppatorilla. Khanim oikealla.

Tanssi ja kummius yhdistivät Khanimia ja Kimiä

□ Turun torilla tanssi sunnuntaina ryhmä palestiinalaisia nuoria, joukossaan nuori Khanim Shaba. Suomalainen Kim Yrjälä vauhditti hänen tanssiaan kuten Khanimin elämää yleensäkin. Kim kuuluu suomalaiseen kymmenpäiseen Khanimin kummiryhmään, joka tukee palestiinalaisnuorten koulunkäyntiä pakolaisleirillä. Palestiinan kummilapset kiertävät nyt kaksi viikkoa ympäri Suomea.

Horisontti, sivu 14

Fadderbarn på besök

■ En grupp palestinska flyktingbarn anlände på lördagen till Finland för att under 16 dagar uppträda i olika delar av landet med sång- och dansnummer. Det är fråga om barn och ungdomar som "adopterats" av finländare som betalar för deras skolning i Syrien.

Utän sina finländska fadderföräldrar skulle barnen ha svårt att få ordnad utbildning. De flesta av dem har en hel grupp faddrar bakom sig som tillsammans betalar 380 mk i månaden för "sitt" barn. Många av barnen eller ungdomarna (flera har nästan blivit fullvuxna under de år de varit adopterade) har stått i regelbunden kontakt med sina finländska faddrar.

Barnen möttes på flygfältet av en grupp av faddrarna, som i mån av möjlighet skall bidra till att göra barnens besök i Finland till en framgång de närmaste 16 dagarna.

□ En glad palestinsk flyktingpojke — första gången i Finland.

1947
1948
1949
1950

PROPERTY

- 1. [Illegible text]
- 2. [Illegible text]
- 3. [Illegible text]
- 4. [Illegible text]
- 5. [Illegible text]
- 6. [Illegible text]
- 7. [Illegible text]
- 8. [Illegible text]
- 9. [Illegible text]
- 10. [Illegible text]
- 11. [Illegible text]
- 12. [Illegible text]
- 13. [Illegible text]
- 14. [Illegible text]
- 15. [Illegible text]
- 16. [Illegible text]
- 17. [Illegible text]
- 18. [Illegible text]
- 19. [Illegible text]
- 20. [Illegible text]
- 21. [Illegible text]
- 22. [Illegible text]
- 23. [Illegible text]
- 24. [Illegible text]
- 25. [Illegible text]
- 26. [Illegible text]
- 27. [Illegible text]
- 28. [Illegible text]
- 29. [Illegible text]
- 30. [Illegible text]
- 31. [Illegible text]
- 32. [Illegible text]
- 33. [Illegible text]
- 34. [Illegible text]
- 35. [Illegible text]
- 36. [Illegible text]
- 37. [Illegible text]
- 38. [Illegible text]
- 39. [Illegible text]
- 40. [Illegible text]
- 41. [Illegible text]
- 42. [Illegible text]
- 43. [Illegible text]
- 44. [Illegible text]
- 45. [Illegible text]
- 46. [Illegible text]
- 47. [Illegible text]
- 48. [Illegible text]
- 49. [Illegible text]
- 50. [Illegible text]

PROPERTY

1951

ירושלים, כ'ט תמוז החשמ'ז
26 ביולי 1987
59

מס' 204/מ
מס' 204/מ
מס' 204/מ

אל : מר אריה מקל, יועץ מדיני לרוה"מ

מאח: מזח'ים, משרד החוץ

הנדון: העחונאי נבהאן אל-קוריניש

בסוף חודש יוני ש.ז. הגיעה למשרדכם חלונת "הועד להגנת עחונאים" בניו-יורק ביחס לנ"ל, עחונאי באל-פג'ר, שנגדו הוצא צו הגבלה מנהלי זו הפעם העשירית ברציפות.

ברורנו בחאום הפעולות בשטחים העלה את העובדות הבאות:

אל-קורינישי הינו חושב הכפר דנאבה (נפת טול-כרם). נעצר בשנת 1973 והודה בגיוס לפח'ח בירדן וגם בגיוס אחרים לארגון. נדון ל-5 שנות מאסר, אך שוחרר ביולי 1975 מטעמי בריאות. יש לציין שנמצאו אצלו הוראות לפיגועים ומדריכים להכנת מטעני חבלה.

עם שחרורו, המשיך בפעילות חתרנית כפעיל פח'ח בכיר, ממשיך לפעול לקידום מטרת הארגון באזור טול-כרם ובפעילותו הוא משפיע על אחרים ומנסה לגייסם לארגון. בין השאר הוא ממקימי חנועת ה"שאביבה" בנפה, חנועת נוער בלחי חוקית המזוהה עם הפח'ח.

צו ההגבלה המנהלי הנוכחי עומד לפוג ב-9.10.1987.

למנהל מע'ח ולח'מ נראה שעקב דרג הפונה וחשיבותו ועצם הפניה ללשכה רוה"מ, כדאי שהחשובה תצא מלשכתכם. לנוחיותך, מצ'ב העתק מכתב החלונה.

ב ב ר כ ה,

משה בר

העתק: הציר המדיני, וושינגטון
מר א. גול, מנהל מע'ח
ברוך בינה, ניו-יורק

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ש.מ. 11

י.ד.צ.א **

**

**

**

חוזם: 7,16845

אל: רוש/751, ניו/855

מ-: המשרד, תא: 260787, זח: 1953, דח: מ, טג: ש

נד: 8

מס' חוץ/6012/120.4/ש.מ. 11

שמור/מידוי

ס.ש. 58

רושינגטון, ניו-יורק

ערן. בינה.

העתובאי קורדיישי. לנר 640 מרושינגטון, 240 מני' (יוני).

העברנו תשובה ממורטת בנושא ליועץ דוחמ' מקל אשר יטפל בתשובה.

במסד מעבירים לכם בדיופ' העתקים.

מזת'ים/מטחים

תפ: ליאור, מזתים

~~אשר~~

EMBAJADA DE ISRAEL

שגרירות ישראל
אפריל

כ"ה תמוז תשמ"ז
22 ביולי 1987
614

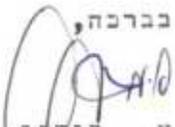
~~אשר~~

ט"ו / 20.4 / ז"א

אל: מזחי"ם

הנדון: מניר רשרי אחמד עבד-
אלחאפז זריקי
מכתבכם: 38 מ-16.7.87

הנני מבין כי חשובתכם היא חשובת ביניים.
חשוב לברר אם הנ"ל אכן כלוא בכלא בית ליד או במחנה כליאה
אחר ומה האשמה המיוחסת לו.

בברכה,

א. מירון

ט"ו / 20.4 / ז"א

העתק: אירופה 2
הסברה

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT
5720 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED
PHYSICS DEPARTMENT
UNIVERSITY OF CHICAGO
MAY 15 1964

TO: DR. J. J. THORPE
FROM: DR. J. J. THORPE
SUBJECT: [Illegible]

1964
[Illegible]

[Illegible]

EMBAJADA DE ISRAEL

שגרירות ישראל

מדריד, י' בתמוז תשמ"ז
7 ביולי 1987

110.1 / 565

א ל: מזתי"ם

מאת: הציר, מדריד

משה
נא סכסכ
7

הנדון: מניר רשדי אחמד עבד אלחאפז זריקי

קבלנו מהאגודה הספרדית למען זכויות האדם, בקשה להודיעם מה עלה בגורלו של הנ"ל, אזרח ירדני, שהיה עצור לדברי האגודה במחנה אנצאר כדרום לבנון ושחרר ביוני 1982 אולם אח"כ אמור היה להיות עצור בכלא בית ליד.

נודה על כל מידע שתוכלו למסור לנו עבור האגודה לרבות על הרשעות האיש הנ"ל, במידה שהורשע ונדון למאסר.

ב ב ר כ ה,

אבשלום מגדון

העתק: אירופה 2
הסברה

י' תמוז תשמ"ז

7 יולי 1987

מס' 167

אל: מז"תים

מאת: השגרירות, פאריס

הנדון: מעצרים מינהליים

לאחרונה היו שתי פניות שהופנו לשגרירות בנוגע לשני פלסטינים

בשטחים, המבקשות מידע אודות:

1. רושדי עבדל חאפז זוריקי. מצ"ב מכתב בנדון. תשומת לבכם שהארגון הפונה, פותח בכך שהוא רצה למחות על רצח ראש הקהילה היהודית בלבנון אך נבצר זאת ממנו, בגלל שהארגון אשר נטל זאת על עצמו אינו מוכר בינלאומית.
2. מברק של האיגודים המקצועיים בנוגע לג'ורג חזבורן. רצ"ב המברק.
3. נודה אם תעבירו אלינו פרטים אודות השניים כדי שנוכל להשיב לפונים.

במכה

י. לבנון

*
DEFISRA 650831F
184 1029
CGTCF J 214182F

1030030787
+++ 5)/862 IAD663
WTLX

MONSIEUR L'AMBASSADEUR D'ISRAEL

LA C.G.T. VOUS DEMANDE DE FAIRE CONNAITRE A VOTRE GOUVERNEMENT SON
INDIGNATION DEVANT LE MAINTIEN EN DETENTION DE MONSIEUR GEORGES
HAZBOUN, VICE-PRESIDENT DE L'UNION DES SYNDICATS DE CISJORDANIE
AINSI QUE L'EXIGENCE DE LA C.G.T. DE LIBERATION IMMEDIATE DE CE
DIRIGEANT SYNDICAL PALESTINIEN.

VEUILLEZ AGREER, MONSIEUR L'AMBASSADEUR, L'EXPRESSION DE NOTRE
CONSIDERATION.

SECTEUR INTERNATIONAL C.G.T.

MONTREUIL LE 3 JUILLET 1987

1032030787
NNNN

*
DEFISRA 650831F
CGTCF J 214182F

Action des Chrétiens pour l'Abolition de la Torture

252, rue Saint-Jacques - 75005 PARIS - Tél. : (1) 43.29.88.52 - Tx. 206661

M. Lavaron

Monsieur l'Ambassadeur d'Israël
3 rue Rabelais

75008 PARIS

Paris,
le 3 juillet 1987

Monsieur l'Ambassadeur,

Vous savez que l'Action des Chrétiens pour l'Abolition de la Torture intervient dans le monde entier près des autorités gouvernementales pour le respect de l'article 5 de la Déclaration Universelle des Droits de l'Homme et pour l'abolition des exécutions capitales.

Lors de l'assassinat récent de Elie SROUR, chef de la communauté juive du Liban, nous avons déploré de ne pouvoir protester près de l'organisation qui a revendiqué cet acte indigne, car cette organisation n'a aucune reconnaissance internationale et nous n'avons donc aucun recours.

Nous aimerions vous demander une information concernant un Cisjordanien, Munir Rushdi Abd El Hafeez ZURIKI, né en 1957 à Naplouse et possédant un passeport jordanien. Cet homme a disparu du camp d'Al Ansar en octobre 1982 et aurait été alors transféré dans un hôpital israélien. Selon certaines informations, en septembre 1986, il se serait trouvé à Beit Led, mais ses proches n'ont aucune nouvelle, ce qui leur inspire de vives inquiétudes.

Nous vous serions très reconnaissants si vous pouviez nous faire savoir où se trouve M. ZURIKI et quelle est sa situation judiciaire.

Avec nos remerciements, nous vous prions d'agréer, Monsieur l'Ambassadeur, l'expression de notre considération distinguée.

Pour la Commission des Interventions

M.T. HUERRE

חוזם: 7,13635

אל: דרוש/609, נוי/685

מ-: המשרד, תא: 210787, זח: 1518, זח: ב, ט: ג, ב

נ ד: מ

שטח 1204/שטח
שטח 1204/שטח
שטח 1204/שטח

בלמס/בהרול

יסת אמריקאית ממוצא פלשתיני. לשלכם נר 422

5000 אמריקאית ממוצא פלשתיני שוהים דרך קבע בשטחים
כתירוים, מהובט 2000 באו על דרכונים אמריקאים מאז
1967.

הסברה/תכנים

1/א

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, מצפא, בירן, סיובל, קונס, אביטל, הסברה,
ליאור, מדתים

משרד החוץ, תל אביב, ישראל

JUL 20 '87 11:23 ISMI-OTTAWA

Handwritten notes in red ink: *222*, *K3 / 20.4 / nce*

Handwritten note: *72000:1/c*

Handwritten note: *200786:ky - 67: y - n20k wkt*

Handwritten note: *(j' 200P k8) 500/0'' w2a*

Handwritten note: *j'' n2k '3: 5/c*

Israelis torture Arab teenagers, report says

TEL AVIV (Reuter) — A report compiled by a Christian clergyman alleges Palestinian teenagers are routinely beaten and subjected to mental and physical harassment during interrogation in Israeli prisons

The report: *Children in Israeli Military Prisons*, compiled by Canon Riah Abu El-Assal of Nazareth's Episcopal church and three U.S. researchers, includes detailed accounts of 17 cases of alleged maltreatment of minors.

"We conclude that physical mistreatment in the extreme is standard procedure during the incarceration of these children in Israeli military prisons," Canon Assal said in a letter to U.S. Representative Lee Hamilton, chairman of a House of Representatives panel on the Middle East.

The unpublished study, obtained by Reuters news agency, suggests beatings are carried out by soldiers and border police patrolling the Israeli-occupied West Bank of the Jordan River and Gaza Strip as well as by interrogators from Israel's internal-security service and by prison wardens.

The Israeli authorities deny the charges.

Handwritten note: *20 n' 60*

Palestinian teens beaten in jail: report

Gazette News Services

TEL AVIV — Palestinian teenagers are routinely beaten and subjected to mental and physical harassment during interrogation in Israeli prisons, says a report compiled by a Christian clergyman.

The report, *Children in Israeli Military Prisons*, was compiled by Canon Riah Abu El-Assal of Nazareth's Episcopal Church and three U.S. researchers. The report includes detailed accounts of 17 cases of alleged maltreatment of minors, several of whom were never brought to trial.

"We conclude that physical mistreatment in the extreme is standard procedure during the incarceration of these children in Israeli military prisons," Canon Assal said in a letter to U.S. Representative Lee Hamilton, chairman of a House of Representatives panel on the Middle East.

"These cases are not isolated ones ... but reflect actual conditions to which all children are subjected when in custody of Israel's military penal institutions."

The study suggests beatings are carried out by soldiers and border police patrolling the Israeli-occupied West Bank and Gaza Strip as well as by interrogators from Israel's Shin Bet internal-security service and by prison wardens.

Israeli authorities deny the allegations, and have occasionally disciplined members of the security forces for acts of violence.

In Jerusalem, top Israeli officials — responding to U.S. criticism — decided yesterday to increase supervision at airports to stop the harassment of black and Arab-American visitors.

The U.S. State Department complained that about 75 Arab-Americans and blacks were either forced to leave large cash deposits or refused entry to Israel this summer.

The department had threatened to issue a warning to tourists that they would be subject to discrimination if they travelled to Israel.

Handwritten notes at the bottom of the page: *20 n' 60*, *2*, *200786:ky - 67: y - n20k wkt*, *72000:1/c*, *(j' 200P k8) 500/0'' w2a*, *j'' n2k '3: 5/c*

Palestinian teen-agers beaten in jail, study says

Reuter

TEL AVIV

A report compiled by a Christian clergyman alleges that Palestinian teen-agers are routinely beaten and subjected to mental and physical harassment during interrogation in Israeli prisons.

The report, Children in Israeli military prisons, compiled by Canon Riah Abu El-Assal of Nazareth's Episcopalian church and three U.S. researchers, includes detailed allegations of 17 cases of maltreatment of minors, several of whom were not brought to trial.

"We conclude that physical mistreatment in the extreme is standard procedure during the incarceration of these children in Israeli military prisons," Canon Assal said in a letter to U.S. congressman Lee Hamilton, chairman of a House of Representatives panel on the Middle East.

The unpublished study, obtained by Reuter news agency,

suggests that beatings are carried out by soldiers and border police patrolling the occupied West Bank and Gaza Strip as well as by interrogators from Israel's scandal-plagued Shin Bet internal security service and by prison warden.

The Israeli authorities deny there is torture in military prisons and have disciplined individual members of the security forces for acts of violence.

The study says physical abuse begins as soon as the teen-agers are picked up in night-time raids on their homes in United Nations refugee camps.

Many said they were kicked and trampled on the floor of army trucks on their way to interrogation centres.

Children, according to the report, are frequently hooded, made to stand outside with their hands raised for several days, deprived of sleep, forced to take cold showers, beaten on the soles of their feet or thrown to the ground and kicked.

2/1/87
20/7

67
2/2

5/8

1987-07-20 23:18

1

1480126

01

12

שגרירות ישראל - וושינגטון

ס נ ר ק ס נ ר ק

ד...י...מתוך...1...דטים

סווג בטחוני. שמורה.....

דחיות.....מ7777.....

תאריך וזיח. 1600. 20. יולי 87

מס' מברק.....

אל:

המשרד

435

אל: מנהל מצפ"א

שש

למחלקת / שאלות / שבת / 120.4

אמריקאים שחורים וערבים
שלך (587)

אני מטרתי במקביל לוילקוקס שעדיין לא קיבל מהיוז. ביקשתי גם שהדובר
שלכם יוציא מחר הודעה שאין כל TRAVEL ADVISORY ואם יעלה רצון
מלפניו גם יתיחס לשורת הצעדים שהוחלט עליהם בארץ.

ערו
בביל

שמה גש 3
גש 2
סייב 1
קונס 1
ליאלה גש 1

דתיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	תאריך:
סוג כטחוני:	טופס מברק	מספר:
תז"ח: 801730	5 א : המשדר 7 ע : תאריך : 1987.7.20	
ק"ר: 0479		
		מסמך : 170000, ניו יורק
		מקור, דק: כצמ"א

Israel to Shift Policy on Tourists After Complaints of Harassment

New York Times
 July 20, 1987
 Section D (Business) p. 12
 (see also AP story 7/20 Newsday)

Special to The New York Times

JERUSALEM, July 19 — Israel, responding to complaints about official harassment of black and Palestinian-American tourists, plans some changes that may make it easier for the tourists, a Foreign Ministry spokesman said today.

The changes include improving the waiting room conditions, allowing delayed tourists to make telephone calls and maintaining close contact with United States Embassy officials, said the spokesman, Ehud Gol.

Israeli airport officials have on more than two dozen occasions confiscated American passports to guarantee that Palestinian-Americans visiting relatives in occupied areas, and black Americans suspected of being Black Hebrews, who have settled in Israel illegally, did not overstay their visas.

In a few cases, Americans were required to post large cash deposits to guarantee they would leave the country after their visit. Last week, the State Department said it was considering issuing a travel advisory warning for black and Arab-Americans about such problems in visiting Israel.

120 Americans Had Problems

"This is a normal problem encountered by all states which experience immigration," said Dr. Yossi Beilin, political director-general of the Foreign Ministry. "The whole subject stems from the fact that we do not require visas of American tourists. They,

on the other hand, do require visas for Israeli tourists and do screen the requests."

American tourists are generally given three-month visas upon arrival in Israel.

Of the 130,000 American tourists who have come here this year, Mr. Gol said only 120 have had problems of any kind. He said 20,000 Palestinian-Americans enter the country each year to visit relatives. At least 2,000 Americans of Arab origin live illegally in the occupied territories, he added.

Some Palestinian-Americans have also faced extraordinary scrutiny for security reasons, although this is not the primary concern, said Dr. Beilin, who headed the working committee that met today to draft recommendations.

Among the committee's recommendations were to set up a joint committee of Israeli and American officials to discuss the issue, and to ask the American Embassy to appoint people to whom tourists could turn for help.

Israeli immigration authorities will also be briefed more extensively about the sensitivities involved, and an effort will be made to assure that only high-ranking personnel will deal with detained tourists, Mr. Gol said.

In addition, tourists who are delayed at the airport will be allowed to telephone relatives, a lawyer or embassy officials, and will be better accommodated during the delay, Mr. Gol said.

אישור: עם השושה: תאריך: 1987.7.20
 מן 11/15/87
 120 אמריקאים
 20,000 פלסטינים-אמריקאים
 2,000 אמריקאים ממוצא ערבי

מחלקת הקשר ניין-יורק	דף: 1
טופס מברק	מחור: 2
רשימות: בחול לבוקר	
סוג כסחובי: סודי	
תז"ח: 001730	א ל : מצפ"א, חפוצות
נר :	ד ע : וושינגטון
0476 37-011	נמאח : עתונות, ניין יורק

פבישת הציר עם ועידת הנשיאים

1. נתלויחי לציר בפגישתו עם חברי ועידת הנשיאים הבוקר במשרדו של מוריס אברם. נכחו מוריס אברם, מלקולם הונליין, קרן רובינסטיין (AZF), ג'וסף סטרנסטיין (JMF), כרמי שוורץ (CJF), צ'רני ברומברג (WJCRAC), ארתור גינסברג (UJA), פיל באוס (ASC), ג'ורג' גרואן (ASC), ג'ניס דיצ'יק (ADL), זמירה גודמן, הווארד סקואדרון. כן נכחו משה שטני ודפנה ברק ממשרד החירות.

2. מוריס אברם התייחס לשיחה שקיים עם פיל וילקוס ביום ו'. וילקוס אמר לו כי אמנם אינו חש בנוח מול הפעולה שננקטה אך לא היתה ברירה לאור ריבוי האזהרות. ציין שישראל עשתה שגיאות רבות בטיפול בעניין. אברם העלה ניסוקי הבטחון וציין היחס לו זוכים יהודים אמריקנים בארצות ערב (כולל נסיון אישי שלו בירדן ב-1967). וילקוס סען שאין מונעים כניסה לסעודיה מיהודים אמריקנים.

3. הציר חדרך את הנוכחים ברוח מברקסס חוז"ם 12427. בדיון שהתפתח ציינו ג'ורג' גרואן ופיל באוס כי ישראל אינה נקיה לחלוטין מכל אשמה (באוס) וכי כשהתריעו בעבר על היחס לאמריקנים שחורים, נענו כי בישתם לנושא גלוחיה (גרואן).

4. שושני העלה את הנזק הצפוי לתיירות וקרא ליזום מערכה תיקשורתית להזים את ההאשמות. ציין כי משרדו (וכן "אל על") קיבל פניות רבות. הח"מ הצביע על הסכנה שיזמה מצידנו רק תלבה מחדש סיפור שמבחינה תקשורתית נגמר לעת עתה. מאז יום ה' האחרון אין אנו מקבלים פניות עתונאים ונראה כי הכעיה היא קנדם כל במחמ"ד יותר מאשר בתקשורת (זו גם היתה דעתם של צ'רני ברומברג וג'ורן סטרנסטיין).

2/.

4212

אישור:

שם השולח:

תאריך: 20.7.87

כ. בינה

Handwritten notes at the bottom of the page, including names and dates, partially obscured by a stamp.

476/37

2/2

5. מלקולם הונליין צמד על הצורך לתדרך את העתונות, ולו לרקע. לדעתו יש להדוק במחמ"ד מדוע הפך רדמן את הנושא למרכזי בתדורכו ביום חמישי האחרון. עתונאים שנכחו בתדורך סיפרו לו כי רדמן הוסיף לכתבים אחרי התדורך עוד כהנה וכהנה על ה-advisory הצפוי.

6. מורים אברם הקריא נוסח מכתב שהציע לשגר למזכיר המדינה ובו בקשה דחופה להפגש עם אנשי מחמ"ד כדי לדון כיצד ניתן להעמיד את הכעיה בפרופיל הציבורי הנכון לאור צעדי ממשלת ישראל כפי שנמסרו ע"י הציר. הונליין ואברם סיכמו כי אכן יישלח המכתב, יוגא מזכיר לחברי ועידת הנשיאים ובו הנתונים המספריים, וכי יהודרכו עתונאים. אברם סיים בצינו כי ^ללהבהיר גם לממשלת ישראל כי אף על פי שמדובר במספר קטן של מקרים זהו נושא נפיץ; זכויותיהם של אזרחים אמריקנים ולו בודדים, חיו עניין רגיש "עוד מימי ג'פרסון".

כינה

TEXAS ELECTRIC POWER

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ז) תקום קבוצת עבודה משותפת (לפי הצעת שיפטר מברק ארד).

5) אנו מצפים שכתוצאה מהבהרותינו אצלכם וכאן יודיעונו שהם רואים את הפרשה כמחוסלת לשביעות רצונם. מנהל מצפ"א

תפ: שהח, רהמ, מנכ"ל, ממנכ"ל, בירן, מצמא, טייבל, קונס, ליאור, מזתים, אביטל, מעה, הסברה

EMBASSY OF ISRAEL
HELSINKI

שגרירות ישראל
הלסינקי

כג' תמוז תשמ"ז
20 יולי 1987

1012/212.3

אל: מז"תים ✓

מאת: השגריר, הלסינקי.

Handwritten notes:
לסבתים / אסיה
למ"ק / 1204

הנדון: עינוי ילדים פלשתינאיים.

ראו נא, רצ"ב, כתבה מ"רויטר" ב"הלסינגין סנומט"
מה- 20.7. בנידון.

אנא הערותיכם.

ב ב ר כ ה ,

מ. לדור

העתק:

עוזי מנור, ס/מנהל ארב"ל 3

גב' תמר גולן, ממשפטים

אירופה 2

July 20, 1987

HELSINGIN SANOMAT
Independent daily
Circulation: 427 335

Unsigned article by Reuter.

ISRAEL IS ACCUSED FOR CHILDREN'S TORTURE.

Palestinian youngsters are systematically hit during hearings in Israeli prisons, accused a report of a Palestinian Christian priest and three researchers from the USA.

In the report made by Riah Abu El-Assad, a priest from Nazeret, there is a detailed report of 17 cases in which Israelis are accused for torture and other misbehaviour against underaged arrested. Many of them were never brought to the court to be judged there.

The youngest of them were 12 years old.

Youngsters were often arrested suspected to have participated in demonstrations against Israeli government or to have thrown stones or they were brought in night-time checkings from their homes in the Palestinian areas occupied by Israel.

rik

Israelia syytetään lasten kidutuksesta

Tel Aviv (Reuter) Palestiinalaisia nuoria hakataan järjestelmällisesti kuulustelujen aikana Israelin vankiloissa, palestiinalaisen kristityn papin ja kolmen yhdysvaltalaisen tutkijan raportti syyttää.

Nazarethin papin Riah Abu El-Assadin kokoamassa raportissa annetaan yksityiskohtainen selonteko 17 tapauksesta, joissa israelilaisia syytetään kidutuksesta ja muista väärinkäytöksistä alaikäisiä pidätet-

tyjä kohtaan. Monia heistä ei asetettu koskaan oikeuden tuomittaviksi.

Nuorimmat uhrin olivat 12-vuotiaita.

Nuoret pidätettiin usein epäiltynä Israelin hallinnon vastaisista mielenosoituksista tai kivien heittämisestä tai heidät haettiin öisissä tarkastuksissa kotoaan Israelin miehittämällä palestiinalaisalueilla.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

מס' 2000

1/2

419

אל: קונסולרית

דע: ראש אמית"א, מצפ"א, מע"ח

כניסת ערבים ושחורים אמריקנים לישראל.

להלן מאמרים מה"וושינגטון פוסט" ו"וושינגטון טיימס" בנושא. (20.7).

עיון

Handwritten notes in Hebrew, including "מס' 2000" and "מס' 2000".

Israel Reacts to U.S. Warning On Blacks, Arab Americans

JERUSALEM—In response to U.S. criticism, top Israeli officials decided yesterday to increase supervision at the airport to avoid harassing black and Arab American visitors.

State Department spokesman Charles Redman complained that about 75 Arab Americans and black Americans were either forced to leave large cash deposits or refused entry into Israel this summer. Foreign Ministry Director General Yossi Beilin announced the Israeli decision after a meeting with intelligence officers and immigration personnel.

The meeting followed a warning by the State Department last week that it would issue a travel advisory telling tourists they could be subject to discrimination if they traveled to Israel.

Beilin said on Israeli television that officials at Ben Gurion International Airport would continue screening Arab American and black visitors "mostly for security reasons and some based on a feeling they may plan to stay" illegally. But he said the government would post a senior official from the foreign or tourism ministries to monitor the handling of visitors.

Some black Americans have faced problems because of suspicions they might join the Black Hebrews, a religious sect whose members settled in the Negev desert 18 years ago and have refused government orders to leave. Some Palestinian Americans are suspected by Israelis of supporting terrorist activities or wanting to settle in their original homes in the occupied West Bank.

36

Handwritten notes at the bottom of the page, including "מס' 2000" and "מס' 2000".

Israel eases entry of black, Arab U.S. tourists

419

By Andrew Meisels
SPECIAL TO THE WASHINGTON TIMES

JERUSALEM — Israel yesterday took steps to ease the entry of Arab-American and black American tourists and streamline security clearances.

The State Department had complained that 75 Arab and black American citizens had been harassed on their arrival at Ben-Gurion Airport. The United States said that if no steps were taken, it would warn black and Arab Americans that they might have difficulty entering Israel.

The threat was taken seriously by the Israelis, whose economy needs the dollars brought in by American tourists.

They protested that the charges were unfair and out of proportion, saying that out of 130,000 American tourists to Israel this year, only 120 had been detained at the airport for special clearance.

These, said the Israelis, were suspected either on grounds of security or because it was believed they might stay in the country.

About 2,000 Palestinian-Americans are currently living illegally on the West Bank, according to Israeli officials, while more than 1,000 American members of the Black Hebrew sect live illegally in Israel.

However, the Foreign Ministry also hastily arranged a meeting of officials from the Ministries of the Interior and Tourism, the police and

the security services to ease the procedures for checking out suspected visitors.

Officials said that a high-ranking Israeli official will be stationed permanently at Ben-Gurion Airport to expedite security checks. A telephone will be made available to tourists undergoing security checks to enable them to inform their families, a lawyer or the U.S. Embassy.

Israeli officials recommended that the U.S. Embassy appoint a representative to sit on a joint committee to deal with the issue.

Yossi Beilin, political director general of Israel's Foreign Ministry, said he believed the steps would satisfy the United States.

"What we are facing here is a security problem — which the

Americans must surely understand — and also a problem common to other countries which attract people who want to stay on illegally after their visas expire," Mr. Beilin said.

"Israel does not require visas from American tourists, while the United States does require visas from Israeli tourists," he said. "So, if the Americans suspect that some Israeli will want to stay and work in the United States, they can weed him out at the U.S. Embassy here. We can't. We can do it only when the American actually arrives."

Mr. Beilin said "a great many" U.S. tourists are turned down even while asking for American understanding of Israel's position, he was careful not to criticize the American

reaction. However, other Israeli officials were less reluctant to do so.

They said the State Department had overreacted, on the basis of information provided by U.S. Ambassador to Israel Thomas Pickering.

Mr. Pickering, they said, was conducting a "personal crusade" over routine security checks to which only a small percentage of black and Arab visitors were subjected.

"More than 20,000 Americans of Palestinian origin entered Israel over the past year," said a Foreign Ministry official. "The overwhelming majority were not held up at the airport. Given Israel's sensitive situation, you'd think our American friends would be a bit more understanding."

✕

✕

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12945

תאריך : 20.07.

***
**
**
**

שומר

חוזם: 7,12945

אל: 587/רוש

מ-: המשרד, תא: 200787, חז: 1732, דח: מ, טג: ש

נד: 8

מכתב / 5/1/77
1204
ש"מ

זור/מיוזי

וינינגטון - שגריר, ציר, גד נתן

א. אמריקנים שחודים ואמריקנים ממוצא פלשטיני. כאו למשרד עפ"י הזמנתי הציר היוז והקונסול לינינגר. דיווחתי להם על ישיבת הגורמים בנושא הכדון. פרסתי את שבע הנקודות האופרטיביות כמברקי מאתמול. הביעו את שמחתם ושביעות רצונם הגמורה. אמרו שהתשובות מספקות לחלוטין כי ישתמו פעולה בכל שיתבקשו וכי ידווחו וימליצו להודיע שהנושא סגור.

ב. ויזות A-2 לעובדי משלחת הקניות אושרו. מדובר באשרות לעובדים במשרה מלאה ולפי שעה ללא פריבילגיות וחסינויות.

ג. שפי. בעקבות פניתי אליהם בנו הם למחמ'ו וקבלו תשובה כדלקמן: מחמ'ו יוכל להתערב רק אם בית המשפט ימנה בשאלות. אבל מקום לא מדובר בעבירה פדרלית ואין כל סיבה של עונש גירוש או מאסר אלא קנס בלבד והדבר אפילו יקרה הני גרוע לא יוכל להשפיע על מגוריו של שפי ויז'ה"ב.

מנהל מצפ"א

עט

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצפ"א, טייבל, קונס, לוואר, מזתים

מחלקת הקשר, משרד החוץ, תל אביב, 6495

ירושלים, כ"ב חמוז התשמ"ז
19 ביולי 1987
43

שומר

Handwritten notes in Hebrew:
מחנה קנדה - 4700 מתושבי
מחנה קנדה - 760 משפחות
מחנה קנדה - 488 ישראל
מחנה קנדה - 20.4/מחנה

אל : מר אהוד איטס, הלסינקי

מאח: מנהל מזה"ים

הנדון: מחנה קנדה
בהמשך למברקנו מ-5.6

1. ממשלת ישראל החליטה להתיר שובם של 4700 מתושבי מחנה קנדה כחלק מהסכם השלום עם מצרים. במשא ומתן שהתנהל עם המצרים בזמנו ישראל אמרה שמספר זה כולל בתוכו 760 משפחות, אך המצרים טענו שיש לדבר על בתי אב ואלה מונים 488. ישראל הסכימה לקבל הגרסה המצרית. עמדת מצרים נבעה בודאי מכך שעפ"י ההסכם התחייבה מצרים להעביר באמצעות ישראל 8000 דולר עבור כל אחת מהמשפחות כדי שסכום זה ישמש המשפחות לבניית בתיהם.
2. ישראל הכשירה כבר כ-500 מגרשים באיזור תל-סולטאן ליד רפיח והכינה אח כל החשתית הדרושה לבניית הבתים. הכנת החשתית לכל בית, הכוללת קרקע, חשמל, מים, דרכים וכו', עולה לישראל קרוב ל-20,000 דולר לכל יחידת דיור.
3. ישראל מוכנה לקלוט הפליטים מייד וכל ראשי המשפחות ביקרו בשטח ובדקו אזורי הבניה שיועדרו להם. בשלב זה המצרים מעכבים העברת הכספים הנדרשים ובלי העברת הכסף ישראל לא חוכל להרשות חזרת הפליטים שאמורים כאמור לבנות בכסף את בתיהם. נראה שלמצרים יש קשיים כספיים (מדובר בסך של כ-4 מליון דולר) אך ברגע שמצרים תעביר הכסף החושבים יכנסו לשטח.

ב ב ר כ ה,

ד"ר יהודע חיים

12335

תאריך : 20.07.87

משרד החוץ-מחלקת הקשר שמור

ירצא **
**
**
**

חוזם: 7,12335

אל: הלסינקי/83

מ-: המשרד, תא: 190787, חז: 1653, דח: ר, טג: ש

נד: פ

Handwritten notes in Hebrew:
"מטק" (Mataq)
"1204"
"ע" (Ei)
"א" (A)

יל/שמור

השגריר

עותמן שייש מכתבן 954

תלונתה נמצאת בבדיקה אצל הרשויות המתאימות. נעביר תשובה בהקדם שבכל מקרה תשלול את התיוחסות דרי' פורסטן למקרה נאמטו.

מזתים

טפ

תפ: ליאור, מזתים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ביותר בשטח תוך העמדת כווננים וכירים יותר בקרב הגורמים
המופקדים על הנושא.

4. נמליץ לאמריקאים למנות אנשי קשר קבועים שירכזו ויטפלו
בנושא.

5. ניזוט ועדה משותפת עם האמריקאים שתתכנס באופן קבוע לזון
בבעיות העומדות על הפרק.

ראש אמיתק

ג.א.

ת.ט: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצמא, סידיבל, קונס, אביטל, ליאור,
מזתים, אביטל, מעת, הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר שמור

יוצא **
**
**
**

חוזם: 7,12359

אל: אוסלו/99

מ-: המשרד, תא: 190787, זח: 1713, דח: בר, סג: ש

ג: ד: 2

שמור/רגיל

46

סופר

מאמר ב' יארבויטר בלודט'י. שלן 26.

מסמך לפולין אלפי
מא/1204

1. לטעין א' - נשמט למאטר עולם בבית המשפט הצבאי בלוד - גזר הדין ניתן ב-30.3.87. הנ"ל היה חבר בחוליה בת 3 חברים שהניחו 5 מטעני חבלה בהם נמצעו 2 נשים כמרכול בירושלים ו-3 חיילים בטרמפיאדה.

2. לטעין ב' - מחמוד ואטר מוחמד אינם רשומים בלשנת היועץ המשפטי של יו"ש. יתכן שאחד מהם נעצר לתקופה קצרה, אך הדברים לא הגיעו להגשת אישום בלשור.

3. לטעין ג' - לא ניתן לברר ו/או לאשר מרטים הנוגעים לאופן טיפולם של רשויות הבטחון במקרה מסויים.

4. לטעין ד' - נראה שהתשובה שלילית, אך עדיין מבררים.

מזתיים. =

ת: שח, מככל, ממככל, ליאור, מזתיים, אביטל, געת, הטברה, ורד, ארבל, 3
ר/מרבז, ממד

14764, 339042, סר, ח"ר, 14764

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

19

404

המשרד

4/7

ס נ ר ק

דף...נ...מתוך...דפיס

סווג בטחוני...שמור...

דחופות...מיוחד...

תאריך וזיחה...1800...7.1.70...יולי 87

מס' מברק

Handwritten notes in Hebrew, including "שבת" and "20.4".

אל: מצפ"א

קונטולרית

הנדון: ערבים - אמריקנים - משפחת חמאד.

רצ"ב פניה לשגריר בנושא מהקונגרסמן פרנק וולף, מכתב מניואל חמאד אליו, והצהרה מפורטת על האירועים בלוד ב- 26.6. כמדווח בנפרד, המקרה זוכה לכיטוי תקשורת רב.

נודה להנחיות בהקדם כיצד להשיב.

אובי היי

טובה הרצל

Handwritten notes at the bottom of the page, including "המברק" and "20.4".

FRANK R. WOLF
10TH DISTRICT, VIRGINIA

WASHINGTON OFFICE
130 CANNON BUILDING
WASHINGTON, DC 20515
(202) 225-5138

CONSTITUENT SERVICES OFFICES:

1881 OLD MEADOW ROAD
SUITE 115
MCLEAN, VA 22102
(703) 734-1800

18 EAST MARKET STREET
ROOM 4B
LEESBURG, VA 22075
(703) 777-4422

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

COMMITTEE ON APPROPRIATIONS
SUBCOMMITTEES
TRANSPORTATION
TREASURY—POSTAL SERVICE—GENERAL
GOVERNMENT
SELECT COMMITTEE
ON CHILDREN, YOUTH,
AND FAMILIES

July 14, 1987

404 ²/₇

Mr. Mosha Arad
Israeli Embassy
3514 International Drive N.W.
Washington, D.C. 20008

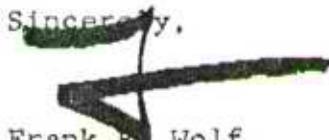
Dear Mr. Arad:

I have enclosed a copy of a letter which I received from one of my constituents regarding a matter under your department's jurisdiction.

I would appreciate if you would review the letter and address the issues which it discusses. It would be helpful if you would address the response to me, attention: Judy McCary.

Thank you for your time and courtesy in being attentive to the concerns of my constituent.

Sincerely,

Frank R. Wolf
Member of Congress

FRW:jm/mh

Enclosure

July 9, 1987

404

3
7

Dear Congressman Wolf,

I am writing to you as a result of an incident that took place in Tel Aviv.

Please find enclosed an affidavit detailing the events that took place when my family arrived at Tel Aviv airport, and our subsequent return to the United States, the next day.

I am an American citizen, as are my children, and I feel that this incident was not justified and is an insult to all Americans, especially those of Arab and black descent.

I have been told that this type of incident has happened on numerous occasions in the past, as the Department of State is well aware, and since the situation has not been corrected I cannot understand why there have been no travelers' advisories issued. It was a great hardship to my family, both financially and emotionally, as I am sure it has been to others families that have shared the same experience in the past.

I would appreciate hearing your comments on this at your earliest convenience.

Sincerely,

Nawal Hamad

X-44

AFFIDAVIT

404

4
7

Arrived at Tel Aviv Friday June 26, 1987 at 7:00 p.m. on Pan Am Flight 118 from Paris.

Nawal Hamad and 4 children (ages: 22, 19, 17, 14) and 4 minors from another family, traveling under our supervision (ages: 6-14)

Standing in line: Two of Nawal's children were allowed to go through - passports were stamped and they proceeded to get luggage.

Nawal then asked authorities to please not stamp passports of children traveling with us - their parents had informed us that they may be going to Jordan - a visitor to any Arab country with an Israeli entry stamp in passport is not allowed to enter.

Airport personnel said there was a new law which requires all passports to be stamped. When this was questioned by us we were sent to the "office". We thought that perhaps a higher official was needed to clear entrance of children since passports were not to be stamped.

When we went to the office we were made to wait around being completely ignored, and were made to continue waiting until the airport had cleared out.

At this point, eldest daughter became upset and frustrated, saying to Israeli personnel. "We don't mind waiting, but the least you can do is tell us what the hell is going on."

The response: "Sit and wait and be quiet."

Once the two children who had already passed realized the rest of the family and accompanying children had been detained, they came back to see what was happening, and then they were also detained.

All passports and airline tickets were collected.

We explained to the Israelis that the information we obtained from the Israeli Embassy in the United States that American citizens planning to travel to various Arab countries in the future could request for their passport not to be stamped - the simple alternative in the past has been to stamp the entry card given to passengers on the airplane before arrival.

When authorities continued to argue we said "just go ahead and stamp the passports." They did, and they kept the passports,

X-44

404

5
17

and then we were told, "Well it doesn't matter, I'm refusing your entry anyway."

Our question, "On what grounds?"

The reply, "Because we don't want you here."

Then Mrs. Hamad replied, "You can't do this, we are American citizens."

The officer replied, "Bull-Shit."

We were then escorted to an area in the upstairs of the airport which was a detention area similar to a cell block. It was very filthy, crowded and cold. The only difference between it and a prison was the lack of bars.

After being detained for several hours, we were brought back downstairs for security to check our luggage. At this point, we had some hope that we were going to be released.

We went through a very rigorous security check, approximately 20 security guards were present, and when all the suitcase had been checked, we were ordered to move our luggage to another area of the airport.

We were not released, we were returned to the detention area upstairs.

Note: When Mrs. Hamad was told to lift some luggage and was unable to she asked for some help. Airport personnel said this wasn't their job and that she would have to lift it herself. Her son finally helped her, and again we were told that this was an Israeli country and we were not wanted. We tried to explain that we were only visiting, but they chose to ignore us. They even made us walk a distance behind (a sort of obedience). In the room where the luggage was being searched, one female security officers took Mrs. Hamad aside and told her, "There is no reason for this, I'm sorry for what you went through, off the record, when you get back to the States, make sure that you complain to the authorities, your Congressmen, and the Media."

One of the younger children wanted to pray and when he put a blanket on the floor, he was told to pick it up and pray on the top bunk, where his head would hit the ceiling.

As we continued to wait in detention, the family of the young children arrived to insure their release. When Mrs. Hamad confirmed that the children could identify their Uncle and other relatives, she allowed them to go. Before this however, Mrs. Hamad was able to pass a note with one of the Hava's children asking them to inform her parents to in turn, inform the American consulate regarding her detention. This was the only way

K-10

404

6
7

that she could receive help because the Israelis denied her any telephone calls to ask for assistance.

Sometime during the middle of the night, Mrs. Hamad was called from the room and informed that she had a call from the American Embassy. She was taken downstairs to the national police office to speak to the consulate. The first call was a lot of questions about why we were visiting Israel, explained it was vacation to visit the family. The second call she was told that someone from the embassy would be sent to speak to the family.

Shortly, thereafter Mark Kennon, a gentleman from the embassy, came to speak to the family. He said that he would do everything he could, but that this was something that had been happening to Arab-Americans and Black-Americans for the the last several years. We were also told by Mr. Kennon as well as the Israeli authorities that they knew a lot about our lives, where Mrs. Hamad and here daughters worked, their educational levels, who graduated and when, when each of us had visited Israel in the past and for how long, statements Mrs. Hamad had made about wanting to eventually live with here family in the West Bank, etc.

Before Mr. Kennon left the airport, he argued with Israeli authorities, first in English and then in Hebrew. He was trying to explain to them that they seemed to be a nice enough family, and were not planning on causing any problems, and we were just coming to visit our family. Then the Israeli police accused Mrs. Hamad was stating that the Holocaust was justified. Then one of her children yelled out, "That's not true, my Mom did not say that, it's your word against hers." It was at this point that Mr. Kennon and the Israelis began speaking Hebrew and the family could not understand what was being said.

When Mrs. Hamad asked Mr. Kennon what was the reason for denying the family entry into Israel, he replied, "The Israelis have been doing this for the past two years simply because you're of Palestinian origin and they do not recognize any Palestinian-Americans or Black-Americans. (Marvin Vaughn, a Black-American was attained with the boys.)

Before he left, Mr. Kennon said he would do his best to get us permission to enter the country, but he doubted it would do any good because of the Sabbath.

A while after he left, the relatives of the children who left had sent an Israeli lawyer to help us. He stated that any of the charges the airport authorities gave were not valid, and he would try his best to fix things. But since everything was closed on Saturdays it would be difficult to do anything. He left.

The entire evening we kept pleading with the authorities to tell us why we were being denied entry, and the popular answer

k44

was: "We don't want you here - this is our country - you don't belong here." 404
7
7

At 6:00 a.m. we were taken from our room, under guard, and escorted to the airplane. We were also followed by a man who was an Israeli that worked for Pan Am. It was obvious that he was watching us on the airplane.

When we arrived in Paris, we were immediately paged, not allowed to use the pay-phone, and not allowed to wait in the transit area. We had to board the plane immediately and wait for an hour on board before take-off.

In closing remarks, Mrs. Hamad estimated that she and her family were detained for over eleven hours. Restroom facilities were restricted. During this time the family was only given one stale loaf of bread and a small container of rancid rice dish. When they asked for a cold drink, they were instructed to a soda machine which only accepted Israeli coins. They asked for an exchange for their American coins and again this request was denied. The family requested to get some jackets because it was so cold in the detaining room. The response by the Israeli guard, "You can put tissues to block the vents." However, the vents were too high to reach. As they were rushed from Tel Aviv airport at 6:00 a.m. they were not allowed to wash their faces or even stop to have a cup of coffee. The entire incident made Mrs. Hamad and her family felt humiliated, crushed, hopeless. Her family, which was waiting outside, was never informed about their detainment or their departure. In fact, the family spent the night waiting for some news of safety, and waited until 11:00 a.m. the next morning, at which time Mrs. Hamad and her family had by that time arrived in Paris.

By the time Mrs. Hamad and her family arrived back at Washington National Airport, (Saturday, June 27, 1987, 6:30 p.m), much of their luggage had been vandalized. Rubbing alcohol, shampoo, and lotion was spilled out over dresses. This seemed impossible because Mrs. Hamad packed her toiletries in a separate bag. Expensive accessories and some dresses were missing.

X-1

ס ז פ ס מ ב ר י ק

דף 1 מחזור 1 דפים

סוג בטחוני ס ר ד י

דחיפות מ י ד י

תאריך/זמן 17:00 - 17.7.87

מס' מברק _____

Handwritten notes in Hebrew: "מס' 1204", "ס ר ד י", "מ י ד י", "מס' 405".

אל : המשרד

405

Handwritten signature or initials.

מנכ"ל מדיני, מצפ"א

כניסת אמריקאים ממוצא פלשתינאי ושחורים לישראל

1. צלצל אלי דיק שיפטר, עוזר שה"ח לענייני זכויות האדם וציין שהוא מוטרד ונבוך לנוכח ההדלפות והפרסומים בנושא. ברור לו שהפרסומים מגמתיים ונועדו לפגוע בתדמיתנו ואף יש לו הערכות לגבי זהות המדליפים, אך מעדיף שלא לנקוב בשמם.
נועד הבוקר עם פיקרינג אשר גם הוא הופתע מגל הפרסומים.
2. שיפטר ציין כי יציעו לנו להקים בארץ קבוצת עבודה משותפת אשר תהיה מורכבת מנציגי ומשרדים הממשלתיים הנוגעים בדבר ומנציגי השגרירות האמריקאית אשר תתכנס אחת ל-6 שבועות-חדשיים, במגמה לדון בעניינים קונקרטיים כדי למנוע ניפוח הבעיה. פיקרינג יביא עמו הצעה זו עם שובו.
3. השבתי כי אנו הופתענו מאוד ונדהמנו לנוכח המסע המחנהל נגדנו בנושא זה בעידוד גורמים אמריקאים אשר כוונתם הינה לפגוע בנו.
אין לי ספק שקיים אצלנו רצון טוב ומגמה להמעיט ככל האפשר בצעדים שמטרתם למנוע כניסה לארץ של אזרחים אמריקאים ^{אזרחי} זכותנו וחובתנו להבטיח שאנשים לא לא רצויים לא יכנסו לישראל.
הוספתי כי אנו הופתענו ביותר, כי שבוע בלבד לאחר שפיקרינג העלה הנושא עם רוה"מ ועם שהב"ט דלף העניין לעתונות מבלי לאפשר לגורמים הנוגעים בדבר בארץ לבדוק הנושא. תופעה זו מצביעה על העדר רגישות לבעיות שלנו.
4. שיפטר סיים דבריו בהבעת צער על שהעניין התגלגל לעתונות.

Handwritten notes at the bottom of the page:

מ. ארד

קונס ס' אלה דפים

1 1 1 1 2 1 1 3 2

Game 3
Am
Field

376

2/2

A34 FRIDAY, JULY 17, 1987

U.S. Lodges New Complaint About Israeli Treatment of Tourists

By John M. Goshko
Washington Post Staff Writer

The State Department yesterday called in the acting head of the Israeli Embassy here and gave him a formal new U.S. complaint about 75 incidents so far this summer in which Arab Americans and black Americans allegedly were subjected to "discriminatory treatment" while trying to visit Israel.

Oded Eran, charge d'affaires at the embassy pending arrival of a new ambassador, said he was told by department officials that the United States believes that Israel has not acted on earlier U.S. complaints and taken steps to rectify the situation.

Eran said he replied that Israel does not discriminate against anyone as a group but that, as a sovereign nation, it reserves the right to refuse entry to anyone it believes might "abuse the rules of hospitality" by staying beyond the time allotted for tourist purposes or by engaging in acts that could be harmful to the security of the Jewish state.

Of 75 incidents reported this summer, State Department spokesman Charles E. Redman said, 40 involved Arab Americans and 35 were cases involving American blacks. One incident that attracted special attention in the Washington area involved Nawal Hamad of Fairfax City. She and her four children flew to Israel late last month to visit her parents on the West Bank but

were turned away after a verbal altercation with Israeli officials and put on a flight to Paris.

Despite Israel's denials, U.S. sources revealed Wednesday that Israel has been warned that if the alleged discrimination continues, the department will issue a travel advisory informing Americans of Arab and African descent that they might have difficulty gaining entry.

Travel advisories normally are used to warn Americans about situations such as potential danger from political violence or unsafe health conditions in other countries. But they sometimes also are used as an indirect means of signaling U.S. displeasure at the policies of a foreign government.

Many Arab Americans seeking to visit Israel or the Israeli-occupied West Bank have complained over the years about being turned away or being subjected to rude and abusive treatment by Israeli immigration and security officials. More recently, Israel has been charged with discriminating against American blacks, allegedly because it fears they are connected to the Black Hebrews, a sect whose members entered the Jewish state years ago and since have resisted efforts to make them leave.

Before Eran's meeting with department officials, Redman said, "It's not our practice to raise issues that don't exist . . . This is a subject that we've been working on for some time. There have been a number of demarches to the Israeli gov-

ernment over time, and we're going to keep working on it."

"We have discussed the case with Mrs. Hamad and with the government of Israel," Redman said. "We have informed Mrs. Hamad that in response to our inquiries that Israeli officials have said that she and her family would be permitted to enter."

Eran said Israel does not follow the U.S. practice of making foreign visitors apply for an entry visa in advance of their travel and deciding at that point whether to grant the application. Instead, a decision on whether to allow visitors into Israel is made at the time and point of entry, Eran noted, adding that the great majority, including tourists from Arab countries, normally get in without incident.

X

11582

תאריך : 17.07.87 משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

ירצא **

**

**

**

חוזם: 7,11582

אל:רוש/532,ניו/580

מ-:המשרד,תא:170787,זח:1608,זח:מ,סג:ש

נד:ם

שבת/אבל/ז' אב
מח/20.4/87

שמו/מיוז

הסברה ורשינגטון

דע: בינה

TRAVEL ADVISORY

בתגובותיכם אנא הדגישו:

א. המשרד יכנס סודת דיונים מתוך כוונה להביא לשינוי בפרוצדורות (זאת כמובן מבלי לפגוע בטיזורי בטחון)

ב. ברור שבכוונתנו למנוע אמליה מכל קבוצה של אזרחי ארה"ב

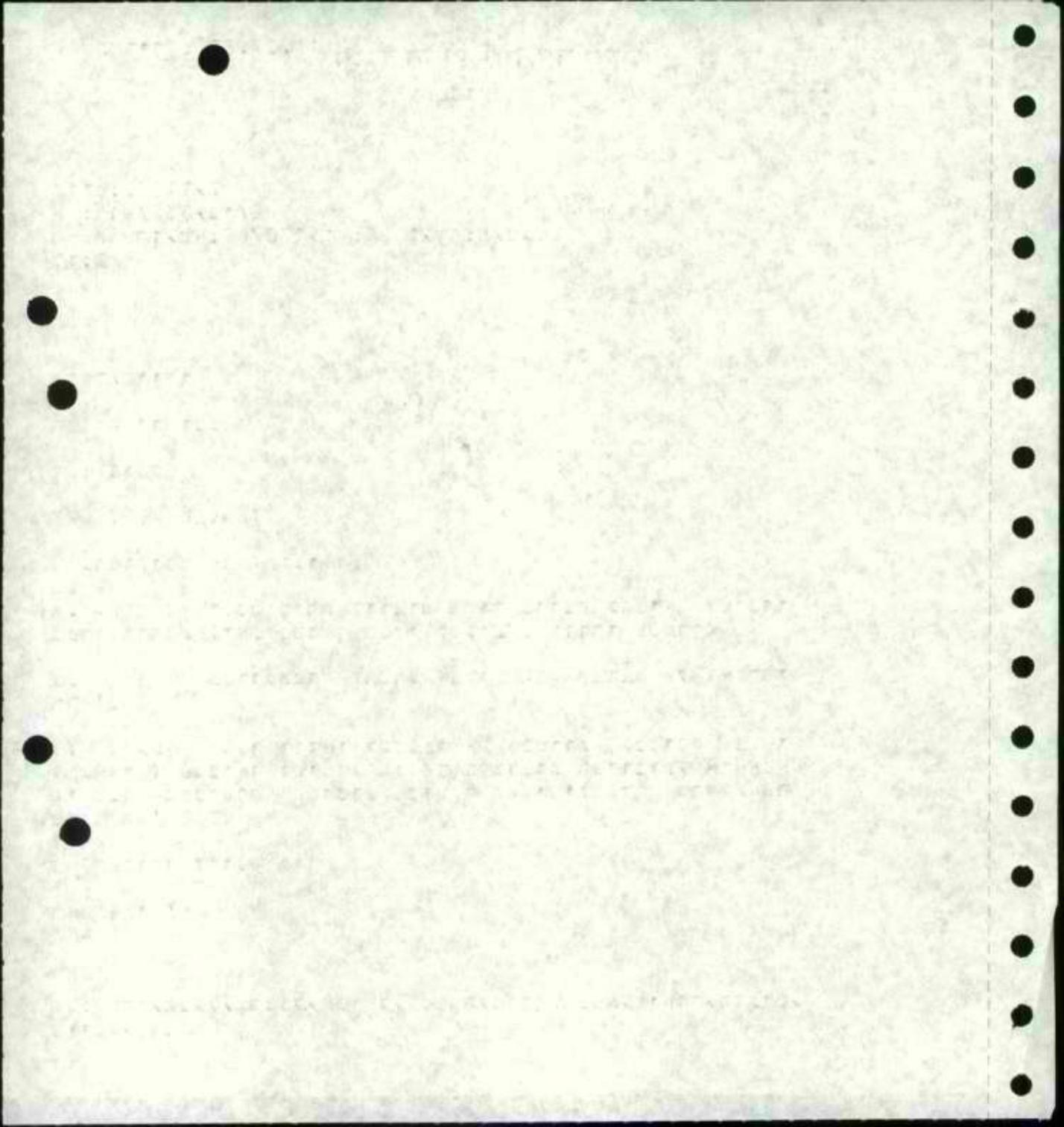
ג. כרגע תוכלו וודאי להסביר את הבשירות (כניסה בלתי ליגאלית) שהביאו לטיפול מיוחד בקבוצות הנדונות, אך אנא הימנעו מהניסוח המופיע בפיסקה השלישית של מברק אשר נתייחס אליו מס' 332

נא העבירו לקונסוליות

ראש אמית'ק

תפ: שהח,מנבל,זמנבל,אביטל,הסברה,בירן,מצמא,ליאור,מזתים, סויבל,קונס

14764 330041 14764

ס ל ק ס ל ק

דף...מספר...דפים

סוג כספוני שמור

בהול

דחיסות 16 18:00

תאריך וז"ח

מס' מברק

סגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד.

369

Handwritten scribble

Handwritten notes in Hebrew and Arabic, including '120.4' and 'MCA'

אל: מנכ"ל

סמנכ"ל ליאור.
מנהל מצפא.

הערבים - האמריקאים.

וילקוקס ביקש שאסור אליו. ביקש לדבר בנושא. וזאת לאחר שמזה יומים מטפטים לעתונות שהם עומדים להוציא TRAVEL ADVISORY. אמר שהוא חוזר על מה שאמר היום ולרובינשטיין. הם קיוו ושאני אוזמן לשם הגשתמחאה. אחרי טניותיהם בשנה שעברה נפתר הבעיה אך למרות אלו הם קיבלו פניות רבות של אזרחים אמריקאים ממוצא ערבי שנבקשו לגביהם הדיניות של הפליה.

They were Singled out

במקרים אלו הוחרמו דרכונים. כרטיסי טיסה ונחבקשו פקדונות גבוהים. וילקוקס אמר שהם אמנם מבינים את דאגות הבטחון שלנו ואת הצורך לבדק בקפדנות את התיירים הבאים ואת היותם תיירים Boat Full. נראה להם מאידך שהבדיקה הזו היא שרירותית ומפלה על בסיס גזע וקבוצות אתניות. כאמור הם מתנגדים לכך להחרמת דרכונים שהם רכוש ממשלת ארה"ב ומשמשים אמצעי לזהוי. הם יהיו שמחים לשבת ולדון עמנו על דרכים להקלת הבעיה. אם לא יעשה מאמץ בכוון זה במשך 30 יום הם יאלצו לתת TRAVEL ADVISORY אם כי כאמור, היו מעדיפים לא לעשות זאת.

אמרתי שעדיין אל הגיעו אלי פרטי שיחות היום בנידון אך אני מבקש כבר עתה להתלונן על הדרך בה הם בחרו פה ובארץ לטפל בנושא - היינו מעל דפי העתונות. הוספתי גם הסבר על השוני בינם וביננו בדרך הענקת הויזות.

אמרתי עוד שאין כל הצליחה על בסיס קבוצתי אלא צורך בבדיקה ע"מ למנע ניצול להעה של הכנסת אורחים שלנו. מסיבות אלו ואחרות. סיימתי באמרי שחנושא מקבל בודאי טיפול נמרץ בארץ.

Handwritten signature

Handwritten notes at the bottom of the page

ט ד פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מחוד 3 דפים

סוג בטחוני גרני

דחיסות רגול

תאריך ז"ח 09-00-87/7/16

מס' מברק

1/3

אל: המשרד

338

Handwritten notes in Hebrew and Arabic, including a date 1204/1204.

אל: קונסולרית.

דע: ראש אמיתי"ק, מצפ"א, מע"ת.

כניסת ערבים-אמריקנים לישראל.

מצי"ב מאמר שהתפרסם היום ב"וושינגטון פוסט".

אנא להבריק לנו בדחיסות פרטים על המקרה שבו מדווח.

צוריאל רפאל

By Glenn Frankel
Washington Post Foreign Service

JERUSALEM—Nawal Hamad of Fairfax City and her four children arrived at Ben-Gurion Airport on a Pan American flight from Paris late last month on a long-planned trip to the West Bank town of El Birch to visit her parents.

The airport was as far as they got. After a verbal altercation with Israeli immigration authorities, she and the children were detained for 12 hours and denied the right to call the U.S. Consulate or speak to relatives waiting outside the terminal. They were put on the next Pan Am flight back to Paris.

The case of Hamad and her family is one of about 30 reported to U.S. officials in which American citizens of Palestinian ethnic origin have been denied entry to Israel this summer, according to Abdeen Jabara, president of the American-Arab

Some Arab-American Tourists Charge Harassment by Israel

Fairfax Family Turned Back at Airport

Handwritten notes at the bottom of the page, including a list of names and dates.

ק 7 2 מ 0 פ 1 0

שגרירות ישראל / וויסנגטן

2 97 מחור 3 דפיס

155 1110 בטחוני 155

דחיסות 102

תאריך 17/7/87 - 09:00 - 16.2.87

2/3

338

Anti-Discrimination Committee, a Washington-based advocacy group. There also have been reports of black Americans being harassed by Israeli immigration officers.

The U.S. State Department has warned Israel that it will issue a travel advisory unless Israel changes its policy toward visiting black and Arab Americans, U.S. officials said yesterday in Washington. The advisory would inform these groups that they "might experience problems getting in," a U.S. official said.

Jabara, who is here collecting accounts of such cases, also says there have been about 50 reported cases of Palestinians being required to surrender their passports at the airport or to post bonds as high as \$5,000 in an attempt to ensure that the visitors do not overstay their tourist visas.

"Arab Americans are being singled out on the basis of their names and nothing else," said Jabara in an interview. He said that Jewish Americans are given easy and unlimited access to Israel, in contrast to the treatment given Palestinian Americans seeking to visit relatives in the Israeli-occupied West Bank and Gaza Strip.

American diplomatic officials here confirmed that the United States has complained to Israel about allegations of mistreatment. "We've made clear to the Israelis that we are against anything that in our view discriminates on the basis of race, religion or national origin," said a spokesman for the U.S. consulate here.

He would not comment further, but a diplomatic source said the cases collected by the consulate showed "an ingrained pattern" of abuse that has worsened over the past two years. "We'd hoped we had gotten our point across last summer, but it now seems clear that we didn't," he said.

U.S. officials also have complained about the alleged harassment of black Americans, several of whom have been turned away at the airport as the Hamads were. In two cases, parties of black pilgrims were required to post bonds of at least \$50,000 for the group because Israeli authorities feared that they were planning to join the Black Hebrews sect, a group of about 1,500 black Americans who entered Israel illegally beginning in the late 1960s and have stayed, despite efforts to deport them.

An Israeli Foreign Ministry official rejected such allegations of harassment. "We get the same complaints every summer," he said, contending that the restrictions were not aimed specifically at Arabs but applied to any foreign visitors whose purpose in coming here might be suspect.

"Immigration officers look at every case individually, and if they suspect people are coming under false pretenses—for example, saying they are here as tourists when their aim is to stay—they have the right to turn them away," said the official. "It's a procedure taken by every country in the world, including the United States."

But Hamad, who is a branch manager of the Central Fidelity Bank in Arlington, said her treatment by immigration officials when they arrived in Israel on the night of June 26 was anything but standard.

"I really felt they were trying to make things as difficult and unpleasant as possible," she recalled from Fairfax City in a telephone interview. "I just wanted to get out of there and see my family, and I was very angry."

She said she and her four children, ages 14 to 22, along with four other children accompanying them, were pulled out of line and made to

wait for several hours outside a passport control office after she asked that their passports not be stamped because they planned to travel to a wedding in Amman, Jordan.

Like most Arab countries, Jordan does not allow entry to tourists who have visited Israel, and immigration officials here routinely accede to requests to withhold the stamp as a courtesy. Nonetheless, says Hamad, an immigration officer stamped two of the passports and then ordered the Hamads out of the line.

An official eventually examined their passports and informed the Hamads that they would not be allowed entry. Asked why, the official's only reply, Hamad said, was "because we don't want you here." When one daughter protested, she was told to "shut up," Hamad said.

The Israeli version differs at this point. The Israelis claim that Hamad and some of her children began making anti-Semitic remarks in Arabic, including comments about the Holocaust, and that this was the reason they were denied entry. One officer told an official that, had the incident not taken place on a Friday night, the Jewish Sabbath, he would have ordered Hamad's arrest for racist remarks, a criminal offense here. Hamad called the allegation "nonsense."

The family then was escorted upstairs to a detention area, where Hamad said her request to phone her relatives or the U.S. consulate was denied. She said the family was provided a loaf of stale bread and cold rice, but no drinks, and her request to change money so that they could use a soft drink machine also was denied.

Eventually the four children accompanying the Hamads were released, and she gave one a note for her family waiting outside the terminal. They in turn phoned the U.S. consulate, and an American diplomat, political officer Mark Kennon, drove to Ben-Gurion at 3 a.m. seeking to assist the family.

3/3

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 3 מחוד 3 דפים

סוג בטהוני גליל

דחיסות כהן

תאריך/ז"ח ט"ט-ט"ז 16.7.87

מס' מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

338

Some Tourists Denied Entry Into Israel

Kennon was unsuccessful. The Hamads were forced to board a Pan Am flight back to Paris at 6:45 a.m. and, according to Hamad, an Israeli Pan Am official accompanied them and insisted that they board a connecting flight to New York despite her objections.

Upon arriving in New York, she said, the family discovered that someone had dumped shampoo, peroxide and lotions from a toilet case into a separate suitcase holding dresses and other clothing.

Hamad said she wants to go back, but has gotten no firm response so far to complaints she made to the State Department and to Rep. Frank R. Wolf's (R-Va.) office.

The Israeli official said he could not provide details of the Hamad incident, but he branded the Arab-American Anti-Discrimination Committee's efforts to publicize her case and others as "a clear campaign to portray Israel in a negative light."

Naval Hamad, right, with her children, from left, Naal, Nadar, Fatma and Pelen. Naal Hamad displays their U.S. passports.

שגרירות ישראל / וושינגטון

שבת/אבל
20.4/2004
"אב" ע

אל : המשרד

טופס מברק

דף 1 מחוד 1 דפים

סוג מסחוני סודי

דחיפות מיידית - טפל

תאריך/ז"ח 10:00 - 16.7.87

348

מס' מברק

ש

אל : קונסולרית, מצפ"א

כניסה לישראל - ערבים אמריקנים

לאור התהודה ההולכת וגוברת בנושא זה מקבל בתקשורת כאן, ופניות בנדון (ראו-נא כחבתו של פרנקל בע' ראשון בוויי. פוסט היום שהוברק בנפרד), נודה לכם אם תוכלו לשלוח בהקדם האפשרי פרטים על המדיניות הנהוגה בביקורת הגבולות בנחב"ג לגבי כניסתם ארצה של אזרחים אמריקנים כנ"ל. (אם אין מדיניות בכתובים, אנא התורה שבעי"פ). כן נבקש לדעתנאט ומדיניות לגבי הכניסה בנחב"ג לערבים אמריקנים, שונה מזו שחלה עליהם בעברם בגשרים.

תודה.

לואיז שימרון

ס"ח 2
ג"ש 3
ג"ש 1
ה"ח 1
ג"כ"ו 2
ס"י"א 1
ק"נ"ס 1
א"א"ה 1
ג"ס"י 1

ירושלים, י' ט' תמוז התשמ"ז
16 ביולי 1987
39

מס' 204
זכרון - זכרון - זכרון
לד"ר

לכבוד
נצ"מ משה עזרי
משטרת ישראל
מטה נפח עזה

הנדון: נאילה אברהים עוח'מאן עייש

בהמשך לשיחתנו הטלפונית, רצ'ב הפניה שקבלנו.

נא טיפולך המסור.

ב ב ר כ ה,

מיכאל הררי
מח' מזרח תיכון

EMBASSY OF ISRAEL
HELSINKI

שגרירות ישראל
הלסינקי

כז' סיון תשמ"ז
24 ביוני 1987

954/212.3

אל: עוזי מנור, ס/מנהל ארבי"ל 3
מאת: השגריר, הלסינקי.

הנדון: NAILA IBRAHIM OTHMAN AYYESH.

לפי הרצ"ב, מכתב אמנסטי-פינלנד מה-18.6. אלדנו
ואל שר המשטרה, מבקשים פרטים על הנ"ל בדבר חקירת
הש.ב. ושיטותיה.

אנא הבריקו פרטים על כך, כדי שנוכל להעבירם למעונינים
כאך.

ב ב ר כ ה ,

מ. לדור

העתק:

גב' תמר גולן, משרד המשפטים

אירופה 2

מז"טים ✓

Mr Mordechai Lador,
Ambassador,
The Embassy of Israel,
Vironkatu 5 A,
Helsinki

Helsinki 18.6.1987

Your Excellency,

The enclosed letter was submitted to Mr Chaim Bar-Lev, the Minister of Public Security. The letter regards Mrs Naila Ayyesh's allegations of ill-treatment during interrogation by Shin Beth. I would be thankful for information regarding an investigation into these allegations and for the results of such an investigation.

I want to remind you of the Israeli authorities' decision on 25 May 1987 to carry out an investigation into the methods of interrogation of Shin Beth, after the disclosure of the Izat Nafsu case. As you may remember, the Izat Nafsu case revealed ill-treatment during interrogation, falsified evidence and false testimony in court by Shin Beth members. It also revealed that Shin Beth had destroyed material necessary for the defence and obtained a "confession" by threats and pressure. As a result, an innocent person was sentenced to several years of prison.

I warmly welcome such an investigation and sincerely hope that it may alert the Israeli authorities and in the future make them more sensitive to allegations of ill-treatment and other humiliating treatment suffered by political prisoners during interrogation by Shin Beth, allegations which Amnesty has taken seriously already for many years, but which Israeli authorities vehemently have denied. I also hope that henceforth the authorities will keep a much stricter control on Shin Beth, making methods and procedures of the kind revealed by the Izat Nafsu case impossible in the future.

Yours respectfully and sincerely

Ann Forsten, Ph.D., lecturer
University of Helsinki,
Helsinki

Chaim Bar-Lev,
Minister of Public Security,
Ministry of the Interior,
Kiryat Ben Gurion,
Jerusalem,
Israel

Helsinki 18.6.1987

Your Excellency,

epm
Mrs. NAILA IBRAHIM OTHMAN AYYESH, aged 26 and living with her husband in Nuseirat refugee camp in the Gaza Strip, was arrested in her home on 19 February 1987 and taken to the Russian Compound detention center in Jerusalem. She alleges that during interrogation by members of the General Security Service (Shin Beth) at the Compound, she was ill-treated, as a result of which she suffered a mis-carriage. Although during a hearing at the Ramallah military court on 1 March, the presiding judge instructed that she should be given medical treatment and despite her own requests for such treatment (she was bleeding and vomiting), medical attention was denied her. The interrogators made medical treatment conditional upon her admission of guilt, but despite her confession to membership of the DFLP for all of three months in 1983, she was not given any treatment until 15 March.

Complaints of Naila Ayyesh's ill-treatment were sent to the Gaza Military Commander and to the Chief of the General Security Service by Lawyer Lea Tsemel on 5 March, and to the Minister of Police by Lawyer Felicia Langer on 16 March.

As a member of Amnesty International and as a woman, I am deeply concerned at Naila Ayyesh's allegations of ill-treatment. An impartial and serious investigation ought to be carried out into these allegations, not least to retain your country's credibility as a democracy which respects international standards of human rights. I would appreciate to be informed of the details of this investigation and of its findings.

Yours respectfully and sincerely

Ann Forsten
Ann Forsten, Ph.D., lecturer
University of Helsinki
Helsinki, Finland

ירושלים, יט' חמוז החשמ' יז
16 ביולי 1987
38

~~סג' ת"י - זכרון~~
1204/מח
98

אל : הציר, מדריד

מאת: מזח'ים

הנדון: מניר רושדי אחמד עבד אלחאפז זריקני
למכתבך 565

1. העברנו הפרטים לגורמים המתאימים, והובהר לנו שהטיפול בנושא יארך.
2. מוצע להשיב שהנושא בטיפול ובמקביל, שמשפחתו חפנה אל המושל הצבאי במקום מגוריה (במידה ואכן גרה באזור יש'ע כמובן) בבקשה לבדוק מה עלה בגורלו.

ב ב ר כ ה,

מיקי הררי

ירושלים, יט' תמוז התשמ"ז
16 ביולי 1987
37

מס' חוץ - זכרון
20.4
מל"ל / מל"ל
א"מ

אל : לבנון, פריס

מאת: מזח'ים

הנדון: מעצרים מנהליים
מכתב 167

א. רושדי עבד אלחאפז זרייקי.

1. העברנו הפרטים לגורמים המחאימים, והובהר לנו שהטיפול בנושא יארך.

2. מוצע להשיב שהנושא בטיפול ובמקביל, שמשפחתו הפנה אל המושל הצבאי במקום מגוריה (במידה ואכן גרה באזור יש'ע כמובן) בבקשה לבדוק מה עלה בגורלו.

ב. ג'ורג' חזבון.

הנ"ל נעצר ב-4 יוני 1987 למעצר מנהלי למשך 3 חודשים. פעיל בכיר של המפלגה הקומוניסטית ביו"ש, כיהן בעבר כסגן ר'ע בית-לחם עד אשר הודח ע"י פרייג' בגלל קו אנטי-יורדני קיצוני. בעל ותק עשיר בלוחמה מדינית-חתרנית וע'פ המידע שהצטבר אודותיו לאחרונה ידוע, כי חזבון יזם וקרא לארגן הפרות סדר, זריקות אבנים והתפרעויות נגד כוחות צה"ל.

להזכירכם, שהמפלגה הקומוניסטית צורפה למל"פ האחדון באלג'יר בהסכימה, לפחות פורמלית, להצטרף למאבק המזוין נגד ישראל.

ב ב ר כ ה,

מיכאל הררי

שגרירות ישראל / וושינגטון

טופס מברק

דף 1 מחוד 1 דפים

סוג מסחרי סודי

אל : המשרד

דחיפות מיידית - טפל

תאריך/זמן 16.7.87 - 10:00

348

מס' מברק

שטחית לפי האבק
מס' 20.4/1

אל : קונסולריה, מצפ"א

כניסה לישראל - ערבים אמריקנים

לאור התהודה ההולכת וגוברת בנושא זה מקבל בתקשורת כאן, ופניות בנדון (ראו-נא כתבתו של פרנקל בעי ראשון בושי. פוסט היום שהוברק בנפרד), נודה לכם אם תוכלו לשלוח בהקדם האפשרי פרטים על המדיניות הנחוגה בביקורת הגבולות בנחב"ג לגבי כניסתם ארצה של אזרחים אמריקנים כנ"ל. (אם אין מדיניות בכתובים, אנא התורה שבע"פ). כן נבקש לדעתו האם המדיניות לגבי הכניסה בנחב"ג לערבים אמריקנים, שונה מזו שחלה עליהם בעברם בגשרים.

תודה.

לואיז שימרון

סה"כ 9
גש 3
גש 1
הי"ח 1
גש 2
סיי"א 1
קונס 1
א"א 1
גש 1

סגרירות ישראל - וושינגטון

אלו המשרד.

ש.ג.ר.ק

דף...מחור...דסים

סוג בטחוני...שמור

דחיסות...בהול

1987 ביולי 16 18:00

תאריך וזי"ח

מס' מברק

369

סטמטוסוליה...
1204

ל: מנכ"ל

סמנכ"ל ליאור.

מנהל מצפא.

הערבים - האמריקאים.

וילקוקס ביקש שאסור אליו. ביקש לדבר בנושא. וזאת לאחר שמזה יומים מטפטים לעתונות שהם עומדים להוציא TRAVEL ADVISORY (היום ולרובינשטיין). הם קיוו ושאני אוזמן לשם הגשתמחאה). אמר שהוא חוזר על מה שאמר היום ולרובינשטיין. הם קיוו שאחרי פניותיהם בשנה שעברה נפתר הבעיה אך למרות אלו הם קיבלו פניות רבות של אזרחים אמריקאים ממוצא ערבי שננקטו לגביהם מדיניות של הפליה.

They were Singled out

במקרים אלו הוחרמו דרכונים, כרטיסי טיסה ונתבקשו פקדונות גבוהים. וילקוקס אמר שהם אמנם מבינים את דאגות הבטחון שלנו ואת הצורך לבדק בקפדנות את התיירים הבאים ואת היותם תיירים *Real Fox*. נראה להם מאידך שהבדיקה הזו היא שרירותית ומפלה על בסיס גזע וקבוצות אתניות. כאמור הם מתנגדים לכן להחרמת דרכונים שהם רכוש ממשלת ארה"ב ומשמשים אמצעי לזהוי. הם יתינו שמחים לשבת ולדון עמנו על דרכים להקלת הבעיה. אם לא יעשה מאמץ בכיוון זה במשך 30 יום הם יאלצו להח *Travel Advisory* אם כי כאמור, היו מעדיפים לא לעשות זאת. אמרתי שעדיין אל הגיעו אלי פרטי שיחות היום בנידון אך אני מבקש כבר עתה להתלונן על הדרך בה הם בחרו פה ובארץ לטפל בנושא - היינו מעל דפי העתונות. הוספתי גם הסבר על השוני בינם וביננו בדרך הענקת הויזות. אמרתי עוד שאין כל *פליה* על בסיס קבוצתי אלא צורך בבדיקה ע"מ למנע ניצול להעה של הכנסת אורחים שלנו. מסיבות אלו ואחרות. סיימתי באמרי שהנושא מקבל בודאי טיפול נמרץ בארץ.

Handwritten signature

עיו.

Handwritten text at the bottom of the page

1/3

151630
/1009

1106
סטיבן/החוק
120.4
סטיבן

שמר
מינדר/טפל

אל : מוזאס הפעילות בשטחים, ט.גורן
מאח: סמנכ"ל מז"ח

דע : אריה מקל, לשכה דוה"מ

בנהאן חורנישני-עורך אל פאג'ר

בהמשך לשיחתנו בנדרון רצ"ב המכתב שהופנה ע"י
ה- COMMITTEE TO PROTECT JOURNALISTS אל דוה"מ בתאריך 23
ליוני.

מענייננו להשיב בצורה מנומקת ומפורטת בהחלט במרכזיותו של הגוף
הפונה ובעובדה שבחגיגה לעיבוד תשובתנו הארגון מוסף ומרחיב
פניותיו לגורמים בארץ וברחבי העולם.

ליאור.
15 ביולי 1987
426

שלמה

2

סטיבן 2
רמז 3
דניאל 3
איילת 1
איילת 1
אליהו 1

ירושלים, י"ז תמוז התשמ"ז
14 ביולי 1987
29

סמ"מ - זכרון - א"מ
20.4
א"מ

לכבוד
רס"ן יוני פוגל
רל"ש מתאם הפעולות בשטחים
משרד הבטחון
חל - אביב

הנדון: ס. קאליל - חושבת אל-בירה

מצ'ב פניה בענינה של ס. קאליל חושבת אל-בירה.
אודה לך אם תעביר אלינו פרטים בנושא.

ב ב ר כ ה,

מיכאל הרדי
מח' מזח'ים

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: יג' בתמוז תשמ"ז
10 ביולי 1987

מספר: 1732

אל: מר חיים יהודע - מנהל מזחים
מאת: קונסולרית

הנדון: ס. קאליל - תושבת אל בירה

מצ'ב צילום מכתב שנתקבל בקונסוליה הכללית שלנו בושינגטון
בענינה של ס. קאליל התושבת אל בירה, הטוענת כי השלטונות
אינם מאפשרים לה לבקר את ילדיה בעמאן.

פניתי בנושא זה למר טוביה גוב ארי, נציג משרד הפנים
לשטחים, והוא טען כי אין הנשא בתחום טיפולו ויש
להפנותו אליך.

אודה על בירורך בנושא ותשובתך לגד נתן, נושינגטון
עם העתק אלינו.

ב ב ר ק ה
ס י ג א נ
סטלה ראפ

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

03.VII.1987

כ"ט בסיון התשמ"ז
26 ביוני 1987

אל: המחלקה הקונסולרית.
מאת: קונסול, רושינגטון.

הנדון: ס. קאליל.

ראו נא הרצ"ב, התוכלו לתת הסבר עניני לסרוב השלטונות
לביקורה בעמך.

בברכה,
גד נתן
קונסול

May 27, 1987

Ms. Audrey Shabbas
2137 Rose Street
Berkeley, CA, 94709.

Dear Ms. Shabbas,

Your letter of May 18 to the Ambassador
has been received.

This is to notify you and your co-writers
that we are forwarding your enquiry to Israel
for clarification.

Sincerely,

Yosef Yaakov
Minister-Counsellor
for Church Affairs

2137 Rose St.
Berkeley, Ca 94709
May 18, 1987

Ambassador Meir Rosanne
Israeli Embassy
3514 International Dr.
Washington DC 20008

Dear Ambassador Rosanne,

I am writing on behalf of Samecha Khalil, head of In'ash El-Nash women's society in Al-Birch on the occupied West Bank. She has applied many times for permission to visit her children in Amman - one of whom is in very poor health following an auto accident.

Again and again she has been refused permission to visit her children - a mother's right? This most recent denial contradicts again, the most basic internationally accepted human and legal rights.

We appeal to you to intervene and to convey to Prime Minister Shamir our concerns. We hope that you will be able to inform us that Samecha Khalil has been granted permission to travel to Amman to see her children.

Sincerely,
Audrey Sachs Hubbs
Lewis B. Perry Jr.
Ruth Perry

Margaret Dumas
Helena Colles
Marilynn P. Williams
Members - First Congregational Church of Berkeley

EMBASSY OF ISRAEL

שגרירות ישראל

DRAMMENSVEIEN 82 C
OSLO 2

יז' בתמוז תשמ"ז
14 ביולי 1987

386

עמ/120.4/3"א

משה
שפיגל

אל : מזת"ם ✓

מאת: השגרירות, אוסלו

הנדון: כתבתו של אולה אנדרסן בארביידרבלדט

בהמשך למברקנו נר 26 מ-10.7.87, רצ"ב הכתבה
מאת העיתונאי הנ"ל שפורסם בעיתון ארביידרבלדט
השייך למפלגת הלייבור השלטת.

נודה על התייחסותכם בהקדם האפשרי.

בברכה,

מ. סופר

עמ/120.4/3"א

העתק: הסברה/תכנים
אירופה 2

"ISRAEL CAME AT NIGHT"

Arbeiderbladet 9.7.87. News by Ola L. Andresen.

At the end of June three families living in the vineyards of Sa'ir, smack in the middle of Biblical Judea, were left homeless. At midnight the soldiers came. Hundreds surrounded the houses, while commando troops broke in and chased the residents off their mattresses and into the dark of night. And then the bulldozers came. What remained was a pile of stones.

And nothing more is left as evidence of the homes that were destroyed.

A member of one of the affected families, ^{12 yearold} Abdel Nasser, has a 22-year-old brother in prison. At the end of April Mahmud Muthur was sentenced to life in prison for resistance work against the Israeli occupation. The Israelis called it "terrorism." When the sentence was meted out, the military judge decided that not only Mahmud was to be punished. Palest. resistance activists don't only risk their own hides. Their closest families are frequently also made to suffer. The judge decided that Mahmud's house was to be razed to the ground. The house accommodated 12 individuals.

Proscription against collective punishment is one of the international ^{legal} principles which is systematically broken by the Israeli military administration. Spokesmen for the IDF maintain that collective punishment is a deterrent and thus preventive effect, and is intended to prevent more young Palest. from taking part in resistance activities.

In reality ^{under the Israeli occupation} the number of Palest. who have been sentenced to prison for resistance activities has only increased with the passing of time. Local and international human rights organizations claim that half of all adult Palest. men on the W.B. and in the Gaza District have spent time in prison. Clearly the "preventive" measures have had no deterrent effect.

On the same night ^{two other homes} were razed to the ground in Sa'ir.

The home of one family in the Muthur clan was destroyed simply on the orders of ^{the} military governor, although no charges were made against the family, nor had anyone in the family been sentenced to prison.

Assar Muhammad is a 23-year-old psychology student at Bir Zeit. He decided to disappear after his cousin, Mahmud, was arrested in Sept. 1986. For several months his father and the oldest children were picked up by military vehicles every morning, and had to spend the entire day in the military governor's HQ in Hebron, where they were interrogated about Assar.

Arbeiderbladet attempted to enter Sa'ir when the writer learned about the

destruction of the homes the morning after the event took place. The attempt resulted in a military IDF roadblock. Journalists were off-limits!

The following day local representatives of the International Red Cross were permitted to enter the village and visited the three house-less families, who constitute a total of 35 individuals. The families asked if they could get a tent from the Red Cross, something the organization normally does in such cases. But a representative of the Red Cross is said to have pointed out that at present they had no tents available.

Arbeiderbladet visited the families one week after they lost their homes.

טז' חמוז חשמ"ז
14 ביולי 1987
92

טחמ"א/120.4/1987
אשר

אל : דוד דניאלי, ג' נבה

מאח : ס / מנהל ארב"ל 3

ICJ - MARABEH : הנדון

מסכים עמך שאין טעם להכנס עם מקדמוט לפולמוס בענין.

מאשרים חשובה ברוח הדברים במכתבן שבסימוכין.

ב ב ר כ ה,
משה בר

העסק: מזחי"ם
ארב"ל 1

*
25333 CHUTZ IL
UNESC Z 204461F

ZCZC

AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES
JERUSALEM

TLX 21983.

DANS UNE COMMUNICATION QUI M'A ETE ADRESSEE LE 26 JUIN
IL EST NOTAMMENT INDIQUE QUE LE DOCTEUR ABDUL-SATAR QASSEM, DE
L'UNIVERSITE AL NAJAH, AURAIT ENTAME LE 25 JUIN UNE GREVE DE LA
FAIM POUR PROTESTER CONTRE SON ARRESTATION QUI AURAIT SUIVI UNE
MESURE D'ASSIGNATION A RESIDENCE PRISE A SON ENCONTRE LE 9 JAN-
VIER 1987.

IL EST EN OUTRE INDIQUE QUE LES AUTORITES ISRAELIENNES AURAIENT,
SANS AUCUNE JUSTIFICATION ARRETE GHASSAN ET AKRAM AL-SHARIE
DEUX ETUDIANTS DE L'INSTITUT POLYTECHNIQUE A AL-KHALIL.

SELON LA MEME COMMUNICATION, 30 LYCEENS DU CAMP DE REFUGIES
JABALIA, CONVOQUES AU SIEGE DU GOUVERNEMENT MILITAIRE A GAZA LE
29 JUIN, AURAIENT AINSI ETE EMPECHES DE SE PRESENTER AUX EXAMENS
DU BACCALAUREAT DONT UNE PARTIE SE DEROULAIT A LA MEME DATE.

PAR AILLEURS IL EST FAIT ETAT DE LA FERMETURE, PAR ORDRE MILI-
TAIRE ET POUR LA JOURNEE DU 25 JUIN DE L'UNIVERSITE DE BETHLEEM
ET DE CELLE D'AL NAJAH. EN PORTANT A VOTRE CONNAISSANCE LE CON-
TENU DE LA COMMUNICATION PRECITEE POUR TOUT COMMENTAIRE QUE VO-
TRE GOUVERNEMENT SOUHAITERAIT FAIRE OU TOUTE INFORMATION QU'IL
VOUDRAIT BIEN ME COMMUNIQUER A SON SUJET, JE NE PUIS QU'ESPERER
S'IL Y A LIEU, VOTRE INTERVENTION PERSONNELLE ENVUE D'OBTENIR
LA LIBERATION DE M. QASSEM ET DES DEUX ETUDIANTS PRECITES, D'AS-
SURER LE FONCTIONNEMENT NORMAL ET SANS ENTRAVES DES INSTITUTIONS
EDUCATIVES ET CULTURELLES ET, DE MANIERE GENERALE, DE GARANTIR
LE LIBRE ET PLEIN EXERCICE DU DROIT DES ELVES ET ETUDIANTS DES
TERRITOIRES ARABES OCCUPES A L'EDUCATION ET A UNE SCOLARITE
NORMALE.

HAUTE CONSIDERATION.

AMADOU-MAHTAR M'BOW
DIRECTEUR GENERAL UNESCO - PARIS 13/07/87

*
25333 CHUTZ IL
UNESC Z 204461F

Handwritten notes in Hebrew:
משרד החינוך
120.4/106
3/27/87
המנהל הכללי
משרד החינוך
15/7

UNESCO 200-617
2388 CHUTE 11

5050

LE MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES
TERMINER

TEL 2183

DANS UNE COMMUNICATION QUI M'A ETE ADRESSEE LE 26 JUIN
IL EST NOTAMMENT INDIQUE QUE LE DOCTEUR ABDUL-SATAR GASSAM, DE
L'UNIVERSITE AL NATAH, AURAIT ENTAME LE 25 JUIN UNE GREVE DE LA
MARCHANDISE POUR PROTESTER CONTRE SON ARRESTATION QUI AURAIT SUIVI UNE
MUSURE D'ASSIGNATION A RESIDENCE PRISE A SON ENCONTRE LE 9 JAN-
VIER 1987.

IL EST EN OUTRE INDIQUE QUE LES AUTORITES ISRAELIENNES AURAIENT
GANS AUCUNE JUSTIFICATION ARRETE GASSAM ET AKRAM AL-SHARIE
DEUX ETUDIANTS DE L'INSTITUT POLYTECHNIQUE A AL-KHALIL.

SELON LA MEME COMMUNICATION, 30 LYCEENS DU CAMP DE REFUGIES
TABALIA, CONVOCUES AU SIJES DU GOUVERNEMENT MILITAIRE A GAZA LE
20 JUIN, AURAIENT AINSI ETE EMPESCHES DE SE PRESENTER AUX EXAMENS
DU BACCALAUREAT DONT UNE PARTIE SE DEROULE A LA MEME DATE.

PAR AILLEURS IL EST FAIT ETAT DE LA FERMETURE, PAR ORDRE MILI-
TAIRE ET POUR LA DURÉE DU 25 JUIN DE L'UNIVERSITE DE BETHLEEM
ET DE CELLE D'AL NATAH. EN PORTANT A VOTRE CONNAISSANCE LE CON-
TENU DE LA COMMUNICATION PRECITEE POUR TOUT COMMENTAIRE QUE VO-
US GOUVERNEMENT SOUHAITERAIT FAIRE OU TOUTE INFORMATION QU'IL
VOUS RAIT BIEN ME COMMUNIQUER A SON SUJET, JE NE PUIS QU'ESPERER
QU'À CE LIEU, VOTRE INTERVENTION PERSONNELLE ENVOIE D'OSTER
LA LIBERATION DE M. GASSAM ET DES DEUX ETUDIANTS PRECITES, D'AS-
SURER LE FONCTIONNEMENT NORMAL DE SANS ENTRAVES DES INSTITUTIONS
EDUCATIVES ET CULTURELLES ET DE MANIERE GENERALE, DE GARANTIR
LE DROIT DE LIBRE EXERCICE DU DROIT DES ENFANTS ET ETUDIANTS DES
TERRITOIRES ARABES OCCUPES A L'EDUCATION ET A UNE SCOLARITE
NORMALE.

AMT CONSIDERATION

AMADON HANHAN M'DOU
DIRECTEUR GENERAL UNESCO - PARIS 1207187

UNESCO 200-617
2388 CHUTE 11

ט"ז 13 בתמוז תשמ"ז
1987 ביולי

שמור
1893

אל : ארבי"ל 3
מאת : הסכרה/לונדון

הנדרון : BRITISH REFUGEE COUNCIL

סיכום ישיבה מיום 2.6.87

כדי לא לפגוע במקור המעביר אלינו דוחו"ת אלו, תבן
הישיבה אינו ליחוס וציטוט.

ב כ ר כ ה,

שמואל מויאל

העתק : שטחים ✓

É 3 JUL 1987

**BRITISH
REFUGEE
COUNCIL**

Bondway House 3/9 Bondway London SW8 1SJ
Telephone 01-582 6922 Cables BREFCON LONDON SW8

TO MEMBERS OF BRC MIDDLE EAST COMMITTEE

RE: Minute 6.2 BRC Facsimile Machine

With great regret I have to inform you that the announcement of the aquisition by BRC of a facsimile machine was premature. Please disregard this announcement.

Paul Jeremy
Committees & Policy Unit

Chairman Lord Chitnis
Vice Chairman Sir Leslie Kirklev CBE
Vice Chairman and Honorary Treasurer H A Shaw OBE
Director Martin Barber Ph.D
Registered under the Charities Act 1960 No 283993

British Refugee CouncilBondway House, 3/9 Bondway, London SW8 1SJMIDDLE EAST COMMITTEEHeld on 2 June, 1987 in Bondway House1. ATTENDANCE

Present:	Lord McNair	In The Chair
Members:	Neil Hicks Hedley Sutton Patricia Crowley Justin Phipps Ruth Black Riyad Khreishi Pauline Cutting Chris Mowles Alison Kelley Frances Moore Kitty Warnock	Amnesty International Amnesty International British Red Cross Society Christian Aid International Social Service Medical Aid for Palestinians Medical Aid for Palestinians Oxfam Quaker Peace and Service Save the Children Fund War On Want
Observers:	Sophie Dazeley David McDowall Hugh Hudson Youssef Hajjar	ECRE LIPS/WBGP UNHCR
BRC Staff:	Paul Jeremy	Committees & Policy Unit

The Chairman welcomed Neil Hicks (AI), Patricia Crowley (BRCS) and Hugh Hudson (UNHCR) the meeting. Apologies for Absence were received from Sarah Heyward (WUS), Joyce Scropton (YWCA), Alan Phillips (BRC) and Harriet Adams (BRC).

2. MINUTES OF MEETING OF 3rd MARCH 1987

The Minutes of the last meeting were signed, with no corrections, as a correct record.

3. MATTERS ARISING

3.1 Middle Eastern Refugees in the Federal Republic of Germany

Hugh Hudson (UNHCR) reported that the case in the German courts challenging whether Palestinians qualified as refugees under the 1951 Convention, discussed at the last meeting (3.1), had not yet been decided.

Paul Jeremy (BRC) asked whether UNHCR had any further information on reports that since Beirut International Airport had reopened, FDR authorities had started returning some Lebanese and Kurdish asylum-seekers to Lebanon.

UNHCR agreed to send further information on this to BRC.

4. LEBANON

4.1 Field Reports

Frances Moore (SCF) said that she had been in Lebanon during the end of April and beginning of May. Given the volatility of the Lebanese situation it was always hard to make up-to-date comments. There had been an improvement in west Beirut since the Syrian intervention. UNRWA had been allowed into the camps with food but there was still no access for males and the restrictions placed by the militias on the camps could vary from day to day. Many Palestinians displaced from camps and outlying villages in the Tyre region had now returned. The main factor affecting all communities in Lebanon was the loss in value of the Lebanese pound. Pensions were mentioned as one problem area.

Pauline Cutting (MAP) had been in Borj el Barajneh camp for the duration of the worst of the siege. MAP currently had two nurses working in Borj el Barajneh, an anaesthetist in Shatila and a doctor co-ordinating their work. She said that Rashidiyeh camp was still surrounded by Amal, and that she did not know of any trucks which had been allowed to enter the camp recently. Women and children were allowed in and out of the camp until two o'clock in the afternoon. They were allowed to bring in a kilo of vegetables and/or a kilo of fruit but meat was not allowed. Building materials were also barred from entering the camps. NORWAC had a field hospital in the south awaiting permission to be allowed into Rashidiyeh. MAP also had a new operating theatre waiting to go to Borj el Barajneh. UNRWA convoys had entered Borj el Barajneh and Shatila camps on 27 May with food, clothing and fuel. There was no electricity in the camps, and therefore no running water. There were cases of typhoid in Shatila. Following Prime Minister Karami's assassination the previous day there had been overnight fighting on the Green Line, but it was now calmer. The airport had closed as part of a protest strike but was expected to reopen this day.

Paul Jeremy (BRC) said UNRWA were trying to gain access for a team, including an engineer, to assess needs for reconstruction in the Beirut camps. They had hired some men to start clearing rubble from the streets in the camps. Whilst the Syrians had removed Amal men from the vicinity of Borj el Barajneh, there were still Amal fighters in apartment buildings overlooking Shatila.

4.2 Report of NGO meeting on Lebanon

The Chairman said that this meeting had been held in Cyprus between 8-10 May for Lebanese NGOs and international NGOs working in Lebanon. British agencies present were BRC, Christian Aid, Oxfam and SCF.

Youssef Hajjar had been the coordinator for the meeting. He said it had originally been planned to be a broader seminar, but local NGOs had felt this to be inappropriate. Fourteen international NGOs, eight Lebanese NGOs and one observer (ICVA) had attended. The plenary sessions had considered two main topics: the economic situation, the possibility of recovery and the role NGOs could play in it; the relationship between relief and development work in a situation of conflict. Three topics discussed in plenary were also discussed in smaller working groups: education (mainly pre-school); income generation projects; information work.

It was felt the meeting had been successful and that this type of work should continue. Youssef Hajjar had been appointed to continue as coordinator. A coordinating group had been formed which had decided to hold two seminars in six months time on income generation/development and health issues. The information working group was to be followed up by the BRC, the Danish Refugee Council and the Netherlands Organisation for International Development Cooperation (NOVIB). They would be meeting at the end of June with the coordinator to decide how to take issues forward, particularly gathering information from Lebanon, sharing information between international NGOs, and how international NGOs should use the information. The coordinator would also be working on preparation for a second conference to be held in Lebanon in one year, which would be

on preparation for a second conference to be held in Lebanon in one year, which would be more in the nature of an expression of solidarity. The coordinator expressed thanks for the financial and logistical support for the initiative from Oxfam and Christian Aid.

Chris Mowles (Oxfam) said the seminar had been a useful experiment in bringing people face to face, as well as a useful initiative in encouraging long term consideration of NGO work in Lebanon. He also praised the work of the co-ordinator, for whom it had been an organisational, logistical and diplomatic triumph.

5. OCCUPIED TERRITORIES

5.1 Field Report

Frances Moore (SCF) had been in the territories in April. She said both West Bank and Gaza were tense largely because of the build up to the twentieth anniversary of the occupation. A riot at Bir Zeit university had resulted in the death of a Gazan student, which had led to the spread of disturbances to Gaza. There had been a particularly tense situation at the Islamic university, where a serious clash between students and Israeli army troops had only been averted as a result of negotiations by the Deputy Director of UNRWA in Gaza, Angela Williams. Bir Zeit university had been closed for four months from the end of April which meant it would have to reopen during the summer vacation for students to complete their studies. This was causing considerable concern as the university would lose much needed income if it had to cancel its normal summer vacation courses. Many people had recently been put under house arrest, including Feisal Hussein of the Arab Studies Centre. Probably due to public pressure, Feisal Hussein's house arrest had been shortened from six to four months, the first time this was believed to have happened.

5.2 BRC Action re Respect for International Law

Paul Jeremy (BRC) reported on action BRC had taken since the last meeting on two issues in the territories, house demolitions and sealings, and deportations. Both these practices were contrary to international law, specifically IV Geneva convention, Articles 33 and 49 respectively (see minutes passim). BRC had taken up one case of demolition/sealing and two cases of deportations, both at the behest of Al Haq in Ramallah.

The case of a demolition/sealing order which had been placed on the house of Ramzi Hanner Jaber, was unusual in that his son, Nader Ramzi Hanner Jaber, suspected by the Israeli Authorities of involvement in a bombing incident in Jerusalem in 1983, had not lived in the house since 1984 and had not been in the country since 1985. He had been neither arrested, charged, tried or convicted in relation to then alleged offence. BRC wrote to Yitzhak Rabin (Israeli Minister of Defence), General Ehud Barak (Israeli Area Commander for the West Bank), Timothy Renton (Minister of State, FCO) and Patrick de Courcey Ireland (British Consul General, Jerusalem). Mr. Renton replied on 8 April sympathising with BRC concerns. Following the rejection of the petition to the Israeli High Court to prevent the demolition/sealing taking place, BRC had telexed the Israeli Minister of Defence, Mr. Timothy Renton, and the Belgium Foreign Minister, M. Leo Tindemanns, in his capacity as current Chair of The Twelve.

BRC had acted in two cases of deportation, those of Marwan Barghouti and Khalil 'Ashur. In both cases BRC had telexed the Israeli Minister of Defence, Mr. Timothy Renton and M. Leo Tindemanns. Both men were deported to Jordan on 14 May.

5.3 Council of Europe Visit to Israel

As agreed at the previous meeting, the Chairman had written to the UK representatives and The Chairman of the Council of Europe Committee on Migration, Refugees and Demography prior to their meeting in Israel on 30 March and 1 April. The letters asked the delegates to raise the matter of the occupying authorities' continued use of the Defence

(Emergency) Regulations 1945, dating from and cancelled during the time of the British Mandate in Palestine, and the practice of house demolitions/sealings and deportation. The Chairman, M Claude Dejardin (Belgium) had raised the points he had been requested to.

Lord McNair alerted the committee that British delegates to Council of Europe committees would be reappointed after the general election.

6. ANY OTHER BUSINESS

6.1 Refoulement of Iranians from Turkey

Neil Hicks (Amnesty International) circulated a press release from Amnesty on this subject. Amnesty was concerned that there were inadequate safe guards for Iranian asylum seekers in Turkey. There were two problem areas. The first was that, according to several sources, several hundred Iranians had been turned away at the Turkish/Iranian border. Although Turkish officials claimed they only turned away drug smugglers, terrorists and draft-evaders, Amnesty felt there were no adequate safeguards to ensure that those with a genuine fear of persecution could have their cases heard. The second concern was that Iranians who had entered Turkey illegally had been returned to Iran. For example, three men with visas to Canada had been returned to Iran, and in September 1986 17 Iranians had been taken from a hotel in Istanbul to a camp near the border in Turkey and thence to Iran. At least one of these had been an asylum seeker. In November at least 34 Kurds had been handed over to the Iranian gendarmerie by the Turkish authorities. There was little information on what had happened to those returned, though it was believed that at least one of the group of seventeen had since been imprisoned. An Amnesty delegation to Turkey had received an assurance from the authorities that no Iranians with a well founded fear of persecution would be returned. Amnesty had written three times to the Turkish government giving names of people of concern regarding this practice.

Hugh Hudson (UNHCR) said that following Amnesty's report, UNHCR in London had contacted their headquarters in Geneva. UNHCR had received assurances from Turkey that they were not deporting genuine asylum seekers. They knew of 39 Iranians who had been returned, ten of whom had contacted UNHCR in Ankara, including one who had already been accepted for resettlement in Denmark. He said that 3,000 Iranians in Turkey were candidates for resettlement.

It was agreed that the Council of Europe would be an appropriate forum in which to take the matter up. The Committee on Migration, Refugees and Demography was holding a mini-session in June and there was to be a long meeting at the end of September.

It was agreed that Amnesty would draft a short paper on the subject, which BRC would send to British delegates to the Committee, and Amnesty would request their partners in other Council of Europe countries to do likewise.

6.2 BRC Facsimile Machine

Paul Jeremy (BRC) reported that BRC had recently acquired a facsimile machine. Its number is: (01) 582 9929. Oxfam, SCF and the House of Lords also had facsimile machines.

7. DATE OF NEXT MEETING

The next meeting will be held on Tuesday, 1 September at 2.30pm in the British Refugee Council.

EXTERNAL

AI Index: EUR 44/34/87
Distr: SC/CO

18 June 1987

Amnesty International
International Secretariat
1 Easton Street
London WC1X 8DJ
United Kingdom

Turkey: Forcible Return of Iranian Refugees Continues

Amnesty International is concerned that the Turkish authorities are failing in their obligation to protect from forcible return Iranian asylum seekers who may be at risk of torture, execution or imprisonment as prisoners of conscience in Iran.

Amnesty International opposes persons being forced to travel to countries where they may be at risk of becoming prisoners of conscience, or where they may be tortured or executed.

Amnesty International sent a delegation to Turkey in November 1985 to investigate reports of refoulement of Iranian refugees and asylum seekers. The delegation met with various responsible officials in Ankara, and submitted a memorandum and recommendations to the Turkish Government on 5 February 1986. This was made public by Amnesty International on 1 August 1986.

In discussions with the Turkish authorities Amnesty International's delegates stressed that "in all cases the fundamental principle of non-refoulement, including non-rejection at the frontier, must be scrupulously observed." Amnesty International received assurances that it was Turkey's policy "not to return forcibly any Iranian who articulates a fear of persecution in that country".

Turkey ratified the 1951 Convention relating to the Status of Refugees only as regards events within Europe. However, the obligation on states not to return a refugee to territories where his life or freedom would be threatened on account of his race, religion, nationality or political opinion has come to be recognized as a basic principle of international law binding on all states.

Amnesty International has continued to seek assurances that Iranians who could become prisoners of conscience, be tortured or executed if returned to Iran are protected against refoulement. It has from time to time inquired about named individuals reportedly at risk of refoulement, and has welcomed assistance it has received from Turkish officials in some cases. The organization has also sought clarification of a number of incidents where Iranians have reportedly been forcibly returned to Iran without being given the opportunity to have their claim for asylum examined by the competent officials. Amnesty International has received no reply to these inquiries. In December 1986 Amnesty International wrote to the Ministry of Foreign Affairs regarding the cases of six alleged members of Kurdish political parties, illegal in Iran, who were handed over by the Turkish authorities to the Iranian gendarmerie. Amnesty International believed that the six men were at risk of torture or execution in Iran because of their political activities. In its letter the organization again urged the

Turkish authorities to adopt urgent and effective measures to prevent the refoulement of Iranians at risk of torture, execution or imprisonment as prisoners of conscience in Iran. Amnesty International regrets that it has received no reply to this letter.

Amnesty International has received reliable reports of at least ten cases in which Iranians of concern to the organization under its mandate have been returned from Turkey during the last six months. It believes the true figure may be higher. Amnesty International also knows of scores of cases of Iranians summarily returned to Iran by the Turkish authorities without their claim for asylum having been examined by the competent authorities, or by representatives of the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). It has received reliable reports of about 400 such cases since October 1986.

Where Asylum Seekers Are At Risk of Forcible Return

Amnesty International believes that hundreds of Iranians have been turned back by Turkish border police. Among these there may have been individuals at risk of human rights violations in Iran who were given no opportunity to make any claim for asylum. - The obligation of non-refoulement includes an obligation not to return asylum seekers back at a frontier, without access to appropriate authorities.

Many Iranians who leave Iran have been unable to obtain a passport before their departure. This would apply particularly to those previously imprisoned or at risk of imprisonment who may not wish to risk capture by applying for a passport from a government office. A number of asylum seekers in this situation have been summarily sent back to Iran by border police. Those who enter Turkey illegally are at risk of return if detained by the Turkish police. Iranians without passports, often individuals who would be the most at risk of human rights violations in Iran, would appear also to be the most vulnerable to refoulement from Turkey.

Refugees and asylum seekers from Iran who enter Turkey illegally are required to present themselves to the Turkish police before they are able to register with UNHCR. Thus, if a refugee should fail to do so and should manage to reach the UNHCR office in Ankara, UNHCR is required to refer him to the police. In such cases, UNHCR provides the individual with a letter which identifies him as an asylum seeker, but the asylum seeker will then be sent to a reception camp, usually near the border with Iran, where the Turkish authorities carry out screening of asylum seekers. The main reception camps are at Van, Hakkari, Agri and Mardin. It may take up to two months for asylum seekers to receive authorization to travel to Ankara or the so-called satellite towns where they are issued with temporary residence cards by the Ministry of the Interior. Once this is done they can return to UNHCR in order that they can be interviewed about their claim for refugee status and the possibility of resettlement in a third country. It remains unclear to Amnesty International how many asylum seekers sent to reception camps are provided with residence cards, and what becomes of any who are not. However Amnesty International has received reports that some Iranians have been forcibly returned from these camps, some of whom had reportedly obtained visas for entry into a third country. The organization is concerned that any screening procedures employed by Turkish officials in reception camps, before asylum seekers have had an opportunity to present their claim for asylum to UNHCR, must contain effective safeguards against the risk of refoulement.

Protection From Refoulement

Amnesty International recognizes that the large influx of Iranian refugees presents the Turkish authorities with many problems. Nevertheless, as Turkey is a first country of asylum for a large proportion of Iranian asylum seekers, it is essential in Amnesty International's view that the Turkish authorities ensure that adequate safeguards are established to protect Iranian asylum seekers from refoulement at all stages of their stay in Turkey, pending their resettlement.

Amnesty International recognizes also that Turkey has legitimate concerns to control acts of sabotage, smuggling and drug trafficking along its eastern border. In this politically volatile area Turkey's need to monitor those entering its frontiers is not disputed. However, as was pointed out in Amnesty International's memorandum to the Turkish Government, "the difficult circumstances in the border area make it all the more important that effective measures are taken to ensure the protection of asylum seekers from refoulement".

The practice whereby asylum seekers are summarily returned before their claims for asylum have been adequately examined by the competent authorities appears likely to lead to the refoulement of individuals who would face imprisonment as prisoners of conscience, torture or execution in Iran. For this reason, Amnesty International has urged the Turkish authorities to end this practice immediately. Amnesty International has also sought urgent assurances from the Turkish authorities that no more Iranian refugees, recognized by UNHCR under the terms of the 1951 convention, will be returned to Iran under any circumstances. Amnesty International has called on the Turkish authorities to make a clear statement of intent to protect Iranian asylum seekers within its mandate from refoulement, and draws attention to its recommendation that clear instructions to this effect should be given to all security personnel in the border area, and to other relevant law enforcement officials.

Mr Reginald Freeson
159, Chevening Road
London NW6

Also sent to James Hill MP,
Michael Morris MP and
Lord Mackie

19 June 1987

BRITISH REFUGEE COUNCIL

Bondway House 3/9 Bondway London SW8 1SJ
Telephone 01-582 6322 Cables BREFCON LONDON SW8

Dear Reginald Freeson,

IRANIAN ASYLUM-SEEKERS AND TURKEY

The British Refugee Council is very concerned by recent Amnesty International reports that Iranians - possibly facing torture, imprisonment or death, and seeking asylum in Turkey - are being returned to Iran or being turned back at the Iranian/Turkish border by Turkish officials.

At a meeting of our Middle East Committee earlier this month, it was felt that this was an appropriate matter for the Council of Europe's Committee on Migration, Refugees and Demography. I understand that this Committee will be meeting on 29 June in Lausanne, and we would be very grateful if you would raise this matter with your colleagues. I am enclosing a short briefing paper by Amnesty International which provides details on this subject. If you have any advice on other ways we might take this matter further I would be very pleased to hear from you.

Yours sincerely,

Chairman Lord Chitnis

Vice Chairman Sir Leslie Kirkley CBE

Vice Chairman and Honorary Treasurer H A Shaw OBE

Director Martin Barber Ph.D

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 1
סוג כסחובי: שמור		מחור: 6
תז"ח: 101530	<p><i>טחמל פאלד</i></p> <p><i>טמל / 204</i></p>	א ל : מז"טים
כר : 0240		ד ע : מתאם פעולות כשטחים
		מאת : לתוכנו, ניו יורק

נכהאן ח'ורישי

1. דאו נא מצ"ב מאת הועדה להגנה על תרונאים". (בדי"פ משגר גם כותק הדו-ירחון שלהם).
2. אנא התייחסותכם.

התקבי
מאויטען
זאל
סאל
אר
מיני

בינה

אילא *לפני* *למאן* *טחים*

212

אישור:

שם השולח: כ. בינה

תאריך: 10.7.87

Handwritten text, possibly a signature or name, located in the upper right quadrant of the page.

Handwritten text, possibly a signature or name, located in the lower right quadrant of the page.

Committee To Protect Journalists

36 West 44th Street, Room 911, New York, N.Y. 10036

0240

2/6

23 June 1987

Mr. Baruch Binah, Press Attache
Consulate of Israel
800 Second Avenue
New York, NY 10017

Dear Mr. Binah,

In the past you were kind enough to obtain information we requested concerning sanctions taken against journalists and publications in Israel and the West Bank.

Enclosed is a copy of a letter we have sent today to the Prime Minister and Defense Minister, concerning a journalist who is under town arrest. In February I wrote you requesting information about this case and others, and have not yet received a reply. I have attached a copy of that letter.

Thank you for your consideration.

Sincerely yours,

Eric Goldstein
Associate

enc.

Committee To Protect Journalists

36 West 44th Street, Room 911, New York, N.Y. 10036 • 212/944-7216

BOARD OF DIRECTORS

- Honorary Chairman**
Walter Cronkite
CBS News
- Chairman**
Josh Friedman
Newsday
- Ben Bagdikian
University of California
(Berkeley)
- Laurie Becklund
Los Angeles Times
- David Diaz
W.NBC-TV
- Bernard Diederich
Time Magazine
- Charlayne Hunter-Gault
MacNeil-Lehrer News Hour
- Loren Ghiglione
The Southbridge News
- Margo Jefferson
- Jane Kramer
The New Yorker
- Anthony Lewis
The New York Times
- David Marsh
WRC-TV
- Michael Massing
Colman McCarthy
The Washington Post
- Mary McGrory
The Washington Post
- Victor Navasky
The Nation
- Aryeh Neier
Watch Committees
- Gil Noble
WABC-TV
- John Oakes
The New York Times
- Charles Perlik
The Newspaper Guild
- Dan Rather
CBS News
- David M. Rubin
New York University
- Harrison Salisbury
- John Seigenthaler
USA Today
- George Watson
ABC News

Affiliations are listed for identification only

February 25, 1987

Mr. Baruch Binah, Press Attache
Consulate of Israel
800 Second Avenue
New York, NY 10017

0240
5/6

Dear Mr. Binah:

Thank you very much for the information about police investigations of certain Palestinian journalists and about the reported raid on an Islamic magazine. We would be interested in any further news you receive.

As I mentioned to you on the phone, I am most interested in obtaining information about six Palestinian journalists who are reported to be under town arrest or in detention. This is the list we have received:

- Talal abu-Afifeh, al-Fajr (in detention)
- Mahmoud Ramahi, al-Fajr (in detention)
- Nabhan Khoreishe (town arrest in Tulkarem region)
- Hamdi Farraj (town arrest in Deheishe Camp)
- Yusuf al-Ju'beh (town arrest in Ramallah)
- Adnan Bamiri (town arrest in Tulkarem region)

We are interested in verifying these reports, as well as in the dates of the orders and any further details. If the reports are accurate, we would like to know if these actions have been carried out administratively, and whether any of these persons have been formally charged or tried in a court of law. We would like to know in what prisons any of them may be held.

Most important, we wish to know the reasons for the detentions or town arrests that you confirm. Our Palestinian sources say that each of these individuals has been punished by Israel simply for exercising his journalistic right to seek, gather, and impart news. If there is another side to their story, we would of course be most interested in hearing about it. .../...

0240

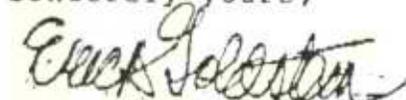
6/6

Mr. Baruch Binah
February 25, 1987
Page Two

I was pleased to send you our telegram and bulletin about the Alternative Information Center (Matzben) case. Your comments on this affair, as well as any other matter, are most welcome.

Thank you for your consideration.

Sincerely yours,

Eric Goldstein
Associate

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: יג' בתמוז תשמ"ז
10 ביולי 1987

מספר: 1732

אל: מר חיים יהוידע - מנהל מזתים
מאת: קונסולרית

הנדון: ס. קאליל - תושבת אל בירה

מצ'ב צילום מכתב שנחקבל בקונסוליה הכללית שלנו בושינגטון
בענינה של ס. קאליל התושבת אל בירה, הטוענת כי השלטונות
אינם מאפשרים לה לבקר את ילדיה בעמאן.

פניתי בנושא זה למר טוביה גוב ארי, נציג משרד הפנים
לשטחים, והוא טען כי אין הנושא בתחום טיפולו ויש
להפנותו אליך.

אודה על בירורך בנושא ותשובתך לגד נתן, וושינגטון
עם העתק אלינו.

נ ב ר ק ה
ס. קאליל
סטלה ראפ

CONFIDENTIAL

Dear Sirs

Thank you

Very truly yours

[Signature]

[Title]

I am in receipt of your letter of the 12th inst.

and in reply to inform you

that the same has been forwarded to the

proper authorities for their consideration. I am sorry to hear that you are having some trouble with your machine. I will be glad to help you if I can.

I am sure that you will be satisfied with the results. I will be glad to call on you if you wish.

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

[Signature]

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

כ"ט בסיון התשמ"ז
26 ביוני 1987

שגרירות ישראל
ושינגטון
03.VII.1987

אל: המחלקה הקונסולרית.
מאת: קונסול, וושינגטון.

הנדון: ס. קאליל.

ראו נא הרצ"ב, התוכלו לתת הסבר ענייני לסרוב השלטונות
לביקורה בעמך.

בברכה,
גד נתן
קונסול

May 27, 1987

Ms. Audrey Shabbas
2137 Rose Street
Berkeley, CA, 94709.

Dear Ms. Shabbas,

Your letter of May 18 to the Ambassador
has been received.

This is to notify you and your co-writers
that we are forwarding your enquiry to Israel
for clarification.

Sincerely,

Yosef Yaakov
Minister-Counsellor
for Church Affairs

2137 Rose St.
Berkeley, Ca 94709
May 18, 1987

Ambassador Meir Rosanne
Israeli Embassy
3514 International Dr.
Washington DC 20008

Dear Ambassador Rosanne,

I am writing on behalf of Samecha Khalil, head of In'ash Al-Nash women's society in Al-Birch on the occupied West Bank. She has applied many times for permission to visit her children in Amman - one of whom is in very poor health following an auto accident.

Again and again she has been refused permission to visit her children - a mother's right! This most recent denial contradicts again, the most basic internationally accepted human and legal rights.

We appeal to you to intervene and to convey to Prime Minister Shamir our concerns. We hope that you will be able to inform us that Samecha Khalil has been granted permission to travel to Amman to see her children.

Sincerely,

Margaret Damas

Audrey Taylor Kubba

Helena Collis

Lewis B. Perry Jr.

Marilynn P. Williams

Ruth Perry

Members - First Congregational Church of Berkeley

נכנס **
**
**
**

שמור

הנזם: 7248/7
אל: המשרד
מ-: אוטלו, נר: 26, תא: 100787, זח: 1530, דח: מ, סג: ש
נד: &

למחלקת הקשר
מ/ת 120.4/120.4

שמור/מידוי
אל: מזתים.
דע: הסברה.
מאמר בארבייזרבלוט.

הבוקר בארבייזרבלוט מאמר ארטי מאולה אנדרסן בין היחד
על הריסת 3 בתים בכפר טעיר ביו"ש י"י על ידי מארת
חיילי צה"ל י"י. נשלח המאמר בדי"מ אך נבקש תשובותיכם
במרוק לנקודות הבאות:

א. מה הביא למאמר עולם שהוטל על MAHMUD MUTHUR
מכפר טעיר בסוף אמרי"ל?

ב. מדוע נעצר MAHMUD MUHAMMAD

(סטודנט לפסיכולוגיה בביר זית) בספטמבר 1986 והאם
בן דודו ASSAR MUHAMMAD שלדברי אנדרסן
י"י החליט להיעלט בעקבות המעצר י"י קשור גם לפה י"ע?

ג. היש אמת בטענת אנדרסן שאביו ואחיו של עסאר מוחמד
הובאו מדי יום ולמשך כמה חודשים על ידי רכב צבאי לבניין
המושל הצבאי בחברונ?

ד. האם צה"ל הקיט מחסום בכניסה לכפר בשל נסיונו
של אנדרסן להיכנס אליו למחרת הריסת הבתי"מ?

אנא התייחסותכם בחוזר.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סוגר. ==

חפ: מנבל, ממנבל, ליאור, מזתים, אביטל, הסברה, מעת, ורד, ארבל, 3/
ר/מרכז, ממד

ירושלים, י'ב תמוז התשמ"ז
9 ביולי 1987
20

לכבוד
מר יוסף טוב
מנהל מח' אשדוד
משרד הפנים
רח' הלל 24
ירושלים

שג"ר - לכתוב א"ר
120.4/מ/א

למר טוב שלום,

רצ'ב פניוח של חושב האן-יונס, המבקש לאפשר לבנו להיכנס ארצה כדי
לטפל בו.

הפניוח הגיעו באחרונה אל לשכה ממ' רה"מ ושר החוץ.

אנא לטיפולך המסור.

ב ב ר כ ה,

מיכאל הררי
מח' מזה"ים

ABDALLA ABU ELWAN,
2 - 1 JAMAL ABD EL NASSER ST.,
KHAN YUNIS - GAZA STRIP

29th April 1987

Dear Sir,

With hope and respect I write to your goodself concerning my problem hoping to find an answer.

My name is Abdalla Abu Elwan from Khan Yunis of about 59 years old. I was seriously wounded in a car accident on the 21st of June, 1983 and consequently I have serious cuts in my left leg, left hand, head, and occipital bone. After an expensive treatment in Gaza's Hospitals and Egypt my condition became so bad, that I cannot walk and stand. So that, I usually spend all the time in a moving chair, therefore, I cannot do even the simplest things without an assistant, such assistant is missed, I have no one to help me except my son who is not here. He left Gaza to complete his study abroad and unfortunately he could not come back in the appointed time so that he lost his citizenship and remained abroad in the meantime he has left his wife and his four children of of them live in Khan Yunis and have an Identity Card.

My son Samir Abu Elwan, their father has an identity card No. 96757075 which transferred from Ben Ghorion Airport to the Ministry of Interior affairs in Jerusalem.

Further more, neither my son Samir, nor any of the family of us has any problem with the government of Israel.

Finally I beg you on behalf of your kind character and the best habits of the Israeli people to save me by returning my son Samir to me to help me and settle with me continuously.

Remember sir that this favour will never be forgotten by me and my family as long as we live.

Awaiting your reply, I remain yours faithfully,

Abdalla Abu Elwan

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الى حضرة السيد / وزير اسرائيل شمعون بيرس

اننى ارسلت رسالة بخصوص موضوع جمع الشمل الذى لابنى سمير ووردت عليها مشكور لانك حولت طلبى للمستولين فى مدينة خان يونس وانا اشكرك جدا على عواطفك ومساعدتك فى هذه الاشياء الانسانية ولكن حاكم مدينة خان يونس ارسلنا لى تلفونا يقول لى انه لك ولد كبير ايسن الولد الكبير عندى ولد فى الثانوية ومانا يعمل طالب مدرسة الى اهله فانه يحتاج لرعايتنا هل يقدر بالدراسة والعمل ويصرف على عائلة مكونة من ثمانية اشخاص اننى اطلب من سيادتكم ان ترأفوا بعالتى الصحية اننى اطلبكم انيا بان ترحموا أسرة مكونة من ثمانية اشخاص من الضياع والموت اننى اطلب من سيادتكم لاننى محمول على عجلة ولم استطع ان اعيش واننى موجود بين اربع جدران داخل الغرفة لم استطع ان اعمل أبسط شئ لاننى أصبت بحادث طرق وكان عندى ستة كسور والان موجود فى البيت اطلب من سيادتكم ان ترسل مندوب وزارة الخارجية حتى يرانى بنفسه واننى اطلب شخصيا ان تتدخل فى هذه القضية حيث ان الحاكم بمدينة خان يونس يحتج بان عندى ولد كبير فانه يدرس فى الثانوية ومانا يعمل طالب المدرسة لاهله وان اطلبته حصلت باهمال شرطة المرور فى القطع من الذى مشول عن الشرطة هو الحاكم حيث اننى تقدمت له عدة مرات بخطأ بسات لمقابلته ولكنه لم يكلف نفسه بالرد على نهائيا لماذ من هو المشول شخصيا عنى هو حاكم مدينة خان يونس ولكنه يعادى شخص ضعيف وانسان مكسر ويعادى انسان محمول على عجلة ويعادى انسان لم يقدر ان يعمل اى شئ لخ حتى قضا حاجته اننى انا شك يا سيادة الوزير بان تتدخل لانقاذ حياتى وحياتى اولادى وان يقول لى أنت تكلمت فى البيادر اننى تكلمت فى البيادر شئ لم يمس الدولة اننى تكلمت الصحيح وليس غيره انسى اطلب بحق لى وليس باطل ان ابنى خرج للتعليم وفقد تصريحه وهذا الذى حصل ان ابنى خرج للتعليم ويعود للقطاع ولكن هنا امر واقع زوجته واولاده معهم هوية وموجودين فى القطع اننى قرأت منذ زمن بعيد انكم دولة روم وفحيث انكم عملتم لم شمل لمهاجرين فيتنام واننى اعتبره عمل انسانيا مشكورا واننى اطلبكم بعمل انسانى ولى الحق وانتم تعملون به سيدى الوزير اننى اطلب منك ان ترحمنى وترحم اسرتى كلها باحظار ابنى سمير يتجاوز عمره ٣٥ سنة واننى لى خمسة أخوة نازجين واننى لن اطلبكم ان تقوموا بعمل لم شمل لهم واننى اطلب من سيادتكم الرحمة والرافة لانك الاب الكبير والرجل الحنون والرجل القادر على كل شئ حيث اننى اطلبك بلن تساعدنى واطلب من سيادتكم ان تدخلونى مستشفيات اسرائيل للمعالجة حتى أقدر ان امشى على قدمى .

والله ولى التوفيق

ارجو من سيادتكم الرد على رسالتى /

خان يونس - شارع جمال عبد الناصر

לימה, ל' בתמוז תשמ"ז
7 ביולי 1987
276-104.3

[Handwritten signature]

אל: ✓ מזת"ם
אמל"ט 2

מאת: השגריר, לימה

[Handwritten notes in blue and red ink: "סלחתי / אפילו אלפי" and "120.4" with a red slash]

הנדון: זכיה שמוט
שלכם 18

מצ"ב כתבה בעתון הקומוניסטי LA VOZ המוקדשת ברובה לזכיה שמוט, שהשתתפה בוועידת הקהילות הפלסטיניות של אמל"ט, כאחת מנציגות אש"פ.

ב ב ר כ ה
[Handwritten signature]
דוד תורגמן

דת/כב

1972-00113

EMBAJADA DE ISRAEL

RECEIVED
1972-00113

1972-00113

1972-00113

1972-00113

1972-00113

1972-00113

1972-00113

1972-00113

La OLP: con las banderas al tope

La lucha del pueblo palestino no ha empezado ayer, según los dirigentes de la Organización para la Liberación de Palestina (OLP) que han asistido al II Congreso de las comunidades de este origen que viven en América Latina y el Caribe.

La lucha empezó en la "Conferencia de Paz" de 1919, inmediatamente después de la Primera Guerra Mundial, cuando las potencias capitalistas le entonces se repartieron el mundo árabe.

Fue Inglaterra la que en este caso ejerció su mandato sobre Palestina. En ese tiempo el número de judíos no excedía los 4 mil.

Por esos años se dio la famosa declaración de Balfour, que establecía un "hogar nacional" (no un Estado) para los judíos que presionaban para egresar a la llamada tierra prometida, bajo los mitos del "destino manifiesto".

Como consecuencia de la ocupación de sus tierras se vinieron las rebeliones de 1926, 1928 y las de los años treinta.

La presencia sionista se hace más evidente en 1947, con la nueva repartición, a raíz de las consecuencias de la Segunda Guerra Mundial.

Años después, en 1948, los palestinos tuvieron que hacer frente a la agresión conjunta de Inglaterra, Francia e Israel, que último convirtió en Estado postizo el amparo de las potencias colonialistas del Occidente.

Por entonces se anexaron los israelíes la franja de Gaza en el sur, lo que motivó un ultimátum de la Unión Soviética para que los neocolonialistas de Occidente retiraran sus fuerzas y naves del estratégico canal de Suez, en Egipto.

En 1965 empieza también la lucha armada de los palestinos, para recuperar sus tierras usurpadas y para hacer respetar el principio de autodeterminación de su pueblo y tener su Estado libre, soberano y laico.

LA GUERRA DE LOS 6 DÍAS

Sin embargo, los sionistas no pararon en su política de ocupación. Tanto es así que en 1967 se anexaron, también manu militari, la franja de Gaza, es decir, la orilla occidental del Jordán, la península del Sinaí de Egipto y las alturas del Golán de Siria en el norte. Fue en la guerra de los seis días.

Ante esta situación grave, las Naciones Unidas aún consideraban que el problema palestino era un asunto de "refugiados".

Sólo en 1974 la ONU da un nuevo enfoque y considera es político y concierne a soberanía nacional.

La política anexionista de Israel tuvo, sin embargo, una criminalidad nunca vista en la guerra de 1982, cuando las huestes de

Arafat se hicieron famosas en la batalla de Beirut.

Durante todo este tiempo la comunidad internacional, particularmente la ONU, el movimiento de los NO-AL y la Liga Árabe han tenido que reconocer plenos derechos al pueblo palestino dirigido por la OLP.

Y la lucha no ha cesado, según sus dirigentes; continúa por los canales políticos y militares. La prensa reaccionaria ha tratado de endilgar a toda acción de los palestinos el sambenito de terroristas. Pero estas falacias han sido desmentidas por los dirigentes de la OLP.

Zakia Shamout, una h

Una palestina que presa 14 años por

Recluida en Jerusalén, torturada

Los años que viví en prisión han servido para que cada día persista en mi lucha para liberar la tierra ocupada y a mis hermanos de los opresores sionistas que actúan como carniceros, pero que pese a todo no han logrado doblegarnos", nos dice en tono pausado Zakia Shamout, una de las más connotadas combatientes de la Organización para la Liberación de Palestina (OLP).

Zakia, de 47 años, alta y robusta, de grandes ojos negros, es casi un símbolo para muchos palestinos. Ella estuvo recluida 14 años en una prisión de Jerusalén, en donde sufrió torturas por parte de los soldados israelíes, cuando la invasión de su patria.

Esto ocurrió en 1968. Un año antes, Medio Oriente se había convertido en un polvorín, luego que Israel desencadenara la llamada "Guerra de los siete días", que utilizó para desalojar a los palestinos de sus territorios, tras asesinar a mansalva a buen número de civiles.

La lucha de Zakia prácticamente se inicia en 1966, es decir, un año antes de la agresión judía.

Bajo las sombras del terror sionista Zakia decide convertirse en combatiente por la liberación. "Si utilizamos las armas no lo hacemos porque lo deseamos, sino porque nos hemos visto obligados a tomarlas para defender la causa de nuestro pueblo... y ésta es justa", asegura.

No obstante esta circunstancia, ella recuerda cómo cuando niña comprendió a cabalidad el sentido de reivindicación nacional de su pueblo. "Por eso es que yo apedreaba o les tiraba frutas a los soldados israelíes cuando los veía. Así nace mi furia combatiente por la causa de mi pueblo", asegura en tono enérgico y agitando el brazo.

**YO BUSQUE UN
COMBATIENTE**

Hija de campesinos, Zakia es la tercera de siete hermanos. Nació en Haiwa, una localidad de Palestina ocupada por Israel en 1948.

Zakia está en Lima, participando en un evento de palestinos de América Latina y el Caribe.

"La libertad es lo más preciado en el ser humano".

La ferocidad del sionismo israelí no tiene límites.

A los 16 años el sueño de Zakia era alcanzar la paz y la justicia para su patria, algo que para cualquier muchacha, sobre todo de otras latitudes, resulta ajeno.

Por eso también cuando se convierte en combatiente, siendo mujer, rompe la tradición familiar de casarse entre parientes, en donde el primo tiene la preferencia. "Yo busqué un combatiente, que tuviera la misma fortaleza de espíritu y que compartiera mis aspiraciones... y lo encontré", anotó complacida.

En su combate contra el sionismo a Zakia y a su esposo les tocó participar en un sinnúmero de operativos. Previamente aprendió el manejo de las armas.

Fue precisamente en uno de esos operativos que tanto ella como su compañero fueron capturados por las tropas invasoras.

Desde aquel entonces la separación de ambos fue inevitable. Su

esposo fue recluido en un calabozo donde, producto de las torturas, terminó loco. Cuando alcanzó su libertad, tuvo que ser trasladado a un sanatorio de Argelia, donde permanece hasta hoy.

Los enormes ojos de Zakia adquieren un brillo singular y su rostro, otrora sereno, se endurece, cuando rememora aquellos momentos. También cuando nos habla de las torturas sufridas en prisión, del nacimiento de su hija Nadia, que se produce al poco tiempo de su reclusión y quien tuvo que vivir con ella largo tiempo en medio de "aquel cuartucho asqueroso y húmedo".

EL PRECIO DE LA LIBERTAD

"Las noches frías en ese cuarto oscuro y maloliente, jamás escucharon un llanto mío. Todo lo contrario: canciones de liberación, protestas y alabanzas al todopoderoso Alá, para que nos diera fortaleza y seguir por el cami-

no de la lucha", nos cuenta mientras su rostro vuelve a adquirir la misma serenidad anterior.

Zakia es una convencida de que la libertad constituye la más grande esencia del ser humano. Es ella la que motiva a que la gente se inmole, luche, se exponga a mil penurias, mil ofensas y agresiones que muchas veces conducen hasta la misma muerte.

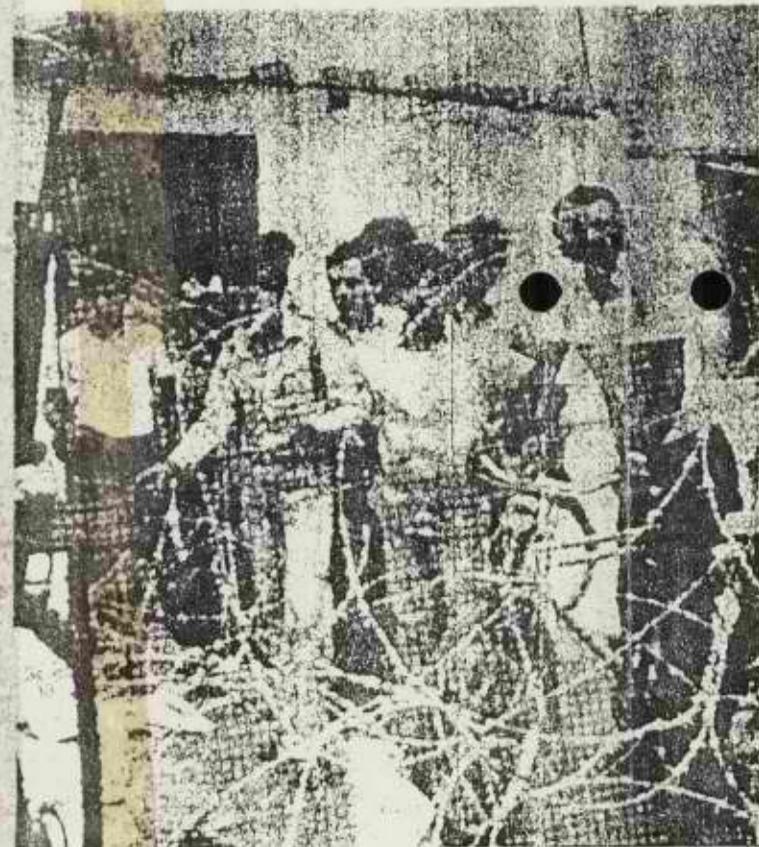
Es por eso que con la misma energía con que seguramente la veríamos combatir con un fusil, nos expresa esta convicción y afirma: "No hay razón más poderosa que buscar la libertad; y nosotros la estamos haciendo en nuestra pro-

*El precio de la lucha pale
recuperar sus territorios*

heroína en vida

que estuvo su pueblo

da por los sionistas

na tierra que brutalmente ha sido usurpada por el capricho de unos cuantos y sin razón que lo justifique".

Cuando vuelve a referimos sobre sus largos años de reclusión Zakia estuvo presa hasta 1982 nos cuenta que fue ahí donde aprendió también a educar a su hija en el amor a su pueblo.

Y es que no otra cosa se puede decir a los palestinos, mil veces humillados y despojados de su propio suelo.

La mujer palestina, todas sin excepción, cuando alcanzan a ser madres, cumplen ese mismo papel que le tocó a Zakia desde la pri-

sión, e inculcan a sus hijos desde chiquitines lo que significa Palestina, lo que han perdido por culpa de Israel, el significado de la guerra y el profundo amor a su patria.

Es bajo estas condiciones que las nuevas generaciones aprenden también el verdadero significado de Patria, Soberanía, Libertad. La aprenden y la comprenden con mayor sentido, porque todo les ha sido arrebatado y cotidianamente son humillados.

Nadie pensaría que detrás de ese rostro apacible e imponente figura, se esconde una mujer cora-

juda, pero a la vez tierna y decidida a continuar luchando con las armas en la mano.

Vestida a lo occidental, Zakia sin embargo no ha dejado de usar ese manto que le cubre la cabeza al estilo árabe. Sin él, y para quien no la conoce, Zakia pasaría como una persona común y corriente.

Su trayectoria en la lucha por la causa palestina la ha colocado en un lugar relevante en la OLP.

Su pensamiento político es, por eso mismo, el expresado por la organización que lidera Yasser Arafat.

De allí que no sólo condena el terrorismo de Estado implementado por el gobierno de Israel, sino también a toda forma de violencia desencadenada contra su pueblo.

Igualmente es sumamente dura cuando enjuicia la política de la administración Reagan y por Estados Unidos, más preocupados e interesados en apoyar la violencia de Israel contra su pueblo y en justificarla.

Para los israelíes, sin embargo, ella constituye un "enorme peligro social". Por eso mismo, más de uno le teme y no quisiera cruzarse algún día en su camino.

Zakia radica desde hace varios años en Argelia, su segunda patria, donde llegó junto con gran número de sus compatriotas, luego que el gobierno sionista los expulsó.

Desde allí despliega una enorme labor de educación. Los centros de refugio en la bombardeada ciudad de Beirut y otros lugares, han sido visitados por ella y su hija en numerosas oportunidades. Su papel: transmitirles las consignas de la OLP y el único pensamiento de unidad y lucha hasta conquistar la victoria.

"Ha llega el momento que todos los palestinos de todo el mundo logremos la unidad y detengamos, de una vez por todas, el derramamiento de sangre", nos dice mientras se dispone a retornar, luego de 3 días de agitada labor en Lima durante el II Congreso de las Comunidades Palestinas de Latinoamérica y del Caribe. Zakia fue una de las invitadas de honor y aquí estuvo.

La lucha del pueblo palestino no ha empezado ayer, según los dirigentes de la Organización para la Liberación de Palestina (OLP) que han asistido al II Congreso de las comunidades de este origen que viven en América Latina y el Caribe.

La lucha empezó en la "Conferencia de paz" de 1919, inmediatamente después de la Primera Guerra Mundial, cuando las potencias capitalistas de entonces se repartieron el mundo árabe.

Fue Inglaterra la que en este caso ejerció su mandato sobre Palestina. En ese tiempo el número de judíos no excedía los 54 mil.

Por esos años se dio la famosa declaración de Balfour, que buscaba un "hogar nacional" (no un Estado) para los judíos que presionaban para regresar a la llamada tierra prometida, bajo los mitos del "destino manifiesto".

Como consecuencia de la ocupación de sus tierras se vivieron las rebeliones de 1926, 1928 y las de los años treinta.

La presencia sionista se hace más evidente en 1947, con la nueva repartición, a raíz de las consecuencias de la Segunda Guerra Mundial.

Años después, en 1965, los palestinos tuvieron que hacer frente a la agresión tripartita de Inglaterra, Francia e Israel, éste último convertido en Estado postizo al amparo de las potencias colonialistas de Occidente.

Por entonces se anexaron los israelíes la franja de Gaza en el sur, lo que motivó un ultimatum de la Unión Soviética para que los neocolonialistas de Occidente retiraran sus fuerzas y navíos del estratégico canal de Suez, en Egipto.

En 1965 empieza también la lucha armada de los palestinos, para recuperar sus tierras usurpadas y para hacer respetar el principio de autodeterminación de su pueblo y tener su Estado libre, soberano y laico.

estimo por
s ocupados

EMBASSY OF ISRAEL

שגרירות ישראל

הלסינקי

י' תמוז תשמ"ז.
7 ביולי 1987

983/212.3

למחלקת המשפטים
ב"ר
20.4/1204

אל: משה בר, מז'תים ✓
מאת: השגריר, הלסינקי.

הנדון: מאמר ביקורתי - חה"פ אלהו.
מכתב מז"ת 959 מה-14.6.

חן חן עכור מכתבך הנ"ל ועל התייחסותך לטענות המועלות בכתבה.

חבל ששלחת מכתבך "שמור", כי זה השהה הגיעו לפחות בשבועיים ולא היה צורך בסיווגו מאחר ובמכתבנו היה תרגום מאמר חברת הפרלמנט שהופיע בפרסום פריודי.

נדע להבא... כי לפעמים מהירות התשובה היא הקובעת.

רצ"ב, תמצא מכתב תשובתנו בפינית למערכת הירחון ונקווה כי יפורסם.

ב כ ר כ ה ,
מ. לדור

העתק:

אירופה 2

ארב"ל 1

התיאום לפעולה בשטחים, ממבטחון.

1) Crossing the Allenby bridge: Over one million people are crossing that bridge a year. It is obvious that there is pressure, but the authorities do their utmost to relieve it. Because of the security situation, there has to be very careful inspection and control of people and their baggage, but efforts are under way to expedite the process. The controllers are carefully respecting the dignity of the passengers and nothing, repeat, nothing is done beyond this.

2) Citrus from Gaza: There is no hindrance of marketing via Israeli ports. Today there is no export from Gaza to the EEC market and all of it is sent to Eastern Europe. Problems sometimes arise, because in Israel only the Citrus Marketing Board deals with export, and the Gaza growers are not happy to imply quality control.

The EEC market has provided for direct export from the territories to Europe, but the application is directed through negotiations between them.

Concerning subsidies, as the Israeli citrus growers enjoy them indirectly, the Gaza planters enjoy them through the local authorities, according to need.

3) Violence against children: The IDF forces are careful to apply strict rules of social and human behaviour and apply minimum of necessary force to suppress violent demonstrations. There were isolated cases during the years (not last month), of unjustified use of military force and as a consequence, the guilty ones were put to trial.

4) Education: During the past 20 years, less than 30 schoolbooks were disqualified (incl. history books) within the educational system. Most of them were printed in Jordan and Egypt (before the Peace Treaty), including anti-Zionist and anti-semitic incitement.

The authorities do not get involved in the publishing of Palestinian history books, unless there are extreme historical falsehoods and distortions. Even then there exist no automatic disqualification. The book, or a part of it, serves as a discussion between the educational supervision officer of the authorities and the Ministry of Education, regarding possible correction, to be printed in the new editions.

EMBASSY OF ISRAEL

Vironkatu 5 A

00170 HELSINKI

שגרירות ישראל

7.7. 1987

YDIN

Päätoimittaja Erkki Tuomioja

Sähköttäjänkatu 6

00520 HELSINKI

Viitaten kansanedustaja Arja Alhon yleisön palstalle kirjoittamaan artikkeliin, joka julkaistiin lehdessänne 20.5. otsikolla "Pyhän maan takapihat", rohkenemme lähettää oheisen vastineemme esitettyihin syytöksiin.

Olisin kiitollinen, jos katsoisitte mahdolliseksi julkaista vastineen lehtenne seuraavassa numerossa.

Ystävällisin terveisin

Mordechai Lador
suurlähettiläs

1) ALLENBY-SILLAN YLITTÄMINEN

Yli miljoona ihmistä ylittää vuoden aikana tämän sillan. On ilmeistä, että kysymyksessä on ahdas ylityskohta, mutta viranomaiset tekevät parhaansa helpottaakseen tilannetta. Vallitsevan turvallisuustilanteen takia ihmiset ja heidän matkatavaransa joudutaan tarkastamaan erittäin huolellisesti. Pyrkimyksenä on jatkuvasti nopeuttaa tätä prosessia. Tarkastajat kohtelevat matkustajia kunnioittavasti eivätkä ehdottomasti mene tämän pidemmälle.

2) GAZAN SITRUSHEDELMÄT

Mikään ei estä markkinointia Israelin satamien kautta. Nykyään Gazasta ei viedä mitään EEC:n maihin vaan kaikki hedelmät lähetetään Itä-Eurooppaan. Joskus syntyy ongelmia, koska Israelissa ainoastaan sikäläinen vientiorganisaatio Citrus Marketing Board hoitaa vientiä ja Gazan viljelijät eivät halua ruveta käyttämään laaduntarkkailua.

EEC on huolehtinut siitä, että vienti tapahtuu suoraan alueilta Eurooppaan, mutta sovellutuksia käytännössä ohjaavat heidän ja meidän välillämme tapahtuvat neuvottelut.

Kun valtio subventoi israelilaisia sitrushedelmien viljelijöitä välillisesti, Gazan viljelijät taas saavat tukiaisensa paikallisilta viranomaisilta tarpeen mukaan.

3) LAPSIIN KOHDISTUVA VÄKIVALTA

Israelin puolustusvoimat noudattaa tarkoin tiukkoja yhteiskunnallisia ja inhimillisiä käyttäytymissääntöjä ja käyttää mahdollisimman vähän voimakeinoja tukahduttamaan rajuja mielenosoituksia.

Vuoden aikana (ei viime kuussa) on ollut joitakin erillistapauksia, joissa on käytetty väärin sotilaallista voimaa. Tällöin syylliset on saatettu oikeuteen.

4) OPETUS

Viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana vähemmän kuin kolmekymmentä oppikirjaa on vedetty pois (mm. historian oppikirjoja) kouluista. Suurin osa niistä on painettu Jordaniassa tai Egyptissä (ennen rauhansopimusta), ja ne sisälsivät sionisminvastaisuuteen tai juutalaisvastaisuuteen yllyttävää aineistoa.

Viranomaiset eivät sekaannu palestiinalaisten historian oppikirjojen julkaisemiseen elleivät ne sisällä äärimmäisiä historiallisia valheellisuuksia ja vääristelmiä. Jopa tällaisissakin tapauksissa kirjaa ei hylätä automaattisesti. Kirjasta tai sen osasta keskustellaan viranomaisten koulutoimenjohtajan ja opetusministeriön välillä mahdollisen korjauksen tekemiseksi kirjan seuraavaan painokseen.

י' בתמוז ה'תשמ"ז
7 ביולי 1987

230

ספתי/כפולת
20.4/2004

אל : ראש הטקס

מאת: מנהלת המחלקה לאמנות

הנדון: גירוש אזרחים של גואטמלה
מכתב מיום 29.6.87

1. על פי סעיף 6 להסכם בינינו לבין גואטמלה משנת 1972 בדבר ביטול אשרות:
"הרשויות המוסמכות בכל אחת משתי הארצות שומרות לעצמן את הזכות שלא להיענות לבקשות כניסה או שפות בשטחן הן לאזרחים של הארץ האחרת אשר לדעתן הם בלתי רצויים"
ההסכם נחתם גם בספרדית ובמידה ותהיו מעוניינים בכך תוכלו לקבל הנוסח בספרדית ממחלקתנו.
2. מהג"ל ברור שההסכם אינו נותן זכות לכל אזרח מדינת גואטמלה להיכנס לישראל והוא הדין לגבי אזרח ישראלי הרוצה לבקר בוונצואלה.
3. הזכות שלא להיענות לבקשות כניסה הנה בסמכותן של הרשויות המוסמכות של המדינה בה מבקש האזרח של המדינה האחרת להיכנס - וזאת כאשר לדעתן אותו אזרח הנו בלתי רצוי ואי לזאת אין בסיס לטענות השגריר.
מוצע כי חשיבו לשגריר ברוח הנ"ל.

בברכה,

אמ"נ קונליק
/חמדה גולן

העתיק: קונסולריה
אמ"ט 1
חזתי"ם

ירושלים, י' בתמוז החשמ' ז'
7 ביולי 1987
16

סג' חו"מ - לוח
20.4/מ/א
ע

אל : הסברה, פריס

מאח: מזח'ים

הנדון: פיצול אל-חוסייני

רצ'ב מכתב הפניה שקיבלנו מארגון אמנסטי וכן מידע בנושא לצורך מחן חשובה.

אנא, היטיבין

ב ב ר כ ה,

מיכאל הרדי

O Hardouin Duparc
33 rue M. MIQUEL
92130 Issy les Moulineaux
FRANCE

Amnesty International member
Group 153

A.I. coordinates in London (England):
phone # 01-833 1771
telegrams: Amnesty London WC1
telex 28502

Mr Shimron Peres
Vice Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs
Habibiya
Romena
JERUSALEM 21999

31 ^{May} ~~April~~ 1987

Re: Faisal al Khateeb al Hussaini
Administrative detention
Investigation case.

Dear Sir,

As a member of the non politically committed association Amnesty International, I am writing you about Mr Faisal Abd al Khateeb al Hussaini. My local A.I. group is also working on a case in Zaïre.

According to A.I.'s informations, Mr Faisal al Hussaini, who is the director of the Centre for Arab Studies in Jerusalem, was put under restriction

order of 25 February 1982 in accordance with Articles 108-110 of the 1975
Defence Emergency Regulations. This restriction order had regularly been renewed
since that time until the beginning of this year.

On March 23rd, I wrote a letter to Mr Yithob Shamir to tell him
our formal opposition to restriction orders without trial and pray him to
investigate about Mr Faizel al Hussaini's case. I also asked him to
let me know whether Mr Hussaini was going to be brought before
a court of law or his restriction order cancelled. Since I have not
received any answer yet, I solicit your excellency to have this
case examined and keep me informed about the current state of the
situation.

You know that A.I. is very worried that restriction orders might
be used against people because of their non violent political activities.
We are thus absolutely opposed to their constant renewal at the
expense of any regular trial.

Waiting for an answer, I am glad to thank you in advance.

Respectfully

O. Harduin Dupont

Jerusalem,
15th June, 1987

File No. 164.1-146

Dear Madam/Sir:

In response to your most recent enquiry concerning Faisal al-Hussaini, I should like to inform you as follows:

On 12 April, 1987, an administrative detention order was issued against al-Hussaini for a period of six months pursuant to the Emergency Powers (Detention) Law, 1979. The order was made necessary due to the fact that al-Hussaini, one of the leaders of the al-Fatah faction of the P.L.O., had for a long period of time been engaged in subversive activities against state security and public order. The restriction orders previously issued against al-Hussaini had not deterred him from his activities. The authorities, therefore, had no recourse other than to resort to the more severe, but preventive, measure of administrative detention.

In accordance with the above Law, al-Hussaini was brought before the President of the District Court within 48 hours of his arrest. The Court decided to reduce the order to three months as this was the first time al-Hussaini had been placed under administrative detention. Al-Hussaini did not exercise his right to appeal against this decision to the Supreme Court. In all the proceedings, al-Hussaini was represented by counsel of his choice.

Administrative detention in Israel must be seen in its proper perspective. It should be remembered that administrative or preventive detention has in recent times been invoked by the United Kingdom, Italy, Ireland and Canada, all democratic countries which have recognized that the ordinary procedures of criminal law are not adequate in combatting terrorism and large-scale threats to the lives and security of their civilian populations. In light of the history of the use of administrative detention in democratic nations, and taking into account Israel's special and difficult security situation, the limited and careful use of administrative detention by Israel, subject to judicial review as it is, is reasonable and in compliance with both local and international law.

Sincerely yours,

Tamar Gulan

Tamar Gulan, Advocate
Director
Human Rights Department

cc: Embassy of Israel, Washington, D.C.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

י רצא **

**
**
**

פרוט: 7,3707

אל: רוש/182

מ-: המשרד, תא: 060787, דח: 1650, דח: מ, טג: ש
ג: ד

Handwritten notes in red ink:
מל"מ
מל"מ
120.4
מל"מ

שמור/מיוזי

ט.ש. 15

אמריקנים פלשתינאים. שלן 694.

שימטר יודע את המצב לאשורו היות והיה בה אשתקד וקיבל הסברים מעמיקים ומקיפים מיעל ורד.

ישנם אמנם אמריקנים פלשתינאים שנבגעים, אך זאת היות וקיימים כאלה שמנצלים את הזכויות המיוחדות של זרכוניהם על מנת להכנס כתיירים ובסוף לא יוצאים ואינם מסדירים את מעמדם, זאת אומרת עוברים על החוק. הכפרים בסביבת ירושלים מלאים נתינים אמריקניים שבאו להתשתקע מחדש. ברור שיש גם נסיונות כניסה של אוהדי ותומכי אשפי שבאים במטרות תעמולה ואף גרוע מזה.

אצל חלק ממבקרים אלה אכן נערכות בדיקות בטחון יסודיות. צריך להדגיש שאין אנו מחרימים זרכונים (כזכרי הפקידות האמריקנית) אלא דורשים הפקדתם עד לצאת המבקרים מן הארץ - מורתם מכניקים קבלה המשמשת כנייר זיהוי. בקרב יופץ נייר זיהוי חדש עם תמונה לאנשים בקטגוריה זו.

הדרישה להפקדת כספיות אכן קיימת, ונעשתה עפ' דרישת ממננים.

לסיכום, כל הצעדים הללו ננקטים כדי לאפשר ולא על מנת למנוע כניסת המבקרים הללו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מזתיים - קונסולרית.

ל.כ.

ח: מנכל, מצפא, ליאור, מזתיים, סויבל, קונס, משפט

14764, 339042, 14764, 339042

1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960

1961

1962

1963

1964

1965

1966

1967

1968

1969

1970

משרד החוץ-מחלקת הקשר
בלנט

חודש: 7,3588

אל: הלטינקי/28

מ-: המשרד, תא: 060787, זח: 1516, דח: ר, טג: ב

נד: 8

צ"ל - זכרון - א"צ
120.4

בלמס/רגיל

השגריר.

יוסף אל ג'ובה. מכתבן 912.

צו הגבלה מנהלי חודש למשך 6 חודשים עד דצמבר 1987.

ארבל 3 - מזתיים

ת.פ.

תפ: ממנכל, אירב, ורד, ארבל 3, לי אור, מזתיים, אביטל, הסברה, ר/מרכז,
ממד

1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960

1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980

1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

3177

תאריך : 05.07.87

משרד החנוך-בוחלתת הקשר

ירוצא **

**

**

**

חוזם: 7,3177

אל: ברזיליה/30

מ-: המשרד, תא: 050787, זח: 1608, דח: ר, טג: ש

נד: 8

שמור/רגיל

ט.ש
6

אל: נרי

למיה מערוף חסן

כסק וגזר הזין בדימ' היוצא השבוע

מזתים/שטחים

עט

ת: מזתים

*סמ"ח - צננון ארץ
120.4*

משרד החנוך - תל אביב 6107001

ירצא

בלמט

חוזם: 2350/7

אל: הלטינקו/20

מ-: המשרד, תא: 030787, זח: 1411, דח: מ, סג: ב

ג: ד

*בס"ת - 5 נוו"ל
20.4/1987*

ב למט/מיוזר

גריר

מעצרים. לשלכם 2

ג'ורג' הדבורן - נהרן במעור מנהלי למשך 3 חודשים החל ג-
4.6. הנ"ל בעיל בכיר במסלוגה הקוממוניסטית ביו"ש. כיהן כסגן
ר"ט בית-לחם עד אשר הודח ע"י כרייג' בגלל קו אנטי-יודני
קיצוני. בעל ותק עשיר בלוחמה מדונית חתרנית נגד ישראל
בשטחים ופעילותו לאחרונה הביאה למעצרו המנהלי. להזכירכם
שהמסלוגה הקוממוניסטית צורמה למל"מ האחרון במלג'יר והסכימה
להצטרף למאבק המזויין נגד ישראל

דר' טאיו ארקאט - מרצה באוניברסיטת יאל נג'אח'. הורשע
בביהמ"ש הצבאי בשנת 64 ב-6. בפעילות הסתה ותעמולה שוינת
ביו"ש. פרטם 3 כתבות כעתון הירצא בשפה האנגלית ע"י אדנו'
יאל נג'אח' שביהמ"ש מצא שיש בהם נסיון להשפיע על דעת הקהל
באזור בארמן העלול למגור בשלום הציבור או כסדר הציבורי.
ממתין לגזר דינו ואינו במעצר. עת לבג"צ נגד עצם הרשעתו
הזיון בעתירתו נדחה למועד בלתי יודע, דבר שלא ימנע, בכל
הנראה את מתן גזר הדין בקרוב

מזהמים - אהבל 3

7. י

14764 33004570 14764

חודם: 7/2334

אל: ליימה/18

מ-: המשרד, תא: 030787, דח: 1354, דח: ט, ט: ג: ב

ג: ד: ג

*ט"ח חק"מ לכו"מ אלפי
ש"ח / 120.4*

בלוט/מיידי

ט.ש.

3

תורג'מן.

לשלך 139

שפי' הפרטים שמסרת לנו אין ביכולתנו לתת לך מידע נוסף. אם
באפשרותך להשיג פרטים נוספים (ת.ז. למשל) נבדוק שנית.

מזת'ים - אמלט 2

חב

תפ: מזת'ים, אמלט

חוזם: 7,1561

אל: הלטינקי/18

מ-: המשרד, תא: 020787, זח: 1733, דח: ד, ט: ג: ב

נד: 8

ס' ח' 1204
למחלקת הקשר
למחלקת החוץ

בלמט/רביול

השגריר

למכתבן 943 מה-15/6

מאמון אל טעיד הינו בעל דתק בחחום החתונות המדינית אשר
בעבר הוטלו עליו כנר מיגבלות עקב פעילותו. כמנה סידם על
בכירי המעילים בתחום זה וקשור לפלג אבו-מוטא.
כועל בעקביות לקידום מטרת ארגוני החבלה ומשפיע על אחרים
לנקוט בפעילות דומה.

מזתיים

1/א

תפ: לוואר, מזתיים, אביטל, הסברה, ו/מרכז, ממד, אירב

חוזם: 7,1397

אל: הלטינקו/14

מ-: האשרד, תא: 020787, זח: 1526, דח: ר, טג: ב

נד: 2

*סמ"מ זכרון-אב"מ
120.4*

בלתס/רגיל

מאמר ביקורת. שלכם 30.

שלכם 30 מ- 9.6 בענה מפורטת ומכתובו 959 מ-14 ביוני.

בדקונא.

מזתיים

ת.מ.

תמ: מזתיים

Handwritten signature

MISSION PERMANENTE D'ISRAEL
AUPRES DE L'OFFICE DES NATIONS UNIES
ET DES ORGANISATIONS INTERNATIONALES A GENEVE

נציגות ישראל
ליד משרד האומות המאוחדות
והארגונים הבינלאומיים בג'נבה

ג'נבה, ד' בתמוז תשמ"ז
1 ביולי 1987

אל : מנהל ארבי"ל 3

מאת : הנציגות

Handwritten notes:
מיום 06
צנזורה
1204/מא

הנדון : ICJ פניה בענינו של MAAABEH
בהמשך למברק מז"תים נר 452 מיום 31.5

1. כזכור השבנו בשליחה על בקשת מקדרמוט לאפשר יציאתו של מארע'בה לוועידת ILO מהנימוקים שפורטו בשלכם לעיל. (מצרף עותק הטלקס ששגרתי בהסתמך על כך).
2. מקדרמוט אינו מוותר, ומשיב במכתב פולמוסי מפורט. ברור שאין לנו אינטרס להכנס לויכוח עם מי ששם עצמו לערכאה משפטית בכל הנוגע למעשי ישראל ביש"ע ומציעים להשיבו קצרות, שדוקא רקע פעילות העבר של מארע'בה מוכיח שאין מדובר בחשד בכשרים. זכות שקול הדעת של המושל הצבאי נתונה בכל מקרה, אף אם הורשתה יציאתו את הארץ ב-1985 ובפרט על רקע הפעילות המתגברת של טרור שלוח רסן. (פרט זה לא צויין במידע שהעברתם ומבקש לבדקו).

בברכה,
Handwritten signature
דוד דניאל

העתק : סמנכ"ל ארבי"ל
מנהל מז"תים
ארבי"ל 1

418531+

418531†

* 418531 icj ch
22681 isrg ch

icj →

418531 icj ch

the secretary general

in reply to your letter of 18 may, wish to inform you
that the competent authorities are of the view that mr.
maraabeh departure to the ilo conference would hamper public
order.

the person is known as an activist of the terrorist organization
the democratic front and was arrested ~~and~~ detained several times
during the period 1976-1983.

yours sincerely,

d. danieli

counsellor

the permanent mission of israel

22681 isrg ch†

* 418531 icj ch

INTERNATIONAL COMMISSION OF JURISTS

COMMISSION INTERNATIONALE DE JURISTES

COMISIÓN INTERNACIONAL DE JURISTAS

P.O. BOX 120, 109, ROUTE DE CHÊNE, CH-1224 CHÊNE-BOUGERIES/GENEVA, SWITZERLAND
TEL. (22) 49 35 45 - CABLE ADDRESS: INTERJURISTS, GENEVA
TELEX: 418 531 ICJ CH

29 June 1987
Ref. 1/133/1

President

ANDRÉS AGUILAR MAWDSLEY, Venezuela

Vice-Presidents

ALPHONSE BONI, Ivory Coast
MRS. TAI-YOUNG LEE, Rep. Korea
JOAQUÍN RUIZ-GIMÉNEZ, Spain

Executive Committee

WILLIAM J. BUTLER, USA (Chairman)
ALFREDO ETCHEBERRY, Chile
P.J.G. KAPTEYN, Netherlands
RUDOLF MACHACEK, Austria
FALI S. NARIMAN, India
CHRISTIAN TOMUSCHAT, F. R. Germany
AMOS WAKO, Kenya

Other Commission Members

BADRIA AL-AWADHI, Kuwait
RAUL F. CARDENAS, Mexico
HAIM H. COHN, Israel
ROBERTO CONCEPCION, Philippines
AUGUSTO CONTE MACDONELL, Argentina
T.O. ELIAS, Nigeria
GUILLERMO FIGALLO, Peru
HENRY DE B. FORDE, Barbados
P. TELFORD GEORGES, The Bahamas
JOHN PETERS HUMPHREY, Canada
MICHAEL D. KIRBY, Australia
RAJSOOMER LALLAH, Mauritius
J.R.W.S. MAWALLA, Tanzania
KEBA MBAYE, Senegal
F.X. MBOUYOM, Cameroon
NGO BA THIANH, Vietnam
TORKEL OPSAHL, Norway
SIR GUY POWLES, New Zealand
NICOLE QUESTIAUX, France
ADELA RETA SOSA DIAZ, Uruguay
MARY ROBINSON, Ireland
LORD SCARMAN, United Kingdom
TUN MOHAMED SUFFIAN, Malaysia
SIR MOTI TIKARAM, Fiji
CHITTI TINGSABADI, Thailand

Secretary-General

NIALL MACDERMOT

Dear Mr. Danieli,

Thank you for your telex (on or about 10 June) in reply to my letter of 18 May about the refusal to allow Riziq Shuqair Maraabeh to travel to Geneva to attend the ILO Conference on behalf of our affiliate, Al Haq/LSM, with whom he works.

I was surprised by your suggestion that he is an active member of a terrorist organisation, and wondered why he is at liberty if that is the case. Also we did not understand how his presence in Geneva would hamper public order. However, I decided to refer the matter first to Al Haq/LSM for their comments. They have replied to me in these terms:

'Riziq has been arrested on the following occasions

1. On 22 Sept. 75, after which he was sentenced to 18 months prison for membership.
2. On 16 March 78 for 4 days then released.
3. On 24 November 78, after which he was sentenced to 2 years for membership.
4. In September 1981 for 18 days then released.

He has not been arrested since 1981, (not 1983 as stated) and was in fact allowed to travel in 1985. If indeed he is an activist why has he not been arrested and tried? It is quite unfair to restrict someone on the basis of allegations more than 5 years old and when

Mr. David Danieli
Counsellor
Permanent Mission of Israel
9 Chemin Bonvent
1216 Cointrin

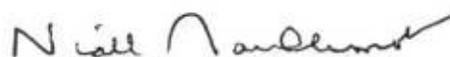
.../2

he has already served a sentence. He should not be penalised for convictions in the past, and far less so for arrests without charge.

Riziq has now been working for Al-Haq for over three years and takes his work very seriously. Permit to travel was requested to enable him to attend the ILO Conference which was also attended by Histadut members. This is not any subversive meeting but one essential to our work as it is to any Israeli organisation concerned with labour rights. We do not see how the attendance of Riziq or of any other person at such a conference can, quote, hamper public order.'

I would be very grateful if you could explain why his attendance would hamper public order, bearing in mind that he was allowed to travel abroad in 1985.

Yours sincerely,

Niall MacDermot
Secretary-General

418211
100000

נכנס

שמור

**
**
**
**

חוזם: 7,443

אל: המשרד

מ-: הלסינקי, נר: 3, תא: 010787, זח: 1100, דח: מ, טג: ש

נד: פ

שמיים / אסליל / אינץ
20.4
שמן

שמור/מיוזי

אל: בר/מזתים.

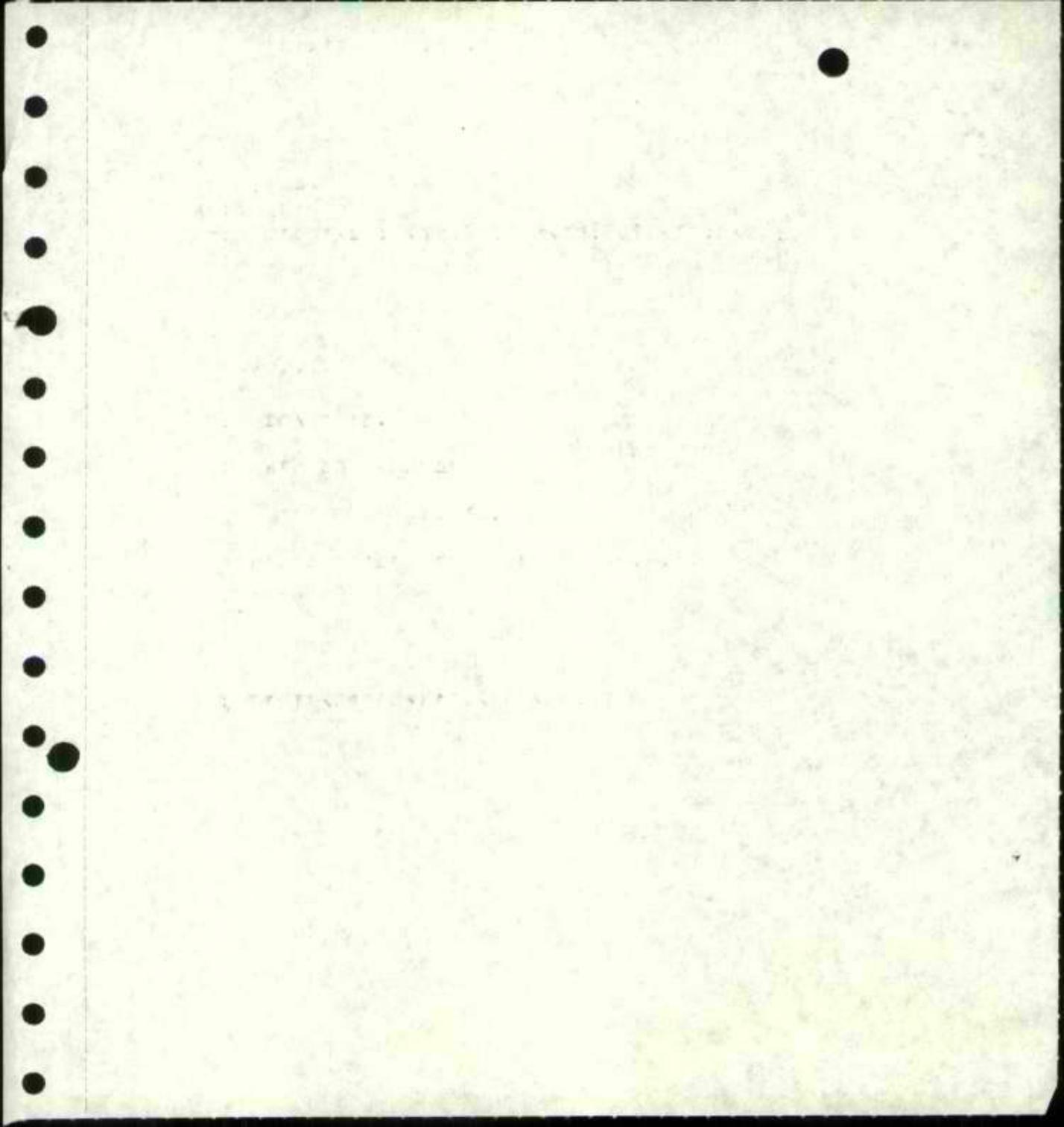
דע: אירופה 2, ארבל 1.

מאמר ביקורת על השטחים.

למה אינכם משיבים למברקנו 30 מה-9.6.

שג'.

תפ: ליאור, מזתים, אירב, ורוד, ארבל 1

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

ירצא **

**

**

**

חוזם: 7,552

אל: הלטינקי/5

מ-: המשרד, תא: 010787, זח: 1604, דח: ר, טג: ש

נד: 8

ס' חגי - 552 - 120.4 / 1987

שמור/הגיל

גי'מאל אידריס סלאקון. מכתבכם 943

פעיל בביר בארגון הנוער של כת"ח בשטחים. בין היתר, נוקט בפעילות לאומנית אלימה ומשפיע על אחרים לנקוט בפעילות דומה

לכן, הוטל עליו צו הגבלה עם תוס' צו המעצר המנהלי

מזרים

אם

ת: ממנכל, אירכ, לואור, מזתים, אביטל, הסברה, ר/מרכז, ממז

משרד החוץ - תל אביב 11766

נכנס **
**
**
**

שמור

חוזם: 7,442

אל: המשדר

מ: הלסינקי, נר: 2, תא: 010787, זח: 1100, זח: מ, סג: ש

נד: 8

~~Handwritten scribbles and numbers, possibly '14' and '120.4'.~~

Handwritten notes in Hebrew:
סמ"ג - 55000
120.4
ע

שמור/מיידוי

ל: עוזי מנור, ס/מנהל ארבל 3.

דע: תמר גולן, מממשטטים.

תביעה לשחרור עצירים בשטחים.

נתקבלו שתי עצומות החתומות על ידי 12 חברי פרלמנט
(ממפלגות השמאל, כאשר רובם מהמפלגה הסוציאל-דמוקרטית)
באמצעות אגודת הידידות ערב-פינלנד, התובעות שחרור
/ GEORGE HAZBOUN
ראש איגוד הקצועי שנעצר ב-4.6 ו-PROFESSOR SAEB
ERAKAT מאוניברסיטת שנס, שעליו
נודע להם מהודעה לזכויות אדם בארץ וכן מה'ניו יורק
טיימס' (7/4/87).

הבריקו נא מיידית פרטי המעצר.

לדור.

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ורד, ארבל 3, אירב, סויבל, משפט, ליאור, מזתים,
מתאששטטים, סגור לך / מממשטטים

4422